

கமலெஸ்
இஸ்ஸரமெய்
சிமய்ஞ்ஞாண
இலக்கியங்கள்

**தமிழில்
இஸ்லாமிய
மெய்யியலான
இலக்கியங்கள்**

தொகுப்பாசிரியர்
மணவை முஸ்தபா

விலை : ரூ. 15/-

இது ஒரு
மீரா :பெளண்டேஷன்

வெளியீடு

A.E-103, அண்ணா நகர்,
சென்னை-600 040.

TAMIZHIL ISLAMIA MEIGNANA ILAKKIANGAL

Compiler

MANAVAI MUSTAFA

Price : **Rs. 15/-**

Published by

MEERA FOUNDATION

**AE-103, ANNA NAGAR,
MADRAS-600 040.**

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the book	... Tamizhil Islāmia Meignana Ilakkīangal (Sufi Literatur in Tamil)
Compiler	... Manavai Mustafa
Language	... Tamil
Edition	... First Edition
Date of Publication	... November 1981
Copyright holder	... Meera Foundation
Paper used	... 12 Kg Appollo Bond
Size of the book	... Dy. Octovo
Printing Points used	... 10 points
No. of pages	... 250
Price	... Rs. 15/-
No. of Copies printed	... 1,000
Printers	... Meera Foundation Press AE-103, Anna Nagar, Madras - 600 040.
Binding	... Paperback
Publishing place	... Meera Foundation, AE-103, Anna Nagar, Madras-600 040.
Subject	... Literary Criticism
Call Number	... O, 31, IJ65, C 1 g L8

பொருளடக்கம்

1. என்னுரை	vi
2. முன்னுரை	x1
3. வாழ்த்துரை	xvi
4. தொடக்கவுரை	xxiv
5. அணிந்துரை	xxxi
6. மதிப்புரை	xxxiii
7. சூ.:பித்துவ தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அல்லாஜ் எஸ். எம். சுலைமான், ஐ.ஏ.எஸ்.	1
8. சூ.:பிகளும் சித்தர்களும் டாக்டர் இரா. மாணிக்கவாசம்	17
9. இஸ்லாமிய சூ.:பிகளின் தமிழ்த்தொண்டு தக்கலை எம். எஸ். பஷீர், பி. எஸ்சி; எம். ஏ; பி. லிப்	40
10. இலங்கை இஸ்லாமியத் தமிழ் சூ.:பி இலக்கியங்கள் தக்கலை எம். எஸ். பஷீர், பி. எஸ்சி; எம். ஏ; பி. லிப்	48
11. கோட்டாறு தந்த ஞானியர் பேராசிரியர் செ. பசுலு முகியதீன், எம்.ஏ.	60
12. புலவர் ஞானி செயகு பாவா செய்கு சுலைமானுல் காதிரி நாஞ்சில நைமொழியோன், பி. எஸ்சி; எம். ஏ; பி. லிப்	67
(i) கடையநல்லூர் புலவர் ஞானி ஷெய்கு ஷெய்கு உதுமான	98
(ii) சூரங்குடி ஷெய்கு தாவேஸ் மீரானுலி	99
(iii) மேலப்பாளைய ஷெய்கு பூஅலி ஷாஹமதார் ஆலிம்	108
(iv) ஷெய்கு அப்துல ஹஸன் மௌனமணி மஸ்தான்	112
(v) கனியாபுரம் ஷெய்கு அப்துல் காதிரு வாலி மஸ்தான்	118
(vi) பெண்பாற் சூ.:பி தௌகாசி ரசூல் பீவி	125
(vii) கீழக்கரை அல ஆரிபு செய்யிது ஆசியா உம்மா	138
13. தக்கலை மெயஞ்ஞானி பீரமுகம்மது அப்பா பேராசியர் கா. முகம்மது பாருக, எம். ஏ.	144
14. குணங்குடி மஸ்தான் அல்லாஜ் எஸ். எம். சுலைமான், ஐ.ஏ.எஸ்.	161
15. விஞ்ஞான நோக்கில் மெயஞ்ஞானியர் ஹைதர் அலி, பி. ஏ.	169
16. குணங்குடியா கவிககோ எஸ். அப்துல் ரகுமான், எம்.ஏ.	181
17. சூ.:பி இலக்கியப் பதிப்புகளும் உரைகளும் இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம். ஏ.	197

மெய்ஞ்ஞான நெறிசுளை
இஸ்லாமியத் தத்துவக் கருத்துக்
களோடு குழைத்து இலக்கிய
மெருகோடு தமிழுலகுக்குத் தந்து
இறையணர்வையும் ஞானத்
தமிழ் இலக்கியத் துறையையும்
வளப்படுத்திய மெய்ஞ்ஞானி
சுட்கு இந்நூல் அர்ப்பணிக்கப்
படுகிறது.

என்னுரை

காலப் போக்கிற்கேற்ப தமிழ் இலக்கிய, கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் செழுமைக்கென முனைந்து செயல்பட உருவாக்கப் பட்டிருக்கும் அற நிறுவனமே மீரா ஃபௌண்டேஷன்.

காலத்தால் அழிகக முடியாத இலக்கியங்களை நூற்றுக் கணக்கில் முளலிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் எழுதிக் குவித்திருந்தும் அவை தமிழ் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்க இயலா வண்ணம் எங்கெங்கோ முடங்கி விட்டன. அவைகளை மக்களின் பார்வைக்கு கொண்டு வருவதோடு அவற்றின் அருந்திறன் அனைத்தையும் தககவர்களைக் கொண்டு ஆய்வு செய்து தமிழ் கூறு நலலுல குக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்ற வேட்கை பன்னெடுங் காலமாகவே என உள்ளத்தில் அலைமோதிக கொண்டிருந்தது. இவ்விலக்கியங்களின் கருப்பொருள்கள இஸ்லாத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு உருவாகியிருந்த போதிலும், இலக்கியம் என்ற அளவில் அவை ஜாதி, மத, இன உணர்வுகட்கு அட்பாற்பட்ட நிலையில் உலகககுச் சொந்தம் ஆகும் இந்த உணர்விள அடிப்படையில் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களைக் கொண்டு இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் பலவேறு பொதுத் தலைப்புக்களில் 10 கருத்தரங்குகள் மூலமாக ஆயிரத் துக்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் சாற்றை மக்க ளுக்கு ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்புகளாகக் கொடுத்தவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, ஆகஸ்ட் 15-ல் முதலாவ தாக 'சீரா' கருத்தரங்கை நடத்தினேன். பெரும் இடர்பாடு களுக்கிடையே வெற்றிகரமாக அக் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. நல்ல உள்ளங்கள் பலவும் அதற்குப் பின் துணையாக இருந்தன. அக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைத் தொகுப்பு 'சிந்தைக்கினிய சீரா' என்ற தலைப்பில் அரிய ஆராய்ச்சி நூலாக வெளிவந்து தமிழ் கூறு நலலுலகத்தின் போரதரவைப் பெற்றது. இலங்கை அரசு அந்நூலைத் துணைப் பாட நூலாக ஆக்கியிருப்பது அந்நூலின் சிறப்புககு மற்றுமோர் சான்றாகும்.

இரண்டாவதாக 'தமிழில் சூஃபி இலக்கியங்கள்' பற்றிய ஆராய்ச்சிக கருத்தரங்கை நடத்த முற்பட்டேன்.

இறை நேசச் செவவர்களாகிய மெய்ஞ்ஞானிகளில் பலர் நம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து மெஞ்ஞான நெறிகளை இஸ்லாமியத் தத்துவக கருத்துக்களோடு குழைத்து இலக்கிய மெருகோடு தமிழுலகுக்குத் தந்தது இறையுணாவையும் இலக்கியத்தையும்

வளப்படுத்தியுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களைத் தத்துவக் கருவூலங்களாகத் தந்து சென்றுள்ள இவர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய உண்மைத் தகவல்களையும் எழுதிய நூல்களின் முழு விவரங்களையும் இவர்களது தத்துவ விளக்கங்களையும் ஆய்வாளர் உறுதுணையோடு வெளிப்படுத்தும் முயற்சியாக இக்கருத்தரங்கு அமையவேண்டும் எனப்பது என வேணவா. அதற்கான முயற்சிகளில் முனைந்து ஈடுபட்டபோது எப்போதும் போலவே ஆகக் கசிந்தனையுணர்வுடைய நல்ல உள்ளங்கள் என் முயற்சி வெற்றிபெற ஆதரவுக்கரம் நீட்டி என்னை அரவணைத்துக் கொண்டன.

எனது இலக்கியப் பணிக்கான நிலைக்களனாக உருவாகியிருக்கும் மீரா ஃபெளண்டேஷன் அற நிறுவனம் பல உன்னத நோக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு தமிழ் வளர்ச்சிக்கு—இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு—இஸ்லாமிய இலக்கிய மேம்பாட்டிற்குரிய பல்வேறு செயல் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது—நிறைவேற்றவிருக்கிறது.

இலக்கிய செழுமைக்கு உழைப்பது போன்றே தமிழ்ப் பணியாற்றிய சான்றோரைப் பாராட்டுவதும் மீரா ஃபெண்டேஷன் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். அதற்கிணங்க முதற் கருத்தரங்கில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளென டாக்டர் பட்டம் பெற்ற இலங்கைப் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கட்குப் பொன்னாடை போர்த்தி 'தீன தமிழ்க் காவலர்' என்ற பட்டமும் விருதுக் கேடயமும் தந்து சிறப்பித்தது போன்றே இவ்விரண்டாம் 'சூஃபி இலக்கிய'க் கருத்தரங்கில் தமிழில் சூஃபி இலக்கியம் பற்றி மிகுதியான நூல்களை எழுதியுள்ள ஜனாப் ஆர். பி. எம். கனி அவர்கட்குப் பொன்னாடை போர்த்தி 'இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சுடா' என்ற பட்டமும் விருதுக் கேடயமும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப் பட்டார். அவவாறே தமிழ் இலக்கிய, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல்வேறு துறைகளில் பாடுபட்டுவரும் திரு நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி அருள்நெறிக் காவலர்' என்ற பட்டமும் விருதுக் கேடயமும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டார். நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக 'முஸ்லிம் முரசு' இதழ் வாயிலாக அரும்பணியாற்றியும் திறமிகக் வரலாற்றுப் புதின இலக்கியப் படைப்பாசிரியராகவும் விளங்கிவரும் மணிவிழாச் செலவர் ஜனாப் சையத் முஹர்மது (ஹஸன) அவர்களும் சிங்கப்பூரில் சமுதாய, இலக்கியப் பணிகளை முனைப்புடன் ஆற்றிவரும் ஜனாப் எல். எம். அலி அவர்களும் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பிக்கப்பட்டனர்.

இந்த நூல் உருப்பெறுவதற்குத் தோன்றாத துணையாக இருந்த ஆய்வாளர்களை இந்நேரத்தில் நன்றிப் பெருக்கோடு நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

சித்தர்களைப் பற்றிய சிறப்பாய்வாளராகத் திசமும் டாக்டர் இரா. மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் நம சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம தம் ஒப்பாய்வைச் செய்துள்ளார் ஆண்டில் இளையராயினும் சூஃபி இலக்கியங்களிலும் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ நுட்பங்களிலும் நுண்மான் நுழைபுலமிக்கவராக விளங்கும் தக்கலை ஐனாப் எம். எஸ். பஷீர் அவர்கள் இக்கருத்தரங்கில கொண்ட பங்கும பணியும் என்றும் நினைத்துப் போற்றத்தக்கனவாகும் அவரது பெருமுயற்சியின விளைவாக உருவான இஸ்லாமிய சூஃபிகளின் தமிழ்த தொண்டுகளை விவரிக்கும் பட்டியல் இத் துறை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஓர் அரிய திறவுகோலாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெண்பாற் சூஃபிசளைப் பற்றிய அவரது ஆய்வு முயற்சியும் அவரது ஆற்றலுக்குக் கட்டியங் கூறுவன வாகும், இந்நூலில் 'நாஞ்சில நனமொழியோன்' என்ற புனை பெயருள புகுநது அதிகமான ஆராய்ச்சி ஆய்வுரைகளை வழங்கிய சிறப்பும் அவர்கட்கு உண்டு. சூஃபிகளின் கோட்டையெனத் திசமும் கோட்டாறு தந்த ஞானியர்களின் சிந்தனைகளை வெள்ளோட்டமாகத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார் ஞானியர் வழி வந்த பேராசிரியர் செ. பசுலு முகிய்யதீன் அவர்கள். பேராசிரியர் கா. முகம்மது பாருக் அவர்களும், தக்கலையின் மிகக் புகழ் பீரப்பா அவர்களின் வாழ்வையும் வாழ்க்கையையும் சுவைபட ஆராயந்துள்ளார். சகோதரர் ஹைதர் அலி அவர்களின் ஆய்வுரையோ புதியதோர் கோணத்தில் ஞான வழியைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. இளைய தலைமுறையின் எழுச்சிக் கவிஞரான கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான அவர்களின் குணங் குடியாரின் மெய்வழிச் சிந்தனையை உள்ளது உள்ளவாறே உணர்நது தெளிவ வழி காட்டும் ஒளி விளசகெனினும் அஃது பொருநதும்.

இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானச் சிந்தனைகளை இலக்கிய வழியே வெளிப்படுத்தி வழங்க முனையும் எம் முயற்சி இத்துறையில் மேற் கொள்ளப்படும் முதன் முயற்சி எனபது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்நூலுக்குத் தக்கார் ஒருவரிடம் முன்னுரை பெறவேண்டும் என்று என் உள்ளம் எண்ணியபோது என மனக் கண்ணில் பளிச்சென மின்னியவர் எனது பேராசானும் மதுரை காமராசர் பலகலைக் கழக முன்னாள் துணை வேந்தருமான டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்கள்தான். தமிழ்க்கடலாக

வும் மெய்யறிவுத் தத்துவச் சுரங்கமாகவும் தேசிய உணர்வின் சின்னமாகவும் திகழும் அவர்கள் இளமை முதலே என் எழுச்சி உணர்வுகளுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியவர்கள். உடல் நலிவால் இயலா நிலையிலும் என் விருப்பத்திற்குச் செவி சாய்த்து ஆர்வப் பெருக்கோடு அரிய முன்னுரையை வழங்கிப் பெருமைப் படுத்தினார்கள். நூலுக்கே முடிமணியாய்த் திகழும் அரிய முன்னுரை வழங்கிச் சிறப்பித்த அனனார் அடுத்த திங்களே உலகை நீத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் வாழ்வில் இறுதியாக வழங்கிய இலக்கியக் கருத்துரை இதுவேயாகும் இவ் வாய்வுத் தொகுப்பை எனது பேராசானின் நினைவு அஞ்சலியாக வெளியிடுவதில் பேரமைதி பெறுகிறேன்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையின் முன்னோடியாகத் திகழும் 'தீன் தமிழ்க் காவலர்' பேராசிரியர் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் வழங்கியுள்ள வாழ்த்துறையும் பல விளக்கங்களை வழங்கி நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. எனது முயற்சிகளுக்கு அவ்வப்போது அரிய ஆலோசனைகளை வழங்கி எனக்குத் தோன்றாத துணையாக விளங்கி வரும் 'தீன் தமிழ்க் காவலர்' அவர்கட்கு இதயம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு மிக அருமையான அணிந்துரையை வழங்கியுள்ள உலமா பெருந்தகை மார்க்க ஞானச் செல்வர் மௌலவி மீ. இ. மு. அபுல் ஹசன் ஷாதலி ஸாஹிப் (நூரிய்யி, பாஜில் பாகவி) அவர்கட்கு நான் என்றும் கடப்பாடுடையேன். எனது ஆக்கச் சிந்தனைகளுக்கு—அவற்றைச் செயல்படுத்த விழையும் முயற்சிக்கு அனனார் காட்டிவரும் ஆர்வமும் உற்சாக ஊக்க மொழிகளும் எனக்கு என்றும் புத்தெழுச்சி ஊட்டவல்லன வாகும்.

மிகச் சிறந்த மதிப்புரையை வழங்கியுள்ள எனது அன்புச் சகோதரர் மௌலவி எம். அப்துல பத்தாஹ், பாகவி அவர்கட்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். குறை நிறைகளை சமன செய்து சீர்தூகரும் கோல் போலமைந்த அவாதம் மதிப்புரை எல்லா வகையிலும் ஏற்றமுடைந்தாக விளங்குகிறது நூலுள் புகழுமையும் வாசர்கட்கு வழிகாட்டும் ஒளி விளக்காக அஃது அமைந்துள்ளதெனினும் அஃது மிகையன்று.

எனது உணர்வுகள் செயல் வடிவு பெறும் வகையில் எனக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஊட்டி வரும் நண்பர்களை—குறிப்பாக

அல்ஹாஜ் யாசீன் சாஹிப், அல்ஹாஜ் ஏலி. எம். முகம்மது இபுராகீம் சாஹிப் போனற நலல உள்ளங்கனையெல்லாம் நனறிப் பெருக்கோடு நினைததுப பார்க்கிறேன.

இறைவனின் நல்லருளாலும் 'யார் செய்கிறார்கள் என்பதை விட என்ன செய்கிறார்கள்' என்பதிலேயே பெருங் கவனம் செலுத்தி ஒத்துழைப்பை நல்கிவரும் நலல உள்ளங்களின் ஆதரவோடும் இத்தகைய ஆக்கப்பணிகளில் முனைப்போடு தொடர்ந்து முயலவேன என்பது திண்ணம்.

அனபன்
மணவை முஸ்தபா

முன்னுரை

இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்காக காந்தியடிகள் தம் வாழ் நாளெல்லாம் பாடுபட்டு உழைத்து முடிவில் தன் உயிரையே பலியாகக் கொடுத்தார் இந்திய விடுதலை இந்து வெறியர்களும் முஸ்லீம் வெறியர்களும் ஒருவரையொருவர் வெட்டிச் சாயத்த இரத்த வெள்ளத்தினிடையே பிறந்தது. இப்போது அத்தகைய வெறி இல்லையானாலும் முஸ்லீம்கள் வேறு, இந்துக்கள் வேறு என்கிற பிரிவு மனப்பான்மை மறந்துவிட்டது எனச் சொல்வதற்கில்லை.

இந்தியாவினுள் பல இனத்தவர்கள் வந்து குடியேறினார்கள் ; பல மதத்தவர்கள் வந்து குடியேறினார்கள் : இன்றலல, நேற்றல்ல, பலப்பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்து வருகிற வரலாற்று உண்மை. இததகைய வேற்றுமைகளினிடையே ஒற்றுமை காண்பதுதான் இந்திய நாட்டின் பெருமை.

சென்ற நூற்றாண்டில கூட இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை போன்ற தமிழறிஞர்கள் பிறருக்குப் பாடம் சொல்லி வந்தார்கள். நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலா அவர்கள், பிள்ளை அவர்களின் மாணவர். ஆனால் அரசியல் காரணமாக ஒத்துழைத்த இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் இந்த நூற்றாண்டில வேறுபடத் தொடங்கினா. இதனவிளைவுகளை நேரே அனுபவித்திருக்கிறோம். ஆதலால் அவற்றை இங்கே விவரித்து எழுத வேண்டியதில்லை.

காந்தியடிகள் தம்முடைய பிரார்த்தனை கூட்டங்களில எல்லா மதப் பாடல்களையும் பாடுவதையே மரபாகக் கொண்டிருந்தார். திருக்குர்ஆன் பாடல்கள் சிறப்பாக இடம் பெறும். இதற்கு எதிர்ப்பும் இருந்தது அத்தகைய பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் தான் ஒரு இந்துவே அவரைச் சுட்டுக் கொன்றான். இந்திய நாட்டின் சமரச உணர்வை இந்தியரே மறந்துவிட்டது ஒரு புதிராகத்தான் இருக்கிறது. அரசியல் காரணமாக கைகுலுக்கி அளவளாவினால் மட்டும் போதாது. ஒருவரது பண்பாட்டையும் கொள்கைகளையும் சமய உண்மைகளையும் இலக்கியத்தையும் மற்றவைகளையும் அறிய வேண்டும். அறிவாராய்ச்சி அன்போடு கலந்து நிகழும்போது வெறும் உணர்ச்சியினால் எழும் பகைமை நீங்கும். இந்த முயற்சி மிகச் சிறிய அளவே நடந்து வந்தது. வினோபாஜி அவர்கள் திருக்குர்ஆனிலிருந்தும் சில வாசகங்களை அரபி மொழியிலேயே தாம் படித்து மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்

ளார் ஆனால், இத்தகைய முயற்சிகள் இந்தியா முழுவதும் பரந்து நிகழ்ந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. தமிழர்களும் அராபியர்களும் மிகப் பழங்காலந்தொட்டு மேற்குக் கடல்களில் நண்பர்களாய் கப்பலோட்டி வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். போர்ச்சுகீசியர்களோடு முதலில் போராடியபோது இந்த ஒற்றுமை மிகவும் பயன்பட்டது. தமிழர்கள் டிஸலீம்களாகிய போது தமிழநாட்டில் மாலிககாபூர் வரும்வரை வடநாட்டிலுள்ள போல போராட்டம் ஒன்றும் இருந்ததில்லை. எனவே, பழைய தமிழ் முஸ்லீம்களின் வரலாற்றை மேலும் ஆராயவது இன்றியமையாததாகும், சீதக்காதியின் காலத்திலிருந்து இஸ்லாமியத்தில் அழுத்தமான பற்றுடையவர்களும் கூட அங்களுடைய மதம் தமிழ்நாட்டு மரபுமாகி தமிழோடு தமிழாய் இஸ்லாமியரல்லாதாருக்கும் இனிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த முயற்சியின் வெற்றியாகக் கடிசுமுத்துப் புலவரின் சீடரான கவிஞர் பெருமான் உமறுப் புலவர் நடிகள நாயகத்தின் வரலாற்றை வாய்க்கும் மனதிற்கும இனிகளும் தமிழாக சீரூப் புராணத்தையும் பாடினார் இஸ்லாமியத்தில் பெரும் புலவரும் பெரும் ஞானியுமாகிய சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள் துணை புன்றதாலேயே இந்த முயற்சியில் உமறுப் புலவர் ஈடுபட்டார்.

இந்த வெற்றியைக் கண்ட பல இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலவகைத் தமிழ் இலக்கியங்களை — இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை கைவிடாது எழுதிக் குவித்தார்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் நசுகாப் புராணம், மொய்தீன புராணம் போன்றவற்றைப் பாடினர். இன்றும் கூட கவிஞர் அப்துல் ரகுமான போன்றவர்கள் இத்தகைய தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர்.

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வந்த இந்துக்களும் சீரூப் புராணத்துக்கு செயகுததம்பி பாவலரைக் கொண்டு உரை எழுதி வெளியிட்டார்கள். ஆனால், மேற்கொண்டு இத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெறவில்லை. ஒரு இருண்ட காலம் தமிழ்நாட்டிலும் உருவாகியது. இதனைப் போகருவதற்கு இப்போதுதான் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

இஸ்லாம் முதலிய சமயங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், பொதுவாக இஸ்லாத்தைப் பற்றிய நூல்களைப் படித்தால் மட்டும் போதாது. பாவாணர்கள் செய்கிற ஒரு பெருந்தொண்டு எனவென்றால் தான் சொல்லவந்தது ஒரு இனத்திற்கோ ஒரு மதத்திற்கோ உரியதுபோன்று தோன்றுவதை

யெல்லாம் உலகுக்கே பொதுவானதாகக் காட்டுவதுதான் . அந்த நிலையை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பாவலர்களும் பின்பற்றினார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் ஏதோ இந்த நாட்டின் கெட்ட காலம் இந்த நூல்களோடு பழகும் வழக்கம் குறைந்து வந்து மறைந்தே போயிற்று. புதிதாக முயலும்போது அந்த நூல்களில் இருக்கிற அரபிபோன்ற மொழிச் சொற்கள் அந்நூல்களைப் படிப்பதற்குப் பெரும் தடையாகத் தோன்றின-ஆனால், மற்றொருவகையில இஸ்லாமிய மதத்திற்கும் இந்து சமுதாயத்திற்குமுள்ள தொடர்பு நிலைத்து வந்தது.

வெறும் கொள்கைகளையும் சடங்குகளையும் வற்புறுத்துவோரே இந்த உலகத்தில் மிகுதியானவர். ஆனால், சமயமோ கடவுளோடு நாம் உறவு கொண்டு அந்த அனுபவத்தில் திளைத்து வாழ்வதேயாம். அத்தகையவர்கள்தான் அனுபூதிமான்கள், மெய்ஞ்ஞானிகள், சூஃபிகள் (Mystics), சித்தர்கள் என்று பெயர் பெறுவர். இவர்கள் எந்த மதத்தவர்களாயினும் அவர்கள் அனுபவத்தைக் காணும்போது, அடிப்படையில் ஒற்றுமையே காண்கிறோம் மொழி, மொழியில வரும் பெயர்கள் அவரவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மாறுபடலாம். ஆனால், அடிப்படை அனுபவம் மாறுவதில்லை. செயிண்ட் தெரஸா, ஜலாலுத்தின் ரூமி, நம்மாழ்வார், மணிவாசகர், பதினெண் சித்தர்கள் முதலியோர்களின் நூல்களை இந்தக் கண்கொண்டுபார்த்தவர்கள் இந்த ஒற்றுமையை வற்புறுத்தி மேனாட்டிலும் சீழ் நாடுகளிலும் எழுதி இருக்கிறார்கள். பதினெண் சித்தர்களில் இஸ்லாமியர்களும் இருப்பதைக் காணலாம்.

குணங்குடி மஸ்தான் பாடல்கள் இந்துக்களின் பாடல்கள் போலவே இந்துக்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானிகள் அல்லது சூஃபிகள் பாடும்போது பல இந்து மதச் சொற்களையும் பயன்படுத்தி இந்துக்களும் இந்த உண்மைகளை உணர வேண்டுமென்ற பரந்த நோக்கில் பாடியுள்ளார்கள். ஆனால் சித்தர்கள் பாடல்களையோ இந்து மதத்தில் உயர் நிலையில் இருப்போர் படிப்பதில்லை, பொது மக்களிடையேதான் அந்தப் பாடல்கள் நாடோடிப் பாடல்கள்போல அன்றாட வாழ்வில் பரவி இருக்கின்றன. அதனால், இந்த உண்மையை எடுத்து விளக்க வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய முயற்சியில் எனது நண்பா திரு. மணவை முஸ்தபா அவர்கள் ஈடுபட்டு 'தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் என்ற கருத்தரங்கை நடத்தினார்கள். திரு. மணவை முஸ்தபா தமிழறிவு நிறைந்தவர்: நல்ல தமிழ்த் தொண்டர்; ஆனால், வெறியா அல்ல. இந்திய நாட்டு ஒருமைப்

பாட்டிலும் உலக ஒருமைப்பாட்டிலும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுள்ளவர் அவர் தந்தையார் 'விரும்பியதுபோல தமழைய வாழ்வையும் வருவாயையும் தமிழுக்கும் உலகுகும பயன்பட, அவற்றில் ஒரு பெரும் பங்கை இவற்றிற்கென ஒதுக்கி ஒழுகி வருகிறார் இவற்றிற்கான நிலைக்களமாக அமைந்திருப்பதே 'மீரா ஃபௌண்டேஷன்' அற நிறுவனம். அதன தோற்ற வளர்ச்சிக்கான மூலராகவும் விளங்குகிறார் அவருக்குக் கிடைக்கும் வெற்றி தமிழுக்குக் கிடைக்கும் வெற்றி: இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் கிடைக்கும் வெற்றி, உலக ஒருமைப்பாட்டுக்குக் கிடைக்கும வெற்றி.

இவர் நடத்திய சூப்பி இலக்கியக் கருத்தரங்கில் அறிஞர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் காற்றோடு காற்றாகப் போகாமல் பின்வரும் சந்ததியாருக்கும் உதவுவதற்காக அச்ச வடிவில் இதோ உங்கள் கையில் தவழ்கிறது.

சூப்பித்துவம் எப்படி தோன்றியது? எப்படி வளர்ந்தது? என்ற வரலாற்றை அல்ஹாஜ் சுலைமான் அவர்கள் முதலிலேயே விரிவாக விளக்கியுள்ளார். ஒரு ஐ, ஏ எஸ் பதவியில் இருப்பவர் இத்தகைய தொண்டில் இவ்வளவு ஆழமாகவும் சிறந்த அறிவோடும் ஈடுபடுவது முதலில் வியப்பைத்தான விளைவிக்கிறது. அந்தப் பெரியாரே குணங்குடி மஸ்தானைப் பற்றியும் ஒரு சிறந்த அறிமுகத்தைச் செய்து வைக்கிறார். இனி சூப்பிகள் என்ற வுடன் இவர்கள் யாரோ வேறு நாட்டவர்கள் என்ற உணர்வு தோன்றாதபடி சித்தர் நூல்களில் ஆராய்ச்சி செய்யும் டாக்டர் மாணிக்கவாசகம் சித்தர்கள் பாடல்களுக்கும் சூப்பிகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை மறக்க முடியாதபடி நிலைநாட்டியுள்ளார். திரு, தக்கலை எம். எஸ். பஷீர் அவர்கள் இஸ்லாமிய சூப்பிகளின் தமிழ்த் தொண்டை பட்டியல ஒன்றின் வழியே தெளளத்தெளிய விளக்குகின்றார், சூப்பி எழுத்துக்கள் மெய்ஞ்ஞான நூல்களாக விளங்குவதோடு அல்லாமல் தமிழ் இலக்கியங்களாக இலங்கையிலும் பிறந்த வரலாற்றை திரு. பஷீர் அவர்களே எழுதியுள்ளார்கள். தமிழ்ச் சூப்பிகளுக்கு சில இடங்கள் பிடித்தமாகிவிட்டது. தக்கலை, கோட்டாறு, குணங்குடி என்று சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அவற்றில் கோட்டாறு தந்த ஞானியர்களைப் பற்றி தாம் அறிந்த வகையில் திரு. செ. பசுலு முகியீதின் எழுதுகிறார்.

தமிழ்நாட்டில் பல புலவர்களும் ஞானிகளும் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களில் பெண்பாலாரும் உண்டு. இவர்களில் பலரை இந்துக்களும்கூட பாவா, பாவா என்று அழைப்பதைப்

பார்க்கலாம். இவர்கள் எண்ணிக்கையில் அடங்கமாட்டார்கள். ஆனால் இவர்களில் சிலர் எழுதிய பாடல்கள் சில கிடைக்கின்றன அப்படி பாடியவர்களில் எட்டுப் பெரியவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. எட்டு அறிஞர்கள், கிடைக்க முடியாத புதைபொருள் போல நூல்களை நமக்குத் தந்துள்ளார்கள் சித்தர் பாடல்களில் பீர் முகம்மது என்ற பெயரில் சில பாடல்கள் வருகின்றன. அவாதான தக்கலை மெய்ஞ்ஞானி பீர் முசம்மது அவர்கள். பேராசிரியர் கா. முசம்மது பாருக் அவர்கள் இவரைப் பற்றி ஆய்ந்துள்ளார். இந்தக் காலத்தில் இவையெல்லாம் நமக்கேன் என்று கேட்கத்தான் பலரும் எண்ணுவார்கள். அவர்கள் வாயை அடைப்பது போல 'விஞ்ஞான நோசகில் மெய்ஞ்ஞானியா' என்ற தலைப்பில் திரு. ஹைதர் அலி பேசியுள்ளார். இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ் குடும்பியாக்களைப் பற்றி நேரில் ஆராய்ச்சி செய்து, டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ளது வரவேற்கத்தக்கதாகும். குணங்குடி மஸ்தான் அவர்கள் பல வடமொழிச் சொற்களையும் இந்துய் தச சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார். தாயுமானவர் பாடல்கள் போல வரும் இவர் பாடல்கள் தாயுமானவர் பாடல்களைவிட எளியன. இனிமையானவை; பொருளாழம் உள்ளவை. இந்த மதச் சொற்கள் போல தோன்றுபவைகளைத் தம் மெய்ஞ்ஞான அனுபவத்திற்கு ஏற்றபடி பயன்படுத்தியுள்ளார் அவற்றின் உண்மையைக் கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் அவர்கள் அரிதின் முயன்று விளக்கியுள்ளார். எனவே அச்சொற்பொழிவுகள் ஆராய்ச்சியின் பயனாக எழுந்தவையாகும். அவை என்றென்றும் பயன்படும் பலகலைக் கழக ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவு போல விளங்குவதால் என்றென்றும் நிலைத்து நின்று வழிகாட்டும். திரு. மணவை முஸ்தபா அவர்களின் முயற்சி இவ்வளவு பெரிய வெற்றி அடைந்துள்ளதைக் கண்டு, அவர் மாணவராக அண்ணாமலைப் பலகலைக் கழகத்தில், பயின்றபோது 'நச்சினார்க்கினியர்' என்ற பெயரோடு அவர் உலவியது எவ்வளவு பொருத்தம் என்று வியந்து மனமகிழ்ந்து அவரையும் அவர் தொண்டையும் உளமாற வாழ்த்துகிறேன்.

டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்

சென்னை,

முன்னாள் துணைவேந்தர்

10—8—80.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

வாழ்த்துரை

தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. இவற்றை அறிஞர் பெருமக்கள் அறிவதற்கான வாய்ப்பை அளிக்கும் நோக்கமாக மணவை முஸ்தபா அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி பாராட்டதக்கது மாத்திரம் அன்றிப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய தொன்றுமாகும். இத் துறையிலும் இது போன்ற பல துறைகளிலும் கருத்தரங்குகளை நடத்தி இக்கருத்தரங்குகளில் வெளியிடப்படும் பயனுள்ள கருத்துக்களை நூலுருவில் அறிஞர் பெரு மக்கள் பெறச் செய்வது நல்லதொரு முயற்சியாகும்

தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றிய கருத்தரங்களை, இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய இலக்கியங்களைப் பரப்பும் தமது திட்டத்திலே மணவை முஸ்தபா அவர்கள் இரண்டாவது கருத்தரங்காக நடத்தி உள்ளார் இக் கருத்தரங்கிலே நல்லறிஞர்கள் பலர் வழங்கிய கருத்துக்களை நூலுருவில் கொண்டுவந்துள்ளார் தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்களைப் பலவேறு அறிஞர்கள் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து. ஆராய்ந்து வழங்கிய அறிய கருத்துக்கள் பலவற்றை இந்நூல் கொண்டுள்ளது இதன்கைய நன்முயற்சி வளர்நதோங்க எல்லாம் வல்ல அல்லாகுத்தஅல் நலலருள் பாவிப்பானாக ஆமீன்

நாஞ்சில நன்மொழியோன தக்கலை எம். எஸ். பஷிர் அவர்கள் தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து வருபவர்: அவரின் பதது எழுத்தோவியங்கள் இத தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன எனபது குறிப்பிடதக்கது. அவற்றுள் ஒன்று இஸ்லாமிய சூஃபிகளின் தமிழ்தொண்டு பற்றியது. இக்கட்டுரையில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்நக அறுபத்தந்துகும் மேற்பட்ட மெய்ஞ்ஞானிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெயரை மாத்திரம் குறிப்பிடுவதுடன் அவர் நின்றுவிடவில்லை வரலாற்று அடிப்படையில் அவர்கள் அனைவரையும் வரிசைப்படுத்தி உள்ளார். இம்மெய்ஞ்ஞானிகளின் தமிழ்த்தொண்டினை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அடிப்படையில் ஆராய்வதற்கு இப்பட்டியல் பெரிதும் பயனுடைய தொன்றாகும், மெய்ஞ்ஞானி பீரப்பா முதல சித்தி லெவை வரை அறுபத்தைநது சூஃபியாக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தோடு நின்றுவிடாது மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் உரைநடையில் வழங்கியுள்ள பலரைப் பற்றியும் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

இந்தப் பெரிய பட்டியலிலும் தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களைத் தந்துள்ள பலர் விடுபட்டுள்ளனர். தமிழில் இலக்கியம் படைத்த இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானிகள் எத்தனைபேர் இலைமறை காய்களாகி உள்ளனர் என்பதை இத்துறையில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும்வரை கூறிவிடமுடியாது.

தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றிய கருத்தரங்கு நடைபெற்றபின்னர் எமது கைக்கு எட்டிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றி ஈண்டு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது என்று நினைக்கிறோம். அத்தகைய மெய்ஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர் கலிபத்து செய்கு ஷாஹுல் ஹமீது என்பவரும் ஒருவர் ஆவார். இவர் கலிபத்து செய்கு ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இம்மெய்ஞ்ஞானி பாடிய வற்றுள் தற்பொழுது எமக்குக் கிடைத்துள்ளவை ஞானக் கமல மணிமாலை, ஞான அலங்காரம், ஞான அற்புதம், ஞான வேதாந்தம் என்னும் பிரிவுகளில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களே யாகும். இவற்றையும் பல்வேறு பிரிவுகளாக கலிபத்து செய்கு ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் அவர்கள் வகுத்துள்ளார்கள். ஞான அலங்காரம் என்னும் பிரிவில்,

பூரண மெய்ஞ்ஞானம் நூறு,
சம்பூர்ண ஆசிரியவிருத்தம்,
சச்சிதானந்த ஆசிரியவிருத்தம்
மெய்ஞ்ஞான ஆனந்தக்களிப்பு
ஞானச்சர நூல்
ஞானககண் மணிக்கும்மி
மாசிலாமணிப் பதிகம்
மெய்ஞ்ஞான முச்சுடர் விளக்கம்
எக்காலக் கண்ணிகள்
எந்நாள் கண்ணிகள்
ஞானத்திறவுப் பதிகம்
மெய்ஞ்ஞான தீபம்
ஞானத்திருநடி
ஞானத்தெளிவு
மெய்ஞ்ஞான அடைக்கலம்

என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. அதேபோன்று ஞான அற்புதம் என்னும் பிரிவில் இடம் பெற்றுள்ளவை,

ஞான சூஸத்ரம்
 நஹ்மான கண்ணிகள்
 ஞானச்சுடர்
 ஞான ஒளிவு
 ஞானப்பிரகாசம்
 சூஸதர மெயஞ்ஞானம் பதினாறு
 நபிநாயகம் அவாகள பேரில் முனாஜாத்து
 வேதத திருபுகழ்ச்சி

என்பனவாகும். ஞான வேதாந்தத்தில் ஞான உபதேசம்
 இருபத்திரண்டு.

வண்ணம்
 பூரணநூல்
 முகியிததீன் ஆண்டவா பேரில் ஆசிரியவிருத்தம்
 காஜாமுசுனுத்தீன் ஆண்டவர் பேரில் ஆசிரியவிருத்தம்
 செய்கு சிந்தா மதார நாயகம் அவர்கள் பேரில் ஆசிரிய
 விருத்தம்
 சுல்தானூல ஆரிபு செயயது அஹமதுல் கபீர் ஆண்டவா
 கள பேரில் ஆசிரியவிருத்தம்
 காதீர் அலி மீரூன் சாஹிபு நாயகம் அவாகள பேரில்
 ஆசிரியவிருத்தம்

ஞானவல்லபப பதிகம்
 அருளானந்தப் பதிகம்
 காரணமாலை
 தவயோகசூஸத்ரம்
 அடைக்கலமாலை
 கற்பஞானம் பதினாறு
 கதிமெயஞ்ஞானம் பதினொன்று
 ஞானமலா முப்பது
 ஞானநிலை
 பஞ்சபக்ஷ
 திருவருள வெண்பா

முதலியன இடம் பெற்றுள்ளன.

கலிபத்து செய்கு சாகுல் அமீது அப்பா நாயகம் அவர்களின்
 ஞான அற்புதம் பிரிவில் இடம் பெற்றுள்ள ஞான ஒளிவு பகுதி -
 யில் சிவ பாடல்களை ஈண்டு நோக்குவோம். இப்பகுதியில்
 உள்ள 176 முதல் 185 வரை உள்ள செய்யுட்களில் அறபு அரிச்
 சுவடியில் உள்ள எழுத்துக்களுக்கும் மனிதனின் உடலுறுப்புக்

களுக்கும் உள்ள தொடர்பு எடுத்தோதப்படுகிறது. முதலில் செய்யுட்களைப் பார்ப்போம்.

- (176) அலிபு முதல் எவரையும் உள்ள ஹறு
பதையும் யானும் சொல்வேன்
அன்புடைய மானிடரே மகிழ்வாகக்
கேட்டுஅறி வீரே (176)
- அருளான புருவமத்தி அலிபதுதான்
அன்பான பேயும்
அருமையுள்ள வலப்புருவம் இடப்புருவம்
தேயென்று அறிவாய் (177)
- முறையான தேயதுதான் நெற்றியாகும்
தெளிவான ஜீமம்
முதலான தலையாகும் ஹே வலத்தோள்
இடத்தோள்கே கண்ணே (178)
- விதமான தாயதுதான் வலமுழங்கால்
இடமுழங்கால் தாலே
மேன்மையுள்ள நேயதுவும் வலதுவிலா
இடதுவிலா ஸேயே (179)
- கனமான ஸீனதுவும் வலதுமார்பு
இடதுமார்பு வீனே
கருணையுள்ள வலதுசெவி ஸாதாகும்
இடதுசெவி ழாதே (180)
- சரியான தேயதுவும் வலக்கரண்டை "
இடக்கரண்டை னேயதுலாம
சங்கை வலக்கரம்ஐந்தான் இடக்கரமும்
கைனாகு மறிவாய் (181)
- முறையான பேயதுவும் வலப்புறங்கை
இடப்புறங்கை" காபு
முதுகெலும்பு காபாகும் துடைபொறுத்த
லாமாகும் அறியே (182)
- மீமதுவும் நெஞ்சுமுதல் மூளையாகும்
நூலின் மகாம் நூனே
வெற்றியுள்ள நபுகொப்புழ்வாவாகும்
கல்புறேயு மாகும் (183)
- லாமலிபு மூச்சாகும் நன்மை அம்ஸு
விந்தாகும் இன்னும்
நலமான ஏறுஹு தெளிவாகச்
சொன்னேன் நற்பொருளை (184)

தெளிவாக இன்ஸானில் அமைந்திருக்கும்
ஹறுபுகளைச் சொன்னேன்
சிறப்புடனே நல்விதமாய் மாந்தர்களே
அறிந்திருங்கள் நலமாய்

(185)

தடித்த எழுத்துகளில் உள்எவை அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள
எழுத்துக்களாகும். அறபு எழுத்துக்கள் பலவற்றை அவை
உச்சரிக்கப்படும் அதே முறையில் தமிழில் எழுதமுடியாது.
177ஆம் செய்யுளிலிருந்து அறபு எழுத்துக்கள் ஆரம்பிக்கின்றன.
இந்த எழுத்துக்கள் எழுதப்படும் முறையையும் மனிதனின்
உருவம் அமைந்திருக்கும் முறையையும் கருத்திற்கொண்டே
கலிபத்து செய்கு ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் அவர்கள்
இக்கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளார். இக்கருத்துக்களை இன
னொரு முறையில் பார்க்கலாம். அரபு அரிச்சுவடியில் எழுத்துக்கள்
அமைந்துள்ள முறையில் பார்த்தால் அரபு எழுத்துக்களை தமிழில்
எழுதமுடியாமை பிரச்சினையாக இராது.

- ا முதலாம் எழுத்து புருவமத்தியாகும்
- ب இரண்டாம் எழுத்து வலப்புருவமாகும்
- ت மூன்றாம் எழுத்து இடப்புருவமாகும்
- ث நான்காம் எழுத்து நெற்றியாகும்
- ج ஐந்தாம் எழுத்து தலையாகும்
- ح ஆறாம் எழுத்து வலத்தோளாகும்
- خ ஏழாம் எழுத்து கண்ணாகும்
- د எட்டாவது எழுத்து வலது முழங்காலாகும்
- ذ ஒன்பதாவது எழுத்து இடது முழங்காலாகும்
- ر பத்தாவது எழுத்து வலது விலாவாகும்
- ز பதினொன்றாவது எழுத்து இடது விலாவாகும்
- س பன்னிரண்டாவது எழுத்து வலது மார்பாகும்
- ش பதினமூன்றாவது எழுத்து இடது மார்பாகும்
- ص பதினான்காவது எழுத்து வலது செவியாகும்

- ض پதினேந்தாவது எழுத்து இடது செவியாகும்
 ط பதினாறுவது எழுத்து வலது கரண்டையாகும்
 ظ பதினேழாவது எழுத்து இடது கரண்டையாகும்
 ع பதினெட்டாவது எழுத்து வலது கரமாகும்
 غ பத்தொன்பதாவது எழுத்து இடது கரமாகும்
 ف இருபதாவது எழுத்து வலது புறங்கையாகும்
 ق இருபத்தொராவது எழுத்து இடது புறங்கையாகும்
 ك இருபத்திரண்டாவது எழுத்து முதுகெலும்பாகும்
 ل இருபத்துமூன்றுவது எழுத்து தொடைப்பொருத்தாகும்
 م இருபத்துநான்காவது எழுத்து நெஞ்சு முதல்
 மூளையாகும்
 ن இருபத்தைந்தாவது எழுத்து உயிரின் நிலையாகும்
 و இருபத்தாறுவது எழுத்து கொப்பூழாகும்
 * இருபத்தேழாவது எழுத்து இருதயமாகும்
 ي இருபத்தெட்டாவது எழுத்து மூச்சாகும்
 ٢ இருபத்தொன்பதாவது எழுத்து விரந்தாகும்
 ٣ முப்பதாவது எழுத்து ஆன்மாவாகும்

இப்பாடல்களில் அறபு எழுத்துக்களுக்குப் புறம்பாகப் பல அறபுச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றையும் அவற்றின் கனித்தனி கருத்தையும் பார்ப்போம்.

ஹறுபு-எழுத்து ; நூஹ் ; உயிர் மகாம்-இடம்
 நபுகு-ஆசை ; கலபு-மனம் ; இன்ஸாஃ-மனிதன்.

கலிபத்து செய்கு சாஹுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் அவர்கள் பாடியுள்ள அடைக்கலமாலை முப்பது செய்யுட்களைக் கொண்டு ஞான வேதாந்தம் என்னும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. தொங்கல் செய்யுட்களாக அமைந்துள்ளவற்றுள் முதலாவது இவ்வாறு உள்ளது.

ஆதியாகிய பெரியவனே

ஆல மடங்கலும் புகழ்ச்சி உள்ள

நீதி ரஹ்மா னேவல லவனே

நெறியுள் னோர்க்கெல்லாம் தயாள வேந்தே

ஓதி உணராத பாவி கட்கும

உதவி செய்கின்ற பரம்பொருளே

பாத கன என் மேல பாரில் உள்ளோர்

பகையாமற் காருன் அடைக்கலமே

ஆலம்-அகில உலகு ; நஹ்மான்-அளவற்ற அருளாளன்)

அபிராமம் ஆ. மீ. இ. காதர் முகையதீன் என்பவர் இயற்றியது வேத மெய்ஞ்ஞான நூல். 1933இல் வெளியிடப் பட்டது இந்நூல். இவ்வேத மெய்ஞ்ஞான நூலில் கடவுள் துதியைத் தொடர்ந்து துதிப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. சற்குரு நபிகள் நாயகம், முகியித்தீன் அப்துல்காதீர், நாகூர் சாகுல் அமீது, ஏர்வாடி செய்யது இப்ராஹீம் முதலிய பெரியார்கள் மீது பாடப்பட்ட துதிப்பாடல்களைத் தொடர்ந்து இல்மின்ஸான் பாடல் அமைந்துள்ளது. கிளிவாலைக் கண்ணிகள் எனனும் புதிய ஒரு வடிவமும் இடம் பெற்றுள்ளது அடுத்து நொண்டிச்சிந்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நொண்டிச் சிந்துகள் மூலம் மலக்குகளையும் வேதங்களையும் நபிமார்களையும் கியாம முடிவையும் அறிவது பற்றியும் இஸ்லாத்தின் ஐந்து காரியங்கள் அறிவது பற்றியும் போதிக்கப்படுகிறது. வேத மெய்ஞ்ஞான மஞ்சரி ஆக அமைந்துள்ள அடுத்த பகுதியில் விருத்தங்களும் கீர்த்தனங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன பல்வேறு சந்தங்களில் பாடக்கூடியனவாக இக்கீர்த்தனங்கள் அமைந் துள்ளன. இந்நூலில் அமைந்துள்ள மற்றொன்று ஆனந்தக் களிப்பு.

முத்திசகடர் என்பது மற்றொரு நூல். கொண்டச்சியைச் சேர்ந்த முகம்மது சரீபுப் புலவர் இசுனை இயற்றி உள்ளார். கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் என்னும் காப்பியத்தையும் இவர் இயற்றி உள்ளார். இவர் பிறந்த இடமாகிய கொண்டச்சி மன்னார்ப்பகுதி முசலி தெற்கில் உள்ளது. இலங்கையின் வட மாகாணத்தின் ஒரு துறைமுகப் பட்டினமாக மன்னார் விளங்கு கிறது.

றகுமான் பேரில் முனாஜாத் என்னும் நீண்ட பாடல் தொகுதி ஒன்றை முத்திச்சுடரில் இடம் பெறச்செய்துள்ளார் மன்னார் சரீபுப் புலவர் முததிச்சுடரில் நபிகள் நாயகம் பேரில் சலவாத்துப் பாட்டும் முகியிததின் ஆண்டவர் அவர்கள் பேரில் இதழி ரணடொட்டாதியற்றலையுடைய வெண்பாவும் ஆசிரியப் பாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறப்புமிக்க தமிழில் உள்ள இத்தகைய இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்களைத் தேடிபெற்று ஏனையோரும் நன்மை அடைய எல்லாம வல்ல அல்லாகுத்தஆலா அருள் புரிவானாக.

மதுரை,
28—7—80.

டாக்டர் எம். எம். உஸைஸ்
பேராசிரியர்,
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறை,
தமிழ் மற்றும் இந்திய மொழிப்பிலம்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்.

தொடக்கவுரை

இஸ்லாமிய ஞானிகள் தமிழிலக்கியம், கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு செய்திருக்கும் தொண்டுசனே தமிழ் உலகம் எப்போதும் நன்றியுடன் போற்றி வருகிறது.

தமிழ் இலக்கியம், குறிப்பாகத் தமிழில் உள்ள சமய தத்துவ இலக்கியங்கள் எந்த அளவு இஸ்லாமியத் தத்துவக் கருத்தால் பாதிக்கப்பட்டது, அதுபோலவே முஸ்லீம் ஞானிகளால் ஆக்கப்பட்ட தமிழ் சமய பக்தி நூல்கள் எந்த அளவிற்குத் தமிழ் நாட்டில் இஸ்லாத்துக்கு முன்பிருந்த சமய பக்திக் கருத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டன என்பதையும் காணவேண்டும்.

ஒன்று இஸ்லாத்தின் அடிப்படை கொள்கை, மற்றொன்று இஸ்லாம் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தபோது இங்கே நிலவியிருந்த சமயக் கருத்துக்கள்.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக்கொள்கை மிக எளிமையானவை, “இறைவன் ஒருவனே; அவனே அல்லா! அவனை நேசிப்பதை போல் நடப்பதைவிட அவனிடம் பயபகதி பூண்டு அவனுடைய குழந்தைகளாகிய மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும்” என்பதுதான்.

இஸ்லாம் தமிழ்நாட்டில் அடி எடுத்து வைத்த காலத்தில இங்கு சைவம், வைணவம் ஆகிய மதங்கள் மேலோங்கியிருந்தன. இவை கடவுள் ஒருவரே என்ற கொள்கையை உடையதாக இருந்தாலும், பக்தி இயக்கத்தின் காரணமாக ஏக தெய்வக் கொள்கையின் அழுத்தத்தையும், உறுதியையும் இழந்து மக்களிடையே பல தெய்வ வழிபாடு இடம் பெறும் படிச் செய்துவிட்டன.

ஏக தெய்வக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இஸ்லாம் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை.

தமிழ் நாட்டு சைவ, வைணவ மக்களிடையே ஏக தெய்வ வழிபாடு இலகுவில் அவர்களிடம் இருந்து பிடுங்கி எறிந்துவிட முடியாதபடி வேர் ஊன்றி விட்டது.

அந்த நாளிலேயே ஏக தெய்வக் கொள்கையை வலியுறுத்தித் தமிழகச் சித்தர்கள் பாடுபட்டு வந்தார்கள். தமிழ்நாட்டுச்

சித்தர்களின் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்றபடியாக முஸ்லீம் சூஃபிகளுடைய கோட்பாடுகளும் அமைந்து இருந்தன.

முஸ்லீம்களிடையே சூஃபிகள் எப்படித் தோன்றினார்கள். மனித வாழ்க்கை பற்றிய ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டு ஆத்ம விசாரணையில் ஆழ்ந்து, ஊனினை உருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கி, இறை வழிபாட்டிலே இன்பங்கண்ட மக்கள் உலக வரலாற்றிலேயே உயரிய இடங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

இத்தகைய உத்தம மனிதர்கள் பண்டைக்காலம் தொடங்கி இன்றுவரை எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா இனத்திலும் ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவர்கள் எல்லோரும் சூஃபிகள்தான். ஆனால் இஸ்லாமிய சமயத்தில் இருக்கும் ஞானசித்தர்களை சூஃபிகள் என்று குறிப்பதே இன்று வழக்கமாயிருக்கிறது.

சூஃபி என்ற சொல் 'போபாஸ்' என்ற கிரேக்க அடிச்சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறி அதற்கு 'அறிவாளி' என்று பொருள் சொல்லி வந்தனர்.

அந்த நாளில் டாக்கா மஸலின் போன்ற ஆடைகளை உயர்குல மக்கள் அணிந்து வந்தனர். அப்போது ஆடம்பரத்தையும், பகட்டையும் தவிர்த்த சூஃபிகள் கரடு முரடான கம்பளி ஆடைகளையே அணிந்து வந்தனர். கம்பளி ஆடை அணிந்த ஞானிகளை 'சூஃபி' என்ற சொல் குறிப்பிடுவதாய் அமைந்திருந்தது.

நபிகள் நாயகம் காலத்தில் வாழ்ந்த அவருடைய திண்ணைத் தோழர்களையும் சூஃபிகள் என்று சொன்னதாக சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஆராய்ச்சி மிக்க அறிஞர்கள் இந்தச் சொல் தூய்மை எனனும் பொருளைக் குறிக்கும், 'சபா' என்ற அரபுச் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகச் சொல்கின்றனர்.

தூய்மையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த சான்றோர்களைத் தமிழில் அறிஞர்கள் என்றும், வடமொழியில் சித்தர்கள் என்றும் வழங்கியுள்ளனர்.

தொல்காப்பியத்தில் மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் அடைய வேண்டிய வெற்றியை ஏழாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று 'அறிவர்கள்' அதாவது 'சித்தர்கள்', சூஃபிகள் அடையும் வெற்றி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

குற்றமில்லாத ஒழுக்கத்தினால் மூன்று காலத்துச் செய்திகளையும் தெளிவாக அறிந்து வாழ்க்கையை வெற்றியுடன் நடத்துபவர்கள் அறிவாகள்; அதாவது சித்தர்கள் - சூஃபிகள்.

“மறுவுஇல் செயதி மூவகைக் காலமும்
நெறியின ஆற்றிய அறிவன தேயன்”

என்பது தொல்காப்பியம்.

சூஃபிகள் நபிகள் நாயகத்தின் நேரடியான வழித்தோன்றல்கள் என்றும் சூஃபித்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் கொள்கைகள் பரவக் காரணமாயிருந்தவர்கள் நபிகள் நாயகத்தின் தோழர்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சித்தர்களுக்கும், சூஃபிகளுக்கும் வேற்றுமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சித்தர்கள் ஆடம்பரங்களையும் ஆரவாரங்களையும் வெறுத்தார்கள். தாவர உணவு உண்டார்கள். சாதி சமயங்களைக் கடந்து அனைவரையும் நேசித்தார்கள். அவர்கள் நல்வாழ்வுக்காகப் பாடுபட்டார்கள்.

சூஃபிகளும் இந்தக் கொள்கைக் கோட்பாட்டுடன்தான் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் சித்தர்களும், சூஃபிகளும் தமிழில ஒரு புதிய ஞான இலக்கியத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

சூஃபிகளும், சித்தர்களும் தமிழ் மக்களுக்காவே தங்கள் இலக்கியங்களைப் படைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எளிய இனிய சொற்களையே கையாண்டு அற்புதமான ஞானப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்கள்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, பீர்முகம்மது அப்பா போன்ற சூஃபிகள் அருமையான ஞானப்பாடல்களை அருளி இருக்கிறார்கள்.

பட்டினத்தார், தாயுமானவர், இராமலிங்க வள்ளலார் போன்ற சித்தர்களும் அற்புதமான மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர்.

சித்தர் ஞானக் கோவையில் பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களுடைய ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதிலிருந்தே தமிழ் மக்களாகிய நாம் சித்தர்களையும் சூஃபிகளையும் ஒன்றாகவே பார்த்து வருகிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பாடல்களும், குஃபிகளின் பாடல்களும் பேதமில்லாமல் முழங்கி வந்திருக்கின்றன,

“நட்டகல்லைத் தெய்வம் என்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முணமுண என்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா,
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதன உள் இருக்கையில்
சுட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ!”

இப்படி சிவவாக்கியர் பாடியுள்ளார்.

“ஓசை உள்ளகல்லை நீர் உடைத்து இரண்டாய்ச் செய்துமே
வாசலில் பதித்த கல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்!
பூசனைக்கு வைத்த கல்லில் பூவும் நீரும் சாத்துறீர்!
ஈசனுக்கு உகந்தகல் எந்தக் கல்லு சொல்லுமே!”

இது பட்டினத்தார் பாட்டு.

“உள்ளம் பெரும் பெரும்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்
வள்ளல பிரானுக்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெரிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப்புவன் ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

இது திருமூலர் அருளிய திருமந்திரப் பாடல்.

இந்தப் பாடல்களில் ஒரு மத்தியக் கருத்துத் தெளிவாக உள்ளதைக் காணலாம். இறைவன், ஒருவன். அவன் உருவம் அற்றவன். அவன் எங்கும் நிறைந்தவன். அவனை உள்ளத்தில் இருத்தி உணர்வு பூர்வமாக வழிபட முடியுமே தவிர, வெறும் வெளிச்சடங்குகளால் முடியாது என்பதாகும்.

“முத்தொடு பவளம் பச்சை முதலொளி புரிவனும் கூட்டிச்
சத்தியாய் சிவனாய் இந்தத் தாரணி தன்னில் ஆக்கிப்
பத்தியாய் எனைவளர்த்த பரமனே உனையான் பாட
இத்திசை அனைத்தும் போற்றும் இறைவனே துணை
செய்வாயே

இது பீரமுகம்மது அப்பா பாடல்.

அவர் சிவன் என்றும் சக்தி என்றும் பாடி இருக்கிறார். இதற்குப் பரமசிவன் என்றோ பார்வதி என்றோ பொருள் கூற

முடியாது. இந்தப் பொருளிலும் அவர் பாடி இருக்க முடியாது. சிவம் என்பது பொதுவாக ஒரே தெய்வத்தைக் குறிக்கும் சொல் சக்தி என்றால் அந்தத் தெய்வ அருளைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை விளக்கிக் கொள்ளவேண்டும்

வள்ளல் பெருமான திரு அருட்பாவில் 'சுத்த சிவம்' என்ற சொல்லைக் கையாளுகிறார். அது ஒரே தெய்வமான அருட்பெருந் ஜோதியைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல் ஒன்றைப் பாருங்கள்.

“ஊனாகி, ஊனில உயிராகி, எவ்வுலகும் ஆய்
ஒருருய இரண்டும் ஆகி
உள்ளாகி, வெளியாகி, ஒளியாகி, இருளாகி
ஊருடன் பேருகி ஆகிக்
கானாகி, மலையாகி, வளைகடலும் ஆகி வெளி
கண்டபொருள் எவையும் ஆகி
கங்குல பகல் ஆகி மதி ஆகி ரவி ஆகி வெளி
கண்டபொருள் எவையும் ஆகி

நானாகி, நீயாகி, அவனாகி, அவளாகி,
நாதமொடு பூதம் அகி
நாடும் ஒளிபுரிய, அடியெனும் உமை நம்பினேன்
நனமை செயது ஆளுதற்கே!
வானோரும் அடிபணிதல் உள்ளீர் பின்தொடர
வள்ளல் இறகூல வருகவே!
வளரும அருள்நிறை குணங்குடி வாழும் எனனிருகன்
மணியே முகியிததீனே!”

என்று பாடுகிறார்,

தாயுமானவர் பாடலுக்கும் குணங்குடியார் பாடலுக்கும் பல இடங்களில் வித்தியாசமே தெரியவில்லை. அவ்வளவு பொருத்தமாக சொல் ஆட்சியும், கருத்து ஒற்றுமையும் இருக்கின்றன.

“அங்கு இங்கு எதைபடி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி”

என்கிறார் தாயுமானவர்.

“அங்கு இங்கு என ஒண்ணு அகண்ட பரிபூரணமாய்
எங்கு நிறைந்த இறையே நிராமயமே!”

என்கிறார் குணங்குடியார்.

“பார்க்கும் இடம் எங்கும் ஒரு நீக்கம் அறை நிறைகின்ற
பரிபூரண ஆனந்தமே!”

என்று பாடுகிறார் தாயுமானவர்.

பார்க்கும் இடம் எல்லாம் பரிபூரணமாக
ஏற்கையுடன் நின்ற இயல்பே நிராமயமே”

என்று பாடுகிறார் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு!

“எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமும் எங்கும் ஒன்றாய்
முட்டித் ததுமபி முளைத்தோங்கு ஜோதியை மூடர் எல்லாம்
கட்டிச் சுருட்டி கக்கத்தில் வைப்பார் வருத்தில் வையார்.
பட்டப் பகலை இரவு என்று கூறிடும் பாதகரே!”

என்று பட்டினத்தார் பாடுகிறார்.

“கல்லிலோ, மண்ணிலோ, விண்ணிலோ, அடிமைஇரு
கண்ணிலோ, கண்ணீரிலோ.
கரையிலோ, கடலிலோ, உடலிலோ, உயிரிலோ,
கதியான பூமிதனிலோ
அல்லிலோ, பகலிலோ, நல்ல பத இல்லிலோ
அருவிலோ, உரு மீதிலோ
அறிவிலோ, அறியொணு மறையிலோ மறைகண்முதல்
ஆகம பூராணத்திலோ,
செலவமிகு துரை ராஜரே தேவரீர்க்குநிலை
திவ்விய குணங்குடியிலோ
தெரியாமல இடையும் அடியேனும் உமை நம்பினேன்
சேர்ந்து அணைந்து ஆளுதற்கே!
மல்கை மலர்ககந்தமுள்ளே நீர் பினதொடர
வளவல் இறகுல வருகவே!
வளரும அருள்நின்ற குணங்குடி வாழும் என்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே!”

என்று பாடுகிறார் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்.

இப்படியாகத் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களும், சூஃபிகளும் ஏக தெய்வக் கொள்கையையும் சாதிமதம் கடந்த சகோதரத்துவத் தையும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறாக ஞானத் தமிழ் இலக்கியம் சித்தர்களாலும் சூஃபிகளாலும் போற்றி வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த ஒருமைப் பாட்டுக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்ற புகழ்பெற்ற ஞான சித்தர் ஒரு அருமையான மார்க்கத்தை அருளியிருக்கிறார். துண்டுபட்டுக் கிடக்கும் உலக மக்கள் எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்காக ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை உருவாக்கி வழங்கியிருக்கிறார்.

வள்ளலாரின் ஏக தெய்வ வழிபாட்டையே பழைய சித்தர் சூஃபிகளும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள் இந்த அருளாளர்களுடைய நெறியை ஆராய்ந்து, உணர்ந்து அன்றாட வாழ்வில் அனைவரும் மேற்கொண்டு இன்பத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்கு இந்த சூஃபிகளின் மெய்ஞ்ஞானத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வழி காட்டுமாக!

அருள்நெறிக் காவலர் நா. மகாலிங்கம்

அணிந்துரை

தமிழகத்தின் தலைநகரில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் அணைத்துலக மக்களுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைத்து, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக முஸ்லீம்கள் செய்த சேனை எத்தகைய பாராட்டுதலுக்குரியவை என்பதை சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வுத் தொகுப்புகள் ஆகியவைகள் மூலம் அருந்தொண்டாற்றி வரும் அன்பும் பண்பும் கொண்ட அருமைச் சகோதரர் மணவை முஸ்தபா M.A அவர்களை தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆர்வங் கொண்ட அனைவருமே நன்கு அறிவர். 'சிந்தைக்கினிய சீரு' போன்ற அரிய நூல்களே அதற்குச் சான்று.

இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானிகளை குஃபிகள், ஞானவான்கள், ஞானமேதைகள் என்ற பெயரால் முஸ்லீம்கள் அழைப்பர். இத்தகைய மேதைகள் வாழ்ந்த காலத்து நிகழ்ந்த ஆச்சரிய நிகழ்ச்சிகளுடன் அவர்கள் தனி நிலையிலும் பரவச நிலையிலும் வசனமாகவும் களிகளாகவும் அருள் புரிந்த தத்துவங்கள் நிறைந்த கருத்துக்களையும் அனைவரும் மதித்துப் போற்றுவது மனிதனின் மேன்மைக்கு—நல்வாழ்வுக்கு வழிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அப்பெரியார்கள், புனித குர்ஆனையும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் அறிவுரைகளையும் நாயகத் தோழர்களான ஸஹாபாப் பெருமக்களின் கருத்தோவியங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டே தங்கள் தத்துவங்களை—உள்ளத்தின் உணர்வுகளை எழுத்தில் உருவாக்கி வழங்கியுள்ளனர். இப்பெரியார்களின் சில கருத்துக்கள், சில பதங்கள், நமது பார்வைக்குப் புரியாத புதிர்களாகவும் மாற்றமானதாகவும் தோன்றினால், அகமியங்களை அறியும் ஆற்றல் படைத்தவர்களை அணுகி அறிந்து கொள்ளவேண்டுமே தவிர நமது அறிவைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு முடிவு கட்டிவிட முடியாது. அவ்வுத்தமர்களின் பதங்களுக்கு நம் விருப்பம்போல் பொருளை வலிந்துரை செய்து, உயர் தத்துவங்களை கண்டனங்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் இலக்காக்கிவிடக் கூடாது.

குஃபியாக்கள் என்ற ஞானவான்கள், இருதயசுத்தி அடைந்தவர்கள்; இறைஞானம் மிக்கவர்கள்; அல்லாஹ்வின் பிரகாசத்தில் வாழ்பவர்கள். அவர்களை நமது ஊனக்கண் கொண்டு குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது. 'புரியாத பதங்களை, புரியவில்லை:

அவர்கள் கருத்து யாதோ என்று நினைக்கவேண்டுமே தவிர குயுகதி கொண்டு குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது. இவை அனைத்தும் இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் உணர்தல் வேண்டும்.

மணங்கமழும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை—மெய்ஞ்ஞானப் பேரமுதை அனைவரும் அள்ளிப் பருக வழிகாட்டி நிற்கும் அன்பு மணவை முஸ்தபா அவர்களுக்கு என் வாழ்த்தையும், அவர்களின் மகத்தான உழைப்புக்கும் உணர்வுக்கும் என் நன்றியையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் இலக்கியச் செலவர்களும் இஸ்லாமிய கவிவாணர்களும் பேரறிஞர்களும் இப்படிப்பட்ட இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்களை ஆழமான கருத்துரைகளை—தங்கள் உள்ளத்தில் எழுந்த உணர்ச்சிப்பெருகுகளை கட்டுரைகள் வடிவாக வடித்து, மெய்ஞ்ஞானிகள் அருளிய தேனினுமினிய பார்களைப் பொறுக்கி அதை அழகுபடுத்தி இத்தொகுப்பை மணக்கச் செய்துள்ளதைக் பார்த்து உள்ளம் பூரித்தவனாக அவர்களுக்காக துஆ செய்கிறேன். மணவை முஸ்தபா அவர்களின் இம்மகத்தான பணி, முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் பேரருளாளானாகிய, பேரன்புடையோனாகிய அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெறவும் அருளை அடையவும் அவனின் அளப்பரிய ஆற்றலை அறிந்து கொள்ளவும் உதவுவதற்கு உறுதுணையாக அமையவேண்டும் என்று ஆவல்படுகிறேன், அல்லாஹுத் தஅலா அன்பு மணவை முஸ்தபா அவர்களின் உள்ளத்தில் எழுச்சியை செயலுருவாக்கி மக்கள் யாவரும் பலன பெற அருள் புரிவானாக. ஆமீன் வஸ்ஸலாம்.

மௌலவி மீ. இ. மு. அபுல்ஹஸன ஷாதலி ஸாஹிப்
(நாரிய்யி, பாஜில் பாகவி)

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்

627001

ஆசிரியர்; 'மஜாஅத்துல உலமா'

—தமிழ் மாத இதழ்

நஹ்மதுஹு வநுஸலலீ அலா ரஸுலிலிஹில்கநீம்

மதிப்புரை

மனத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் நிம்மதியும் பேரின்பமும் அளிப்பது மெய்ஞ்ஞானம் யந்திரகதியில் இயங்கும் இன்றைய உலகில் மனிதன் மெய்ஞ்ஞானத் துறையிலும் சற்று கவனம் செலுத்தினால் பேரிறைச்சலகளுக்கிடையே அவன் பேரின்பத்தை அடைய இயலும். ஆனால் முற்றிலும் இத்துறையைப் புறக் கணித்தவனாக அவன் வாழ்வது(?) வருந்தத் தக்கது.

இந்நிலையில், எங்கோ ஓர் ஒதுக்குப்புறத்தில குராவளிக் கிடையே சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கத் துடிக்கும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கைத் தூண்டிவிட்டுப் புத்தொளி பரப்ப மெய்ஞ்ஞானக் காவலர்கள் முயன்று கொண்டிருக்கும் உயர் பணியில இக் கட்டுரைக் கோவையும் ஒரு சிறு பங்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

கருத்தரங்குகளின் உணமையான தகுதி எத்தகையது என்பதை துடிப்புமிகக் சகோதரர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் கூட்டிய 'சூஃபி' இலக்கியக் கருத்தரங்கு' நிலை நாட்டியுள்ளது

முதலில் மனிதனைப் பற்றியும் அதைத் தொடர்ந்து இறைவனைப் பற்றியும் ஆராயும் அறிவே மெய்யறிவு. இந்த அடிப்படையை முழுமையாகக்கொண்டதே சூஃபிகளின் இலக்கியங்கள். இந்த இலக்கியங்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கருத்தரங்கு உயர் தகுதிக்கு உரியதே.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன அவை நூலவடிவிலும் இப்போது உங்கள் கையில் உள்ளது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சுட்டாயம் உங்களுக்கிலலை. ஏற்பதற்கும் ஒதுக்குவதற்கும் உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது

இக்கட்டுரைக் கோவை நூல் வடிவில் வரும் முன்னர் இதன் சிறப்பைச் சிலாகித்தும் கருத்துச் சிதைவு ஏதேனுமிருந்தால் அதைச் காட்டிக்காட்டியும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். என்ற எண்ணம் எழுந்ததை வரவேற்க வேண்டும்.

இக்கட்டுரைக் கோவையில் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆராயப் பட்டுள்ளன. அவற்றில், தமிழகத்து இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானிகளையும் சித்தர்களையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துள்ளது அரிய ஆராய்ச்சியாகும். 'சூஃபி'யாக்களான முஸ்லீம் ஞானியார் தமிழ் மரபையொட்டிப் பயன்படுத்தியுள்ள சில செய்திகள் இஸ்லாத்திற்கு அப்பாற்பட்டதோ என்ற மபக்கத்தைச் சிலருக்கு ஊட்டினாலும், அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட கருத்து முற்ற முற்ற தனித்த இஸ்லாமியக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டதே. இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானம் இறைமறையாம் திருக்குர்ஆனையும் நபியுரையான ஹதீஸ்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும் இவ்விரண்டையும் மீறிச் செல்லும் ஞானம் இஸ்லாமிய ஞானமன்று. திருக்குர்ஆனுக்கும் ஹதீஸுக்கும் ஒத்த கருத்துக்களைச் சித்தர்கள் வெளிப்படுத்தும்போது அவர்கள் சூஃபிகளுடன் வைத்துப் போற்றத் தக்கோராகிறார்கள்.

அதேபோல, ஞானிகளின் பரிபாஷை பற்றிய ஆய்வும் போற்றுதற்குரியதாகும். இதனை, டாக்டர் இரா. மாணிக்க வாசகம் அவர்களும் கவிக்கோ எஸ். அப்துல் ரகுமான் அவர்களும் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார்கள். அவர்களிருவரும் எடுத்தாண்டுள்ள அகஸ்தியரின் பாடல் கூறுவதே போன்று,

‘பாடுகின்ற சித்தருடைய நூல்க ளெல்லாம்
பரிபாஷைத் தெரியாது பாவியோர்க்கு..’

பரிபாஷையின் முக்கியத்துவம் மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களை ஆய்வோருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

சூஃபித்துவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி அல்ஹாஜ் எஸ். எம். சுலைமான், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் செய்துள்ள ஆய்வு கருத்துக்கு விருந்தாகும். சிருஷ்டியின் தோற்றமே மெய்ஞ்ஞானத்தின் தோற்றமாகும். “நான் மறைந்த பொக்கிஷமாக இருந்தேன்; நான் அறியப்பட விரும்பினேன்; ஆகவே, படைப் பினைப் படைத்தேன்” எனும் (ஹதீஸே குத்ஸீ) வாக்கு இதை எண்பிகிறது. தன்னை அறிவதன் மூலம் இறைவனை அறிவது தான் சூஃபித்துவம். இறைவனின் வேதங்களும் அவனுடைய தூதர்களும் இதனையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இறைவனால்

அனுப்பப்பட்டார்கள். நபிமார்களின் காலத்தில் இது வளர்ச்சி யடைந்து, இறுதித் தூதர் எமபெருமானார் (ஸல) அவர்களால் நிறைவுபடுத்தப்பட்டது. சூஃபித்துவத்திற்கும்கலைச் சொற்கள் தோன்றவாரம்பித்தது ஹலரத ஹஸன பஸர் (ரலி) அவர்களின் காலத்திலிருந்துதான். அதுவும் நிறைவடைந்தது கௌதுல் அஃலம் முஹ்யுத்தீன அப்துல் காதிர் ஜீலானி (ரலி) அவர்களால்தாம்.

தமிழக பெய்ஞ்ஞானப் பெரியார்களின் இலக்கியப் படையல் களும் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளும் படடியல் உருவில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பட்டியல் படிக்கச் சிறியதாகவும் எளிதாகவு மிருப்பினும் அதை உருவாக்கும் பணி கடினமானதாகும். இதனை தக்கலையின இலக்கிய இளவல் எம். எஸ். பஷீர் அவர்கள் சிறப் பாகச் செய்துள்ளார்கள்.

டாக்டர் இரா. மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் 'சூஃபி- தத்துவம்' எனும் துணைத் தலைப்பில் 'இனஸானுல்' காமில் நூலின் கருத்தொன்றை எடுத்தெழுதியுள்ளார்கள் அக்கருத்தே தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட மெய்ஞ்ஞானக் கருத்தாகும். (பக்கம் 2) பனிககட்டி, தனனைப் பனிக்கட்டியாகவே கருதி கொண்டிருக்கும் வரை அறியாமையிலேயே வாழ்கிறது அந்த அறியாமையை அகற்றாமல் வாழும் காலத்தில யதார்த்த நிலை எனும் காற்றுப் பட்டு மெய்நிலை அடைந்தாலும் 'தனனிலை' அழிந்து விட்டதே எனக் கரைகிறது. பனிக்கட்டிக்கென்று ஒரு தனி உள்ளமை இல்லை அது வெறும் மாயையாகும், இதுவே சிருஷ்டியின் மெய்நிலை. இருக்கும் உள்ளமை ஒன்றே அதுவே இறைவன் அனை மாயை அல்ல. 'வஹதத்துல வஜுது' எனும் (ஏக உள்ளமை) தத்துவம் கூறுவதும் இதையே. கருப் பொருள் (Material) ஒன்றுதான் காணும் தோற்றமே வெவ் வேறு. மண! கருப்பொருள். பாணை, சட்டி, குதிர, அடுப்பு, கூஜா என்பன தோற்றங்களின் வெவ்வேறு பெயர்களாகும். தோற்றங்கள் 'மவ்ஜுது'களாகும், வஹதத்துல வஜுதை 'வஹதத்துல மவஜுது, என்று தவறாக எண்ணியோர் 'வஹ தத்துல வஜுது' எனும் கருத்தை வன்மையாகக் கண்டித்தனர். 'கஃதரத்துல மவஜுது'—பல தோற்றங்கள் உள்ளன என்பதும் சூஃபி தத்துவத்தின் சரியான கொள்கை அமைப்பாகும். இவை ஒன்றுக்கொன்று முரணப்பட்டவையல்ல

டாக்டர் அவர்கள் நான்கு, படித்தரங்களை வரிசைப்படுத்தும் போது, மூன்றாவதாக மஃரிபத், நான்காவதாக ஹகீகத் என் றுரைக்கிறார். 1. ஷரீஅத், 2. தரீகத், 3. ஹகீகத் 4. மஃரிபத்

என்ற வரிசைக் கிரமமே சரியானது. தரீகத் பற்றி விளக்க வரையில், 'புறச்சடங்குகள் அகன்றவிடும்' என்ற கருத்து இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சோந்ததல்ல. இறுதிப் படித்தரமான மஃரிபாவை ஞானி ஒருவர் அடைந்தாலும் புறச் சடங்கு களுக்கான கடமை அவரை விட்டும் அகன்று விடாது.

சூஃபி மார்க்கத்தாரில் இரு வகுப்பினர் குறிப்பிடத் தகுந்தோராக அதே கட்டுரையில் சுட்டப்பட்டுள்ளனர் இவ்விரு வகுப்பாரும் சுத்த சத்திய இஸ்லாத்தின் இறைமைக் கொள்கையைத் தகர்ப்போராவார்.

ஹுலூலிய்யா : 'இறைவன் ஓரிடத்தில் இறங்கித் தங்கியுள்ளான்' என்பதே இவர்களின் கருத்து இது தவறான கொள்கை இறைவன் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் இறங்கினாலும் தங்கினாலும் எலலைக்கு உட்பட்டவனாகிவிடுகிறான். ஓர் எலலைக்கு உட்பட்டவன் மறரோரிடத்தில் இலலை என்று ஆகிறான். ஓரிடத்தில் இருந்து, இன்னோரிடத்தில் இல்லாதவன் இறைவனல்லன். இறைவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன்.

இத்திஹாதிய்யா 'இறைவன் சிருஷ்டியுடன் இணைந்துள்ளான்' என்ற கருத்துடையோராவார். இவர்கள் சிருஷ்டிசனாகுத் தனி உள்ளமை இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள் இவர்களின் கூற்றும் தவறானதாகும். இரு தனித்தனி உள்ளமைகள் இணைய முடியும். இறைவனைத் தவிர்த்து வேறெதற்கும் தனி உள்ளமை கிடையாது என்பதே இஸ்லாமிய தத்துவம். இவ்விடத்தில் சூஃபிகளில் இவ்விரு வகுப்பார் பற்றிய கருத்துடாகடர் அவர்கள் மேற்கோளுக்காகப் பயன்படுத்திய மூல நூலிலுள்ள கருத்தப் பிழையென நான் கருதுகிறேன்.

'தாத்' என்பதற்கும் 'ஹஜுது' என்பதற்கும், 'உள்ளமை' என்ற பொருளை மிகப் பலரும் தமிழிலபயன்' படுத்துகிறார்கள், இறைவனுடைய 'தாத்', 'ஹஜுது'டன் சோந்தே உள்ளது இறைவனைக் குறிக்குமபோது இரண்டிற்கும் 'உள்ளமை' எனப்பொருள்காணலாம். ஆனால், பொதுவாக 'தாத்' என்று சொல்லும்போது இறைவனுடைய தாத், சிருஷ்டிகளுடைய தாத் என இரு 'தாத்'களையும் எடுத்துக் கொள்வதால் அதநிலையில் 'அதற்கு உள்ளமை' எனப் பொருள் கூறக்கூடாது. 'தாத்' என்பது, பெயர்களும் (அஸமா) இடுகுறிப் பெயர்களும் (ஸிஃபாத) எதனைப் போய் அடைந்து குறிக்குமோ அதுவேயாகும். இஸமும், ஸிபத்தும் இறைவனுக்கும், சிருஷ்டிகளுக்கும் உள்ளன. எனவே, இறைவ

என்பது தாதுப் பொருள், கருப் பொருள் (Material) ஆன உள்ளமையைக் குறிப்பதாகும், இது இறைவனுக்கு மட்டுமே உள்ளது. சிருஷ்டிகளுக்குக் கிடையாது. சிருஷ்டிகளில் வெளியாகி உள்ளது. எனவேதான், இறைவன் திருமறையில் (அத்தியாயம் 57; வசனம் 3) தன்னைப் பற்றி இவ்வாறு அறிமுகப் படுத்துகின்றான்.

“ஆதியும் அவனே; அந்தமும் அவனே,
தோற்றுவதும் அவனே; மறைந்திருப்பவனும்
அவனே, அவன் சகலவற்றையும் நன்கு
அறிந்தவன்”

மறைந்து கிடக்கும் கருவூலத்தை வெளியில் கொண்டு வருவதும் மாபெரும் பணியாகும். இப்பணியினை முனைப்போடும் துணிவோடும் சகோதரர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் செய்துள்ளார்கள். பாராட்டுக்குரிய இப்பணியினை இனி மெருகூட்டிப் பொலிவூட்டித் தொடர்ந்திட இறைவன் நல்லருள் நல்குவானாக!

மௌலவி எம். அப்துல பத்தாஹ் பாகவீ
ஜுஹூரி—சிஷ்தியுல் காதிரீ

சூஃபித்துவம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

அல்ஹாஜ் எஸ். எம். சுலைமான், ஐ.ஏ.எஸ்.

ஆங்கில மொழியில் 'Gnosticism, Mysticism, Theosophy, என்ற சொற்கள் வழங்கி வருவதை நம்மில் பலர் அறிவோம். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் சாமானிய மக்கள் இச்சொற்கள் இறைவனை அடைவதற்கு வழிவகை செய்யும் இறை ஞானத்தைக் குறிப்பதாக எண்ணுகின்றனர். எனினும் அவற்றிற்கிடையே நுண்ணிய வேறுபாடுகள் உண்டு என்பதைத் தத்துவவாதிகள் அறிவர். சற்று ஊன்றி கவனிப்போமாயின், 'Monism, Dualism, போன்ற சொற்கள் தத்துவவியலில் பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். இவற்றினின்று உருவாகும் உட்பிரிவுகளும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் ஆராயப் புகுவோமாயின் கட்டுரை விரிந்து விடும்.

'தஸவ்வுஃப்' (Tasawwuf) அல்லது 'சூஃபித்துவம்' (Sufism) என்பதை இஸ்லாமிய ஆத்மஞானம் (Islamic Mysticism) என்று பொதுவாகக் கூறலாம். அதேபோன்று 'சூஃபி' என்பாரை ஆங்கிலத்தில் 'Muslim Mystic' என்றும் தமிழில் 'முஸ்லிம் சித்தர்,' 'ஆத்ம ஞானி', 'மெய்ஞ்ஞானி' என்றும் கூறலாம்.

'சூஃபி' என்ற அரபுச் சொல்லின் மூலம் குறித்து வேறுபட்டக் கருத்துக்கள் உள்ளன. 'தூயமை' என்ற பொருள் கொண்ட 'ஸஃபா' (Safa) என்ற மூலச்சொல்லிலிருந்து பிறந்ததுதான் 'சூஃபி' என்பர். சூஃபிகளின் சிந்தனை, சொல், செயல் மிகத் தூய்மை வாய்ந்தவை.

வேறு சிலர் 'சூஃபி' என்பது அணி (வரிசை) எனும் பொருள் கொண்ட 'ஸஃப்' (Sauf) என்ற மூலத்திலிருந்து பிறந்தது எனபர். சூஃபிகள் இறைவன்பால் நாட்டமும் தேட்டமும் உடையவர்கள்; தங்கள் உள்ளத்தை அவனளவிலேயே நிலை நாட்டுவதற்காக இறைச் சந்நிதானத்தில முதல் வரிசை (அணி—ஸஃப்) யில இடம் தேடிக் கொள்பவர்கள்.

நபிகள் பெருமான் (ஸல்) அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு மதினாவிலுள்ள 'மஸஜீதுந் நபவி' என்ற பள்ளிவாயிலின் பக்கம் அமைந்திருந்த திண்ணைத் தாழ்வாரத்தில் இரவும் பகலுமாக இறைத் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவாகளாகிய 'அஸஹா புஸ் ஸுஃபா' எனும் திண்ணைத் தோழர்களைக் குறிக்கும் தொடரி லிருந்து சூஃபி எனும் சொல் தோன்றிற்று என்று வேறு சிலர் கூறுவர்.

சில எழுத்தாளர்கள் "சூஃப்" என்ற சொல்லைச் 'சோபோஸ்' (Sohpos) என்ற கிரேக்க அடிச் சொல்லுடன் இணைத்து 'அறிஞன்' என்ற பொருளைக் கொடுக்க முயன்றுள்ளனர்.

அரபு மொழியில் 'சூஃபி' (Soofi) என்றால் முரட்டுக் கம்பளி என்று பொருள்படும். ஆடம்பர வாழ்வைத் துறந்து, மனோ விச்சைகளை அடக்கி, எளிய வாழ்வினை சினனமாய்க் கம்பளியை விரும்பி அணிந்து கொண்டதின காரணமாக 'சூஃபிகள்' எனப் பெயர் பெற்றனர் என்று இன்னும் சிலர் கருததுத் தெரிவித் துள்ளனர்.

'தஸவவுஃப்' என்பதற்கு சூஃபிகளே விளக்கங்கள் தந்துள்ள னர். அவையனைத்தின சாரத்தையும் கொண்டதாக அமைந் துள்ளது, ஷைகுல் இஸ்லாம் ஜகரிய்யல் அன்ஸாரி (ரஹ்) அவர் களின் விளக்கம்.

"உள்ளத்தைப் புடமிட்டுத் தூய்மைப்படுத்தி, மாசற்ற உயர்ப் பண்புகளை வளர்த்து, அகத்தையும் புறத்தையும் ஒரு சேரப் பரிபக்குவப் படுத்துவதற்கான வழி வகைகளை அறிந்து கொள்ள உதவும் ஞானமே 'தஸவவுஃப்' ஆகும் நிலையான பேரின்பப் பேற்றைப் பெறுவது தான் அதன் நோக்கம்" ஒரே சொற் றொடா கொண்டு விளக்குவதாயின் சுயக் கட்டுப்பாடு—தன்னைத் தானேக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுதல்—என்று சொல்லிவிடலாம். தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இறைவனது பாதையில் முடுகி அவனில கலப்பதே சூஃபிகளின் வேணவா. ஞானிகள் மூன்று அடையாளங்களால் அறியப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சிந்தனை இறைவனைப் பற்றியது; அவர்கள் இறைவன்மாட்டு வாழ் கிறார்கள்; அவர்கள் தொழில் இறைவன் மாட்டு அமைந்து கிடக் கிறது". (The saints of God are known by three signs—their thought is of God, their dwelling is with God and their business is in God) இரத்தினச் சுருக்கமாக, 'தஸவவுஃப்' என்பது "இறைவன் உன்னை உன்னளவில் இறந்து படுமபடி செய்து,

அவன்மாட்டு உன்னை வாழும்படி செய்தலே” என்று கூறி விடலாம்.

ஆத்ம ஞானம் மனிதனைப் போன்று அவ்வளவு பழமையானது. உலகத்திலே தோன்றிய ஒவ்வொரு பெருஞ்சமயமும் அகம்—புறம் ஆன்மம்—சரீரம், இறைஞானம்—அதன் அனுஷ்டானங்கள், சடங்குகள் என இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. அகப்பகுதி மேலைய நாடுகளில் ‘இறைஞானம்’ (theosophy) என்றும் கீழைய நாடுகளில் வட்மொழியில் ‘பிரம வித்யா’ என்றும் அழைக்கப் பட்டது ‘மனித ஆன்மாவை இறைவனோடுத் தானாக ஒன்ற (Personal union) வகை செய்யும். நிரந்தரமான மாறுதலடையாதத் தனிச் சிறப்பிற்குரிய நேர்த்தி—முறைமை (Phenomenon) (Mysticism) ஆத்ம ஞானம் என்று ஏ. ஜே ஆர்பெர்ரி கூறுகிறார். எச்சமயத்தவரது அல்லது நாட்டவரது ஏகபோக உரிமையன்று அது வேறுபட்டச் சமுதாய நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்துவந்த ஆத்ம ஞானிகள் அதை ஆர்வத்தோடு வளர்த்து வந்தனர். பிற சமயங்களைப் போன்று இஸ்லாத்திலும் ஆத்ம ஞானத்தை வளர்த்து இறைவனை அடைவதற்கு ஒரு அமைப்பு உருவாயிற்று. அது ‘தஸவ்வுஃப்’ என்று வழங்கலாயிற்று.

உண்மை இவ்வாறிருக்க, அறிஞர்களிடையே ‘தஸவ்வுஃப்’ நியோ பிளட்டானிஸத்திலிருந்து பிறந்ததென்றும், ஆரிய நாகரிகத் தொடர்பால் ஆரம்பமாயிற்று என்றும் கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றன. அவை சரியன்று. பிற மதங்கள் பிற தத்துவ யியல்கள் இவற்றின் கலப்பாலன்றி தன்னியல்பாகவே ‘தஸவ்வுஃப்’ தோன்றிற்று என்று கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

திருக்குர்ஆனின் பேருரைகள் சூஃபித்துவத்திற்குரிய அடிப் படைக் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு மினிர்வதைக் காணலாம். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அமுத வாக்குகளிலும், அவர்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சில நிகழ்ச்சிகளிலும் சூஃபித்துவத்தின் சாயலைக் காணலாம்.

“ஆதியும் அவனே; அந்தமும் அவனே,
தோற்றுவதும் அவனே; மறைந்திருப்பவனும் அவனே,
அவன் சகலத்தையும் நன்கறிந்தவன்.”

(திருக்குர்ஆன் 57 : 3)

“அல்லாஹ் மண, விண் இவ்விருண்டில்
ஒளியாய் இருக்கிறான்.”

(திருக்குர்ஆன் 24 : 35)

“நான் (மனிதனை) பூமியில் (எனது)
பிரதிநிதியாகப் படைத்திருக்கிறேன்.”
(திருக்குர்ஆன் 2 : 30)

“நான் அவனை (மனிதனை) உருவாக்கி அதில்
என் உயிரைப் புகுத்தினேன்.”
(திருக்குர்ஆன் 15 : 29)

“நான் உங்களின் உயிர். (நபஸ்) களிலே இருக்கிறேன்
என்னை, நீங்கள், பார்க்க வேண்டாமா?”
(திருக்குர்ஆன் 51 : 21)

“அல்லாஹ் எவனுக்கு ஒளி ஊட்டவிலையோ அவனுக்கு
(எங்கிருந்தும்) எவ்வித ஒளியும் கிட்டாது”
(திருக்குர்ஆன் 24 : 40)

“இறைவண்ணத்தில் தோய்வீராக இறைவனைப் போல்
அதிகமாக வண்ணத்தைக் கொடுப்போர் யார்?”
(திருக்குர்ஆன் 2 : 138)

“யார் நம் வழியிலசிரமமெடுத்து முயல்கிறார்களோ அவர்
களுக்கு நாம் நோவழியைக் காண்பிப்போம். நிச்சயமாக
அல்லாஹ் நற்செயல் புரிவோருடன் இருக்கிறான்.”
(திருக்குர்ஆன் 29 : 69)

“விசுவாசிகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து அவன
ளவில் செலவதற்கான வழியைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்.
இன்னும் அவனுடைய பாதையில் தியாகம் புரியுங்கள்.
நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்.”
(திருக்குர்ஆன் 5 : 35)

“சன்மார்க்க நெறியின் தலையாய பொருள் இறைவனை
அறியும் மெய்ஞ்ஞானமாகும்.” (அவ்வலுத்தீனி மஃரிபு
துல்லாஹி)
(ஹதீஸ்—நபிமொழி)

“உன்னில் இறைப்பண்புகளை உண்டாக்கிக் கொள்.”
(ஹதீஸ்)

‘ நீ இறப்பதற்கு முன் இறந்துவிடு.’ (ஹதீஸ்)

‘‘தனனை அறிந்தவன் தலைவனை அறிவான்.’’ (ஹதீஸ்)

‘‘அர்ஷ் (அல்லாஹ் தான் நாடியபடி தரிபட்டிருக்கும் தானம்), ‘குர்ஷி’ (ஆசனம்), ஏழு வானங்கள் முதலிய வற்றையும் உன் அகத்தின் உள்ளேயே நீ கண்டு கொள் வாயாக.’’

(ஹதீதே குத்ஸி)

‘‘எந்த மனிதனை நான் நேசிக்கிறேனோ அவன் கேட்கிற கேள்வியாக நான் ஆகிவிடுகிறேன்; மேலும், அவன் பார்க்கிற பார்வையாக நான் ஆகிவிடுகிறேன். மேலும், அவன் நடக்கிற காலாக நான் ஆகிவிடுகிறேன்’’—என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

(ஹதீதே குத்ஸி)

‘‘(நபியே) நீர் (மண்ணை) எறிந்தபோது அதை நீர் எறிய வில்லை; அல்லாஹ்தான் (அதனை) எறிந்தான்.’’

(திருக்குர்ஆன் 8 : 17)

‘‘நிச்சயமாக அல்லாஹ் உயர் (ரலி) அவர்களின் வாயில் திருவுளம் பற்றுகிறான்’’ (ஓ இன்னல்லாஹ் லயன்திரு அலாபிஸானி உமர்)

(ஹதீஸ்)

‘‘அல்லாஹ்வில் இணைந்துவிடு; இல்லாவிட்டால், அல்லாஹ்வை அடைந்தவர்களோடு ஒன்றாகிவிடு; அவர்கள் வன்னை அல்லாஹ்வுடன் சோதது விடுவார்கள்.’’
(குன் பில்லாஹி ஓயிலலம் தகுன் பகுன் அமன்கான பில்லாஹி இன்னஹு யூஸிலுக இல்லாஹி இன்குந்த மஅஹு)

(ஹதீதே குத்ஸி)

நபி பிரானின். (ஸல்) விண்வெளிப் பயணமும் (மிஃராஜ்) ஒரு ஆத்மமார்த்த அனுபவமேயாம். எனவே எல்லா குஃபி அமைப்பு களின் மூலமும். ஆதாரமும், ஊற்றுக்கண்ணும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களும், அவர்கள் வழி அலி (ரலி) அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களும் ஆவார்கள்; அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘முஸ்தபா’ (மிகத்தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவர்) என்று அழைக்கப்படுவது ஈண்டு நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது. நபி

தோழர்களின் வாழ்க்கையும், அந்தரங்க சுத்தியை வளர்த்து நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவதற்கு முன மாதிரியாய் அமைந்திருந்தன இறைவன் மீது மிகுந்த பயபக்தியோடும், நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது அளபபறும் காதல கொண்டும், இஸ்லாமிய நெறி முறையை (ஷரீஅத்) அடியொற்றி அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். எனவே, அவர்களது வாழ்க்கை ஷரீஅத்திற்கும் இறைக் காதலுக்குமிடையே (Love and Mystic experience) பிணக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கவில்லை. அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஹஸன் பாஸரி (ரஹ்), ராபியா பாஸரி (ரஹ்), இப்ராஹீம் அத்ஹம் (ரஹ்) ஆவாசன.

‘சூஃபி’ என்னும் சொல் திருக்குர்ஆனில் இடம் பெறவில்லை. ‘எனினும் குர்ஆனின் ,வாசிஆ’ (56-வது) அததியாயத்தில் ‘முகர்ரிபூன்’ (அல்லாஹ்வுடன் நெருக்கமுடையோர்) என்ற சொற் றொடர் இடம் பெறுகிறது. முகாரிப் எனும் சொல்லுக்குக் கொள்ளப்படுகின்ற பொருளே சூஃபி’ என்பதற்கும் உரியதாகும் இவர்கள் தெனிய மதியுடையவர்கள் இறைவனுக்கும். மனித னுக்கு மிடையே உள்ள தொடர்பை—பந்தத்தை—துல்லியமாகத் தெரிந்தவர்கள். இறையளவில் அழிந்து (ஃபனாவாகி) விடு வார்கள். மேலும் இவர்களுக்கு அகத்து உபுறத்தும் இறைவனின் காட்சியே மிளிரும் சூஃபி என்ற சொல் ஹிஜ்ரி இரண்டாம் நூற் றாண்டில் (கி.பி. 9வது நூற்றாண்டில்) வழக்கில் வந்தது என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவு

இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன உலகில் பல்வேறு நாகரி கங்கள் நிலவின. பாபிலோனியா, பாரசீகம், கிரேக்கம், எகிப்து, இந்தியா—இந்நாடுகளில் நிலவிய நாகரிகங்கள் பெயர்பெற்றவை. இவற்றைச் சாந்தவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினபோது திருக்குர்ஆனைப் பபில ஆரம்பித்தார்கள் தங்களுடைய பழைய வேத நூல்களில் சொல்லப்படாபபதைத் திருக்குர்ஆன போதனைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது இவற்றிற்கு இடையே பல முனைகளில் ஒருமைப்பாடு இருப்பதாகக் கண்டார்கள். எளிமையும் அமைதியும் இழையோடி நின்ற இஸ்லாமிய முறைகளில் ‘பிற நாகரிகங்களின் தாக்கத்தால ஒன்பதாவது நூற்றாண்டில் ஒரு விசித்திரமான மாற்றம் உருவாயிற்று

எகிப்தில் ‘துன்னுன்மிஸரி’ என்ற ஆத்ம ஞானி இருந்தார். ‘இறைவனை அறிவதற்குரிய ஒரே வழி அவனோடு ஒன்றி விடுவதே’ என்று அவர் போதித்தார். அவர் ஆத்மஞானக் கூட்டங்களில் ஆடலையும் பாடலையும் நுழைத்தார். பின்னா தியானத்தையும்

யோக நிஷ்டைகளையும் நுழைத்தார். இவ்வாறு எகிப்து நாட்டிலுள்ள சூஃபித்துவத்திற்கு ஒரு தனித் தன்மை ஏற்பட்டது.

இதேபோன்று பாரசீக மக்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய போது தங்களின் பழைய 'மாகி' முறை ஆத்மஞானத்தை (Magi system of mysticism) ஒப்புநோக்கினர். இவர்களில் 'பாயஜீது பிஸ்தாமி' என்ற ஆத்மஞானி குறிப்பிடத் தக்கவர். இறைவனை மகிழ்விப்பதற்குரிய ஒரே வழி 'ஆத்மார்ப்பணம்' என்றும் அதன் வழி இறைவனோடு ஒன்றிவிட்ட பின்னர் மனிதன் இல்லாமலாகி விடுகிறான் என்றும் கூறப்பட்டது. சூஃபிகளின் இத்தகையப் போக்கு ஷரிஅத்திற்கும் சூஃபித்துவத்திற்கும் ஊடே இடைவெளியைத் தோற்றுவிப்பதாய் அமைந்துள்ளது என்று வைதீக முஸ்லிம் அறிஞர்கள் (உலமாக்கள்) எண்ணத் தொடங்கினர். உலமாக்கள் சூஃபிகளை வழிதவறியவர்கள் (heretics) என்று வெறுக்கலாயினர்.

மஸ்ஸூர் ஹல்லாஜ் (கி. பி. 858-922) என்பார் ஒரு பெரிய சூஃபி. அவர் இந்தியாவுக்கு வந்தாரென்றும், இந்தியத் தத்துவவியல், யோகம் இவற்றைப்பற்றி அறிந்து கொண்டாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர் ஒரு கல்லைப் போட்டார். 'நானே உண்மை - இறைவன்' (I am the Truth - God: Aham Brahma Asmi; Anal Haq) என்று அவர் கூறினார். இதன் பொருள் 'அவர் இறைவனோடு ஒன்றாகி விட்டார்' என்பது. உலமாக்களின் சீற்றத்திற்கு அவர் இலக்கானார். கொல்லப்பட்டார்.

கார்முகிலுக்கிடையே மின்னொளிக் கீற்று பளிச்சிடாமல் இல்லை. ஜுனைத் பக்தாதி (ரஹ்) போன்றோர் தோன்றி ஷரிஅத்தின் முதன்மையை நிறுவியும், இறைவனின் உண்மை நிலை (பொ)வை வலியுறுத்தியும் சுமுக நிலை உருவாக வழிகோலினர். ஜுனைத் பக்தாதி (ரஹ்) அவர்கள் சூஃபி என்பாருக்கு வகுத்த இலக்கணம்:

“சூஃபி 'தான்' என்பதில் அழிந்து இறைவன் அளவில் நிலையாகி இருப்பார்” அதாவது 'சூஃபி' தம உளளமையின் நிலையற்ற தன்மையை உணர்ந்த, அப்போலி நிலைபாட்டை ஒழித்து, இறைவனின் ஸ்திரமான உள்ளமையால் நிலைபடுகிறார். சூஃபியின் வாழ்வின் நோக்கமும் இலட்சியமும் அல்லாஹ்வேதான், அல்லாஹ்வுடனேயே நேசம் கொள்கிறார். அவனுடைய நேசத்திற்காகவே எதையும் செய்கிறார். அல்லாஹ்வின் நினைவில் திளைக்கும் போதெல்லாம் அவர் உள்ளம் தெளிவடையும். அல்லாஹ்வின் ஞாபகமே அகத்தின் வாழ்வு. அவனை மறந்திருப்பதே அதன்

சாவு. அந்நிலையில் அவர் இறைவனின் நெருக்கத்தைப் பெற்று உலகமாயையிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறார். இத்தகைய ஞான வழி 'தரிக்கத்' என அழைக்கப்படும். 'தரிக்கத்' என்ற பயிற்சி நிலையைக் கடந்து, 'ஹகீக்கத்' (தெளிவு-உண்மை) என்ற உன்னத நிலையை அடைகிறார். ஆத்மாவின் உண்மை, அல்லாஹ்வுக்கும், தனக்குமிடையிலுள்ள தொடர்பின் இரகசியம், இவையெல்லாம் தெளிவாக விளங்க ஆரம்பிக்கின்றன. அல்லாஹ் அல்லாத தேட்டத்தை விட்டு உள்ளம் பரிசுத்தமாக்கப்படும். இறுதியாக 'மஃரிபத் (மெய்ஞ்ஞானம்) என்ற நிலையை அடைந்து இறைவனின் தரிசனத்தைப் பெறுகிறார். மற்றொரு பெரியார் கூறுவதைக் காண்போம். "உலகில் நிலையான ஷரீஅத்தின் வணக்கம் உடம்பைக் கொண்டும் தவநிலையான தரிக்கத்தின் வணக்கம் அகத்தைக் கொண்டும், சித்தி நிலையான ஹகீக்கத்தின் வணக்கம் ஆத்மாவைக் கொண்டும், மஃரிபத்தின் வணக்கம் அல்லாஹ்வின் தரிசனத்தைக் கொண்டும் நிகழ்த்தப்படுவதாயிருக்கும்". சைவ சித்தாந்தத்தில் உபதேசிக்கப்படும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற சாதனங்களை ஒப்பு நோக்குக.

ஜுனைத் (ரஹ்) போன்ற இஸ்லாத்தின் தூல—சூக்கும (புற வாழ்வு—அக வாழ்வு) கொள்கைகளை இணைத்த மற்றொரு பெரியார் இமாம் கஸஸாலி ஆவார். (கி பி.1058—1111) அவருடைய கொள்கைகள் முஸ்லிம் உலகால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அவர் "ஹுஜ்ஜத்துல் இஸ்லாம்"—சத்திய சன்மார்க்க ஞானச் சான்று—என்று அழைக்கப் பெற்றார்.

தஸ்வ்வுஃப் தனி மனிதர்களின் தாக்கத்தால் பல்வேறு கிளை அமைப்புக்காக (தரிக்க) பல்கிப் படிப்படியாக வளர்ந்தது கி. பி. 1165ஆம் ஆண்டில் ஸ்பெயின நாட்டில் தோன்றிய முஹயித்தீன் இப்னு அல் அரபி (ரஹ்) எனபார் தீவிரக் கொள்கைகளை யுடையவர். அதன் விளைவாக எதிர்ப்பு உருவாயிற்று. அவர் ஒரே இடத்தில் நிலைத்து வாழ இயலவில்லை. அவர் ஸ்பெயினிலிருந்து பாக்தாதவரைப் பயணமாகித் தம் கொள்கைகளைக் கீழைய நாடுகளில் தூவினார் அவரது குஃபித்துவம் கிழக்கத்தியக் கண்ணோட்டத்தில் 'எல்லாம் அவனை' என்பதை ஒத்திருந்தது. மற்றொரு பக்கம் வேதாந்திகளின் "அவனிலிருந்தே எல்லாம்" என்ற கூற்றுக்கு ஒப்பானதாகவும் இருந்தது. அவர் ஷெய்குல் அகபர்--மாபெரும் ஷெய்க்-என்று அழைக்கப்பட்டார். அவரது பிரதானக் கொள்கை 'வஹதத்துல் உஜூத்'---ஏக உள்ளமை, அத்வைதம்-- (Ontological monism) அதன் சாரம் வருமாறு

இது ஏகத்துவத்தின் விஸ்தரிப்பாகும். ஒரே இறைவனைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை (There exists but one God). அவ் இறைவனைத் தவிர வேறு உள்ளமை (உஜுத்) எதுவும் இல்லை (There is nothing in existence except God). பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லாம் அந்த உஜுத்திலிருந்து உண்டானவையாகும். ஏக உள்ளமையின ஜோதியின் பிரகாசத்தால் சூழ்பியுடைய “நான்” எனும் இருள் அவரை விட்டு நீங்கிவிடும். அப்போது அவர் இறைவனில் மறைந்து விடுகிறார். இறைவன் அவரைத் தன் ஏக உள்ளமையில் மறைத்துக் கொள்கிறான். “அவ்வியாயி தஹத்த கபாயி லாயஃரிபுகும கைரி—என் அன்பர்கள் என் அங்கியின் கீழ் இருக்கிறார்கள்”, என்ற ஹதீதே குத்ஸி ஈண்டு நினைவில் கொள்ளத்தக்கது:

இப்னுல் அரபி (ரஹ்) தங்கள் ‘லவாக்கிவுல் அன்வார்’ என்ற நூலில் “நான் உண்மை; நான் நாயன்” என்ற மன்ஸூர் ஹல்லாஜின் கூற்று பற்றிச் சொல்வதைக் காண்போம்:

‘ஹல்லாஜ் இப்னு மன்ஸூர் (ரஹ்) அவர்கள் ‘அனல் ஹக்’ (நானே உண்மை) என்று சொன்ன பேச்செல்லாம் போதையில் (மஸ்தில்) வெளியாகிய கூற்றேயன்றி உண்மையை வெளிப்படுத்துவதல்ல. மேலும் புதிதாக ஆனது. அவ்விதம் புதிதாக ஆன நிலையை விட்டும் ஒழியாது;’ அனாதியானவன் புதிதானவைகளில் இறங்கினான் என்று ஏற்படுமாயின் அல்லாஹ் உடல் (உரு) உடையவன் என்ற வழிதவறிய கூட்டத்தாரின் சித்தாந்தம் சரியாகிவிடும். எனவே அனாதியானவன் ஒரு பொருளில் இறங்குவதற்கு இடமில்லை. ஒருவன்தான் அல்லாஹ்வில் கலந்தவன் என்று வாதாடுவானாயின் அதுவே பிரித்தலாய் இருக்கும்..... நீ நீதான்; அவன் அவன்தான். ஆனால் ‘ஆசை கொண்டவனும் நானே, ஆசிக்கப்பட்டவனும் நானே’ என்று அல்லாஹ்மீது நேசங் கொண்டவர்கள் (ஆஷிகின்கள்) சொல்லுகிறார்களே அது எப்படி சரியாகும் என்று நீ கேட்கலாம். இது ஆசையும் அன்பும் கொண்ட நாவால் உரைத்த பேச்சேயன்றி, அறிவின் துணையுடன் உள்ளமையைத் திடப்படுத்தும் பேச்சல்ல, அவர்களுடைய ஆசை என்ற போதை (மஸ்து) தெளிந்தால் அப்படிச் சொல்வதை விட்டும் அவர்கள் திரும்பிவிடுவார்கள். எனவே, நீ அவ்வாறு சொல்லாமலிருக்கக்கடவாய் என்று உன்னை நான் எச்சரிக்கிறேன்.

இது பற்றி கூறப்பட்டுள்ள வேறு சில கருத்துகளையும் ஈண்போம்;

ஹல்லாஜ் (ரஹ்) அவர்கள் 'அனல் ஹக்' என்று சொன்னதன் காரணத்தால் அவர்களுடைய 'கைரியத்' (ஒப்பனை-உருவெளித தோற்றம்) போய்விடவில்லை. ஆனால் நிகழ்ந்தது என்னவென்றால், ஹல்லாஜ் (ரஹ்) அவர்கள் 'ஐனியத்' தான (அசல-மூலம்) காரண காரியத்தில எமமட்டு ஆழ்ந்துபோய் இருந்தார்கள் என்றால் 'கைரியத்' என்பது அவர்களுடைய பார்வையைவிட்டே போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக 'ஐனியத்' துடைய தன்மை தங்கி இருந்துவிட்டது எனவே, இந்த ஐனியத்துடைய நிலையில் 'அனல் ஹக்' என்று சொன்னார்கள்.

சுக துக்க மாயையென்னும் இப்பந்தங்களை விட்டும் வெளியேறி விடுதலை பெறும் அகத்துக்கே நிததியானந்தம் என்னும் மோட்சம் கிட்டும் அதாவது அதமாவுடன இணைத்து இறைவனின், 'தஜ்வலியா' த்துக்களாகிய (உள்ளொளி) அருட்காட்சிகளுக்குக் கண்ணாடியாகித் தன் உள்ளமையில் இறைவனுடைய உள்ளமை பிரதிபலிக்கக்கூடிய இந்த நிலையில்தான் 'அனல் ஹக்' 'இனனி அல்லாஹ்' என்ற சொற்கள் ஒலிக்கப்படும். ஆகையாய், புதை குழியைவிட நெரிசலும், இருளும் கொண்ட தன் நிழலாகிய இந்த பூவுலகச் சிறையில் சிக்காமல் சுகதுக்க பந்த பாசங்களை உடைத்தெறிந்து வெளியேறியவனே 'பரிசுத்த ஆத்ம ரீதி' அருளப்பெறுவான். இதுவே நிததியானந்த சுவர்க்கமும் இறைவனின் தரிசனமும் ஆகும்.

“இகபர மிரண்டிலுஞ் சுகதுக்க மற்றுயான்
சுமமா விருக்க வருள் புரியவும்.”

(மஸ்தான் சாகிப்)

‘வஹதத்துல் உஜுதத்’ கொள்கையைக் குறை கண்டவர் பலர். குறிப்பாக ஷெய்க் ஷிஹாபுததீன் ஷுஹரவர்தியைக் (ரஹ்) கூறலாம் அவர் “அவாரிபுல மஃரிப்” என்ற அரியநூலை எழுதினார். அது எல்லா உலமா அமைப்புகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. அவர் ஷரீ அததீன் முதனமையை வலியுறுத்தியுள்ளார் இந்நூல் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட பல ஞானநூலகளுக்கு தாயநூலாக அமைந்தது. எனவே சூஃபித்துவம் வலது சாரி இஸ்லாமிய ஆத்மஞானி அமைப்பி ா தாக்கத்தின் கீழ் வரலாயிற்று. ஷரீ அததீன் கை ஓங்கிற்று.

மௌலானா ஜலாலுததீன் ருமி (1207-1273) மிகச்சிறந்த சூஃபிக கவிஞர் ஆவார். அவருடைய ‘மத்னவி’ என்ற ஞானக் கவிதை உலகப் புகழ்பெற்றது. ‘உலகத்திலுள்ள பொருட் தொகுதியில

தாதுப்பொருட்கள் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளன. அதற்கடுத்தமேல் நிலையில் அமைவது தாவர இனம். அடுத்து விலங்கினம். மனிதனுக்கு மேல் இருப்பவன் இறைவன். அடிமட்டப் பொருள் உச்சநிலைப் படைப்போடு முன்னேற்றச் சங்கிலித் தொடரொன்றால் இணைக்கப்படுகிறது. மனித ஆத்மாவானது உலக கட்டினை அறுத் தெரியும் முயற்சியில் தொடர்ந்து முயலுகின்றது. விடுதலை அடைந்தவுடன், மேலே எழுந்து, எங்கியிருந்து வந்ததோ அந்த இறைவன் பக்கம் வேகமாகச் செல்கின்றது” இக்கொள்கை ‘மத்னவி’யில் இடம் பெறுகிறது.

இஸ்லாமிய பேரொளியின் கதிர்கள் இந்தியாவின் மேற்கெல்லையில் பளிச்சிட ஆரம்பித்தபோதே, தஸ்வ்வுஃபின் தென்றலும் தவழத் துவங்கிவிட்டது தென்னிந்தியா, இலங்கை, இலட்சத்தீவுகள், மாலத்தீவுகள் ஆகியவற்றில் தங்கள் அடிச்சுவட்டைப் பதித்த மத்திய கிழக்கு நாட்டு முஸ்லிம்கள் தஸ்வ்வுஃபின்பால் அதிக நாட்டம் கொண்டவர்கள் தங்கள் சீலம்கு இஸ்லாமிய வாழ்க்கைப்பாட்டையில் தஸ்வ்வுஃபின் கவுடுகளையும் பதித்து விட்டனர். எனரூலும் சூஃபித்துவம் இந்தியாவில் பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்குச் சற்று முன்னர்தான் வளர்ச்சியுற்றுக் கால கொண்டது என்று சொல்லலாம். இந்திய சூஃபித்துவ வரலாறு இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். ஒன்று ஏறத்தாழ திலலி சுல்தானகளை ஆட்சிக்காலம்: மற்றொன்று மொகலாய மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலம் அலியயுப்னுல் ஹஜ்வீரி (ரஹ்) கஸனாவிலிருந்து (Ghazna) வந்து லாகூரில தங்கினார். அவர் காலத்தில்தான் தஸ்வ்வுஃபின் புகழை இந்திய மண்ணில் வெகுவாகப் படர்ந்தது. அவர் எழுதிய ‘கஷ்புல் மஹஜூப’ ஆதாரத்திற்குரிய சிறப்பான தஸ்வ்வுஃபி நூலாகும். அவர் ‘தாதா கன்ஜ் பக்ஷ’, அநாவது ஈருலக அருள் பொக்கிஷங்களைத் தருபவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவர் தமக்கு முந்திய கால சூஃபிகளையும் பின்னர் வந்தவர்களையும் போல ஷரீஅத்திற்கும், தரீககத்திற்கு மிடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். எனரூலும் இறை நாட்டத்தில் தன்னிலையை அழித்து கொள்ளும் (ஃபனாபில்லாஹ்) எனும் மேல நிலைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். அதே சமயம் இறைவனுடைய உள்ளமையில் (தாத்) ‘தான்’ அழிந்து அதில் ஒன்றாகக் கலந்துவிட முடியும் எனும் கூறறைக் கண்டிததுள்ளார் எந்தப் பொருளை நெருப்பிலிடடாலும், அப்பொருளை நெருப்பு தன்வயப் படுத்தி, தன் நிறத்தையும். இயல்பையும் கொடுக்கிறது ஆனாலும் எக்காரணத்தைக் கொண்டு அதன் அசல் நிலை மாறிவிடுவதில்லை என்று ‘ஃபனாபில்லாஹ்’ என்பதை அவர் உதாரண மூலம் விளக்கினார்.

தஸ்வ்ஷூபுடைய ராஜபாட்டையில் “ஹாலத்துஸ் ஜத்ப்” எனும் பரவச இறைக் காதலில் லயித்துத் திளைத்து விடுவதை விட, “ஹாலத்துஸ் ஸுலூக்” எனும் ஆத்மார்த்த இறைக்காதலிலும் உலகியல் வணக்கத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலைக்கு ஹஜ்வீர் முதலிடம் கொடுத்தார். இதுவே ஜுனைதுல பக்தாதி (ரஹ்) அவர்கள் தீவிரமாக மேற்கொண்டநிலை மிக உயர்ந்த படித்தரங்களைக் கடந்த சூஃபிகள் யாராயிருந்தாலும் ஷரீ அத்தின் மூலாதாரச் சட்டங்களைப் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது என ஹஜ்வீர் எச்சரித்தார். பின் தோன்றிய ஷேக் ஷிஹாபுத்தீன் (ரஹ்) தமது நூலில் இறை வணக்கமும் தியானமும், படைத்த இறைவனோடு சிருஷ்டிகளை இணைக்கின்றனமென்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

சூஃபித்துவம் இந்தியாவிற்கு வெளியில் பிறந்திருந்தாலும், அது இந்தியாவில் மகத்தான வெற்றியைக் கண்டது. அதற்குச் சாதகமாயிருந்த முக்கிய காரணங்கள் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளும், இந்திய மக்களின் இயல்பான மனோநிலையும், நற்பண்பும் நல்லொழுக்கமுமாகும். இந்திய சூஃபித்துவம் ஒருபுறம் ஷரீ அத்தையும் தரீக்கத்தையும் இணைத்தல், மறுபுறம் இந்து-முஸ்லிம் பரஸ்பரத்தை உண்டாக்குதல், இவற்றைச் சுற்றி வரையப்பட்ட ஒரு கவாச்சிமிகு விருத்தாந்தமாகும் ஆத்ம ஞானிகள் பரந்த நோக்குடையவர்கள். எளிமைக்கும், தன்னடக்கத்திற்கும் உறை விடமாகத் திகழ்ந்தார்கள். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட எல்லா வயிர்க்களையும் சாதிமத பேதங்களுக்கு அப்பாற் சென்று நேசித்தார்கள். எவரையும் பகைத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். உலக மக்களெல்லாம் நிம்மதியாக அமைதியுடன் வாழ வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அவர்களுடைய உள்நோக்கம் ஏகத்துவத்தை (தவ்ஹீத்) நிறுவதிலும், போற்றுதலும், பேணுதலும், சாந்தி (அமன) அதாவது குழப்பத்திலிருந்து மன நிம்மதி பெறுதலுமாகும். ஏகத்துவம் இல்லாவிட்டால்—அதை மக்கள் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால்—மனுக்குலமெல்லாம் ஒர்குலம் என்ற உணர்வை எவ்வாறு தூண்ட முடியும்.

இக்கண்ணோட்டத்தோடு ஷெய்க் நிஜாமுததீன் அவுலியா (ரஹ்) சமுதாய சேவையை, ஞானப்பதையின் (Sufi Suluk) ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் விளைவாக இந்தியக் கலாச்சார வரலாற்றில் வேற்றுமைகளுக்கிடையே ஒற்றுமையை நிறுவ வாய்ப்புகிட்டியது “ஏ முஸலிமகளே; இறைவன்மீது ஆணையாக மன்பதையின நலனுக்காக இறைவனை யார் நேசிக்கிறார்களோ அவர்களையும், இறைவனுக்காக யார் மன்பதையை நேசிக்கிறார்களோ அவர்களையும் இறைவன் தனக்கு மிக பெருக்க

முடையவர்களாகக் கருதுகிறான். இதுவே இறைவனைத் துதிப்பதற்கு வழியாகும்” என்று அவர் கூறினார். அதனால் அவருக்கு ‘மஹ்பூபே இலாஹி, —இறைவனால் நேசிக்கப்பட்டவர் — என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. யாவர்க்கும் சாந்தி (ஸூல்-ஹி-குல்) என்ற சுலோகத்தை அவர் போதித்தார். எல்லா மதங்களின் இறுதி நோக்கமும் இறைவனுக்கு அடிபணிந்து அவனில் சரண் புகுவதே. இவ்வாறு சூஃபித்துவம் இந்து —முஸ்லிம்களுக்கிடையே இணக்கத்தை உருவாக்கிற்று. ராஜா மனோஹர் என்ற சூஃபிக் கவிஞர் இவ்வுணர்வைச் சுட்டி இதமாகப் பாடியுள்ளார். “ஒன்றாய் இருப்பதற்கும் ஒன்றாய் ஆவதற்கும் இரு கண்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள்; ஏனென்றால், அவை ஒன்றை விட்டு டொன்று பிரிந்திருந்தாலும், அவை தனித்தனியே பார்ப்பதில்லை” (Being one and becoming one, learn from the two eyes for though they are separate from each other, they do not see separately).

சிஸ்த்தியா, ஷுஹ்ரவர்தியா அமைப்புக்களின் செல்வாக்கு மக்களிடையே குறைந்து ஷத்தாரியா அமைப்பு தலைதூக்கிய போது, இந்திய சூஃபித்துவம் மாறுபட்டக் கருத்தின் பக்கமாக நழுவத் தொடங்கிற்று. இந்து மக்களிடையே வேற்றுமைகளைக் களைந்து ஒற்றுமையைத் தோற்றுவிக்கத் துணைநின்ற யோகம் போன்ற நியமங்களை ஷத்தாரியா அமைப்பு தனதாக்கிக் கொண்டது. சுருங்கக்கூறின், இவ்வமைப்பு சூஃபித்துவத்தை வேதாந்தத் தத்துவவியலோடு ஒப்புமை செயதது மேலும் இக்கால கட்டத்தில் ஷரீ அதைப் பேணாத பலசூஃபி அமைப்புகள் தோன்றின.

இத்தகுக் குழப்பமான சூழ்நிலைக்கிடையே, ஷரீஅத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பேணிக் காத்த காதிரிய்யா, நக்ஷபந்தியா சூஃபி அமைப்புக்களின் தாக்கம் மக்களின் சமுதாய முறைகளை வெகுவாக ஆட்கொண்டு, பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு நல்ல திருப்பத்தை உருவாக்கிற்று. இப்புனருத்தாரண இயக்கத்தை நக்ஷபந்தியா அமைப்பைச் சேர்ந்த ஷெய்க் அஹ்மது ஸர்ஹிந்தி தலைமை தாங்கி நடத்தினார். இவருக்கு ‘முஜததித் அலபஸானி’ (புதுப்பித்தவர்— சீர்திருத்தியவர்) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இப்பனு அரபி (ரஹ்) அவர்களின் ‘வஹ்தத்துல் உஜுத்’ (ஏக உள்ளமை) என்னும் தத்துவத்தின்மீது அவர் நம்பிக்கை கொள்ளாது ‘வஹ்தத்துஸ் ஷுஹுக்’ (Apparentism, Unity of Witness of Phenomenal monism) வெளிப்பாட்டில் ஒற்றுமை என்ற தத்துவத்தைப் பரப்பினார், அதன்படி இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே உள்ள

ஆன்மீக உறவை நேசிப்பவருக்கும், நேசிக்கப்படுபவருக்குமி, டையே உள்ள, முதிர்ந்த அன்பே தவிர ஒன்றாக இணையும் ஐக்கிய மன்று. இவ்வுறவை ஒரு சூஃபிக் கவிஞர் அழகுற சித்தரிக்கிறார். “இறைவன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகக் கீழ் இறங்கி வெளிப்படுத்தினாலும். இறைவன் இறைவனே: அடியான எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உயர்ந்தாலும் அடியானே.” (The Lord is the Lord, however much He may reveal and the servant is the servant however much he may rise) ‘ஐனியத்’ தும் (அசல்—மூலம்) ‘கைரியத்’ தும் (அசல் அல்லாதது—ஒப்பனை—உருவெளித்தோற்றமும்) அநாவது முலாதிக் கர்ததாவும், சிருஷ்டிபொருட்களும் ஒன்றோடொன்று கலந்து விடமாட்டா ‘அவைகளுக்கிடையில் ஒரு தடுப்பு உண்டு. (அந்தத் தடுப்பை) ஒன்றை ஒன்று மீறுது’ (குர் ஆன் 55:19,20) என்ற வாக்கின் உட்கருத்தும் அதையே ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது. கற்கண்டாகிவிடுவதிலும், கற்கண்டைச் சுவைத்தல் மேலன்றோ? இவ்வாறு ஷரீ அதிற்கும் தரிக்கத்திற்குமிடையே ஒரு இணைப்புப் பாலத்தை அமைத்து சூஃபிகளுக்கும் உலாமாக்களுக்கும மத்தியில் நீண்ட காலமாக இடை இடையே தலைகாட்டிய போராட்டத்திற்கு முஜத்தித் முடிவு கண்டார் அவரது கோட்பாடுகள் இந்தியாவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமல்லாமல் மத்திய ஆசியாவிலும் வேகமாகப் பரவின,

நக்ஷ்பந்தியா அமைப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பின்பற்றிய ஷரீஅத்திற்கு வலுவூட்டிய சூஃபித்துவம் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் வேறுபட்ட மத இயக்கங்களுக்கு மத்தியில் இணக்கத்தை ஊக்குவித்தது. அக் காலையில் இவ்வமைப்பில் மமேர் ஜான்-ஏ-ஜானம் (Mazher-Jane-Janam) என்ற ஆத்மஞானி தோன்றி, வேதங்களை (Vedas) இறை வெளிப்பாட்டு வேதங்கள் (Divinely inspired scriptures) என்றும், இந்து மதத் தவரை வேதம் பெற்ற உக்கள (the People of the Book—அஹ்லே கிதாப்) என்றும் கொள்ளலாம் எனக் கருத்துத் தெரிவித்தார் இதற்கு ஆதாரமாக,

“ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் நாம் ஒரு திருத்தூதரை அனுப்பியுள்ளோம்” என்ற திருக்குர்ஆன் வாக்கினைக் காட்டினார்

(திருக்குர்ஆன் 16:36)

ஷாவலியுல்லா(ஹ) என்ற மாபெரும் சூஃபிப் பெரியாரா சீர்தூக்கிப் பாராதது வஹ்தத்துஸ் ஷுஹுதின் (வெளிப்பாட்டு ஒற்றுமை) சாரமும், வஹ்தத்துஸ் உஜுதீன

(ஏக உள்ளமை) சாரமும், 'ஆழ்ந்த நோக்கில் ஒன்றேயென்றும். அவற்றிற்கிடையே வேற்றுமை எதுவும் இருப்பின் அது மிக அற்ப சொற்பமேயென்றும், அதைப்பற்றி வீனாக விவாதிக்கத் தேவையில்லையென்றும் அறிவுறுத்துகிறார்கள். இருப்பது இறைவன் ஒருவனே. பார்க்கப்படுவதெல்லாம் இறைவன் ஒருவனே. இருப்பதைத்தானே பார்க்கமுடியும். பார்ப்பதற்கு ஒளியும் வேண்டுமல்லவா? "மெய்ஞ்ஞான வீடு நீ, வீட்டின விளக்கு நீ விரிகதாச்சுடர் நீயே" எனக் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல் அமைந்திருப்பது கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கது.

தரிக்கத்தெனும் ஞானவழியில் பிரபலமான பதினான்கு வணக்க வழி — அமைப்புகளில் (ஸில்ஸ்லா--தரீக்) ஐந்து அமைப்பு புககளே இந்தியாவில் வேருன்றிக் கிளைத்து அருட்கனியை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவையாவன; (1) சிஸ்த்தியா அமைப்பு, இதை காஜா அபு அலி இஸ்ஹாக் ஷாமி சிஸ்த்தி (ரஹ்) இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். காஜா முய்னுத்தீன் சிஸ்த்தி (ரஹ்) வேருன்றச் செய்தார்கள். (2) காதிரிய்யா : இது கௌதுல அஃலம் ஷெய்க் அப்துல்காதிர் ஜீலானி (ரஹ்) அவர்களைப் பின்பற்றுவோர் அமைப்பாகும். (3) ஹுஹ்ரவர்திய்யா : அப்துல காதிர் ஸுஹ்ரவர்தி (ரஹ்) உமர் ஸுஹ்ரவர்தி (ரஹ்) என்ற இருவராலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. (4) நக்ஷ்பந்தியா : நக்ஷ்பந்த் முகம்மது பின் முகம்மது பஹாவுத்தீன் அல் புகாரி (ரஹ்) அவர்களால் நிறுவப்பெற்றது (5) ஷாதிலிய்யா : அபு மத்யன் (ரஹ்) அவர்களால் துவக்கப் பெற்று அபுல ஹஸன் ஆலிபீவ் அப்துல்லாஹ் அல்ஷாதிலி (ரஹ்) அவர்களால் நிறைவு பெற்றது.

ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த சில முக்கிய விதிகள் உண்டு அதன் உறுப்பினர்கள் தங்களின் ஆத்மீக வலிமை இறைபக்தி, தாராள நோக்கு இவற்றின் துணைகொண்டு இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைக் உபதேசிப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆதமஞானச் சீடனும் ஞானகுருவிடம் தீட்சை (பைஅத்) பெறுவது அவசியம்,

தமிழ் நாட்டைச் சற்று நோக்குவோம், தமிழகத்தில் தோன்றி இஸ்லாமிய நெறியினைப் பின்பற்றித் தாங்கள் கொண்ட கொள்கைகளையும், கண்டகாட்சிகளையும் தமிழ்க் கவிதைத் தேனிலே வடித்தெடுத்த குஃபிகள் பலர் உள்ளனர். குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, தக்கலை பீர்முகம்மது சாகிபு. கோடைநகர் மெய்ஞ்ஞானி ஷெய்க் முஹ்யித்தீன் மலுக்கு முதலியார்,

காலங்குடி மச்சரேகைச் சித்தர், ஐயம்பேட்டை அப்துல் கனி சாகிபு, காயல்பதி செய்யிது முகமமதுல காதிரி, கணியபுரம் ஷெய்க் அப்துல் காதிர், வாலை மஸ்தான் ஆகியோர் ஆவார்கள், இவர்கள் தம் பாடல்களில் 'சூஃபி' மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற இவர்கள் அரபுச் சொற்களைப் பரவலாக விதைத்துள்ளனர் தமிழ்நாட்டுப் பக்தி நெறியின் தாககத்தை இவர்கள் பாடல்களில் காணலாம், இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கு இவர்களது பாடல்கள் பெருந்துணையாக நிற்கின்றன.

இந்தியாவின் சமுதாயப் பாரம்பரியம் பழமையானது. அது அழிந்து போய்விடவில்லை. தொடர்ந்து நடைபோட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒருமைப்பாட்டுணர்ச்சியை வளர்த்து, இன்றைய கவலை நிறைந்த மனித குலத்திற்குச் சாந்தியை அளிக்கும் ஆற்றல் அதற்குண்டு என்பதில் ஐயமில்லை. உலக மாயையில் வீழ்ந்து கிடக்கும் நாம் 'ஷரீஅத்' என்ற கயிற்றைப் பற்றித். 'தரீக்கத்' என்ற படிகள் மூலம் 'ஹகீகத்' என்ற ஒளியின் உதவியுடன் கரையேறி 'மஃரிபா' என்ற அகண்டமான மண்டபத்தை அடைவோமாக. சத்தியம் சித்தியைத் தருவதாக! சித்திவழி நித்தியானந்தம் கிட்டுவதாக !!

சூ.:பிகளும்-சித்தர்களும்

டாக்டர். இரா. மாணிக்கவாசகம்

சித்தர்-ஒரு விளக்கம்:

ஆன்மீகத்துறையில் உயர்நிலை பெற்றவர்களில் ஒரு சாரார் சித்தர்கள் சித்தி—சித்து— சித்தர் என்னும் சொல்லுக்குப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்கம் தருதல் கூடும்.

சிந்தை தெளிந்து சித்தத்தை வென்றவன் சித்தன்—வெல்வது சித்தி—வென்றவன் செயல் சித்து என்பது ஒரு விளக்கம்.

‘சிந்தையிலே களங்கமற்றார் சித்தனாவான்’

—50 அகத்தியர் குரு நூல் முப்பது 50

‘சிந்தை தெளிந்திருப்பவனே யவனே சித்தன்

செகமெல்லாஞ் சிவமென்றே யறிந்தோன் சித்தன்’

—2 வானமீகி சூத்திரம் 16

மேற்கண்ட வரிகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சித்தி எனும் சொல் ‘அடைதல்’ என்னும் பொருள் தருவது. பெறத்தக்க பேறுகளிலேயே உயர்ந்ததாகிய சாயுச்சிய நிலை அடைந்தவர்களைச் சித்தர்கள் எனவும் கூறுதல் கூடும்.

குறியான சிவயோகம் சித்தியாச்சு’

—21 நிஜானந்த போதம் சித்தர் ஞானக்கோவை

என்பது காண்க.

சித் என்னும் சொல்லுக்குப் பேரறிவு என்பது ஒரு பொருள். சச்சிதானந்தம் (சச்+சித்+ஆனந்தம்) என்னும் சொல்லைக் காண்க. இப்பேரறிவைப் பெற்றவன் சித்தன் எனவும் கூறலாம்.

சிவனுக்குச் சித்தன் என்ற பெயரும் உண்டு ¹ சக்தியை வழிபடுபவர் சாக்தர் எனவும், புத்தரைப் போற்றுபவர் பௌத்தர் எனவும், விஷ்ணுவைப் பின்பற்றுபவர் வைஷ்ணவர் எனவும்

குறித்தல் போல சிவனைச் சித்தனாகக் கொண்டவர்கள் சித்தர்கள் எனக் கூறலாம். சமயம் என்ற எல்லைக்குள் நின்று சிவனைப் பாடியவர்கள் சைவர்கள்; இந்த எல்லை கடந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்ற அமைதி கூறலாம்.

இப்படிப் பல விளக்கங்களைத் தருதல் கூடும்². இவர்கள் சமய ஆசாரங்களையும், மதக் கோட்பாடுகளையும் கடந்தவர்கள். ஆதலின் சைவ சமயச் சித்தர்கள், வைணவ சமயச் சித்தர்கள் எனக் கூறும் மரபு இல்லை. என்றாலும் தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் புறச் சமயங்கள் என வரலாற்று ஆசிரியர்களால் குறிக்கப்பெறுகின்ற சமணம், பௌத்தம், கிறிஸ்துவம், இஸ்லாம் முதலிய நெறிகளின் கொள்கைகளுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் கட்டுப்படாது உயர்ந்தவர்களை அவ்வச் சமயங்களின் பெயரோடு இணைத்துச் சமணச் சித்தர்கள், பௌத்தச் சித்தர்கள், கிறித்துவச் சித்தர்கள், இஸ்லாமியச் சித்தர்கள் என வழங்குவது காணலாம். (mystics of Jainism, mystics of Buddhism, mystics of christianity; mystics of Islam). இஸ்லாமியச் சித்தர்களைச் 'சூஃபிகள், என்னும் சொல்லாலும் குறிக்கின்றார்கள்.

சூஃபி—ஒரு விளக்கம்

சூஃபி என்னும் சொல்லுக்குக் 'கம்பளி ஆடை தரித்தவர்' என்னும் பொருளை மிகப்பரவலாகப் பலர் கொண்டு பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். என்றாலும் இச்சொல்லுக்குப் பல்வேறு கோணத்து விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன என்பதையும் இங்குக் குறித்தல் வேண்டும்.

SAFA (purity) என்னும் சொல் தூய்மை எனனும் பொருள் உடையது. உலகியல் பிடிப்புக்களில் இருந்து விடுபட்டு அகப் புறம் இவற்றில் தூய்மை பெற்றவர்களைச் 'சூஃபி'கள், என்னும் கருத்தை மிகப்பலர் ஆதரிக்கின்றனர்.

SAFF (rank) என்னும் சொல் தகுதி என்னும் பொருள் உடையது. இறையோடு இரண்டரக் கலக்கும் உயாநிலைத் தகுதி பெற்றவர்களைச் 'சூஃபி' என்றனர் என்னும் கருத்தும் நிலவுகிறது.

SUFFA (bench) என்னும் சொல்லிலிருந்து சூஃபி எனும் சொல் பிறந்திருக்கலாம் என்னும் கொள்கையுடையவர்கள், மதீனாவில் கட்டப்பெற்ற தொழுகையிடத்தில் மசூதியின் வெளிப் புறத்தில் இருந்த மேசையையே தமது தங்குமிடமாகக் கொண்டிருந்த சில வறிய துறவிகளை இச்சொல்லால் குறித்தனர் எனக் கருதுவர்.

சூழ்ப்பிகளைப்பற்றி முதலில் எழுதப்பெற்ற நூலின் ஆசிரியர். SUF (wool) என்னும் சொல்லோடு தொடர்புபடுத்திக் கம்பளி ஆடையை அணியும் பழக்கம் கிருத்தவ மதத்தைச் சார்ந்த துறவிகளிடம் இருந்ததாகவும் இதையே இஸ்லாமியச் சமயத்துறவிகளும் மேற்கொண்டனர் என்று கூறுகின்றனர்.*

இஸ்லாமிய நெறியில் சூழ்ப்பிகள் என்ற பிரிவு ஏற்பட்ட காலம் எது என உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை* என்றாலும் சமயமத ஆசார சங்கற்பவிகற்பங்களைக் கடந்தவன் 'இறை' என்ற உணர்வும், அன்பு வடிவானவன் என்னும் கருத்தும், உண்மை வாய்மை மெய்மை இவற்றின் துணையால் அமையும் யோக நெறியால் ஆன்மீக உயர்வு பெறுதல் கூடும் என்ற எண்ணமும் தோன்றிய காலமே சூழ்ப்பிகளின் காலம். சித்தர்களின் தோற்றமும் அப்படித் தான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

பதினெண்பேர்:— தமிழில் சித்தர்களைப் பொருத்த வரையில் 'பதினெண் சித்தர்கள்' என்று கூறும் மரபு இருந்து வருகிறது. பதினெண் சித்தர்கள் எனவும் வழக்கு காலத்தால் பிற்பட்டது என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. உண்மையில் மிகத்தொன்மையான சித்தர் பாடல்களில் மிகப்பரவலாக அகச்சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

'சித்தர்கள்தான் பதினெண்பே ராத்தாள் சொன்ன
செயலெல்லாங் கண்டுணர்ந்து தெளிந்திட்டார்கள்'

—229 ஞான வெட்டியான் 1500

'வகுத்தபொரு ளேதென்றால் பதினெண்பேர்கள்
வசனித்த நூறேறும் மறைத்தார்' சித்தர்,

—4 இராமதேவர் பரிபாஷை 48

'வாதநூ லதீதம் பதினெண்பேர் சித்தர்
வசனித்த நூல்களும் பலிதம்'

—54 புலஸ்தியர் கற்பம் 300

'உன்னியதோர் வேதாந்தப் பெருநூல் எண்ணூறு
உற்பனமாய் பதினெட்டுச் சித்தர் பாடல்'

—மச்சமுனி பெருநூல் 800

இப்படிப் பல மேற்கோள்களைக் காட்டலாம். பதினெட்டு பேர் எனும் மரபு உண்டு என்பது உண்மை எனினும் அவர்கள்

யாவர் என்னும் கருத்தில் மிக்க வேறுபாடு உள்ளது என்பதும் ஈண்டுக் குறிககத்தக்கது* 'பதினெண் சித்தா ஞானக் கோவை' என்ற பெயரில் உலாவிக் கொண்டிருக்கும் நூலைத் தொகுத்தவர் யாரா எனத் தெரியவில்லை. மிகத்தொனமையான சித்தர்களின் அரிய பாடல்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு அண்மைக் காலத்தில் ஞானிகளின் மிகச் சாதாரண பாடல்களையெல்லாம் தொகுத்துள்ளனர் பதினெண் சித்தர்பாடல் என்ற பெயரில் சுமார் நாற்பது பேருடைய பாடல்களைத் தொகுத்துள்ளனர்.

தெற்கே 'பதினெண் சித்தர்கள்' என்னும் மரபு இருப்பது போலவே, வடக்கே 'நவநாத சித்தர்கள்' என்னும் மரபும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் சூஃபிகளைப் பொருத்த வரையில் இப்படியொரு எண்ணிக்கையோடு கூடி வழங்கும் மரபு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இஸ்லாமிய சூஃபிகளையும், தமிழ்ச் சித்தர்களையும் இணைத்து ஆராய்வதன் முன்னம் சூஃபிகளைப்பற்றிப் பொதுவான சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் காண்பது அவர்களைப்பற்றித் தெளிந்த அறிவு பெறத் துணை செய்யும்.

சூஃபி—தத்துவம்: சூஃபி நெறியினர் கடவுள் ஒருவனே என்னும் ஒரு தெய்வவாதிகள். அவர்கள் தங்கள் கொள்கையை 'வுஹீதி' என்றும் 'ஷீஹீதி' என்றும் கூறுவர். கடவுள் ஒன்றே உள்ள பொருள் எனனும் கொள்கையினை ஒருவகையே இது இந்த இரண்டு கருத்துக்களும் முறையே இந்துமத அத்துவிதத்தையும், விசிஷ்டாதத்துவிதத்தையும் போன்றவையாகும். இதற்கைய ஒன்றேயான பரம்பொருளின தன்மையைப்பற்றி 'இன்சானுன் காமில்' என்னும் நூல் கூறுவதாவது "அவன் சகல பொருள் களிலும் அந்தர் யாமியாக உள்ளான். அவனது முழுமைத் தன்மை உலகிலுள்ள ஒவ்வோர் அணுவிலும் காணப்பெறும். இப்படி எல்லாப் பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் தன்மையின் ரகசியம் யாதெனில் அவன் உலகைத்தன்னிடமிருந்தே படைத்தது தான் உலகு பனிக்கட்டி போன்றது கடவுள் பனிக்கட்டிக்குக் காரணமான நீர்போன்றவன். பனிக்கட்டியின் உண்மையான பெயர் நீர்தான், நாம்தான் அதைப் பனிக்கட்டி என்று கூறுகிறோம்."

ஆன்மா சடப்பொருளினின்றும் விடுதலை பெற்று மீண்டும் பரம்பொருளுடன் கலக்க வேண்டுமானால் அது நான்கு படிக்கைக் கடக்கவேண்டும்.

ஷரியத்— ஷரா என்னும் இஸ்லாமிய சடங்குகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். மனத்தில் எப்போழுதும் ஷெய்க்கை மறவா திருக்கவேண்டும். தியானத்தில் தன்னை இழந்தவனாக வேண்டும்.

தரிக்கத்— புறச் சடங்குகள் அகன்றுவிடும். அகத்திலே வழி பாடும் தியானமும் நடைபெறவேண்டும். மிகுந்த பக்தியும் அறவொழுக்கமும், மனவுறுதியும் வேண்டும்.

மாரி அபத்— இந்த நிலையில் இயற்கைக்கு மேலான ஞானம் பெற்றுத் தேவதூதர்களுக்கு இணையாகக் கருதப்படுவான்.

ஹகிகத்— கடவுளுடன் கலந்து விடுபவர். பார்க்குமிடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைகின்ற பொருளையே காண்பர்.

இந்த நான்கு படிகளையும் சைவசமயத்தின் நான்கு மார்க்கங்களுடன் ஒப்பிடலாம்.

சூஃபிமார்க்கத்தார் கணக்கற்ற வகுப்புக்களாகப் பிரித்துள்ளனர். இரண்டு குறிக்கத்தக்கது.

ஹீலுலியா— இதன் பொருள் அருள் பெற்றவர் என்பது இவர்கள் கடவுள் தங்களிடம் வந்து நிறைந்துவிட்டதாகவும், அதுபோல் அறநெறி வழுவாமல பக்தி செய்து மனத்துக்கண் மாசுகற்றும் எல்லோரிடமும் வந்துநிறையு மென்பதாகவும் கூறுவா.

இத்திஹாதியா— இதன் பொருள் 'கலந்தவர்' என்பதாம் ஆன்மா எரியக் கூடிய கரி. இதனுடன் சுடராகிய கடவுள் சேர்ந்ததும் அது சுடர்விட்டு எரியத் தொடங்கி 'கடவுளாகி ஆகிவிடுகிறது எனப்'.

சூஃபிப் பாடல்கள்:

இனி அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட சூஃபிகளின் தமிழ் நூல்கள் கிடைக்கின்றன. என்றாலும் சூஃபிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குபவர்கள், மஸ்தான்சாகிப் அவர்களும் பீர்முகம்மது அவர்களும் ஆவர் தமிழ்ச் சித்தர் கூட்டத்தில் இராமதேவர் என்ற பெயருடன் இருந்தவர் பிஷனர் மக்கா நகரம் சென்று யாகோபு என்று தனது பெயரை மாற்றிக் கொண்டார் என்பது அகச் சான்றால் தெரியவருகிறது. இவர் பாடிய பாடல்களையும் சூஃபிப் பாடலாகவே கருதுவதில் தவறில்லை.

‘ஆதியிலே இராமனென்று பேரும்பெற்று
 அன்புடனே சதுரகிரி தனிலிருந்து
 நீதியுடனக்கனமாய் மக்கஞ் சென்று
 நேர்மையுடனபிமான நய்யைக் கண்டு போற்றி
 கோதிலலா தங்கியிருக்கும் போதெனக்குக்
 கொடுத்தார்கள் நபிமார்கள் யாக்கோ பென்று
 வாதியென்று உலகோகள சொல்லவேதான்
 மக்காவிற் றுனிருந்து பின்பு தானே’

— 1: யாகோபு வைத்தியம் 300

‘தானென்ற மக்காவி லனேக நூல்கள்
 தக்கபடி சொல்லிவைத்து அதைவிட்டேகித்
 தேனென்ற சதுரகிரி மத்திவந்தேன்
 திருமூலர் கண்டென்னை இருக்கவைத்தார்
 நானென்று அங்கிருக்கும் போது சித்தா
 நலமாக வந்தெனனைக் கண்டுகொண்டு
 கோனென்றே நானிருந்த இடந்தனக் துக்
 கொடுத்தார்கள் துலுக்கன் மொட்டை என்றுபேரே

— 2: யாகோபு வைத்தியம் 300

‘சாதித்தேன் வடமொழியைக் கண்டுதேறி
 சமத்தாக இசுலாத்தி லிருந்து கொண்டு
 வாதித்தேன் பிசுமிலலா ரகிமானென்று
 லுளமாகத் தோத்திரமது மிகவும் பணணி
 போதித்தேன் பதினெட்டுச் சித்தரோடே
 புகலரிய அவர்களுடன் மலையிலேறி
 கீர்த்திபெற யாகோபு யென்றபேரு
 கீர்த்திபெற வசனித்தேன் குணமிதாமே’

— 38 யாகோபு செந்தூர சூத்திரம் 150

சித்தியென்ற யென்னுடைத் தெரிந்து கொண்டால்
 சித்தினென்று சொல்வதற்குத் தடைவேறுண்டோ
 பத்தியுடன் நூல்கள் சொல்லி மககாதேசம்
 பரிவாக வந்தவுடன் நபிமாசெல்லாம்
 எத்திசையும் தானறிய யாக்கோபென்று
 எனக்குப் பேரிட்டுச் சுன்னத்துஞ் செய்தார்
 பத்தியுடன் னங்கிருந்து வெகுநூல சொல்லி
 புகழாக அறுநூறுஞ் சொன்னேன் முதலே

— 605: யாகோபு வைத்திய சித்தர் மணி 700

கூவென்ற சொற்கேட்டு நபிமாரெல்லாம்
 குண்டலியைத் தானசைத்துத் தீன்தீனென்றார்
 ஆவென்ற சொற்கேட்டு ஓடிவந்தேன
 அசனுசனும் வேறலல நீதானென்றார்
 மாவென்ற ரொட்டியொன்று யீய்ந்து பின்பு
 மக்சத்தி லேயிருங்க ளென்று சொல்லி
 ஈவென்றுஞ் சொல்லாது கலிமாவோதி
 இருந்தேனே சிலகாலம் யாகோப்பென்றே

—614. யாகோபு வைத்திய சிந்தாமணி 700

இவை சில சான்றுகள். இவரைச் சூஃபிகள் கூட்டத்தில் சேர்த்தால் அக்கூட்டத்தில் இவர் ஒருவரே வைத்தியம், வாதம், யோகம் மூன்று பற்றியும் மிக அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர், எனத் தயங்காமல் கூறலாம். மற்றவர்கள் யோகம் பற்றியே பாடியுள்ளனர். சில தோத்திரப் பாடல்களாகவும் உள்ளன என்பதும் உண்மை.

பரிபாஷை

சித்தர் இலக்கியங்களில் மறைமுகமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்வது மரபு. இதனை இலக்கணத்தில் குழுஉக்குறி என்பர்¹. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றும், வேடர் கள்ளைச் சொல் விளம்பியென்றும் வழங்கும் இத்தொடக்கத்தன குழுஉக்குறி.

ஒரு குழுவினுள்ளோர் யாதானும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளினது சொற்குறியை யொழித்து வேறொருசொற்குறியால் கூறுவது குழுஉக்குறியின் இலக்கணம். 'மாமியார் வீடு சென்றான், 'கம்பி நீட்டினான்' முதலிய எடுத்துக் காட்டுக்கள் புதியன. இவை நேரடியாகக் குறிக்கும் பொருள் ஒன்று; உணர்த்தும் பொருள் ஒன்று இவைபோன்ற பரிபாஷைகளை மிகப் பரவலாகச் சித்தர் கள் நூல்களில் காணலாம். எந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் ஒரு சில பரிபாஷைச் சொற்களைத் தவறாமல் குறிப்பதையும் காணலாம்.

இனி மஸ்தான் சாகிப் அவர்களின் பாடலில் வரும் இரு சொற்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு விளக்குவோம்.

கட்டிப் பிடிக்கினுங் கைக்கடங் காமனங்
 கனிவதிலலை யென்ற முவனோ
 கருவிகர ணம்பாய்கு வதுகண்டு கண்கலக்
 கங்கொண்டு நின்ற முவனோ

வெட்டவெளி தன்னிலே விட்டகங் காரமெனை
 மேலிட்ட தற்க முவனே
 மெய்யாகி நானெனனு நானெனனக்குளறும்
 வெட்கந் தனகக முவனே
 எட்டிரண்டறியாத மூட னு யிருவினைக்
 கீடாகி நின்ற முவனே
 என்னதான் செயவனடி யேனுமை நம்பினே
 னிஷ்டம் வைத்தாளு தற்கே
 மட்டுரை நிஷ்டைநடு உள்ளநீர் பின்தொடர
 வள்ளலிற குலவ ருகவே
 வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழ மெனனிருகண
 மணியே முஹியித் தீனே

—90. முஹியித்தீன் சதகம்

இப்பாடலில் வரும் சொற்களில் இரண்டு சொற்கள் சித் தாகள்
 பாடல்கள் பலவற்றிலும் பரவிவருபவை. 'வெட்ட வெளி
 'எட்டிரண்டு' எனும் இரண்டு பரிபாஷைச் சொற்கள்.

பாடுகின்ற சித்தருட நூல்களெல்லாம்
 பரிபாஷைத் தெரியாது பாலியோர்க்கு
 தேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லால்
 தினையளவும் பொனகாணச சொல்லவில்லை.

—10. அகஸ்தியர் பரிபாஷை 500

வெளிவருமாபேரிபாஷை புதையலதன்னை
 விதியான வினையாளன் காண்பதல்லால்
 தெனியாத மூடர்க்கு நானமகத்துவம்
 செப்புகின்ற உபமான தியானமெல்லாம்

—24. அம்பிகானந்தர் முப்பூ குத்திர

இப்படிப் பல' மேற்கோள்களைக் காட்டிச் செல்லலாம்.

இவ்வாறு இவர்கள் பரிபாஷையைக் கையாண்டதன்
 நோக்கம் போதிய மனப்பக்குவத்தைப் பெற்றவரே இதனை
 அறிதல வேண்டும் என்பதாம். அல்லாதார். தவறாகப் பயன்
 படுத்தக் கூடும்.

சித்தாகளுக் காகவே இந்நூல் சொன்னேன்
 சிவயோகி மெயஞ்ஞானிக் கிந்நூல் சொன்னேன்
 பற்றருய குருவுக்குத் தொண்டு பண்ணி
 பன்னிரண்டு வகுஷம் வரப்பாதம் போற்றிக்

கற்றோமென் றிருந்த கடைப்பிள்ளைக் காகும்
கல்வியறி வுள்ளோர்க்கு மீயளாகும்
மற்றுள்ளோர்க் கிந்நூலை யீதாயானால்
மாண்டிடுவாய மகத்தான சபமெய்தே

—521: ரஸவாத நூல்

மேற்கண்ட பாடல் நல்ல விளக்கமாக அமையும்.

வெட்டவெளி

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்பென் றிருப்போர்க்குப்
பட்டயமேதுக்கடி ? —குதம்பாய்
பட்டய மேதுக்கடி ?

—1: குதம்பைச் சித்தர்

‘வெட்டவெளி பினைச் சார்ந்து—ஆனந்த
வெள்ளத்தின் மூழ்கு மிகுகளி கூர்ந்து

—22: கடுவெளிச் சித்தர்

‘வீச்சப்ப வெட்ட வெளி நன்றாய்ப் பாரு

—7: அகஸ்தியர் ஞானம்

‘வேவா திருநதி’ ப பாலகற—வெறு
வெட்ட வெளிகளுளே பாலகற

—107: இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வெட்டவெளிக் குளளே விளங்குஞ் சதாசிவத்தைக்
கிடடிவரத் தேடக் கிருபைசெய்வ தெக்காலம்

—200: பத்திரகிரியார மெய்ஞ்ஞானம்

மாயப் பொருவெளி தன்னை லேறி
மாசற்ற பொருளினை எய்க்கத்தேடி

—118: பாம்பாட்டிச் சித்தர்

வெளியைப் பற்றிக் குறிக்கும் சில மேற்கோள்கள் இவை
‘வெளிபில் இருத்தல்’ என்பது தனித்திருக்கும் நிலையைக்
குறிக்கும்—யாருட—எதுவும—இல்லாத நிலை இச்செய்யலுக்கு
இரண்டு கோணங்களில் பொருள் கூறுதல் கூடும்:

ஒன்று, புறத்தே ஆரவாரம் மிக்க மக்கள் கூட்டத்தாரின் தொடர்பு இன்றி இருத்தல்.

“ஆத்ம ஞானப் பாதையில் செல்பவர்கள் கூடியவரை ஜனங்களுடைய சகவாசத்தைத் தவிர்த்துக கொள்ள வேண்டும். ஜனங்களோடு உரையாடலையும், கூடியிருத்தலையும் விலக்கவேண்டும். ஜனங்களின் சகவாசத்தால் வீணபேச்சும், பாவமான கூற்றும், பேசவும் கேட்கவும் நேரும். உயரிய படித்தரங்களை அடைய விழைபவர்கள் மனைவி, மக்கள், நண்பர்கள் ஆகிய சகலரையும் விட்டுத் தனித்து அல்லாவின் நாம தியானத்திலும் ‘அவனைத் துதித்துப் போற்றுவதிலுமே தன மனத்தைத் தரிப்படுத்துவா’ இப்படித் தனித்திருப்பதை ‘சிலலா’ எனக் குறிப்பார்கள்.

“அப்துல் வாஹிது (ரஹ்) சொல்கிறார். ஒருநாள் துறவி ஒருவா இருக்கும் பக்கமாகப் போன நான, ‘அந்தத் துறவியிடம் தாங்கள் சதாவும் தனித்தே இருப்பது எனக்கு வியப்பாக உள்ளது. அதன் காரணம் யாது எனக் கேட்டேன்? அவர் தனித்து இருப்பதன் இன்பத்தை நீ சுகித்திருந்தால் நீ தனிமையையே நாடுவாய். தனித்திருப்பது வணக்கங்களுக்கு சிரசாக இருக்கிறது’ என்று பதிலளித்தாராம்”⁹.

ஜனங்களை விட்டு நீங்குவதால் உண்டாகும் நன்மைகளாவன முதலாவதாக இறைவனைப் பற்றிய வணக்கத்திலும், தியானத்திலும் இருப்பதற்கும், அவனைப் போற்றித் துதிக்கவும், மறைவான உலகங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அந்தரங்கங்கள் வெளியாகவும் வேறு பராக்குகள் இருக்கக்கூடாது. ஆதலால் ஜனங்களை விட்டு நீங்குவது நலமாகும். இரண்டாவதாக ஜனங்களோடு சேராதிருப்பதால் புறங்கூறல், கோள், பொருமை முதலிய தீமைகளை விட்டு பாதுகாப்படையலாம். வணக்கங்களைப் பிறா கண்டு மெச்சுவதால் உண்டாகும் பெருமை உண்டாக இடமிருக்காது”¹⁰.

இவ்வாறு தரப்படுகின்ற விளக்கமெல்லாம் புறத்தில் தனித்திருப்பதன்—வெளியில இருப்பதன்—நன்மைகளாகும்.

‘இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது’ எனனும் ஒளவையின் பாடல அடியையும் நினைவு கூறலாம்.

இச் சொல்லுகுள்ள இரண்டாம் பொருளே தத்துவார்த்தமானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும் சித்தரான இராமலிங்க சுவாமிகளது தாரகமந்திரம் தனித்திரு, விழித்திரு, பசித்திரு எனப்பதை நமீகாட்ட எள்ளவாகள்’ எனவ மஅறிவா

ஆன்மா தன்னைச் சுற்றியுள்ள தத்துவங்களை விட்டுத் தனித்த நிலையே தனிநிலை—வெளிநிலை, இந்நிலையில் வேறு ஒன்றுமே இருக்காது ஆன்மா மட்டுமே—‘நீயும் நானுமாய் ஏகபோகமாய், இருக்கும் சாயுச்சியநிலை.

பட்டிப் பசுக்கள இருபத்தி நாலுள்
குட்டிப் பசுக்களோ ரேழுள ஐந்துள
குட்டிப் பசுக்கள குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பசுவே பன்வற்கு வாய்த்ததே

—2834: திருமந்திரம்

இருபத்தி நான்கு ஆன்ம தத்துவத்தையும், ஏழு வித்தியா தத்துவத்தையும்; ஐந்து சிவதத்துவத்தையும் இங்குத் திருமூலர் குறிக்கின்றார், இந்த முப்பத்தியாறு தத்துவங்களையும் இராமலிங்க அடிகளார் முறையே மலரோன் தத்துவம், மாலோன் தத்துவம், சுத்த தத்துவம் எனக் குறிக்கின்றார்.

‘தஞ்சந் தருமலரோன் றத்துவமாம பூதங்க
ளஞ்சும் பொறியஞ்சு மஞ்சறிவு—மஞ்செனுமோர்
வாக்குமுத லஞ்சமற்று மாலோன்றன் றத்துவமா
முகருங் கலைமுதலா மோரேழு—நீக்கியப்பால
மேவி விளங்குசுத்த வித்தைமுத னாதமட்டுந்
தாவி வயாங்குசுத்த தத்துவத்தின்—மேவியகள்
றப்பா வருளகண் டருளாற் றமைத்தாங்கண்
டப்பாற் பரவெளி கண்டு அப்பாலுக் கப்பாலும்

—680—683 நெஞ்சறிவுறுத்தல்—திருவருட்பா

என வருதல் காண்க.

ஆன்மாவைச் சதசத்து என்பர். சத்தும் அன்று, அசத்தும் அன்று என்பது இதன் பொருள். சார்ந்ததன் வண்ணம் பெறும் ஆன்மாவின் இயல்பு தனித்திருத்தல் அன்று. தத்துவங்கள் சூழ்நின்ற ஆன்மா அவற்றின் வயமாக நிற்கும். அந்நிலையையுடைய ஆன்மாவினால் தத்துவாதீதமாகிய இறையை அடைதல் இயலாது. அறிவிக்க அறியும் அறிவுபெற்ற ஆன்மா தன்னைச் சூழ்ந்த தத்துவங்கள் அனைத்தையும் தனித்தனியே கடக்கும். இவை அனைத்தும் கடந்த அதீதநிலையே—தத்துவாதீத நிலை என்பர். இதனையே ‘தனித்திருத்தல் என்றும்—‘வெளியிலிருத்தல்’ என்றும் குறிப்பர்.

‘ஆறுறு தத்துவத்தும் ஆணவத்தும் கன்மத்தும்
மாறுதெந் நாளும் மயங்காமற்—பேறுக
நித்தனே நினைமலனே நிற்பதத்தில் ஆளமதுரை
அத்தனே சொக்க நாதா’

—30 குருஞான சம்பந்தர்—சொக்கநாதர் வெண்பா

‘ஐயாறும் ஆறும் அகன்று வெளிவெளியில்
மையிருளில் நின்றமனம் மாளவது இனி எககாலம்’

—224: எக்காலககணணி — பத்திரகிரியார்

‘இல்லல்லா குநீயெங்க ளிநதயத் தெழுந்து வாழும்
அல்லிரா பகலுமின்றி ஆறுறுக் கப்பாலநினை ருளே’

—201: ஞானபுகழ்ச்சி

இவை முப்பத்தாறு தத்துவங்களைப் பற்றிய சில மேற்சொற்கள்.
இனி இவற்றைக் கடப்பது பற்றிச் சில.

‘தத்துவ மனைத்தும் தனித்தனி கடந்தேம்

தத்துவா தீதமேல் நிலையில

சித்தியல் முழுவதும் தெரிந்தனம் அவைமேல்

சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றோம்

—7: அருட் பெருஞ்சோதி அட்டகம்—திருவருட்பா

‘தத்துவம் அனைத்தும் தவிர்த்துநான தனித்த

தருணத்தில் கிடைத்த தொனறெனகோ’

—8: இறைவனை ஏத்தும் இன்பம்

இராமலிங்க அடிகளாரின இவ்வரிகள் ‘தனித்திரு’ எனும் சொல்
லுக்குத் தக்க விளக்கமாகும்.

‘உரைமனம் கடந்த ஒருபெரு வெளிமேல்

அரைசுசெய் தோன்கும அருட்பெருஞ்சோதி’

—6: அருட் பெருஞ்சோதி அகவல்

‘தத்துவா தீதத் தனிப்பொருள் வெளிஎனும்

அத்திரு அம்பலத் தருட்பெருஞ்சோதி’

—24. அருட் பெருஞ்சோதி அகவல்

‘ஏறு நிலைநடு ஏற்றிஎன் றனைஈண்

டாருறு கடத்திய அருட்பெருஞ்சோதி’

—156: அருட பெருஞ்சோதி அகவல்

எனவே, வெளி என்பது முப்பத்தியாறு தத்துவமும் நீங்கிய தனி யிடம்—வெற்றிடம்—என்னும் பொருள் தருவதாகும்.

‘தனித்திருந்து சக்திசிவ பூசை பண்ணு

தனிமையுடன் பாலமுதந்தானே கொளந்’

—200 இராமதேவர் பூஜாவிதி 200

‘என்னோடு உடனபிறந்தா எல்லோரும் பட்டார்கள்

தன்னம் தனியே தனித்திருக்க மாட்டேன்டி’

—5: அருட் புலம்பல்—பட்டினத்தார்.

‘ஆருமில்லா வேளையிலே

குத்துவிளக கேற்றி—என கண்ணம்மா

கோலமிட்டுப் பாரேனோ’

—9: அழகணிச் சித்தர்

‘எழுந்திட்டா ரெல்லாரு மோடிப்போனார்

என்ன செய்வேன் தனித் திருந்தே ஏங்கினேனே’

—29: கருவூரார் பூஜாவிதி

மேற்கண்ட அடிகளை மேற்போக்காகப் பார்க்கும்போது யாரோ ஒருவர் தமக்குத் துணையாக இருந்த பெற்றோர், உற்றார், உடன பிறந்தார் முதலியோரை இழந்து தனித்து நின்று புலம்புவ தாகத் தோன்றும்.

அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்திலும், பிண்டத்தில் உள்ளது அண்டத்திலும் காட்டுதல் கூடும்.

அண்டத்தில் சிதம்பரத்தையும் பிண்டத்தில் புருவ நடுவையு ம் வெளி என்பர்.

சிற்சபை, விந்து, முச்சுடர், முச்சந்தி, சபாத்துவாரம், மணிமேடை, நெற்றிக்கண், கபாடம், சிதம்பரம், அம்பலம் எனப் பல்வேறு சொற்களில் இராமலிங்க அடிகளால் குறிக்கப்பெறும் புருவநடுப்பகுதியைச் சூன்யப்பகுதி, மகாமேரு, மயானம், சாம்பலி முதலிய பெயர்களில் சித்தர்கள் குறிக்கின்றனர். இது கான் வெளி.

எட்டிரண்டு

எட்டிரண்டு என்னும் சொல்லைப் பக்தி இலக்கியங்களிலும்,
சித்தா இலக்கியங்களிலும் காணலாம்.

‘கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரீ
றிட்ட வனபொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
எட்டி னோடிரண டுமமறி பேனையே’

—49: திருச்சதகம்—திருவாசகம்

‘எட்டிரன் பிரிவித் தெனைத்தனி ஏற்றிப்
பட்டிமண டபத்தில பதித்தமெய்த தநதையே’

—566: அருட் பெருஞ்சோதி அகவல—திருவருட்பா

இவை பக்தி இலக்கிய ஆட்சி.

எட்டுடன் இரண்டு மாகி இருந்ததோர் எழுத்தைக்
காணா
விட்டதோர் குறியுங் காணா வீதியின்றன விவரங்காணார்’
—7: நெஞ்சறி விளக்கம்

‘எட்டிரண்டு மொன்றுமது வாலைபென்பனா
இதுதானே பரிதிமதி சுழளைபென்பார்

—25: கருவூரார் பாடல்

‘எட்டிரண்டு அறிந்தோர்க்கு இடரில்லை குயிலே—மனம்
ஏகாம னிறகிறகதி யெய்துங் குயிலே

—86: இடைக்காடர் பாடல்

எட்டிரண்டும் கூடியே இலிங்கமான தேவனை
மட்டதாக உம்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேல்’

—485 சிவவாககியர் பாடல்

‘எட்டுரெண்டு மறிந்தவர்க்கே எய்துமெய்தும்
இல்லாட்டா லிந்நூற்றான் கிட்டாதப்பா’

—51: இராமதேவர் பட்சினி

‘எட்டிரண்டு மின்னதென்று மேழையறியாதபடி
வெட்டவெளிப் பேதையென் விட்டாய் நிராமயமே

—247 · நிராமயக்கண்ணி—மஸ்தான் சாகிப்

இலையோக இலக்கிய ஆட்சி.

பக்தி இலக்கியங்களில்

வரும சொல்லுணர்த்தும் பொருள் யோக இலக்கியங்களில்
வரும பொருளின் வேறுபட்டது.

எட்டு என்னும் எண்ணைக் குறிக்கத் தமிழில் ‘அ’ என்னும்
வடிவம் பயன்படுகிறது.

‘எட்டேகால் லட்சணமே எமனேறும் பரியே’ எனவரும்
ஒளவையார் பாடலில் எட்டு என்பது ‘அ’ என்னும் எழுத்தையும்,
கால் என்பது ‘வ’ என்னும் எழுத்தையும் குறிப்பது ஆதலின்
எட்டேகால் லட்சணமே என்றால் அவலட்சணமே என்னும்
பொருள் உணர்த்தி வருவது காணத்தக்கது.

எனவே எட்டைக் குறிப்பது அகரம், இரண்டைக் குறிப்பது
‘உ’ கரம்—இவ்விரண்டு எழுத்தோசையும் சேர ‘ஓ’ கரம் பிறக்கும்.
ஓகரத்தை உச்சரித்து வாயை மூடும் நிலையில் மகர ஒற்றோசை (ம்)
பிறக்கும். எனவே அஉ (ம்) சேர ‘ஓம்’ ஆதல் தெளிவு. சமய
இலக்கியங்களில் ஓம் என்பதைப் பிரணவம் என்பர் “இதன
பெருமையைக் கூறுமிடத்து ஆலம விதையில் இருந்து சாகோப
சாகைகள் தோன்றுமாறு போல இதில் மந்திரம், புவனம் முதலிய
சராசரங்கள் எல்லாம் தோன்றும்”¹¹ இது இரண்டு வகைப்
பெறும். ஒன்று தூல பிரணவம், மற்றொன்று சூக்குமப் பிரணவம்
ஹரீம்’ என்பது தூல பிரணவம். ஓம் என்பது சூக்குமப் பிரணவம்
அகரம் பிரம்மாவையும், உகரம் விஷ்ணுவையும், மகரம் ருத்திரனையும்
குறிக்குமென்பாரும், அகரம் விஷ்ணுவையும், ‘உகரம்
ருத்திரனையும், மகரம் பிரம்மாவையும் குறிக்குமென்பாருமாக,
சைவ, வைணவ சமயிகள் இப்பிரணவப் பொருளியே தம்முள்
மாறுபடுவார்கள் அகரம் பிரம்மத்தைக் குறித்து நின்றலால்
அந்தப் பிரம்மத்தை விஷ்ணுவென்றும் சிவனென்றும் தத்தமக்
கிஷ்டமானபயர்களால்வழங்கும் இருவர் குறிகளோடும் ஒன்றே,
பிரணவ சொருபத்தை இது என்று எடுத்துரைத்தல கூடாது
என்று சாததிரங்குளெல்லாம் கூறுதலின் உண்மையுணர்ந்த ஞானி
களுக்கே அதன பரப்பெல்லாம் புலனாம். மந்திரங்களுள் பிரண
வமே. சிறந்ததும் மோக்ஷ சாதனமாயுள்ளதும், முண்டகோப
நிஷததில் பெபிரணவமாகிய ஓம் காரகத்தைக் குறித்து

சொல்லப்பட்ட ஒரு வாக்கியம் 'ஓம்' என்பது வில்லு. ஆன் பாணம், பிரமமே குறி. இடையறு தியானத்தினாலேயே குறியை யெய்தல் கூடும். குறியில் புதைந்த பாணம் போல ஆன்மா பிரம்மத்தில் புதையும் 'பிரணவம்' என்பதன் பொருள் அறியாதது. அறிந்ததும், நிகழ்வதும் வருவதுமாகிய முக்கூற்றுப் பிரபஞ்ச மெல்லாம் ஓமெனும் பொருளே,' அகரம் ஜாக்கிர உலகமாய் யாவரும் வசித்தற்கிடமாக உள்ளது. இதனை உணர்பவன் இஷ்டமோகத்தை அடைகிறான் உகரம் சொப்பனமாய்ப் பிரகாச மாகவுள்ளது. மகரம் சஷீப்தியாய் முடிவிடமாக உள்ளது என்பது மாணடுக்கிய உபநிடதக் கூற்று.

ஓம் என்னும் பிரணவமே இவ்வுலக, உயாத தோற்றத்தின் மூலமாய் நின்றது என்பது சமயத் துறை சாராதார வாதம் எனவே 'எட்டிரண்டு அறியாது' என்றால் உலகம்—உயிர்— உயிருள் உயிர் இவற்றை அறியாது, அல்லது சிவன்—சீவன் ஆகியவற்றின் உண்மையறியாது, அல்லது படைத்தல், காததல் அழித்தல் அனைத்தும் ஆற்றும் பரம்பொருள் பற்றியறியாது என்னும் பொருள்கள் பல கூறுதல் கூடும் இந்த விளக்கம் பக, இலக்கியங்களுக்குப் பொருந்தும்.

ஆனால், சமயமத ஆச்சாரங்களைக் கடந்த சித்தர்களின் இல கியங்களில் யோகம், வைத்தியம், வாதம் ஆகிய துறைகளில் ு சொற்கள் வெவ்வேறு பொருளில் கையாள்வது காணலாம்.

யோக மார்க்கத்தில்

யோக மார்க்கத்தில், வாயுக்கள் முக்கிய இடம் பெறுந் தன. இவை பதது என்பதை அனைவரும் அறிவா. இவற்ற இன்றி யமையாதன எட்டாவது வாயுவாகிய தனஞ்சயஜ இரண்டாவது வாயுவாகிய பிராணனும் ஆகும். தனஞ்சய என்பது உடலைவிட்டு உயிர்க்காற்று பிரிந்த பின்னரும் இரு! உடல் அழியும்போது உடல் விட்டு நீங்குவது பிணத் த் தரிசுதும்போது கபாலம் வெடித்து வெளியேறும் காற்று இது! இக்காற்று உடலுள் இருக்குமவரை உடலுக்கு அழிவிலலை. ஓ கும் உயிராக்காற்று தனிர்க்க சாய்ந்த உடல் மீண்டும் உயி தெழும். வேனில காலத்தில் காய்ந்ததுபோல் காட்சியளிக் கில தாவர வகைகள் மழைக் காலத்தில் தனித்தல் டே ஆகும் இது

இரண்டாவது பிராணன என்னும் உயிர்க்காற்று. முக்த நுனிக்கும் நாபிபிண மேற்புறத்திற்கு இடையிலுட டு இயங்கிவரும் மினவிகையும் சார்ந்த இயல்பும் பொருந் ப

காற்றினம் சாதாரணமாகப் பிராணாயாமம் என்னும் சொல்
-லுக்கு சூரிய, சந்திர கலைகள் வழியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
காற்றைக் கட்டுவது என்று பொருள் கொண்டு மூச்சுப் பயிற்சியை
வலியுறுத்துகின்றனர். உண்மையில் பிராணாயாமம் என்பது
தசவாயுககளில் ஒன்றாகிய பிராணனைக் கட்டுதல் என்று பொருள்
படும.

இதனைச் சித்தர்கள் வேகாக்கால் அல்லது சாகாக்கால்
என்ற பரிபாஷையில் குறிப்பார்கள்.

சாகாத தலையறியேன் வேகாத காலில்
தாமறியேன போகாத தண்ணீரை யறியேன்'

—8 : முறையீடு - அருட்பா

'சாகாத காலது தானறியாய் மக்காள்
சமுசயங் காணெண்ணுதே சன்னமில்லை'

—23: சட்டமுனிவாத காவியம் 1000

'சாகாத கால்தானே சவுக்காரந்தான்'

—21: அகஸ்தியர் பரிபாஷை 500

'வேகாத காலது சாகாக்காலு
வெந்தக்கால அண்ணமெல்லாம் விருப்பமாச்சே'

—144 : யாகோபு சூத்திரச் சுருக்கம் 155

இவை சில எடுத்துக்காட்டுக்கள். இந்தப் பிராணாயாமத்தைத்
தான் 'கால் பிடிததல்' என்ற சொல்லால் குறிப்பர்.

'காலைப் பிடித்துமு லப்பிரா ணன்றனைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்'

—10; தொகைநிலை - மஸ்தான் சாகிப்

'பாசங் கிளைந்து பதியி விருந்துகொண்டு
பேனிய காலைப் பிடித்திருக்க நேசமுடன்
நாமிருவ ருங்கூடி நாதாந்த ஞானத்தைத்
தாமொருவ னாயிருக்கத் தங்கு'

—46: பட்டினத்தார்

எனவே எட்டும் இரண்டும் என்பது யோக மார்க்கத்தை பொருத்தவரையில் இவ்விரு வாயுகளின் இடல்பறிதல குறிகக பெறும்.

வாதத்தில்:— வாதத்தைப் பொருத்தவரையில் இவை முறையே அப்புனையும் உப்புனையும் குறிக்கும். முன்னர் கூறியது எட்டு எனபதற்கு 'அகரமும்' இரண்டு எனபதற்கு 'உகரமும்' குறிப்பது மரபு. எனவே வாதத்தில் அகரஉகரம் என்பது அப்புனையும் உப்புனையும் குறிப்பன அப்பு என்பது அமுரி உப்பு என்பது தசதீகை பெற்ற காரம். இவற்றை முறையே சாரம் என்றும் காரம் குறிப்பா. ரஸவாத முறைகளில் இக் கார சாரத்தைப் பயன்படுத்துவா எனபதைச் சித்தர் நூல்களில் காணலாம்.

வைத்தியத்தில்:— வைத்தியத்தில் வரும் எட்டு என்பது அகரம் என்ற பெயர் பெற்ற 'பூரத்தையும்', இரண்டு எனபது உகரம் என்ற பெயர் பெற்ற 'வீரத்தையும்' குறிக்கும் இவற்றை வைத்திய முறைகளில் மணியாகக் கட்டிப் பயன்படுத்துவா. மணிமந்திர ஒளஷதம் எனனும் வழக்கில் மணி என்பது வீரம், பூரம் முதலியவற்றில் இருந்து தயாரிப்பதுவே.

இவ்வாறு எட்டும் ரெண்டு எனனும் சொற்களுக்குப் பக்தி யோக, வைத்தியவாத நூல்களில் ஒவ்வொரு வகையான விளக்கம் தருதல கூடும்.

வேறுசில:— இப்படியே எந்தக் காலத்திய சித்தராக இருந்தாலும் அவர்களின் பாடல்களில் மிகுதியான பரிபாஷை இருக்கும். சித்தர்களுக்கு ஓர் இலக்கணமே பரிபாஷை ஆட்சி எனலாம் இததகைய சொற்களுக்குப் பொருள் காண்பது எனபது ஓர் இனிய அனுபவமாகும். சித்தர் இலக்கியங்களில் அதிகமாகக் காணலாகும் சிலவரிகள சூஃபி இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் சில வருமாறு

'அன்பத்தோ ரட்சரம் யறியநீ சொல்லடி சிங்கி—அது வஞ்ச மகார டுசுகழி மூன்றுமே சிங்கா'

—40 ஞானரத்தினக குறவஞ்சி

'இலலலலா குநீயெங்க ளிருதயத் தெழுந்துவாழும் அலலிரா பகலுமின்றி ஆரூறுக் கப்பால நின்றோனே

—201: ஞானப்புகழ்ச்சி

‘உச்சிக்கு நேரே கிழக்கே—நந்த
 மூருக்கு மேலே பெருவெளி தன்னிற்
 பச்சைப்பு ருவந்து பேயும்—அதைப்
 பாங்குடன மெல்லப் பழகிப் பிடித்துக்
 கச்சைக் கயிற்றூலே கட்டிக்—கவி
 மாவுடன் தேனைக் கலந்து புகட்டி
 அச்சமில் லாக்கூட்டி லடைத்து—நந்தம்
 ஆதியை நனருகக் கண்டு கொண்டேனே

—ஞான ஆனந்தக் களிப்பு

‘எண்சா னுயரத் திருக்கும் பனங்க
 னிறக்கி யுள்ளேன் மனக்கண்ணே

—கீர்த்தனைகள்

கருவுற்ற எழுததை யுன்னிக் கமலத்தி னழுக்கை நீக்கி’

—83. ஞானமணிமாலை

‘பட்டிப் பசும் பாலைப் பக்குவத் துடனகாலைக்
 கட்டிக் கறந்தளித்தார் கண்ணே பராபரமே

—59: பராபரக்கண்ணி

‘மூலாதா ரத்துண் மூளைகொண் டுயர்ந்தெழுந்த
 காலாற் கனலெரிததாள கண்ணே பராபரமே

—63; பராபரக்கண்ணி

தனை யறிந்து தவம் புரியாத் தன்மையினுற
 கன்னெஞ்ச னுனெனென் கண்ணே ரகுமானே

—96; ரகுமான் கண்ணி

‘தூங்காது தூங்கிச்சிவ யோகநித் திரைவந்து
 தூங்கிடற் கருள புரியவும்
 சுடருண்ட காப்பூர உண்டைபோல் நின்றுடல
 சோபிகக் அருள் புரியவும்’

—3. தியானநிலை

‘மூலமுத லாறுவரை தாண்டிமேற் றுண்டவு
 முயறதிதந தருள புரியவும்

—3. காட்சி நிலை

‘அங்கென்று கும்பித்து வங்கென்று நேசித்து
தடங்கென்று னருள் புரியவும்

— 6. தொழைநிலை

முப்பாழ் கடத்திவைத தப்பால் நடத்துமுறை
முறையாக அருள் புரியவும்

— 10: பொறைநிலை

காற்றைப் பிடிக்கவும் கரசத் தடைக்கவும்
கட்டிவைத் தருள்புரியவும்

— 9. வளிநிலை

மேலே காட்டப்பெற்றவை சூர்பி இலக்கியங்களில் வரும் சில வரிகள். இவ்வரிகளை மட்டும கொடுத்து எந்தச் சித்தர் பாடல எனக் கேட்டால, சித்தர் பாடல்களையெல்லாம் கரைத்துக் குடித்துக் கொப்பளிக்கும் ஆழந்த புலமையுடையவாகளாகூட இவை சூர்பிகளுக்குச் சொந்தமானவை எனச் சொல்லச் சற்று நேரம் ஆகலாம்.

இந்த அளவிற்குச் சூர்பிகள் தமிழ்ச் சித்தர்களுடன் கலந்து விட்டவர்கள். தமிழ்ச் சித்தர்களின் பாடல்களைப் படித்து ஆழ்ந்த அனுபவம் பெற்றமையாலேயே இந்நிலையை இவர்கள் பெற்றோர்களோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சந்த இனபம்:- பீர் முகம்மது அப்பா அவர்களின் பாடல்
கள் சந்த இனபம் மிக்கன. அவற்றில் மூன்றைக் காண்போம்

{ நேர் = — தேமா = — — இக கு றி யீ ட் ட ல
நிறை = பப புளிமா = பப — விளக்குக.

1 “இறைவா உனக்கு நிகரா ரெவர்க்கும்

இனிதா எழுந்த முதல்வா

மறையா தனைத்து மனமீ திலுற்ற

வடிவே சலித்துன னடியேன

அறவே மெலிந்து முனையான் மறந்தும்

அலைந்தே னுவந்து னருளால

குறையா தசெலவந் தருவாய் நீயென்றுங்

குறையே துமற்ற பொருளே”

—ஞானப்புகழ்ச்சி

‘பப— பப— பப— பப—
 பப— பப— பப—
 பப— பப— பப— பப—
 பப— பப— பப—
 பப— பப— பப— பப—
 பப— பப— பப—
 பப— பப— பப— பப—
 பப— பப— பப—’’

2. குருக்களற்ற ஞானமும் குணங்களற்ற சீசனும்
 கருக்களற்ற கலவியும் களங்கமற்ற புத்தியும்
 உருக்கமற்ற நெஞ்சமும் உணர்ச்சியற்ற ஈதெலொம்
 சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ச்சியற்ற தொக்குமே’’

—208: ஞானமணிமாலை

‘பபபப— —பப பபபப— —பப
 பபபப— —பப பபபப— —பப
 பபபப— —பப பபபப— —பப
 பபபப— —பப பபபப— —பப’’

3. தானாயெழுந்து தவத்தால் நிறைந்துநின் தற்சொருபத்
 தேனறெழுந்து திருவாய்ச் சுரந்தநற் நெளளமுதை
 நானருநாத நபீதான் மொழிந்துணை நாடிவந்தேன்
 ஆனாலுமந்த மணமீ தெம்க்கரு ளாண்டவனே

—421: ஞானப்புகழ்ச்சி

‘— —பப— பப— பபபப —பப—
 — —பப— பப— பபபப —பப—
 — —பப— பப— பபபப —பப—
 — —பப— பப— பபபப —பப—

இவ்வாறு இலக்கியச் சிறப்புப்பெற்ற பாடல்களைப் பாடிய பெருமையும் சூழ்பிகளைச் சேரும். பீர் அப்பா ஒரு முறை 'எனது நாயகமே தங்கள்பால் நான் கொண்டிருக்கும் உவப்பு எனது அன்பு தோல் எல்லா இடங்களிலும் புகுந்து நிறைந்துவிட்டது. ஆகையால் சாத்தான் குடிபுக என உடம்பில் ஒருதுளி இடமும் இல்லை என்றாராம். இது சித்தர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தும்

உண்மையாகும். செம்மையுறுத மனத்தால் செய்யப்படும் பிரார்தனையால் பலன் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்ப்பது பக்குவம் பெறுத முட்டையினின்று இறகு வெளியாகுமென்று எதிர்பார்ப்பது போலாகும் எனப்³⁴. சித்தாசன் மனப்பக்குவம் பெற்றவர்கள். மற்றவர்களும் அந்த நிலை பெறவேண்டும் என விரும்பியவர்கள். எந்தச் சமயத்துறையில் இருந்து வெளி வந்த சித்தர்களாக இருந்தாலும் அவர்சளுக்குள் ஓர் உயிர் இணைப்பைக் காணலாம்.

முடிவுரை. இதுவரை ஆனமீகத்துறையில் உயர்ந்த ஒரு சாராரைச் சித்தர்கள் என்பா என்பதும்.

சித்தர்—சித்து—சித்தி என்னும் சொற்களுக்கான விளக்கம் இன்னது என்பதும்.

சூஃபி என்னும் சொல்லின் பொருள் யாதென்பதும்;
பதினெண் சித்தர் என்னும் சொல் வழக்கு உண்டு என்பதும்;
இஸ்லாமிய சூஃபிகளின் தத்துவம் இன்னது என்பதும்;

இராமதேவராக இருந்து யாகோபாக மாறியவரையும் சூஃபி யாகச் சேர்க்கலாமென்பதும்.

பரிபாஷை ஆட்சி சித்தர்கள் இலக்கியத்திலொபாதுத் தனமை என்பதும்;

மஸ்தான் சாகிபின் ஒரு பாடலில் வரும் வெட்ட வெளி, எட்டும் ரெண்டும என்னும் இரு சொற்களுக்கான விளக்கம் இன்னது என்பதும்,

சூஃபிகளின் இலக்கியங்களிலும் சித்தா இலக்கியங்களிலும் காணலாகும் பொதுவான சூழ்ச்சிக்குறிச் சொற்கள் இன்ன என்பதும்.

பீர் அப்பா அவர்களின் பாடல்களில் மூன்றின் சந்த இன்பம் இன்னது என்பதும்.

எந்தச் சமயத்துறையில் இருந்து வெளிவந்த சித்தர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குள் ஓர் உயிர் இணைப்பைக் காணலாம் என்பதும் ஆராயப் பெற்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. பக் 907 பாகம் I மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகராதி—கி மா
கோபாலகிருஷ்ணகோன் பதிப்பு
2. பக் 24—31 நம் நாட்டுச் சித்தர்கள் — டாக்டர். இரா
மாணிக்கவாசகம்
3. P 10 Encyclopaedia of Religion and Ethics — Edt
James Hastings
4. P 803—804 The cyclopedia Americana vol 25
P 609 Dictionary of Islam—Thomas Patrick Hughes
cosmo publications New Delhi
5. பக் 99—101 நம்நாட்டுச் சித்தர்கள்—டாக்டர் இரா.
மாணிக்கவாசகம்
6. பக் 118—119 கலைக்களஞ்சியம்—தொகுதி V
1—95 Sujis, Mystics and yogis of India—Bharatiya
Vidya Bhavan
P 127—128 Recovery of faith—Dr. S. Radhakrishnan
— Orient paper Backs New Delhi
7. பக் 125 நன்னூல் மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயர் உரை
யும் உ வே சா. பதிப்பு
8. பக் 94 மெய்ஞ்ஞானப் பேரமுதம்—ஆர். பி. எம். கனி
9. பக் 211 “ “
10. பக் 242 “ “
11. பக் 1118 அபிதான சிந்தாமணி-சிங்காரவேலு முதலியார்
12. பக் 955 தமிழ்ப் பெயரகாரதி — P. இராமநாதன
13. பக் 236 மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா இலக்கிய
ஆய்வுக் கோவை
14. 358 “ “

துணை புரிந்தவை:—

1. மெய்ஞ்ஞானி பீர் முகம்மது அப்பா இலக்கிய ஆய்வுக்
கோவை
2. மஸ்தான சாகிபு பாடல்கள்
3. ஞானப் புகழ்ச்சி
4. யாகோபு பாடல்கள்
5. சித்தர் பாடல்கள்

இஸ்லாமிய சூஃபிகளின் தமிழ்த் தொண்டு

இனபத்தமிழுகரு இஸ்லாமிய ஞானிகளான சூஃபிகள் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. இஸ்லாமியத் தமிழ் ஞானிகளுள் பலர் புலவர்களாவும், சிலர் ஒலி (இறை இனிய சோழா) மார்க்க சீலர்களாகவும், வேறு சிலர் மஸ்தானகளாகவும் திகழ்கின்றார்கள். மற்றும் சிலா சித்தனாகவும் இடம் பெற்றனர். இஸ்லாமியர், ஒன்றிறையினை (அல்லாஹு) அறியப்படும் ஞானத்தினை 'மஅரிபா' என்பா, இறைவனைக் காண முயலும் ஞானமார்க்கத்தைச் சார்ந்த இவர்களை 'சூஃபி' (Sufi) என்றும், 'மிஸ்திக்' (Mystic) என்றும் 'பீர்' (Peer) என்றும் அழைப்பர். நாயன்மாரும் ஆழ்வாரும் சித்தரும் வளர்த்த பகதித் தமிழினை — ஞானத் தமிழினை இஸ்லாமியத் தமிழ் ஞானிகளும் வளர்த்தனர், ஞானமயோகம், தத்துவம், சரக்கலை போன்ற துறைகளுக்கு இந்த ஞானியர்களின் தொண்டு தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் எழுதி, இன்றியமையாது சோக்கப்படவேண்டிய அத்தியாயம் எனில் மிகையன்று.

ஞானிகள், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எனினும் மனிதகுல ஆனமீக உயாவே- உள்ளொளி மன்பதை முழுவாழவே-உள்மூச்சு, ஆனமீகச் செல்வர்களின் அரிய நோக்கு-ஒன்றிறைத் தத்துவம் இவர்கள் இஸ்லாமிய ஞான போதங்களை அருட்பாக்கள் மூலம் பாடி அருளினர், எனிய பாமர பாடல வடிவங்களான கும்மி, குறவஞ்சி, தலாட்டு தூது, ஒப்பாரி போன்ற மரபுகளில்—மாற்றுப் போக்காக ஞானத்தினைப் பாடி பரவச் செய்தனர். ஞானப் பாககள் பக்தி இயக்கத்தினை பரப்பின. இலக்கிய அணிககு அழகூட்டின. இச் சூஃபி ஞான தவேர வலிமையில் இஸ்லாமியர் அவலாதவரும் வயமாயினர். இந்த ஞானிகளை குருவாகப் பெற்றனர். போற்றிப் பாராட்டிப் பாடினா. அருமைமிகு ஆழியபெருமை நிறைந்தஇந்த ஞானிகள்—புலவா தம் ஞான இலக்கியங்களைப் பற்றி விரிவஞ்சி சுருக்கக் கட்டுரையாக—அறிமுகப் பாங்காக அமைவது இது.

தமிழகத்தில் மூத்த புலவராக — ஞானியாக — பீராக — ஒலியாக விளங்குபவர் தென்காசியில் பிறந்து, தக்கலையில் மறைந்து தவஞானச் சுடரொளி வீசும் பீரமுகம்மது சாகிப் ஒலியுல்லா அவார். (பதினாறாம் நூற்றாண்டு இறுதி) இவர் பாடிய ஞான இலக்கியங்களாவன : ஞானப்புகழ்ச்சி, ஞானப்பால் ஞானப்பூட்டு, ஞானமணிமாலை, ஞானக்குறம். ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி,⁴ திருமெய்ஞ்ஞானச்சரநூல், ஞானநடனம், ஞான முச்சுடா பதிகங்கள், ஞானவிகடச சமர்தது, மஅரிபத்துமாலை, மெய்ஞ்ஞான அமிர்தக்கலை, பிசுமில் குறம், ஞானத் திறவுகோல், ஞான சித்தி, ஞான உலக உருளை, ஞானக் கண, ஞான மலை வளம், மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியம் (பிற இலக்கியங்கள் திரு நெறி நீதம், ரோசுமீசாககு மாலை, ஈடேற்ற மாலை, மிகுராசுவளம்) முதலியன.

மேலும், கடையநல்லூர் ஷெய்கு ஷெய்கு உதுமான் ஒலி (ஹி 1111—1191) பாடியன மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி, வண்ணப் பாக்கள், கீர்த்தனைகள்.

3. மேலப்பாளைய முகியிதீன் பஷீரொலி (ஹி 1144—1261) இயற்றிய மெய்ஞ்ஞான ஆனந்தக் களிப்பு, மெய்ஞ்ஞானச் சதகம், வண்ணப்பாக்கள் (நாகூரார் பிள்ளைத் தமிழ்) முதலியன.

4. கோட்டாறு ஷெய்கு முகியிதீன் மலுக்கு முதலியார் எனும் ஞானியார் சாகிபு ஒலி (1167--1209) அவர்களின் நூல்கள் ஞான காரணம், ஞான தோத்திரம், ஞானப் பஃரெடை, ஞான அம்மாலை, ஞானக் குருவடி விளக்கம், ஞானத் திருநிதானம், ஞானத் திருப்புகழ், ஞான வேதாட்சரவருக்கம், ஞானப் பிள்ளைத் தமிழ், ஞானக் குமமி, ஞான அந்தாதி, ஞான அனுபவ விளக்கம், ஞான ஆனந்தம், ஞான ஏகாதசம், ஞானத் தேவாரம், ஞான விண்ணப்பம், ஞான ஆனந்தததுதி, ஞான வாழ்த்து, ஞான மனருட்டம், ஞானக் கீதாமிர்தம் (ஞானக் கீர்த்தனைகள்).

5 தொண்டில் பிறந்து சென்னை இராயபுரத்தில் மறைந்த குணங்குடி மஸ்தான எனும் சுல்தான் அப்துல்காதர் (ஹி 1210—1258) திருவாய மலர்நதருளியவை. முகியிதீன் சதகம் அகத்தீசன் சதகம், கண்ணிப் பாடல்கள், கீர்த்தனைகள், ஆனந்தக் களிப்பு.

6. கோட்டாறு ஷெய்குத்தம்பி ஞானியார் சாகிபு (ஹி 1208-1306) அருளியவை, ஞான நடனம், ஞான ஆனந்தக் களிப்பு

ஞானக் கும்மி, ஞானக் குயில், மயிலேசல். ஞான ஆனந்தக் கழி. ஞான அருட்புலம்பல், ஞான அடைக்கலம், ஞான கோததனைகள்.

7 காயல் பட்டணத்தில பிறந்து, பூவாற்றிலமறைந்த நூறு ஒலி பாடிய வேதபுராணம்.

8 அய்யம் பேட்டை அப்துல்கனியின ஞான நூல் (19,27) ஞானாந்தரத்தினம், காயல் பட்டணம் செய்யது முகம்மதுகாதி செயகு முகம்மது ஹகீம் பாடிய ஞானப் பிரசங்கரத்தினம்.

9 கோட்டாறு செய்குபாவா செய்கு சுலைமானு காதிரிய்யி இயற்றிய மெய்ஞ்ஞானத் தங்கப்பாட்டு மாலை, மெய்ஞ்ஞான வினா விடை, தாய் மகனேசல, மெய்ஞ்ஞான அலங்காரப் புஞ்சம், மெய்ஞ்ஞான ஆனந்தக் களிப்பு, மெய்குருக்குமமி, ஞானக் கண் மாலை, ஞானப் பெண்மணிமாலை, மெய்ஞ்ஞானப் பஃரெடை, கண்ணிப்பாடல்கள், மெய்ஞ்ஞான நெஞ்சொளிவு, மாலை மெய்ஞ் ஞான இரட்டையாசிரிய விருத்தம், குருவடி விளக்கம், மெய்ஞ் ஞானப் பதக்கொத்து (1916, 1922 1926) முதலியன.

10 கனியாபுரம் செய்கு அப்துல் காதிரு வாலை மஸ்தான பாடியது ஞான வாக்கியம் (1928).

11. குனாலி செய்கு முகியிதீனின் ஞான இலக்கியம் ஞான ரத்தின சாகர மாதறிய்யா எனும் பாடற்றிரட்டு.

12. மணவாளபுரம் (ஆழ்வார் திருநகரி) செயகு முகம்மது அப்துலலா சாகிபின் ஆனமீகப் படைப்புகள், மெய்ஞ்ஞான மனதலங்காரப் புகழ்ச்சி, மெய்ஞ்ஞானப் பதிகங்கள், மெய்ஞ் ஞானப் பஞ்சரத்தினம், மெய்ஞ்ஞான உபதேசம், மெய்ஞ்ஞான நவரத்தினம், மெய்ஞ்ஞானப் பள்ளிச் சிந்து, மனதலங்காரக் குறவஞ்சி, மெய்ஞ்ஞான விதிமதிசசிந்து, ஞானக்கும்மிச் சிந்து, மெய்ஞ்ஞானப் பைத்து, மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல, பாம்பாடடிச் சிந்து, தெம்மாங்கு, தங்கப்பாட்டு.

13. காலங்குடி மச்சரேகை சித்தன் எனும் ஷெய்கு அப்துல வாரீது ஆலிம மௌலானா ஜதுறுசு பாடியது “காலங்குடி மச்ச ரேகை சித்தன் திருப பாடல்கள்” தொகுதி.

14 காயலம்பதி ஹம்சா லெப்பை இயற்றியது ‘மெய்ஞ் ஞான ரத்தினலங்கார கீர்த்தனம்’

15. மீராசா இராவுத்தர் அருளிய 'ஞானமதி அழகு மாலை'.

16. காதர் முகியிதின் புலவர் 'நஸீஹத்துல் மூமீனின் மாலை' தொகுப்பில் மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி, ஞான ஆனந்தக் களிப்பு கீர்த்தனைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

17. கோட்டாறு புலவர் செய்யிது அபூபக்கர் பாடிய ஞான ஆனந்தக் களிப்பு.

18. செய்யிது அலிவாலை குரு மஸ்தான் பாடிய ஞான ஒப்பாரி மெய்ஞ்ஞானச் சூத்திரக் கண்ணாடி.

19. அடியக்க மங்கலம் வா அ ஷெய்கு முகம்மது பாவ லரின் 'ஞானப்பால் திரட்டு'.

20. கல்விடைக் குறிச்சி கலீபத் து ஷெய்கு சாகுல் அமீது அப்ப தாஜீத்தின் அப்துல் காதிரி பாடிய ஞானக்கமல மணிமாலை, ஞான அலங்காரம், ஞான அற்புதம், ஞான வேதாந்தம், சமரச் சின் மயானந்த ஞானமுபபூ முதலியன.

21. காயல் உமரௌலி பாடிய 'திருமெஞ்ஞானப் புலம்பல்'.

22. ரும்பகோணம் அஹமதிபுனு முகமது திருவாய மலர்ந் தருளிய 'ஞானமணிமாலை எனும் அறிவுமாலை' (1916).

22. மேலப்பாளையம் செய்யிது முகியிதின் புலவர் இயற்றிய 'மெய்ஞ்ஞான அற்புத முஷாஜாத்து' (1916).

24. ஷெய்கு ஹப்பு முகமது ஆலிம் அருளிய 'ஞானோதய தீப அலங்காரம்' (1886)

25. சேக் முகியிதின் காதர் மீரான் காதிரியின் 'ஞானக் கருவூலம், 'மெஞ்ஞான சாகரம்'

26. பீர் முகம்மதுவின் ஞான இலக்கியம் 'ஞானரத்தினாவளி (1858)

27. பீர்முகம்மது பண்டிட் இயற்றிய 'ஞானமதி உள்ளான்'.

28. முகம்மது மீரான் மஸ்தான அருளிய 'ஞானரத்தினாகரம்.
29. சே சே முகமது ஷாஹீ மஸ்தானின் ஆனமீகப் படைப்பு 'மெய்ஞ்ஞான விகசிதா ரத்தினச சிந்து' (1923).
- 30 சாயல மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அருளிய 'மஅரி பத்துத் தாலாட்டு'
- 31 காயல கவிஞர் ஷாமு ஷிஹாபுத்தீன ஒலி யுல்லாஹ் திருவாய மலர்ந்தருளிய 'மஅரிபா மாலை'
- 32 கோட்டாறு ஜமாலியா இயற்றிய 'சிவஞான தீபம்.'
- 33 ஆனார் ஷைகு பீர்முகமது லெப்பை ஆலிமின தவ மலர் 'ஹக்ஷகத்துல இனசான் மாலை'
- 34 மேலப்பாளையம் காளை ஹசன் ஆலிப்புலவர் பாடிய ஞானததாலாட்டு'
- 35 சூரங்குடி ஷெய்கு தர்வேஸ மீராஹ்லி அருளிய 'ஞானப் பாடற்றிரட்டு'
- 36 தொண்டி மௌன குரு செய்கு மஸ்தானின் ஆனமீகப் படைப்பு 'திருப்பாடற்றிரட்டு' (ஹி 1327, 1353)
- 37 முததுப் பேட்டை பீர்முகம்மது மஸ்தான பாவாவின் மெய்ஞ்ஞானப் பரிபூரணக களஞ்சியம் 'பாடறறெகுதி' (1937)
38. மௌனமணி மஸ்தான் பாடிய 'ஞானரத்தின மாலை'.
39. தென்காசி பரிமளததார் இயற்றிய 'ஞானப்பாடற்றிரட்டு'.
40. பாவா பகுருதீன் மஷாயிஃ புலவரின் 'ஞானததாய் மகள் ஏசல்' (பதிப்பு 1951). 41 ஷாஹ் முகமது கௌதுசாகிப் அருளிய 'மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவு' (1952), 42 மௌலானா அப்துல ஹக்ஃம் காதிரி திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவு' (1916). 43. காதிரு முகியிதீன் மஸ்தான் அருளிய பூரண மெய்ஞ்ஞானத் திறவுகோல்' (1906). 44 நாகூர் ஷாஹ் முகமதுய்ஞான இலக்கியம் 'மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவு ம கலிமா விளக்கமும (1858)

45. பொதக்குடி தே.ப.அப்துற் றஹ்மானின் தவமலர் மெய்ஞ்ஞானத் திறவுகோல்' (1955).

46. அப்துற் றகுமான் பாடிய 'ஞானஅகீதாக் கும்மி'(1891)
47. அனபு மார்க்க சங்கம் நிறுவியவரும் (1911) முருகனைப் பற்றி கந்த ட்புகழ் பாடியவருமான ஞானபூபதி முஹம்மது இபுற ஹீம் பாடிய 'ஞானககளஞ்சியம்' (1918). ஞானயோக இரகசிய மும (ஞான சூரியன பத்திரிகை 1923).

48. பாடியவாபெயா அறியப்படாத 'மெய்ஞ்ஞானச் சஞ்சீவி மாலை.'

48. வெண்பாற் சூஃபிக் கவிஞர்களாக திகழ்பவர்கள் மூவர். தென்காசி இறகுல்பீவி பாடிய 'ஞானமிர்தசாகரம்; 49. இனையான் குடி கச்சிப் பிளனையம்மாள் இயற்றிய 'மெய்ஞ்ஞான மாலை (1918); 50. கீழ்க்கரை செய்யது ஆஸியா உம்மா திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'ஞானப் பாடற்றிரட்டு' (அரபுத் தமிழால் ஆயது).

51. ஸ்ரீமத் ஞானக்கொடி பாவா இயற்றிய 'மெய்ஞ்ஞானத் திறவுகோல்' (1947).

52. ஷெய்குபூ அலிஷாஹ் மதார் ஆலிம் பாடிய 'மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனை' (1931, '63'72).

அறிந்தவை இவை, அறியாதன பல.

இன்பத் தமிழில இஸ்லாமிய ஞானப் பாடல்களைப் பாடிய பெருமையின் பங்கு ஈழத் திருநாட்டிற்கும் உண்டு.

53. அருள்வாக்கி அப்துல்காதர் பாடிய 'ஞானப் பிரகாச மாலை,' 'ஞான மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி,' 'மெய்ஞ்ஞானக் கோவை,' ஞானமணித் திரட்டு'.

54. அக்குறளை இஸ்மா லெவை புலவா அருளிய 'மெய்ஞ்ஞானத் திருப்புகழ்'.

55. காலிகாதிர் சம்சதீன் புலவரின் ஆன்மீகப் படைப்பு சுத்த மெய்ஞ்ஞான சுகிர்த சிந்தாமணி.

56. மன்கூ அப்துல் காதிர் புலவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'சுகிர்த மெய்ஞ்ஞானக் கோத்தனை'.

57. அக்கரைப்பற்று முகம்மது ஆஷிம் ஆலின் பாவலரின் ஞானக் கருவூலம், 'ஆனந்த மெய்ஞ்ஞான ஆவலம்'.

58. ஒலுவில் யுகப்பாவலர் இயற்றிய 'மெய்யொளிவு ஞான மணி மாலை'.

59 வேருவலை ஷெய்கு முஸ்தபா ஒலியின ஞான இலக்கியம் 'மெய்ஞ்ஞான துதி'.

60. ஹபீப முகம்மது ஷேக் 'பாடிய 'ஞான தீப சங்காரம்' (1893).

61. கொழும்பு அ. லெ. ம. ஹாஜி முகம்மது காசியின் 'மெய்ஞ்ஞான உபதே நெறி நீதி'.

62 மட்டக் களப்பு அட்டானைச சேனை மு. மு. அப்துற் றஹமான ஆலியின் தவமலர் 'ஞான ஒப்பாரி' மட்டக்களப்பு ஒலி வில் தா ம. செயயது இப்ருஹீம மௌலானா இயற்றிய 'ஆஷிககு அவதார மாலை', 'நூருல இன்சான்'.

63 மட்டக்களப்பு காத்தாங்குடி மலையாளம்செய்னா செ.மு செயயிது முகம்மது மௌலானா இயற்றிய 'ஞான ஆனந்தக் களிப்பு', 'ஞானச் சந்தக் கும்மி', 'ஞானச் சிந்து' 'கப்பற் சிப்து'.

65 சித்திலெவவை முகம்மது காசீம் மரைக்காயரின் உரை நடை நூலான 'அஸ்ரூறுல ஆலம்', 'ஞானதீபம்' (மாதப் பத்திரிகைத் திரட்டு) முதலியன உரைநடையில் குறிப்பிடத் தக்கன.

தமிழகத்தில் உரைநடை நூல்களாக 'கலிமா விருஷக்கனி தந்த கனி மெய்ஞ்ஞான போதனை இரச்சணிய பிரபந்தம் (1958).

கோட்டாறு மு. மு. முகம்மது அப்துல ஸலாம் பாடிய 'மெய்ஞ்ஞான வினா விடை.'

ஷெய்கு பூ அலி ஷாஹ மதார் ஆலிம் சாஹியின் வசன நடை 'ஞானப் பிரகாசம் அல்லது நூருல இரபான்' இவைகள் உரை நடை நூலில் அறிந்தவையாக உள்ளன '(1931, '63, 72)'.

ஞானப் பாடல்களுக்கு உரை எழுதுவது எளிதன்று ஆனால் ஞான நூல்களுக்கு உரை எழுதி 'ஞான உரையாசிரியன்' எனும் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர் செவ்வல மாநகரம் எம், ஏ நெய்னா முகம்மதுப் பாவலர் ஆவர். இப்பணியைத் தொடர்ந்து உரை யாக்கம் மேலும் தொடராதது பெருங் குறையேயாம்,

தமிழகத்து இஸ்லாமிய குஃபி ஞானப் புலவர்களின் ஞானப் பாடல்களில் அரபுச் சூக்குமச் சொற்கள், அரபி ஞானக்கலை நூல்களிலிருந்து இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பரிபாஷைச் சொற்களுக்கு அகராதி தொகுக்கப்படல் வேண்டும்

சித்தர் பாடல்களோடும், திருமந்திரம், திருவாசகம் போன்ற அருந்நூல்களோடும் இந்த ஞானப் பாடல்கள் பலவேறு நிலைகளில் ஒப்பாய்வுக்குரியன.

‘திரு மெய்ஞ்ஞானச சரநால்’ எனும் தனிச் சரநால் இஸ்லாமிய ஞானிகளுள் தக்கலை தவஞானி பீரப்பாவினால் மட்டுமே பாடப்பட்டுள்ளது. இச்சரநூல் பிற சரநூல்களோடு ஒப்பாய்வுக்குரியது, இந்த ஞானியின் ‘மெய்ஞ்ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி’ சித்தர் ஞானக் கோவை பாடற்றிரட்டுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதும் ஆய்ந்துணர்வதற்குரியது. காலங்குடி மச்சரேகை சித்தன், புரட்சி சித்தராக இலங்குகிறார். இவரது பல தனித் தனமைகள் ஆய்வுக்குரியன.

இஸ்லாமிய ஞானிகள் பாடிய ஞானப் பாடல்களில் மும்மலம் பதி பசு பாசம், சிவராஜயோகம், ஹரிசிவநம, நமசிவாய, பார நந்தி, சிவமயம், பாற்கடல், சிவனருணன், நந்தீஸவரன், மனோன மணி, வாலை அம்பிகை, சங்கரன், அங்கரன், சிவபோகம், சிவானந்தம், தத்துவம்சி, அகம் பிரம்மாஸ்மி. நிர்வாணம் போன்ற பல சொற்றொடர்கள் வழக்கில் வந்துள்ளன. இவை ஆய்விற்குரியது.

குணங்குடி மஸ்தானின் பாடல்களில் பலவற்றினை இலங்கை தொழிலதிபர் அறிஞர் A M M சஹாபுத்தீன் ஆங்கிலத்தில் மிக அற்புதமாக, கவிதை நடை யிலே மொழி பெயர்த்துள்ள அரும்பணியும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கது. அஃது நூலுருப் பெறல வேண்டும்.

இந்த ஞானப்பாடல்கள் சைவசித்தாந்தம் குஃபியிசம்—ஒப்பு உறழ்வு பகதி இலக்கிய வளாச்சி ஆய்வு ஞானியர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, காலாராய்ச்சி, தத்துவங்கள்: தமிழகச் சூழலில் குஃபிசத்தின தாக்கங்கள் (Influences), மாற்றங்கள் (Changes) போன்ற பல்வேறு ஞானத் தமிழாய்வுகள் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒன்றாகச் செய்ய வேண்டும்.

இலங்கை இஸ்லாமியத் தமிழ் சூ.:பி இலக்கியங்கள்

தக்கலை எம். எஸ். பஷீர், எம்.ஏ.

அருந் தமிழ்மொழியில் முஸ்லிம் சூஃபிகள் ஆற்றியுள்ளபெரும பணி வியக்கதக்கதாகும். நாயனமாறும். ஆழவாரும் சித்தரும் பகதரும் வளர்த்த பக்தித் தமிழை—ஞானத் தமிழை இஸ்லாமியத் தமிழ் ஞானிகளும் வளர்த்தனர். ஞானம, யோகம் தத்துவம், சரக சலைபோன்ற துறைகளுக்கு இந்த ஞானியர்களின் தொண்டு, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும். புனித அத்தியாயம் எனின் மிகையன்று இன்பத் தமிழில் இஃ லாமிய ஞானம் பாடிய பெருமையின் பங்கு இலங்கைத் திருநாட் டிற்கும் உண்டு. அருள்வாககி அப்துல்காதர் பாடிய ஞானப் பிரகாசமாலை, 'மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி' மெய்ஞ்ஞானக் கோவை. 'ஞானமணித் திரட்டு' அக்குறணை இஸமா லெவை பாடிய ஞானிய 'மெய்ஞ்ஞானத் திருப்புகழ், காலி காதிர் சம்ஸதீன் புல வரின் ஆன்மீகப்படைபடி' சுதத் மெய்ஞ்ஞான சுகிர்த சிந்தாமணி மனஞா அப்துல்காதிர் புலவரின் 'சுகிர்த மெய்ஞ்ஞான கீர்த்தனை அக்கரைப்பற்று முகம்மது ஆஷிம் ஆலிம் பாவலரின் 'ஞானக் கருவூலம்' 'ஆனந்த மெய்ஞ்ஞான ஆவலம்', ஒலுவில் யூசுஃப் பாவலா இயற்றிய 'மெய்யொளிவு ஞானமணி மாலை' வேருவளை ஷையகு முஸ்தாபா ஒலியின் மெய்ஞ்ஞானத் துதி' ஹபீப் முஹம மது ஷைக பாடிய 'ஞான தீபசங்காரம் (பதிப்பு 1893) கொழுமடி அ. லெ. ம. ஹாஜி முஹம்மது காகிமின் 'மெய்ஞ்ஞான உபதேச நெறி நீதி', மட்டக்களப்பு அட்டானைச்சேனை மு. மு. அப்துல ரஹ்மான் ஆலிமின் 'ஞான ஒப்பாரி' மட்டக்களப்பு ஒலுவில் தா. ம. செய்யிது இப்ரஹீம் மௌலானா இயற்றிய 'ஆஷிக்கு அவ தார மாலை', 'நூருல் இசைான்' மட்டக்களப்பு காததானகுடி 'தோனா மௌலானா' எனும் செ. மு. செய்யிது முஹம்மது மௌலானா பாடிய 'ஞான ஆனந்தக்களிப்பு' 'ஞானச் சந்தககுமமி 'ஞானச் சிந்து', 'கப்பற் சிந்து' முதலியவனவாகும் இவர் பாடிய மற்றொரு நூலான 'மஹ்ஷிஉகாத் மாலை' ஒன்பது பதிப்புக்கு மேல அச்சாகி உள்ளன. என அறியப்படுகிறது. முஹம்மது கலிப் புலவரின் ஞான ஒப்பாரி' மருதமுனை சினன் ஆலிம் அப்பா பாடிய ஞானரை லென்றான்' பதிப்பு (1948), சித்தி லெப்பை முகம்மது

சாசீம் மரைக்காயரின உரைநடை ஞான நூலான 'அஸ்ரூ நூல் ஆலம்', 'ஞானத்தீபம்' (திங்கள் இதழ் திரட்டு) போன்ற ஞானத் தவமலர்கள் இலக்கியங்களாக பூத்துக் குலுங்குகின்றன அணிக்கு அழகொளியூட்டுகின்றன: இக்கட்டுரை 'ஞானரை வென்றான்'. மெய்ஞ்ஞானத் துதி', 'ஆஷிக்கு அவதார மாலை' பற்றி ஒருவாறு ஆய்வுதே ஆம்.

ஞானரை வென்றான்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கிழக்கிலங்கை மருதமுனையில் பிறந்த 'சின்ன ஆலிம் அப்பா, எனும் மீரா லெவ்வை ஆலிம் பாடிய நூல் 'ஞானரை வென்றான்.' ஷெய்கு இப்ராகீம் லெவ்வை ஆலிமுக்கும் குறைப் பா த தி மாவுக்கும் பாலகனாக மீரான லெவ்வை பிறந்தார். "குறைப் பாத்திமா மீதுதித்த செயகு இப்ராகீம் லெவ்வை ஆலிம் மெய்ப்புடனின்ற பாலன் மீரான் லெவ்வை" (62) தாம் பிறந்த ஊர் மதுரையூரே (61) எனப் பாடியுள்ளதனை மருதமுனையே— மதுரமுனை, மதுரையூர் எனவாயிற்று என பதிப்பாசிரியர் (1948) பெரும் புலவர் ஆ. மு. ஷரீபுத்தீன் குறிப்பிட்டுள்ளார். செ. அ. செய்யிது முஹ்சீன் மவுலானா அவர்களிடமிருந்து 1850 -ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 12ஆம் தேதி அபூபக்கர் போடி அகமது லெவ்வை என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஏட்டுப் பிரதியினை திருத்தி அச்சேற்றியுள்ளார் பெரும் புலவர் ஆ. மு. ஷரீபுத்தீன். இந்நூல் அறுபத்தி மூன்று பாடல்களால் ஆயது. ஐம்பத்தி மூன்றாவது பாடல் முற்றும் முழுவதும் இல்லை. மீரான லெவ்வை இந்தியாவில் மார்க்ககக்லி கற்று 'ஆலிம்' எனும் பட்டம், பெற்றார். அற்றை ஞான்று உலமாககளில் தலைசிறந்தவராக இலங்கினார். இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டு இருந்த போதிலும், ஞானியாகவும் திகழ்ந்தார் ஒளலியாவாக மதித்துப் போற்றப் பெற்றார். அரபி, தமிழ்மொழி களில் புலமையுடன் விளங்கினார் இவர் பாடிய பல செய்யுட்கள் அச்சவாகனமேறாது அழிந்தொழிந்தன எனக் கூறப்படுகிறது ஒரு பொழுது மழையினறி வாடிவதங்கியநாளில் இறைவனை வேண்டி, வயலில் நின்றபடி தோததிரப்பா பாடினா. இதனை "மழைக் காவியம் என்பர் பாடி முடியுமுன் பெருமழை பொழிந்தது. இவரது பிற்கால வாழ்வனை திரிகோணமலைக்கு அண்மையில் கவாட்டிக்குடா எனுமிடத்தில் செலவிட்டார். அவண் இறையடி சேர்ந்தார். அவரின அடக்கவிடம் சீனன்குடா புகைவண்டி நிலை யத்திற்கு அருகே அமைந்துள்ளது.

ஞானரை வென்றான் ஞானிகள் எனக் கூறித்திரியும் போலி ஞானிகளை—ஷற்கைப்பேணாது ஷெய்கு என்றும் குரு என்றும் ஏமாற்றும் 'ஞானரை' வாதங்களால் வெல்வது இந்நூல்.

சின்ன ஆலிம் அப்பா தனக்கு “உரிச்சொல், திவாகரம், நிகண்டு முன்னுரை சின்னூல் நன்னூல் பொருட்சொல்லும் நைடதமும போற்றும் பாட்டியல யாதொன்றும் அறியேன்” (6) என அவையடக்கம் பாடுகிறா. ஞானரை வென்றான கவிவல்லாரா எதிரில் “தினகரன எதிரே தீபத்திரிச சுடர் ஒப்பப்போன்றது” (8) என்கிறா.

தமிழகத்து சித்தர் பாடலகள் பாங்கின் ஒரு பங்கு வினா தொடுப்பது—கேள்விக் கணைகளால் ஞானத்தினைத் தட்டித் தட்டித் திறப்பது. கேள்வி பிறந்தால் பதில பிறக்கும். அறியாமை நீங்கும். அஞ்ஞான இருள மறையும்; அறிவு தெளிவு ஏற்படும்; ஞானம் திறக்கும். இத்தகு சித்தர் பாடல போக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சூஃபி ஞானிகளின் ஞானப் பாடலகளிலும் ‘தனிப்போக் காகக் காணக் கிடைக்கின்றன. ஞானரை வென்றான போலி ஞானியரை.

“ஒலிகள் போல மொழிகள் பேசி ஊரழித்த மூடரே!”

என அழைத்து

“அலிபதாவதாரடா, அதாவினில் லதேதடா
வலிய வந்ததல்லடா வகுத்தவாறு கூறடா
உரிய தந்தை தாயிருப்பருள்ளறித்து விளளுமே.”

என வினா தொடுக்கிறா. பீரப்பா ஞானப்பாலில்,

“அலிபென்ன ஆதியென்ன அதனுடை கலிமாவென்ன
மெலிவுவென்ன அலிபினுலே விண்ணதிலாட்டமென்னத்
தெளிவான கனிதானென்னத் திருக்கொலுவானேதென்ன
முழுதென்ன முககாலென்ன முறைமறைபோகள் சொல்லும்”

(ஞானப்பால் 2)

என வினா தொடுக்கிறார். ஞானரை வென்றான,

“ஆதியானதேதடா, அனாதியானதேதடா,
நீதியானதேதடா நிறைந்த நின்றறா கிலே
பாதியானதேதடா பகுத்து வந்ததெவனிடஞ்
சோதி நின்றவாறென்னோடு செப்பவேணும் ஞானரே.” (20)

என்றும்,

“உலூ வாதவதெவ்விதம் ஒருத்தாவதெவ்விதந்
தொழுவதாவதெவ்விதம் தொகுத்தாதி எவ்விடம்
முழுக்க தாவதெவ்விதம் முகுகறுத்தவாறினைப்
பழுதிலாமலோதிடார் பழிபயிலான மூடரே.” (38)

என மெய்ஞ்ஞானம் பேசும் மூடர்களிடம் இன்றியமையாத
கடமையின்-அடிப்படை விளக்கங்களை கூறக் கேட்கிறார். விளக்
கம் தர இயலா அநதப் போலி ஞானிகள் பழிப்பதற்குரியவாகளே
என இடித்துரைக்கிறார் ஆலிம் புலவர். இவ்வினாக்களில் சில
வற்றிற்கு விடை பகருவான போல பெண்பாற் குஃபிக்கவி,
தென்காசி இறகூல் பீவி பாடும் பாடல்கள் கறகத்தக்கன.

“ஒலுனிலபருல் பருல் நாலது வினவிபரம் முகங்கமுகல்
உறறமுழங்கை வரையு மிரண்டு கரங்கமுகல்
மலுகரிதாம சிரஸதற்கு மஸகுச் செயதலுடனே
மணியிரண்டு கால்கமுகல் மனைவுறகூல் பீவி.” (8)

“முருக்கில் பருல் முன்றதற்கு விபரம் வாயகொப்பளித்தல
மூக்கதற்கு நீர் செலுத்தல முண்டம் நனைநதோடல
அருக்கறுத்த சுழினை வட்டத்தமுகு மக்காந்தன்னில்
அல்லும் பகல சுஜீது செய்யெனனடி யேறகூல்பீவி.” (9)

—பொருள் வினாவிடைக் கண்ணிகள்

இந்த உடலை வீடாகவும், அந்த உடலினுள் உறைந்து
விளங்கும் ‘சோதி’யினை உயிரோடு இருகருங்கால் உள்ளறிந்து
உயவதற்கு உருவகிககும் ஞானரை வெனருன்.

‘நாலுமுழவீதியொரு சாணி வருவீடு
கோலமொரு நாலுவகைக் கொப்புமொரு தூணும்
சாலவருமேழதிரையுமமிடை யிருபபுங்
கோலமறிவாயொர் மொழி கூறுமினி ஞானர்.” (29)

“ஆதியினினுலே யதிலான தெரு தூணும்
சோதியதனாலேயேதிற சொற்றவ னைமேடு
ஆதமதனாலே யேதிலான சுவரெல்லாம்
வேதமறையாமனின வீதி தலைவாசல.” (30)

எனும் பாடல்களோடு, கருவூரால் பூஜாவிதி ஞானப்பாடல
களான.

“குட்சமிவன் வாசமது நிலைத்தவீடு
 சொல்லுதற்கு எங்குமாய நிறைந்த வீடு
 தேசமதில் போய விளக்குமிந்த வீடு
 சித்தாந்த சித்தரவா தேடுவீடு
 ஓசை மணி பூராதிலுதிகும வீடு
 ஓகோகோவதி சயங்களுள்ள வீடு
 அசகவிமதுரமது பொழியும வீடு
 அவனருளுங் கூடி வினையாடும வீடே.” (25)

“வீடுமது தலைவாசலறு மேல் வாசல
 வெளியான சுவிகதவு அடைகுகும வாசல
 தேடுகிற அமரருமே வணங்கும வாசல
 திறமான பன்னிருவா காக்கும் வாசல்
 ஆடுகிற புலியாகி நின்ற வாசல
 அரகராசிவ சிவாவா வாசி வாசல
 கூறுகிற முக்கோணப பரங்களாகிக
 குறுமதிபெருகுமதி கூறெண்ணாதே.”

—கருவூரார் பூஜாவிதி (26)

என்பவைகள் ஒப்பாய்ந்து உயத்துணாவதற்குரியன.

‘ஷரீ அத’ எனும் ஒழுக்குமுறைகள் — மார்க்க நடைமுறைகள் இன்றி, நாங்கள் உள்ளத்தால் வணக்கங்களைச் செய்கிறோம். புறஒழுகலாறுகள் தேவையிலலை என்று (அவர்கள் உண்மையில் அகப்புற வணக்கமின்றி, ‘குனறி’) போலி ஞானியா (குரு, பீர், ஷெய்கு) போனாரோர் பலர் கூறித் திரிகின்றனர். அவர்களுக் கெல்லாம் ஞானரை வென்றான்.

“உள்ளில் வணக்கமென்றுற்ற ஞானரே
 விளளுதற்குரிய நம்வேத நநநபி
 தேளளிய மறைகளிற தெளிந்த மார்க்கமில
 களளமை கவலபவா காபிராவரே என்றும்.” (12)

“உன்னினில் வணக்கமற்றை
 விண்ணவர் வணக்கமென்ன
 உள்ளிலுள வணக்கமேது
 விரிமறை வணக்கமுஞ்
 சொன்ன நல்ல வேதமே
 தெளிந்த ஞானியோராகளே
 மன்னவன வணக்கமென்ன
 வளம்பெற விளம்புமே.” (23)

எனக் கூறுகிறது. பீரப்பா பிஸ்மில் குறத்தில்

“உள்ளுக்குள்ளே வணக்கஞ் செய்வேனென்று ரைப்பார்
வெகுபேர்

உள்வணக்கமென்றே கூங் கள்ளர்களை கேளும்
உள்ளுக்குள்ளே நினைவாலே உன் மனைவியோடே
யொன்று படச் சேர்ந்தவனானுக்குப் பிள்ளையுண்டோ
அள்ளியள்ளிக் கையாலே யசன முண்டாய் போல
அனுதினமு நினைந்துப் பசியடங்குவது முண்டோ
வெள்ளாமை செய்வது போல் நினைத்து முடியாது
வெகுதூர நடவாமல் நினைத்து முடியாது
கொள்கையங் கொடுவகையங் கொடுக்கல் வாங்கவிலலை
உள்ளுக்குள்ளே நினைத்ததனாலொன்று முடியாது ”

என மேலும் பாடிச் செல்லுதல் கற்றுணர்க.

போலிப் பீர்களை ஞானமணிமாலையில் பீரப்பா,

“ஆணிககோவையாம் நம் ஆதியருளம நூலை வேதியர்
காணிக் காசுக நாக வேண்டிக கணவிடாது நாய்கள போல
வீணுக்காக அலறும் அநத மெலிவு கண்டு மானிடர்
பேணிக்கால் பிடித்து நல்ல பெரிய பீரென்றோதுவா.”(197)

எனப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். புரட்சிச் சித்தர் மச்சரேகைச்
சித்தன் எனும் காலங்குடி அப்துல் வாரிது ஆலிம் மௌலானா
ஐதுருஸ்.

“செய்கு தங்கள் என்று எங்குமே அலைந்து
செய்யுபதேச மநதிரததாற்
பொய்குவியல்கள தலைச்சமை முதுகு
பொதிகளே பேய் மதவாட்ட
மெய்குவதல்லால் விமோசமுளதோ
விலையிலை தனித்தனிலறிய
நைகுவதிலேயே மனமது குவிரது
நசித்த தியானமே தியானம்.” (தியானப் பதிகம்)

என்றும்;

“செய்யிது ஷெய்கென்று தேசத் தலைவாரின்
பொய்யில் மயங்காமல் போதமுற் வாரீரே”
வாரீர் கண்ணி (39)

‘பக்கீர் மஸ்தானென்று பார வாரத்திரையிற்
சிக்கித் தியங்காமற்றிகைப் பறவே பாரீரே!’ (35)

“செயித்தான் வடிவெடுதது ஷெய்குமா ரெனறுவரும்
பயித்திய வேஷருடன பாசமறத் தண்ணருளே.”

—தண்ணருட் கண்ணி (57)

என்றும் கூறியுள்ளவை போலியரிடமிருந்து நம்மைக் கரப்
பாற்றும் எச்சரிக்கைகளன்றோ!

“விரித்த தலையுடன் மஸ்தானெனறும்
விளங்கும ஞானி, யோகி என்றும்
பெருதத அறிவாளியென்றுமவா
பேரும் பெரிதான காமில் எனறும்
பொருத்தமான சில பாஷை பேசி
புவியோரை நிதம்மதி மயக்கி
அர்த்தம் தெரியாமல் ஞானம் பேசி
அநேகம் பேர்களை வழி கெடுத்தாரா.”

என்பதனால்

ஞானரை வென்றான் பாடல்கள் மேலும் பலவாற்றினும்
ஞானரை வினாக்களில் அடையாளம் கேட்ச, காட்ட. எச்சரிக்கை
செய்வதாக அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் தாமே விடை
பகர்ந்துள்ளாரா? என்பதும் ஆய்வதற்குரியன. ஆனால், இவரது
சில நூல்கள் கிடைக்கப் பெறுது போயிற்று எனபதும் தெரிய
வருகிறது எனினும் பிற சூஃபிப் புலவர்கள் சில பதில்களை தம்மம்
நூல்களில் ஆங்காங்கே பகர்ந்துள்ளனர்.

ஞானரை வென்றான “முறிவில்லாத தொழுகை” (19)
“பழுதில்லாத தொழுகை” (37) எனத தரும் அருந்தொடர்களின்
விளக்கத்தினை பீரப்பாவின் பிஸமில் குறும்.

“தெவிட்டாமல் தொழுது கொண்டு வணக்கஞ்
செய்யவேணும்”

“தொழுது வந்தாற் வணக்கமவர் தொடுத்து வந்தாரில்லை
தோனையர்கள் வாழ்ந்து மலிருப்பதுபோல உவமை.”

எனப் பலவாறு கூறுதல் காணலாம் இத்தொழுகையினைத்
தொழுதிடாதவர்களை ஞானரை வென்றான.

“நற்றவந் தொழுதிடா நரகவாதியே ” (11)

எனப் பகருகின்றது. இங்ஙனமாக ஞானரை வென்றான,

கற்க கற்க

அறியாமை அகற்றி அறிவினைத் திறக்க வைக்கிறது.

மெய்ஞ்ஞான துதி

இலங்கை வேர்வலையின் (பேருவல—சிங்களம், பர்பலி—அறபு) செய்கு முஸ்தபா ஒலி அவர்கள் தங்களின் சற்குரு ஷெய்காகிய ஹஸ்ரத உமரெலி நாயகம் (ஹி 1163 1751—1215 1804) அவர்களை மெய்ஞ்ஞானத் துதியாகப் போற்றிப் பாடும் பாமாலை, உமரெலியிடம் முரீது எனும் ஞான தீட்சைப் பெற்றவர் முஸ்தபா ஒலி ஆவார். இத்துதி நாற்பத்து மூன்று திருப்பாடல்களைக் கொண்டு நிறைவுறுகிறது. ஆசிரியர் கொச்சகப் பாவால் ஆயது நான்காவது பாடல் முதல் நாற்பத்து மூன்றாவது பாடல்கள் வரை இறுதியடி ‘உமரென் ஷெய்கே’ என முடிதல் காண்க.

தனது குருநாதரை வரிசையை உமறு (4) ஆரிவு உமறு (5) நீதி உமறு (6) வள்ளல் உமறு (9) ஹாஜா உமறு (9) நூறே உமறு (11) ஆஷிக் உமறு (12, 13, 30) ஜமால் உமறு (17) காமில் உமறு (15, 26, 32, 38) முர்ஷிது உமறு (17 25 28) ஹாஜி உமறு (20) குரு முஹம்மது உமறு (27) ஹக்கு உமறு (29) அருள் நிறைந்த உட்கடரே உமறு (30) குதுப உமறு (31, 42) சற்குரு உமறு (35) சுல்தான் உமறு (36) மன்னர் உமறு (37) முகம்மில் உமறு (40) நீதர் உமறு (43) என்றெல்லாம் அடைமொழிகளால் அழைக்கிறார்.

உமறு என்ற அரபுச் சொற்களை சூஃபி ஞானத்துவ வித்தகத்தில் சில பாடல்களில் ஞானத்துதி செய்கிறார். இதோ ஒரு பாடல.

“ஆகமுள்ள ஆதியது அஹீ மதுதான் ஐனாகும்
மோக மதி நல்ல முகம்மதுதான் மீமாகும்
ஏகமாம் சோதி எங்கும் றகுலான நேயாகும்
மோகமுள்ள முசுடரே முகம்மில் உமரென் ஷெய்கே.”

“உமரென் ஷெய்கே! தாங்களின் திருப்பெயரானது—
மெய்ஞ்ஞானக் கருவூலங்களில் ஆதி—அனாதி—சோதி
என்று கூறப்பட்ட மூன்றில் முதன்மையான ஆதி
யானது அஹமதாக இருக்கும்.”

அது தங்களுடைய முதலெழுத்தான ஐனாக இருக்கிறது. அனாதி என்றது முஹம்மதாக இருக்கும். அது தங்களின் நடு எழுத்தாகிய மீமாக இருக்கிறது. ஆலமெல்லாவற்றிலும் ஏகமாய் பொங்கிப் பூரணித்திருக்கின்ற சோதி எனபது றகுலாக இருக்கும். அது தங்களின் இறுதி எழுத்தின்—றே—யாக இருக்கும். எனது

வீருப்ப மிகுதியுள்ள முசுகடராகிய சற்சுரு உமாநலி நாயகம் எனப் பாடுகிறார். மற்றொரு மெய்ஞ்ஞானத் துதி.

“அச்சரமில்லாத பொருள ஐனாக நினறிலங்கும
பட்சமாய் வரும் நுக்தா பலன மிகுந்த மீமாகும
அச்சரமாய் நீண்டு வந்த அலிபது தான றேயாகும்
அச்சரம நானகேழில் எனையாளும் உமறென ஷெய்கே

என இவ்வாறாக நூற்பத்தி மூன்று பாடல்களில் ‘மெய்ஞ்ஞானத் துதி’ செய்கிறார்

ஆஷிக்கு அவதாரமலை

இலங்கை பாடடக்களப்பு ஒலுவில் தா. ம. செய்யிது இப்ருஹீம் மௌலானா அவர்கள் இயற்றிய எளிமையான ஞானநூல் மஅரிபாவை பற்றி விளக்கும் ‘ஆஷிக்கு அவதார மலை’ (பதிப்பு 1947) முன்னுரை உரைநடைப் பகுதியாக ஆரம்பிக்கிறது. கலிமா, தொழுகை ஸக்காத்து நோனபு. ஹஜ்ஜுப் பற்றியும் இஸ்லாம் எனும் அரபுச் சொல்லின் எழுத்துக் களைப் பிரித்து அலிபு, சீன, லாம், மீம் பற்றிய சுருக்க மும் ஞானமுறைமையில் எடுத்தோதுகிறார். பின் ஷரீஅத், தரீககத், ஹக்கீகத் ரமஅரிபா பற்றியும் விஸு விடையாக விவரிக்கிறார். ஞான நோககில் கலிமா, ஈமான முழுக்கு, நபுஸின் விபரம் (அம்மாறா லௌவாமா, முல்ஹிமா, முதம இனனா, ருஸியா மறுஸியா, காமிலா) பற்றியும், அறிவின் விபரம் (தொட்டறிவு சுவைததறிவு, முகந்தறிவு, பாராததறிவு. கேட்டறிவு, பகுத்தறிவு ஆகியவற்றினையும் அறிவிக்கிறார். இதன் பின் ஆஷிக்கு அவதார மலை பாடுகிறார். நானமுகத்தில “ஆயிரத்தில முனரூய்ந்து ஆறு மாள ரமலான மாதம பதினான்காம் இரவு (ஹி 1156) பாடியதாக அறிவிக்கிறார். இந்நூலின் கடைநாயகர் முஹம்மது அனீபா என்பவரான இறுதியில் தெரியவருகிறது ஆஷிக்கு அவதார மலையின் பாடுபொருள்களாவன ஈமானின் டயான, இஸலாத தின் விபரம், கலிமாவின் பயான லாயிலாஹ இலல்லாஹிவின் விபரம், முழுக்கின் பயான், முழுக்கின் இரண்டாம் தலம், முழுக்கின் முனரூவது தலம், தொழுகையின் பயான, சுவாசத்தின் பயான், தனனை அறியும் பயான் முதலியன.

“லாமிலாஹ இலல்லாஹிவின் விபரம்’ எனும் தலைப்பினுள் கலிமாவின்.

“ஆகும் கலிமாவை ஐந்து பங்காய்
அமைத்துப் பிரித்திடும வகையைக் கேளும்
ஏகுமலா, இலாஹ இலலாஇ அல்லா என்று
எடுத்துப்பிரித்துக் கொள வதாக.”

ஊப் பிரித்துப் பிரித்து ஞானாய்வு செய்துள்ளார் (லா—மண்-ஜீப்ரீல் இலா ஹ-தண்ணீர்-மீக்காயில், இலலா-காற்று-இஸ்ரூபீல அலலா-நெருப்பு-இஸ்ரூல; ஹ-ஆகாயம்-எனப் பலவாறு கவிவரித்தல் காண்க.

இப்பகுதிகளோடு பிரப்பாவின் பிஸ்மில் குறும் கலிமா பற்றிப் பாடும் இறுதிப் பகுதி,

“தீனவரே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹி வென்று
திருநாமமிதைச் சேர்ந்த ஈராறு எழுத்தும
எழுத்திலைந்து பிரிவுண்டு எழுத்து நிறங்கேளும்
இதற்கு முதலலாவென்று இஃக்கும் ரண்டெழுத்து
எழுத்திரண்டு மண்ணாக இருக்கும் வெள்ளையாக
இலாஹ வென்றால் மூன்றாம் தண்ணீரிலங்குஞ் சிவப்பாக ”

“இல்லாவென்றால் மூன்றாம் பச்சை இதுதானே காற்று
இதுமேலும் அல்லாவென்ற அட்சர மூன்றெழுத்து
அட்சரமே அக்கினியாம் அது நிறமே கறுப்பு
ஆகாயம் நூஹிநிலை கூவும் நினைவாகும் ”

என மஅரிபத்தின் பொருளை மேலும் விளக்கமுற விளக்கிச் செல்கிறார் பிரப்பா. இருவேறு பகுதிகளையும் ஒப்பாய்நது கற்றுத் தெளிதல் ஞானத் தெளிவு தரும்.

‘நீக்கவேண்டும் காண் பெருந்துடக்கை
நீக்காமல் அமல் ஒன்றுங் கூடாதென்று ”

எனக் கூறி முழுக்கின்பயான் ஆரம்பஞ் செய்கிறார். அவைகள் எல்லாம் கற்று அறிந்துணர்வதற்குரியது.

முழுக்கின் இரண்டாம் தலம் சரக்கலைத் தத்துவத்தோடு பயன் தருமாறு பாடப்பட்டுள்ளன.

“தெளஹீது” நிலையினுக்கு வரை விவக்கணத்தினை, வல்லாங்கு கூறுதலை,

ஒன்று படுத்தியே வணங்கும் வகை
ஓமை தெளஹீது நிலையுமாகும்.” (தொழுகை பயன்)

“அல்லாஹிதனை அறிந்து, மனமுவந்து சுஜிதிடும்” அறிவைக் கூறுகிறார். “எல்லாம் அவன் என்று மனதில நாடி, ஏவ இஃகமென்று மனதில் உறுதிபூண்டு

நாடுவாயுன் கல்பின் தாத்தானதை
 தாத்தை நாடியே சிபத்தைப் பாக்க
 தாத்தின கூட ரொளி சிபத்தாமென்று
 தாத்திதைத் தேடியே சிபத்தானதும்
 தவ்த்து அழகுமந்தக காட்சி காணாய்
 தாத்தைக் கண்டபின் சிபத்தானது
 தனித்த உஜிதாக இருக்கக் காணாய்
 தாத்தில் உஜிதைக் கண்டு நீயும்
 தரித்து கல்பின் ஹாழிருக்கும்
 ஹாழிருகுயென்று நாட்டங்கொண்டு
 ஹக்கான நாயகனை நினைவில் கொண்டு
 ஹாழிருக வைத்துன கல்பின் மீது
 ஹக்கான சிங்காசனங் கொலுவிருத்தி
 ஹாழிருய்த் தெளவீது செய்தொன்றாகி
 ஹக்கும நீயுமாய வணக்கம் செயது
 ஹாழிறனோறகுச் ஸலாம் சொல்லும் போது
 ஹக்கன தெரிசனமொன்றறிநது சொல்வாய்
 சொல்லும் இறையவன தலை வணங்கி
 சோநத மு மீனோர்க்கு ஸலாமுரைத்து
 வெல்லும் தொழுகையை மறந்திடாமல்
 வேண்டித் தொழுகையை முடிப்பதற்கு.”

எனத் தொழுகையின சூட்சிதது வித்தகம்-மஅரிபாவை பாடியுள்ளார். இத்தோடு மெய்ஞ்ஞானி கலவிடைக் குறிச்சி ஷெய்கு ஷாகுல அமீது அப்பா தாஜுத்தின் அவர்களும் அறிவித்துள்ளது காண்க.

“கல்புடைய தொழுகை கலபு மகாமானதினை
 ஹக்கையும் ஹாலிறக்கி முருகபாச் செயதுக்கொள்ளல
 நடபுஸுடைய தொழுகை உள்ளச்சப் பாட்டுடனும்
 கல்பு நன்றாய் ஹாலிருஹி ஹக்குக்கு வழிபட்டுத்
 தெளிவாய் நடந்து தீனநிலையை உறுதிக்கொண்டு
 அல்லாவை நன்றாய் ஆதரவு வைத்து இன்னும்
 அசசம் வைத்துப் பயந்து அன்பாய்த் தரிப்படுதல்.”(83)

என சமரச்சசின் மயானந்த ஞான முப்பூவில (83) பாடியது.

சுவாசத்தின பயானில் “குளவி” உருவாவதனை உரைத்து உவகையாகி விளக்குந்திறன் கற்று ஓர்ந்துணரத்தக்கது.

பெருமானுரின சிறப்பு அடையாளங்களைப் பாடுதலும் சில புலவர் ஞானிகளின் பாமரபு. நூஹு ஒலி பாடிய வேதபுராணம் பதினொரு சிறப்பு அடையாளங்களையும் (கலிமா முதலிய காரணப் படலம் 5, 6,) குருவித்துறை முகம்மது ஹம்சா லெப்பையின் மெய்ஞ்ஞானரத்தினுலங்காரக் கீர்த்தனையும் (28), மேலப்பாளைய மெய்ஞ்ஞானி பஷிரொலி மெய்ஞ்ஞானச் சதகத்திலும் (64) பாடு மாறு போல, ஆஷிக்கு அவதாரமாலையும் "சாய்கை நிழல் அடி ரூபம் இல்லை" என ஆரம்பித்து ஆறு சிறப்பு அடையாளங்களைப் பாடுகிறது.

'கல்பு'க்கு வரைவிலக்கணம் கூறும் பகுதிகளும் உடலின் உள் உறுப்புக்களை ஞானரீதியாக ஆய்ந்து பாடுதலும் பட விளக்கம் தருதலும், இந்நூலின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளாம். மஅரிபாவின் மர்மங்களை மறைக்காமல மொழிந்துள்ளார். ஒவ்வொரு பகுதியும் ஓய்வில் ஆய்ந்து கற்றுய்யத்தக்கன. இவரின் மற்றொரு அரிய நூலான "நூருல் இன்சான" கிடைக்கப் பெறவில்லை.

சூஃபி இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே கிடைக்கப் பெறு மாலின், ஆய்வு பயன பெறும், ஞான இலக்கிய ஆய்வு வளரும். இன்பத் தமிழில் ஞானம் பாடிய இஸ்லாமியர்கள் புகழ் விரிந்து பரவும்.

தமிழகத்திலிருந்து சூஃபி ஞானிகள் இலங்கைக்கு வருகை தந்து சூஃபி ஞானத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள மையும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழக சூஃபி ஞானியர்களது ஞான இலக்கியங்கள் பலவும் இலங்கையில் அச்சிட்டு வெளிக் கொணர்ந்த பணியும் இவண் நன்றியுடன் நினைவு கூறத்தக்கன. இவைகளெல்லாம் தனித்தனி ஆய்வுப் பகுதிகளாக அமையும்ன்றோ!

கோட்டாறு தந்த ஞானிபர்

பேராசிரியர் செ. பசுனு முகியிதீன், எம்.ஏ

இந்நாளில் நாகர்கோவில் என வழங்கும் நகர்ப்பகுதி முழுவதுமே ஒரு காலத்தில் கோட்டாறு என வழங்கி வந்துள்ளது. 'கோட்டாறு' எனும் மும்முடி சோழபுரத்து நாகர் கோவில்' எனும் கல்வெட்டுத் தொடரால் இதனை உணரலாம். (T. A. S. Vol VI) பழையாறு எனப்படும் வளைந்த—கோட்டாற்றின் கரையில் அமைந்திருப்பதால் இவ்வூரும் கோட்டாறு எனப்பட்டது. கோட்டாற்றின் கரையில் இருக்கும் ஊர் கோட்டாறு எனப் பெயர் பெற்றது போலவே இப்பெயரும் அமைந்தது.

'கோலலம் தோன்றிய கோட்டாறு' என்னும் பழமொழி ஒன்று வழங்கி வருவது கொண்டு கொல்லம் ஆண்டு தொடங்கிய போதே இவ்வூர் தோன்றியிருக்கலாம் என்பர். எனவே, ஏறத்தாழ 1155 ஆண்டுப் பழமை இவ்வூருக்கு உண்டாகிறது. கி. பி. 8—ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'பாண்டிக் கோவை' என்ற நூலிலும் 12ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'கலிங்கத்துப்பரணி' என்ற நூலிலும் 'கோட்டாறு' குறிப்பிடப்படுகின்றது. கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில்—அஃதாவது இராசஇராச சோழன் காலத்தில் இவ்வூர் 'கோட்டாறு' மும்முடிச் சோழபுரம்' எனவும் 15ஆம் நூற்றாண்டில்—அஃதாவது கேரள மன்னர் ஆட்சியில் இவ்வூர் கோட்டாறு சோழ கோட்டாறு' எனவும் வழங்கியுள்ளது. ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின் நாகர்கோவில் என்பது நகர்ப்பெயராக ஆகிவிட்ட போதிலும், இந்நகரின் இதயமாகத் திகழும் அங்காடித் தெருப்பகுதி முதல் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்கள் பெருக வாழும் இளங்கடை என்னும் பகுதி வரையிலுமுள்ள பரந்த நிலப்பரப்பு இன்றளவும் கோட்டாறு என்ற பெயராலேயே வழங்கி வருகிறது. இந்நகரின் மறையை பகுதி மக்கள் தங்கள் ஊர்ப் பெயர் மாற இடம் கொடுத்த போதிலும் இப்பகுதி மக்கள் மட்டுமே தங்களின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஊரின் பெயரைப் பொன்னேபோல் போற்றி வந்துள்ளனர். இவ்வாறு போற்றிப் பாதுகாத்த பெருமை இங்கு வாழும் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களுக்கே உரியது என்றால் மிகையாகாது.

இங்குள்ள முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்கள் சிறந்த பண்பும் பாரம்பரியமும் கொண்டவர்களாய் உலகளாவிய புகழ்பெற்றுத்

திகழ்ந்துள்ளனர். ஞானச்சுடரேந்திய மார்க்கமேதைகள் பலரைப் பெற்றெடுத்த இவ்வூரைப்பற்றி “செய்குகள் பெருத்ததும் கோட்டாறு செய்த்தான் வெறுத்ததும் கோட்டாறு” என்னும் பழமொழி ஒன்று வழங்கி வருகிறது. செய்குகள் மிகுதியாகத் தோன்றியதாலேயே செய்த்தான் இவ்வூரை வெறுத்து ஒதுக்கினான் அல்லது ஒதுங்கினான் போலும்.

இவ்வூரின் சிறப்புக்கு இங்கே மறைந்து வாழும் இறை நேயச் செல்வர்கள் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றனர். ஏறத்தாழ 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரபு நாட்டிலிருந்து இஸ்லாமிய மார்க்கப் பிரச்சாரம் செய்ய வந்து, இங்கே அடக்கமாகிப் பல காரணங்களைக் காட்டும் ஹஸரத் பாவா காசிம் ஒலியுல்லா அவர்கள், அன்னார்களில் தலையாயவர் ஆவார். இராஜ பாதையில் அமைந்திருக்கும் இவர்களின் சமாதித்தலம் வேம்படிப் பள்ளி என்ற பெயரால் வழங்கி வருகிறது. பிற்காலத்துத் தோன்றிய பல ஞான மேதைகள் தீட்சை பெற்றதெல்லாம் இவ் வேம்படிப் பள்ளியில் தான். இதனைக் ‘காரணச் சிறப்பு வாய்ந்த வேம்படிப் பள்ளி’ என்றே வழங்குவர்.

வெளிநாட்டிலிருந்து கைக் குழந்தையுடன் வந்து காக்குழியிலேயே சமாதியாகிக் கொண்ட ஹஸரத் பீவி பாத்திமா நாச்சியார் அவர்களின் சமாதி இவ்வூரிலுள்ள கடைத் தெருவில் உள்ளது. அன்றியும் குறுஞ்சாலியன் வீளைக் கடற்கரையில் ஒரு பெட்டியுள் மிதந்து இவ்வூர் மக்களின் கனவில் அறிவிக்கப்பட்டு அடக்கமான ஷெய்கு அப்துர் ரஹ்மான் சாகிபு ஒலியுல்லா அவர்களின் சமாதி பள்ளித் தெருவில் உள்ளது. மாதிலுர் ரசூல் செய்கு சதகத்துல்லா அப்பா அவர்களின் தந்தையார் செய்கு சுலைமான் அப்பா அவர்கள் தங்கிய வீடு சுலைமான் அப்பா பள்ளியாகப் பெருமாள் குளம் தெருவில் உள்ளது. காயல் பட்டணம் தைக்கா சாகிபு ஒலியுல்லாவின் சகோதரர் செய்கு முகம்மது சாகிபு அவர்களின் சமாதியும் வேம்படிப் பள்ளியை ஒட்டி உள்ளது. மேலும் செய்கு பகீர் மன்னான் சாகிபு ஒலியுல்லா, செய்கு ஒட்ட மன்னான் சாகிபு ஒலியுல்லா, குஞ்ஞாலி மன்னான் சாகிபு ஒலியுல்லா, வாஷும் மாதாய் (ரலி) ஆகியோரின் சமாதி களையும் இவ்வூர் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. இத்தகைய இறை நேயச் செல்வர்களைக் கண்டும் கேட்டும் பெற்ற இதயப் பரிபக்குவம் கொண்ட பாரம்பரியம் இவ்வூர் மக்களுக்கு உண்டு.

கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டை ஒட்டித் தஞ்சையை ஆண்ட பெரும்பிடுகு முத்தரையனைப் பாடிய கோட்டாற்று இளம் பெரு

மானார், சீரூப்பெருங்காப்பியத்தைக் கீர்த்தனையாகப் பாடிச் சிறந்த “செயிராக் கருப்புலவர்” எனப்படும் செய்யிது அபூபக்கர் புலவர், ஒருமவதானம் ஒரு நூறு செய்திந்தப் பாரில் புகழ் படைத்த பண்புதராம் செய்குத் தம்பிப் பாவலர் போன்ற எண்ணற்ற நல்லிசைப் புலமை நாவலா பெருமககள் இப்பழம் பதியின் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாக நிறகின்றனர்.

இவ்வாறாக, இறைநேயச் செலவாகளாலும், இன்றமிழ் இலக்கியச் செம்மலகளாலும் வழி வழியாகப் பண்படுத்தப்படும் இச் செழு நிலத்தில தோன்றி ஞானததமிழ் பாடிய சூஃபிகள் பலர் உண்டு. அவர்களுள்ளே எம் ஆய்வுக்கு எட்டும் சிலரையும் அவர்களால் படைத்தளிககப்பட்ட நூலகனையும் பற்றிக் கூறும் அறிமுகக் கட்டுரையே இது.

1. ஹஸரத் ஞானியர் சாகிபு: ஹிஜ்ரி 1167 முதல் 1209 வரை வாழ்ந்த இவர்களின் இயற்பெயர் செய்கு முகியித்தீன் மலுக்கு முதலியார் எனபதாகும். ஹஸரத் மன்கூ ஹல்லாஜ் ரகுதுல்லாஹி அவர்களின் ஞான வழியில் இந்த குதுபுஸஸ மான் செய்யிதுஸ் ஸாதாத்து மவுலானா செயயது தமீம் இபுனு செய்யிது ஜமாலுல் மிஹபரிய்யி அவர்களிடம் முரீது (தீட்சை) பெற்றார். பின்னர் இவர்களும் ஷெய்காக விளங்கி, மேலப் பாளையம், கமுதி, பழனி போன்ற ஊர்களில் ஏராளமான சீடர்களைக்கொண்டு திகழ்ந்தனர். ஞானதோததிரம், ஞானகாரணம், ஞான தேவாரம், ஞான ஏகதேசம் ஞான ஆனந்தம், ஞான அனுபவ விளககம், ஞான அந்தாதி, ஞானக் கும்மி, ஞான வேதாட்சர வருக்கம், ஞானத் திருப்புகழ், ஞானத் திருநிதானம், ஞானக் குருவடி விளக்கம், ஹுயில்லல்லா, ஞான அமமானை, ஞான கீதாமிர்தம் என்னும் சூஃபி ஞான இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். இவர்களின் நூலகள் அனைத்தும் மெய்ஞ்ஞானத திருப்பாடறறிரட்டு’ என்ற பெயரால் அச்சில் வெளிவந்துள்ளது.

“அணுவா கியது மணுவுக் கணுவா
யழிவற் றுரையா கியவே தமெலாம்
அணுவுக் கணுவா யணுயா வையுமாய்
அறிவாய் வெளியாய் வெளிமீ தொளிவாய்
அணுவுக் கணுவொளி வெளியா யறிவாய்
யகண்ட பரிபூ ரணசின் மயமாய்
அணுவுக் கணுவாயெனையாள் பரமே
அகண்ட பரிபூ ரணபூ ரணனே ”

(பூரணப் பதிகம்)

என்பது ஞானியார் சாகிபு அப்பா அவர்கள் இறைவனைக் கண்ட காட்சி.

2. மேனா ஹாஜியார் சாகிபு ஒலியுல்லா:— ஹாஜி செய்கு முகியித்தீனுல காதிரி என்பது இவர்களின் இயற்பெயர். மலபார் கண்ணனூர் காஜி செய்கு நூறுத்தீன் அவர்களின் ஐந்தாம் தலை முறையில் வந்த காஜி செய்கு உமர் (ரலி) அவர்களின் மைந்தரான செய்கு முகியித்தீன் காதிரியர்மவி அவர்களின் பேரர். பாட்டனாரான செய்கு முகியித்தீன் காதிரியர்மவி அவர்கள், ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலம் முகியித்தீன் ஆண்டகையவர்களின் பதினாறாவது தலைமுறையில் வந்த ஹஸரத் செய்யிது உதுமான் பக்தாதி அவர்களிடம் கிலாபத் பெற்றார்கள். பின்னர் அவர்களிடமிருந்து வழி வழியே தீட்சை நடைபெற்று வருகிறது. பேரனாராகிய மேனா ஹாஜியராவர்கள் ஷெய்காகவும் குஃபிஞானி யாகவும் உலகப் புகழ் பெற்று விளங்கினர். இவர்களுடையவும் இவர்களின் வழித் தோன்றல்களுடையவுமான சீடர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் இந்தியாவில் தக்கலை, காயாமொழி, இரவண சமுத்திரம், சிவகாசி போன்ற ஊர்களிலும், இலங்கையில் கொழும்பு, அல்காமம், காலி, நிராகொழும்பு, கிந்தொட்டை பேராதெனி, உடுனுவாறு போன்ற பல்வேறு ஊர்களிலும் பரவலாக உள்ளனர். கொழும்பு நகரில் உள்ள 'மஸஜிது முகியித்தீன்' எனும் காதிரிய்யா தைக்கா இலங்கை வாழ் சீடர்களின் தலைமை நிலையமாக உள்ளது.

மேனா ஹாஜியார் செய்கு முகியித்தீன் காதிரியவர்கள் ஹிஜ்ரி 1247இல் புனித ஹஜ்ஜுப் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். கடல் கொந்தளிப்பின காரணமாக அவர்கள் பயணமான கப்பல் சிக்கலுக்குள்ளானது. தாமும் தம்முடனே சென்றவர்களும் இனிதே சென்று சிறையில்லம் அடைவான் வேண்டி அவனருளை நாடி ஒரு முனாஜாத்துப் பாடினார்கள்.

“அல்லாவே றகுமானே
அடியேன்மேல கிறுபை வைத்துப்
பொல்லாத மஃசியத்தைப்
போக்கி வைப்பாய் அல்லாவே.”

எனத் தொடங்கும் இது 14 கண்ணிகளைக் கொண்டது. அவற்றுள்ளே,

“வகையான நபிமார்கள்
வணங்கும் ஹஜ்ஜு கஃபாவில்
தொகைஹிஜ்ரத் ஹம்ரக்லே
தருவாய் நீ மதனுபே.”

எனவரும் 8 ஆவது கண்ணியில் ஹிஜரத் ஹம்ரக்'லே ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றித் தருமாறு இறைவனை வேண்டுகின்றார்கள். 'அபுஜத்' என்னும் கணக்குப்படி ஹெ, மீம், நே, கொய்ன என்னுந் நான்கு எழுத்துக்கும் முறையே (வலது புறமிருந்து) 8, 40, 200, 1000 என்பது தொகை இதன்படி அனனூரின வேண்டுகோள் ஹிஜரி 1248இல் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்றாகிறது. 'கொய்ன' இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 'ஸே' என்னும் எழுத்தமைத்துப் பாடியிருந்தால் 1247 என்றாகும். சற்றே நாத் தவறியதால் 'ஹம்ரக்' என்று பாடிவிட்டான். இறைவனின் நாட்டமும் அதுவாகவே இருந்தது போலும் கடல் கொந்தளிப்பு நீடிக்கவே 1247இல் செய்ய வேண்டிய ஹஜ்ஜை 1248இல் லயே முடித்துத் தாயகம் திரும்பினார்கள். இஃது அவர்களின் வரலாற்றில் நடைபெற்ற அற்புதங்களில் ஒன்றாகும்.

இவர்களால் இயற்றப்பட்ட குஃபி ஞானத்தை விளக்கும் நூல் 'ஜம் கூத்து மாலை' என்பதாகும். இந்நூல் விருத்தம் ஒன்றையும், காப்புக் கண்ணிகள் இரண்டினையும் 119 தொங்கல்களையும் கொண்டு மொத்தம் 123 பாடல்களாலானது.

“அல்ஹம்தி லுற்ற அரும்பொருளை
அடியேன் உரைக்கிறேன் அறிந்து கொள்ளும்
இலமை அறிவோர்க்கு இதுதான் வேணும்
இசைந்த இபாதத்தில் கியாம் அலிபு
வலுமை றுகுவது லாமதாகும்
வளைந்த ஹாவது இஃதிதாலாம்
கலபை உரைத்திட்ட மீமசு ஜூது
கலந்த அத்தஹியா திருப்பு தாலே.”

—(ஜம்கூத்துமாலை—7)

என்னும் பாடலடிகள் அல்ஹம்து' எனபதை ஒரு தொழுகைக் காட்சியாகக் காட்டும் திறன வியக்கத்தக்கன.

மேனா ஹாஜியார் அப்பா அவர்களின் ஜம்கூத்து மாலையும், கப்பல் முனாஜாத்தும் அறபுத்தமிழ் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன.

3. செய்கு முகம்மது மதீனா சாகிபு ஒலியுல்லா:—காள மேகம் போல நினைத்த மாத்திரத்திலேயே கவிபாட வல்ல மதீனா சாகிப்பவர்களால் கோட்டாறு அடையும் பெருமை பெரியது. அறபு, தமிழ் இரண்டிலுமே அருங்கவி புனையும் ஆற்றல் கைவரப் பெற்ற இவர்களும் இவ்வூர் தந்த குஃபி ஞானிகளில் ஒருவராவர்.

இவர்களின் ஞான மார்க்கத்தைக் கடைப் பிடித்தொழுகும் சீடர்கள் மேலப்பாளையம், ஆழ்வார் திருநகரி, ஏர்வாடி போன்ற ஊரகளில் ஏராளமாக உள்ளனர். குஃபி இலக்கியத் துறைக்கு இவர்கள் தந்த பரிசாக வேதாந்த ரத்தின மாலை, வேதாந்தக கண்ணிகள், தத்துவ ஞான ஆனந்தக் களிப்பு, மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி, தோத்திரப் பதிகம் என்னும் நூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவையனைத்தும் ஒரே தொகுதியாக ஹிஜ்ரி 1321இல் அச்சில் வெளி வந்துள்ளது.

“அஞ்செழுத் ததனி லடங்கலு முதித்தே
யணிபெற வாழும்ப் பயனை
பிஞ்செழுத் ததனா லறிந்தக மகிழ்ந்து
பேசுநு மவுனமந் திரத்தை
செஞ்செழுத் தாக்கி நினைத்தினி திருக்கு
நேர்மையை யெனக்கெடுத்த நுளி
நஞ்செழுத் தனைத்தும் போக்கிநல வருளை
நயமுறக் காட்டுந்தற் பரணே”

(வேதாந்த ரத்தின-மாலை 27)

எனவும்,

“பன்னிரு காலால் நடந்திடும் பரியைப்
பாங்குடன் பிடித்தியான் பழக்கிப்
பன்னிரு மிசமு லகுலமாம் பொருளைப்
பரிந்தெடுத்தாயநததிற பொருத்தி
யென்னிரு கலையு மிசைந்திடற் குதவி
நீநதென துளமகிழ்ந் திருக்க
உன்னரு ளோங்கும் வகையினி தளித்தே
யுதவிசெய் தானெநதற் பரணே”

(வேதாந்த ரத்தின-மாலை 28)

எனவும் வரும் பாடல்களில் வரும் உருக்கமும் தத்துவ விசாரமும் ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கவை.

4. செய்கு முஹம்மது மீரூன் முகியித்தீன் காதிரி சாகிபு :
மேனா ஹாஜியா சாகிபு ஒலியுல்லா அவர்களின் குடும்பத்திலே
தோன்றிய பெண்மக்கள் வழித்தோன்றலான இவர்கள் செய்கு
உதுமான் முகியித்தீன் ஆலிம சாகிபு காதிரியா அவர்களின்
புதல்வர். இவர்களால் இயற்றப்பெற்ற புகழ்ச்சிமாலை என்னும்
நூல் ஹிஜ்ரி 1332 இல் அச்சில் வெளி வந்துள்ளது. அந்நூலில்
திருவிதான்கோடு காங்கமலுக்கு முகம்மது முதலாளியின் குமாரர்
சாகுல் ஹமீது முதலாளியின் முயற்சியால் அச்சிடப்பட்டதாகக்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் அன்னாரின் முரீதுகளில் ஒருவர் இருக்கலாம். இவர்களால் இயற்றப்பட்ட மெய்ஞ்ஞான மணி மாலை, மெய்ஞ்ஞான சாகவத நிலை மெய்ஞ்ஞான உதய நாவடிச் சிந்து மெய்ஞ்ஞான சாகவத நிச்சயம், மெய்ஞ்ஞான வைராக் கியம் ஞான அற்புதம் எனனும் நூல்கள் அறபுத தமிழில் கையெழுத்துப் படியாக எம்மிடம் உள்ளன.

‘ ‘கூறு மிரண்டதும் பதினென்றதும்
குறிப்பா மேழதும் கூசு யப்பாற்
றேனு மாறாகிப் பதினைந்ததாய்த
திறத்த பதினெனருய்த திறத்த தாகி
யூறு நாலாலுள் ஹறுப தாகி
யுற்ற உஜுதாகி ரூப மாகி
வீறு கொளச் செயது விமல மன
விமலா யாறப்பில ஆல மீனே’ ’

—(புகழ்ச்சிமாலை-37)

என்னும் புகழ்ச்சி மாலைப் பாடல் இவர்களின் ஞானதமிழ்த திறனுக்குச் சான்றாக உள்ளது

5. ஜமாலியார் செய்யிது அபுல் காசீம் சாகிபு : காதிரியா தரீகாவைச் சோந்த இவர்கள் ஜமாலியா எனனும் ஒரு பிரிவில் ஞான பாக்கத்தை நடாத்திச் சென்றனர் இவர்களுடைய முரீதுகள் மேலப்பாளையம், கொங்கராயக் குறிச்சி, கடைய நல்லூர், செய்துங்க நல்லூர் போன்ற ஊர்களில் ஏராளமாக உள்ளனர். தமிழ்ப்புலமை சிறக்கப்பெற்ற இவர்களுடையவும் இவர்களின் தந்தையார், பாட்டனார் ஆகியோருடையவும் பாடல்களைக்கொண்ட ‘சில ஞான தீபம்’ எனனும் சூஃபி இலக்கியம் ஒன்று அச்சில் வெளிவந்துள்ளது அரபு மொழியிலும் பாடும் ஆற்றல் அபுல் காசீம் சாகிபவர்களுக்கு உண்டு.

நூல்களாகக் கைகடுக கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு ஒரு சில சூஃபி ஞானிகளை எடுத்துக் கூறினோம் நம் கைக்கும கருத்துக் கும் எட்டாதநிலையில் நூலாடிய சூஃபிகள்வேறு இருக்கலாம். தகவல் தெரிந்தால், இனஷா அலலா அவர்களையும் அறிமுகம் செய்யலாம். இன்னும் நூல்களைப் பாடாத நிலையில் சூஃபிகளாக வாழுகையை அமைத்துக் கொண்டு ஒழுகி, மறைந்த ஞானிகள் ஏராளம் பேர் உண்டு. அவர்களில் ஒன்றிரண்டு தனிப்பாடல் களை எழுதியவர்களும் உண்டு அரபு மொழியில் மட்டும் பைததுகளை எழுதியவர்களும் உண்டு. அன்னார்களும் கோட்டாறு தந்த ஞானியார் தாம் எனினும், நூல்கள் இனமையால கூறுது விட்டோம்.

புலவர் ஞானி செய்கு பாஷ செய்கு சுலைமானுல் காதி

நாஞ்சில் நன்மொழியோன், எம். ஏ.

சென்னகத்தின் தொன்னகராம் கோட்டாறு ஞானக்கோட (டை)டாரும். அப்பதியில் கோட்டாறு¹ ஞானியராப்பா (ஹி116:—1209) செய்குத்தம்பி ஞானியார் (1208—1506), சதாவதான் செய்குத்தம்பி பாவலா போன்றோர் பிறந்தபதி என்பதனை இந்த ஞாலம் நன்கறியும் ஆனால் இப்பதியிலே தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானப் பாட்டாறு காட்டி வைக்கும் பாவல்லான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர் ஞானி ஷெய்குபாவா செய்கு சுலைமானுல் காதிர் அவர்களின் ஞான இலக்கியத் தொண்டினை அறியோம். அதனைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாய் அமைவுறுவது இக்கட்டுரை.

பெற்றோர்

திருபகுதாதில் உதித்த ஷாஹ் அபூக்கர் மஸ்தான் சாஹிபு (ஒலி) அவர்களின் மகனார் ஷெய்கு ஐதூறுஸ் காதிர். இவர் தம் மைந்தர் செய்கு முஹைய்யத்தீன் காதிர். இவரது தவச்செல்வரே புலவர் ஞானி செய்கு பாவா செய்கு சுலைமான் காதிர் ஆவர். இதனை அகச்சான்றாக,

“என் பிதா ஷெய்கு முஹிமித்தீனவர் பிதா
ஈடேற்றும் ஐதூறு சாம்
முன்பிதா பகுதாது நகர்தனில உதித்தோர்கள்
என பிதாவின பாட்டனார்
அனபரெல்லாம் வந்து சாஷ்டாங்கம் செய்திடும்
ஷாகபூபகக ரொலியின்
சொந்தமக மகவாயுதித்த அடியேன் செய்கு
சுலைமான யாளும் குருவே

—(திருத்தோத்திர குருவடி மாலை—4)

அஹதத்து மாலை 54, 55; மெய்ஞ்ஞானத் தாய்மகள் வினாவிடை அந்தாதி 82, 83, 88 பாடல்களும், இதனை விளக்கும். மேலும் புலவர் ஞானி தம் பெயர், பிறந்தபதி, தந்தையார் பெயர் குறிப்பககளை நயத்தோடு தருவதனை,

ஷெய்கு முஹிய்யித்தீன் மைந்தன் ஷெய்கு சுலைமான்'',²

“தென்னகரில் வாழுமொலி செயகு முகையதீனருளும்”

மன்வன் செய்கு சுலைமான்''⁴ “தெங்கோடை மாநகரில்
செய்கு முஹிய்யித்தீன பங்கமுள்ள செய்கு சுலைமான்'',⁵
“தென்னகா கோட்டாற்றில் சின்னவன் செய்கு சுலைமான்'';⁶
“தென்கோடை நந்நகர் வாழ் ஷெய்கு முஹிய்யித்தீனின தனசேய்
செய்கு சுலைமான்'',⁷ “தென்னகர் கோடை செய்கு சுலைமான்'';⁸
“தென்னகர் கோட்டாறு செய்கு சுலைமான்'',⁹ “சீரமேஷங்கோ
டைநகர் சிறியேன் தனையாளும போ செய்கு சுலைமான்''¹⁰ “தெங்
கோடை மாநகா செய்கு சுலைமான்''¹¹ “தெக்கு நகாக கோடை
யுள்ளோன்'',¹² “தெங்கோடைப் பட்டணத்தில மௌனமுத
முண்டு விண்ட பங்கமுள்ளோன்'';¹³ “கோடைப்பதியோன்'',¹⁴
“தெங்கோடைதன்லே வாழும் செய்கு சுலைமான்'';¹⁵ “கோடை
வாழுஞ் சின்னவன்'';¹⁶ “தென்னகர் கோட்டாறுதனில பிறந்தே
செய்கு சுலைமான்''¹⁷ “தெங்கோடையுள்ளோன் சின்னவன் செய்கு
சுலைமான்'',¹⁸ “தென்னகர் கோட்டாற்றுள்ளவன் சொன்னான்
செய்கு எனுஞ் சுலைமான்'',¹⁹ “தெக்குநகா கோடை செய்கு
சுலைமான்'',²⁰ “தென்னகரிலுள்ள பைதல ஷெய்கு எனுஞ்
சுலைமான்'',²¹ “தெங்கோடையெனும் பதியில் ஷெய்கு சுலை
மான்''²² “தென்னகா கோட்டாற்றுள்ளோன் சின்னவன் பேரு
ஷெய்கு சுலைமான்'',²³ “சொந்தங் கோடையிற் செய்கு
சுலைமான்'',²⁴ “தெங்கோடைசுலைமான்'',²⁵ “தென்னகர் கோட்
டார்பதியோன்'',²⁶ “கோடை செய்கு சுலைமான்'',²⁷ தென்னகர்
ஷெய்கு சுலைமான் எனும் அவா தம பாவடிகள் மூலம் அறிபலாம்

எளிமை + அடக்கம் = ஞானி

தன்னை எளிமையாக'',²⁸ “அடியேன்'',²⁹ “அறியாதவன்''³⁰
“கல்லாதவன்'',³¹ “கலலாத பாவி'',³² “கலலாத புல்லன்''³³
“கல்லாத மூடன்'',³⁴ “சின்னவன்''³⁵ “சிறியேன்'',³⁶ “மிகச்
சிறியேன்''³⁷ “சிறியன்''³⁸ “சிறுபயல்''³⁹ “பையல்'',⁴⁰
“பைதல'',⁴¹ “நாயேன்'',⁴² “நாயடி போலேன்'',⁴³
பாவி'',⁴⁴ புல்லன் என்றெல்லாம் தாழ்மையாகப் பாடியுள்ளார்.
மேலும் அவர் தம் அடக்கத்தினை,

“பாட்டின் பயனறியேன்

பல கலையுந் தோந்தறியேன்

கூட்டிலுறைந்த பொருள குவையத்திற கண்டறியேன்

ஏட்டிலெழுத்தறியேன் ஏல விலகுகறியேன்

நாட்டில் என் சொற்பிழை திருத்தி
நாட்டி வைப்பீர் நாவலரே ”

—ஞானக்கண் மாலை (2)

எனக் கூறுவதிலிருந்து உணரலாம்.

ஞானி—பயணி

ஞானியர் வாழ்வு பயண வாழ்வு, ஏழ்மை, பொறுமை. உணமை, அகத்தூய்மை, பரவசநிலை, பேரின்பப்பற்று, தனிமை, பயணம், இறைஞ்சுதல் (துஆ), மனத்தவெலலுதல் (முஜ: ஹிதந் அல் நபஸ்), மௌனம், நனறி பாராட்டல், அடைக்கலமாதல் (தவக்கல்), யகீன், திருப்தி, பாவமன்னிப்பு (தவ்பா) தியானப் படித்தரம் (முறக்கபா), தின்று, தக்வா போன்ற இவைகளெல்லாம் ஞானியர் வாழ்வில் நாளும் நடைபெறுவன சிலவற்றையே குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஆனால் 45 A J ஆர்பரி தனது நூலின்கண பெரும் பட்டியல தருவதினைக் காணலாம்.

‘பயணவாழ்வு’ அகப்புலனறிவு (Mysticism) பயிற்சிகளில் ஒன்றென்பா தமிழகத்துப் புலவர் ஞானிகளின் வாழ்வும் (எல்லா ஞானியர்களின்) பயண வாழ்வாகவே அமைந்திருந்தது சூஃபிஸக் குணப்பாடுகளைக் கூறவந்த ஷெய்கு அப்துல் காதிருல் ஜிலானி (ரலி) ‘ஈஸா நபியைப் போன்று யாத்திரை (ஸபர்) செய்தல் ஒன்றெனக் கூறுதல் (பத்ஹுல கைப்) காணலாம்.

புலவர் ஞானியும் ‘மூலமதைத் தேடியே காலமெல்லாம்பாடி மூச்சை வீணாகக் கழித்தேன்’ (திருத்தோத்திர குருவடிமாலை—47, தேடியே எங்குமே தேனீபோல அலைகிறேன்” (தி.மாலை—37), “தேடி வெகுகாலம் தெங்காட்டிலே அலைந்தேன்” (லாஹிதிய்யா) மாலை 17) என (இறையினை) எங்கணும் பயணியாக தேடியோடி நாடியதனை அறியமுடிகிறது. சுலைமானுல் காதிரியும் தமிழகத்திலும் இவங்கையிலும் பயணியாக சுற்றித்திரிந்தமை அவர் வாழ்வு காட்டும். பயண வாழ்வு பலனுள்ள வாழ்வு.

இலங்கைப் புகழ்

1900 ஆண்டு முதல் இலங்கை கண்டி மாநகருக்கு அண்மையில் அமைந்த தொல்தொட்டை பட்டியகமை, வட்டக்காப்பத்தை பணியவூர், வணஹப்புவை முதலிய இடங்களில் பள்ளிவாசல்கள் தைக்காககளை நிறுவிய பெருபை இவருக்குண்டு கொழும்பில் 1922இல் மஹ்லரதுல் மஸ்தானிய்யா, 1926இல் ஹிதாயதுல் மஸ்தானிய்யா என்பவைகளை அமைத்தார். 30—1—1946-இல்

இலங்கையில் இவரது மறைவுக்குப்பின் (பிறந்த நாள் அறிதற்கில்லை) மாத்தளையில், மஹரத்துஸ சுலைமானிய்யா பீ-தரீகத்துல் காதிரியாவை ஹிஜரி 1365 ஸபர் 25ஆம் இன்று வாழ்ந்துவரும் இப்புலவர் ஞானியின் மூத்தமகனார் கோட்டாறு S.S.M.M ஷாஹ் காதிரி ஸாஹிப் ஆரம்பித்தது வைத்தார். இலங்கையில் பலமுரிதின்கள், சீடர்கள் அன்று முதல் இன்று வரை இருந்து வருகின்றனர்.

புகழ்மிகு சீடர்கள்

இவரது சீடர்களில் சிலர் புலவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். “பேரின்பத்துறை” பாடிய வார் ஊர் ஆர் நயினார் முஹம்மதுப் புலவர், மனதறிமலை பாடிய பஹாறுதின ஹுசையின் “நறபோதஞ்சாரக் கீர்த்தனை” பாடிய புகாரீ ஹுரைய்ரா சவால், பன்னூரலாசிரியா, ஞானவெண்பாப் புலி, பாவலர் அருள்வாக்கி வித்துவதிபம் ஆ. பி. அப்துல் காதிரு. இவர் கலீபாவும் ஆவார்.

வித்துவதிபம், அருள்வாக்கி தமது குரு சுலைமானின் பேரில் “வழிநடை பைத்துமாலை” எனும் புகழ்மலை பாடியுள்ளார். கலீபா ஸெய்யினுத்தின் ஆலிம் பாடிய புகழ்மலையும் உண்டு.

ஞான மலர்கள்

வழிவழி வந்த ஞானியர்களின் வரிசையில் புலவர் ஞான சுலைமானுல் காதிரியின் ஞானம் பூத்த நறுமலர்களாவன :

அவர் பாடிய ஞான நூல்களை ‘திருமெய்ஞ்ஞான சாகரத் திருப்பாடற்றிரட்டு’ எனும் தொகுதியினுள் காணலாம்.

ஞானம் பூத்த மலர்கள்—ஒரு விவரணை

திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் : 300 கண்ணிகளால் ஆயது. கலிமாச சிறப்பு பகருவன, சரககலைச் சிறப்பு உரைப்பன. எளிமையில் ஆழிய ஞானத்தினை உட்கொண்டு விளங்குகின்றன. மஅரிபாவினை அறிய உதவுவன.

கிலுறுமாலை (பதிப்பு 1926)— ஹஸ்ரத் கிலுறுநபி (அலை) அவர்களின் பேரில் ‘கிலுறுமாலை’யினை இருபத்திநான்கு பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். கிலுறுநபி பேரில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக் கியங்கள் ஒரு சிலவே காணக் கிடைக்கின்றன. கோட்டாறு மெய்ஞ்ஞான குரு ஷெய்கு முகம்மது அப்துஸ்ஸலாம் சாஹிப் மகனார் ஷெய்கு A அப்துல் அஸீஸ் ஸாஹிப் பாடிய ஹஜரத்து கிலுறுநபி (அலை) (பதிப்பு 1964) பேரில் பாடிய முனாஜாத்து 51 பாடல்களால் ஆயதும் இவ்ண குறிப்பிடத்தக்கது,

திருக்காரண அஹமதிய்யாமாலை 2+108 பாடல்களால் அஹமதுல் கபீறு நாயகத்தினைப் புகழ்வது, இவர்களைப் பற்றியும் தமிழிலக்கியங்கள் குறைவே 46.

புலவர் ஞானியர்களிடை காதிரியா தரீகாவை நிறுவிய 'முஹையயத்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களையும், நாகூரொலியினையும் பாடிப்பரவும் பாமரபு காணக் கிடைக்கிறது. அஹ்மது ரஹ்மத்துல்லாவை கோட்டாறு ஞானியாரப்பா பாடியுள்ளார்.

திருக்காரணப் பதங்கள் பதினொன்றும், இசைப்பாடல்களால் ஷாஹீல் ஹமீதொலியின் இனபுகழ் இசைக்கின்றன. நாகூர் ஹமீதொலி நாயகப் பதிகம்' 1+10 பாடல்களால் ஆயது. "கன்ஜூல்கருமாத்து மாலை' என்பது நாகூர் நாயகத்தின் மிஞ்சு புகழினை 1—252 பாடல்களில் உவந்தேத்துகிறார்.

"திருத்தோத்திரக் காரணமாலை', 64 பாடல்களால் முஹியித்தினை' எனப் பாடிப்புகழும் நூல்.

"வாஹிதிய்யா மாலை', "முஹியித்தினை: என அழைத்து 68 பாடல்களில் ஞானம் பகருகிறது.

குரு யார்? கு=அறியாமை: ரு=மாற்றுபவர் எனப் பொருள் படும் அறியாமையினை—அஞ்ஞான வேரறுத்து மெய்ஞ்ஞான போத மூட்டுபவர். குரு=மன இருளைப் போக்கும் ஞானவிளக்கு. மஅரிபா அறிவு அள்ளி வழங்குபவர். உணர்வு உணவு ஊட்டுபவர். யார் குரு? வினாவிற்கு பதிலாக "கழிம்பென்ற மலக்கசடறு அறுக்குங் குரு" என (அஹதத்து மாலை 27) சுலைமானுல் காதிரி தருகிறார். அத்தகு மெய்குருவினை "வாழியாயைம்பத் தொன்றான பொருள் வர்ண குருவடி விளக்கம்" என 'திருத்தோத்திர குருவடி மாலை'யினை 51 பாடல்களில் பாடியுள்ளார்.

அடைக்கல மாலை—ஆதியிடம் தன்னை அடைக்கலப் படுத்தும் பதினெட்டு பாடல்களால் ஆயது. அடைக்கலமாகும் தன்மை ஞானிகளின் அரும் பண்புகளில் ஒன்றன்றோ!

றகுமான் (68), பராபரமே (55), நியாயமே (51) எந்நாளோ (31), தாபரமே (25), எக்கால (66), மனோன்மணி (24) கண்ணிப் பாடல்கள், புலவர் ஞானிகள்—சித்தர்கள் பாமரபுப் போற்றும் பாடல்களாக பாடியுள்ளமை காணலாம். அவைகள் ஞானம் பகருவன, எளிமை, இனிமை, இயல்புடையன.

மெய்ஞ்ஞானப் பஃரோடை—விண்ணப்ப—மாலையாக 109
பாடலகளாக விளங்குகிறது.

அஹதத்து மாலை 55 பாடல்களால் அஹதே ஹீ ஹீ ஹீ என முடிவது.⁴⁷ அஹதான = ஒருவனான அல்லாஹவை ஞானப் பாககளால் பாடுவதாய் அமைந்துள்ளது. பீரப்பாவின் ஞான நடனமும், ஏட்டுப் பிரதியாக இருக்கும் ஞான விகட சமத்தும் ஹீ ஹீ ஹீ என முடிதல் இவண காணக.

உஹதத்து மாலை—“றகுலுல்லாவே” என 48 பாடல்களில் ஆதியின் தூதர் அஹமது ரகுலிடம் ஞானம் வேண்டுவதாய் அமைவதாம்

ஞானக்கண் மாலை—ஞானம் பகரும் கொச்சகம் 3+கலி
விருத்தம் 108 கொண்டு ‘கண்மணி’ என ஈற்று முடிவுறுவது.

ஞானப்பெண் மாலை—‘ஞானப் பெண்ணே’ என ஈற்று முடிந்து 81 பாடல்களால் ஞானம் கூறுவது.

பாடல்களில் ஒரு கண்ணோட்டம்
[கவியினபம்]

சரியை—கிரியை—யோகம்—ஞானம்—விளக்கம்

ஞான மார்க்கத்தின்(சூஃபித்துவத்தின்) பாதையை ஆன்மாக்கள் இறைவழிபாட்டில பக்குவம் அடைய — அபபயிற்சியினைப் பெறுவதற்கு நான்கு நிலைகளை வகுப்பர். அவைகளை சூஃபித்துவத்தில் ஷரீஅத்—தரீக்கத்—ஹிக்கீகத்—மஅரிபத் என்பர். சித்தர்கள் இதனை சரியை—கிரியை—யோகம்—ஞானம் என்பர், வடமொழியாளர் தாசமாராகம்—சற்புத்திர மார்க்கம்—சகமார்க்கம்—சனமார்க்கம் என்பர். இதனை சலோகம்—சாமீபம்—சாருபம்—சாயுச்சியம் என்பதும் உண்டு சித்தர் கணத்தில கூறப்படும் இத்தவ நிலைகளுக்கும் சூஃபித் தத்துவத்தில் கூறப்படுவனவற்றிற்கும ஒப்புமை உண்டு என்று கூறுவாரும் உண்டு இங்ஙனம் கூறுதல் எங்ஙனம் பொருந்தும் என்பது பற்றி எளிதில் கூறிவிட இயலா. இரண்டு தத்துவார்த்த முறைகளையும் ஒப்ப நோக்குவதற்கு இரு துறையிலும் ஆழ்ந்த அறிவு இன்றியமையாதது. இரண்டு துறைகளிலும் பயிற்சியுள்ளோர் இவற்றை ஆராயப்புகின ஞாலம் பெரிதும் பயனடையும் எனில் மிகையாகா.

ஷரீஅத்—தரீக்கத்—ஹிக்கீகத் மஅரிபத் இவற்றினை விளக்க முறையே பால்—தயிர்—வெண்ணெய்—நெய் என்று விரிப்பா

அரும்பு—மலர்—காய்—கனி என்றும் விளக்குவர். கப்பல்—கடல்—சிப்பி—முத்து பெறல் எனவும் காட்டுவர். புலவர் ஞானி சுலைமானுல் காதிரிய்யி, சரியை—தோல்; கிரியை—சதை; யோகம்—எலும்பு; ஞானம்—மூளை என்றும் (11—திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம்) மண், தண்ணீர், ஹவா, நெருப்பு என்றும் (112—திருமணி நடன அலங்காரம்). நபிசொல் நபிசெயல், நபியின் ஹால், நபிணிற்று(113) என்றும் விளக்கம் தருவது அறியலாம்

பஞ்ச பூதங்களின் நிறங்களை
மண்ணினிறம் வெண்மையாம்
தண்ணீர் நிறம் சிவப்பாம்
காற்று நிறம் பச்சையாம்
கறுப்பு நிறம் நெருப்பாப் பாரு (121)

(திருமணி நடன அலங்காரம்)

என விவரிக்கிறார். இதனை பிஸ்மில் குறமும்^{4*} விளக்குதல் காணலாம். (மண்ணின் நிறத்தினை, விதது முளைத்தால் வெள்ளையாக முளை தெரிவதாலும், தண்ணீர் விட்டு இலை வளர ஆரம்பித்ததும் ஏறபடும் சிவப்பு நிறத்தாலும், காற்று வீச வீச அதன் நிறம் நாளடைவில் பச்சையாக மாறுவதாலும், நெருப்பிலிட்ட பொருள் கறுப்பாக மாறுவதிலிருந்தும் பஞ்ச பூதங்களின் நிறங்களை உணரலாம் என எடுத்துக் காட்டுவர்).

பஞ்ச பூதங்களின் மஅரிபா விளக்கங்களை — அதன் விரியும் பகுப்பினையும், பிரப்பா மஅரிபத்து மாலையில் 150 முதல் 167 வரையிலுள்ள பாடல்களில் விளக்குகிறார், ஞானி சுலைமானுல் காதிரி.

மண்—மண்ணிரல்—அபூபக்கர்—வாய்—ஜிபுரீல்
தண்ணீர்—கண்—உமற்—கண்—மீக்காயில்
காற்று—நுரையீரல்—உதுமான—மூக்கு—இசுரூயீல்
நெருப்பு—பித்து—அலி—காது—இசுரூயீல்
ஆகாசம்—மெய்—அஹ்மது—சுல்தானஸீற்—நூரூயீல்

எனும் விளக்கத்தினை திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சத்தில் 114 முதல் 117 வரை விவரித்துள்ளார்^{4*}.

ஏழு நரகப்; எட்டு சுவர்க்கம்? தலைமை மலக்குசல் ஐவா? எவைகள், யார், எவா எனின அதனை,

“ஏழு நரகமுண்டும் எட்டு சுவர்க்கமுண்டும்
வாழு மலக்கை வருண்டும் வகுத்து அறிந்து பாரு”

(தி. ந அ.பு. 187)

என்று விட்டுச் சென்றுள்ளார். மேலும், ‘உனனோடு இருக்
கின்றன’ என குக்குமம் கூறியுள்ளாரா ஞானத்துறை போக்கிய
வரே நரகமும் சொர்க்கமும் நம்மோடு இருப்பதனைக் காட்ட
இயலும். ஐந்து மலக்குகள் பஞ்ச பூதங்களாக அமைவது. (மலக்கு
கள் ஐவர் முன் பத்தி காண்க.)

ஏழு நகரங்கள்: ஜஹன்னம், லளா ஹீத்தமா, ஸஈர்
ஸக்கர், ஜஹீம், ஹாவியா, என்பவைகளையும், எட்டு சுவர்க்கங்
களாக ஜன்னதுல் பிர் தெளஸ, ஜன்னது அதன ஜன்னதுல் மஃவா,
ஜன்னதுன் நஈம், ஜன்னதுல் குல்த தாருஸ ஸலாம, தாறுஸ
ஜலால், தாறுலகரூர் என்பனவற்றினைக் கூறுவா.

உவமைகள்

புலவர் ஞானியின் ஞானப் பாக்களில் வரும் அழகிய
உவமைகள் சில.

“ஆமையதினாட்டம் ஒப்ப”⁵⁰—வாஹிதிய்யா மாலை 54

“ஆமையது நாட்டம் போல”⁵⁰— “

“அண்டத்தை மச்சமது

அன்பாக நோக்குமது போல” — திருத்தோத்திர குருமாலை 31

“நலலாளைத் தேடியே” — “ ” ” ” 30
நாய் போல”

“மீன் நீர் தேடுவது போல” — “ ” ” ” 30

“தேனீ போல” — “ ” ” ” 37

“பாசி போல” — “ ” ” ” 16

“உலையல் மெழுகது போல” — றஹ்மான் கணணி 41

“ஆட்டி வருஞ் செக்கில்

நெய் போல”

—திருமணி ந.அ.பு.

193

“எள்ளாடும் செக்கில் நெய் போல”

—மெய்ஞ்ஞானப் பஃரொடை 60

“உலையில் மெழுகாய்”	—ஞானப் பெண் மாலை	53
உலையிட்ட மெழுகு”	—வாஹ்திய்யா மாலை	11
“கையில் கண்ணாடியைப் போல” —	” ”	42
“பஞ்சதுவே வன்னியினுட் பட்டது போல”		
“கஞ்சியில இட்ட உப்பது போல” —	” ”	44

தன்னையறிதல்

“தன்னையறிதல்” என்பது ஞானத்தின் உயர் நிலை—இறுதி நிலை. தன்னையறிந்தவன் பேரின்பம் பெறுவான். இதனைப் பரிந்துரைக்காத ஞானிகளே இல்லை. தன்னை அறிய ஆங்கு ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மலங்கள் தன்னை அறிந்த மாத்திரத்திலேயே நிர்மலமாகிவிடும். தன்னை அறிவது என்பது நம் மனததுக்குள்ளேயேயிருக்கும் சோதியை உணர்வது ஆகும். எனவே தான்”, தன்னையறிந்தவன் ‘தன் தலைவனையறிவான், என்றனா. இதனை உணர்த்துமாறு,

தன்னையறிவது பறுலாம் தலைவனறிவது சுன்னத்தாம்
 முன்னே நாமிருந்த வகை முற்றும் நீயறிந்து பாரு 83

பிறக்குமுன்னேயிருந்த பிரிவை யறிந்திவ்வுலகில்
 இறக்குமுன்னே தெளிந்தா லிங்குதனனையறிவாய் பாரு 84

தன்னையறிந்தாலலலவோ தலைவன் தனையறிவான்
 மண்ணில தனையறிந்த பின்பு மௌஜீ தெல்லா மறிவான்
 பாரு” 85

காணலாம்.

சரக்கலை

புலவர் ஞானி சரக்கலை ஓர்ந்துணர்ந்தவர் என்பது அவர் களின் பாடல்களால் பெறப்படும். எடுத்துக்காட்டாக சரக்கலை தத்துவங்களை திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் 217 முதல் 239 வரை கண்ணிப் பாடல்களால் எடுத்தியம்புகிறது, பீரப்பா னின் மெய்ஞ்ஞானச்சரநூலினை நினைவூட்டுகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட பகுதியும் மெய்ஞ்ஞானச சரநூலும் ஒப்பாய்விறகுரியது. மேலும் பல பாடல்களில் சரக்கலைத் தத்துவங்களை இழையோட

பச்சைப்புரு? கயிரீராறு?

“பச்சைப் புருவத்தினைப் பாங்காய்ப் பிடித்திருக்க
கச்சை கயிற்றாறைக் கமலமதி லொளருக்கி
அச்சமில்லா தேரெழுத்தி னறை திறந்தகத்துள் வைக்க
நிச்சபத்தை யருளும் ஈங்கள் நீதி றகுலுலலாவே”

(உஹதத்து மாலை 25)

மேலும் இதே கருத்தமைந்த இப்புலவரின் ‘பச்சைப் புரு ...
மகனே’ (திருமணி நடனவலங்காரத் தாய் மகனேசல் 1) என்ற
பாடலையும் காணலாம். இவ்விரு பாடல்களோடு, பீரப்பாவின
ஞான ஆனந்தக களிப்பினையும்

“உச்சிக்கு நேரே கிழக்கே — நந்த
மூருக்கு மேலே பெருவளி தன்னிற்
பச்சைப்புரு வந்து மேயும் — அதைப்
பாங்குடன மெலபை பழகிப் பிடித்துக்
கச்சைக் கயிற்றிலே கட்டிக் — கலி
மாவுடன தேனைக் கலந்து புகட்டி
அச்சமில்லாக கூட்டிலடைத்து — நந்தம்
ஆதியை நனருக்கக் கண்டு கொண்டேனே!”

பச்சைப்புரு?; கயிறு ஈராறு (பன்னிரண்டு) ஒரெழுத்து?—சூஃபி
ஞான பரிபாஷைச் சொற்கள் (Gode words), ஞானியாரா பாடல்
களில மறை பொருட சொற்கள் பற்றி கண்டோம் இதன
பொருள் அறிவதும் கருத்து விளங்குவதும் எளிதல்ல அது ஒரு
சுவையான ஆராய்ச்சி. சூகசுமம் விளங்கின பெரும் புதையல்
பெற்றவாறு பேரினப்படுவா.

மேற்குறிப்பிட்ட பாடலின் கருத்தினைக் காண்போம்.
சரக்கலை தத்துவத்தினை (பிரானுயாமம்) நுழைந்து நுட்பமாக
பாடப்பெற்ற பாடல இது இந்த பச்சைப்புரு காற்று (சுவாசம்)
மனித நாசியில் இந்த சுவாசம் 12 அங்குலம் வெளியே
போகின்றது. 8 அங்குலம்தான் உள்ளே செல்கின்றது. எனவே
சாதாரணமாக 4 அங்குலம் வீணாகிறது. சித்தர்கள் இந்த
வாசியினை பக்குவப்படுத்தி பலன் கண்டனர். எனவே இவனை
அந்த பன்னிரண்டு அங்குல சுவாசத்தினை பக்குவித்து
(சுவாசத்தினை கயிறாக உருவாக்கப்படுததையுள்ளார்.) ஒன்றுக்கி
கமலத்திருத்தி அலிபென்ற (அலலாஹு) ஒரெழுத்தில இருத்த—
நிச்சயத்தையருள வேண்டுகிறா ஞானி சுலைமானுல காதிரி.

பீரப்பா அந்த சுவாசத்தினை பழக்கிப் பிடித்து கலிமாவின்னுடன் கலந்துதேனைக் கமலத்தினுள் பூட்டியடைத்துப் பயின்றால் நன்றாக ஆதியைக் கண்டு கொள்ளலாம் என்கிறார். மூச்சுவிடுமுன் சித்தனைக் காணலாம், காண்பதுவே இயலும் எனபது சித்தர் கொண்ட தத்துவத்தோடு ஒப்பாய்விற்குரியது.

பாம்பாட்டி சித்தர் இறைத் தத்துவத்தினை 'ஒருகாலும் விண்டிடார்கள், விண்டவர்கள் ஒரு காலும் கண்டிடார்கள்' என்கிறார். சுலைமானுல் காதிரி ஸ்தினை 'கண்ட பொருள் விண்டிடார், அண்டமது கண்டிடார்' (திருத்தோத்திர மாலை 18) எனப் பாடுகிறார்.

'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' எனும் மொழியினை உஹதத்து மாலை 23இல் பயன்படுத்திய பாங்கையும் காணலாம். பாடல் = ?!

“கை காலிலலாத வேடன்
காணும் விலலம்பில்லாமலை
துய்யவுரு மானை யெய்து வாட்டின சீா தலைமேல் பாரு”
(திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் 160)

“கை காலுமற்ற ஒரு வேடன்னிதம்
காணரிதாகிய விலலுமிலலான்
துய்ய ஒருமாளை எய்து நன்றை வைத்து
பையவே பார்த்து நில ஞானப் பெண்ணே”

(ஞானப் பெணை மாலை 62)

இந்தப் பாடலுக்கு என்ன பொருள்!!

எல்லா இறைவனாக—‘நீயாக’ அஹதத்து மாலை 22வது பாடல் பாடுகிறது.

‘கஞ்சாபுகை பிடியாதே—வெறிபடியாதே’ (கடுவெளிச் சித்தர்) பாடலோடு வாஷிதிய்யா மாலை 61 ‘கஞ்சாவுட..... தினை’ எனும் பாடல் ஒப்ப நோக்குதற்குரியது.

உடல்

எள்—எண்ணெய் = உலகம்—இறை

இறைவன் அங்கு இங்கு எதைபடி எங்கும் ஒளியாக இருக்கிறான். நம்மோடு இருக்கிறான்—ஒன்றாகி வேருகி நிற்கின்றான். இதனை மிகச் சிறிய எள்ளினுள் எவ்வாறு எண்ணெய் மறைந்து

இருக்கிறதோ அதுபோன்று மறைந்தும் மறையாததுமாக
இலங்கும இறையின் இனிய வல்லதன்மையினை விளக்குகிறா
இதனை பாம்பாடடிச் சித்தர் 'எள்ளிலெண்ணெய் போலவுயிரா
எங்ஓம் நிறைந்தத ஈசன' என்றும், இடைக் காட்டுச் சித்தர்
“எள்ளிறைலம் போலெங்கு நிறைந்த பொருளை உள்ளிற்று
தித்தே யுணாவடைந்து போற்றீரே” என்று பாடுகின்றனா;

“எள்ளுள நிறைந்தது மிகுந்தது போல
எனனுள நிறைந்தவனே” — ஞான நடனம்

—(கோட்டாறு செய்குத் தம்பி ஞானியார்)

“எல்லாவுயிர்க்குள் நிறைந்தது எப்படி மயிலே
எள்ளுகுள் ளெண்ணெய் போலாகி

யிருக்குமாங் குயிலே”

— ஞானக குயில் மயிலேசல

குஃபி சலைமானும்” “எள்ளாடும் செககில் நெய் போல எங்கும்
சோந்துஞ் சேராது நிற்கும் ஹககான மெய்ப்பொருளை என
மெய்ஞ்ஞானப் பஃருடையிலும், இறைத் தனமையினை தத்துவ
விததகத்தினை,

“உள்ளாகி வெளியாகி உற்ற பொருந்தானாகி
விள்ளாத வீட டிலுறை விளக்கொளிலே உட்கருவே
எள்ளாடுஞ் செக்கினெய்போல எவ்விடமு ஆடிநின்ற
களளறையை யெற்கருளும் ஹாமீம றகுலுலலாயே

(உஹதத்து மாலை—13)

என விரித்துரைக்கிறார்.

நானீ

“நானென்றும் நீயென்றும் நடுவேயிருந்தெனது, நாட்டம்
தறிந்தவனு நீ” என ஞானப்புகழ்ச்சி இசைக்கிறது. புலவா
ஞானி கலைமான்,

நானென்றும் நீயென்றும் நானினுற பேசுவாரா
நானென்ற பொருளறிகிலாரா
தானென்ற பொருளதைத் தாரணியின மீதிலே
தர வேணு மிது சமயமே
தானாக நின்றகுரு தன்னிதயம் தன்னிலே
தனதாக அருள புரிகுவீர்.”

(திருத்தோத்திர குருவடி மாலை 24)

என்றும்,

“நானெனுஞ் சொல நீயொளிய நாடு பொருள் வேறில்லை
மெய

கோன் பொருளைக் காண வருள குருவே றஹ்மானே”

—றஹ்மான் கண்ணி—31

என்றும்,

நீயொழிய நானில்லை நிச்சயங் கண்டேயி நக்க

மாயிலலாக் கப்பல் நிலை பகர்வாய றஹ்மானே

(றகுமான கண்ணி—40)

என நிச்சயம் பகர்கிறார்,

உன்னுடைய ‘நான் என்பதை நிர்மூலமாக்கி அல்லாஹ்வின்
‘நான் என்ற பண்பை உணர்ந்து கொள்ளல் ‘ஸிபாதத—
பாஸிலிய்யா’ ஆகும். இது “முராகபா’க்களில் ஒன்று, நான்
என்பது அகப்பற்று — இது அகங்காரம் என்ற நான், கெட்ட
இடத்தில பரவொளி தோன்றும் என்பதனை ஞானியார்கள்
மரபாகப் பாடிப் பரவுகிறார்கள்.

இறை தத்துவத்தினை புலவர் ஞானி பலவாறாக பண்புற
பாடியளித்துள்ளார். அவற்றுள் சில அழகுறு அடிகளாக அமைந்
துள்ளன. அவைகள்,

“எங்கு எங்குந் தானாகி என்னிலும் பொருளாய்
இலங்கு மெய்ப்பொருள்” (தி. தோ மா. 41)

இருளிலே வெளியாகி
எங்குந் தானாகி இலங்கும
மெய்ப்பொருள்” (தி. தோ. மா. 22)

“அவ்வலஹ் தாயிருந்தவனே
யருபப் பொருளே”

போன்றவைகளாகும்.

ஞானியின் பாடல்களில் பின்வரும், சிவமயப் பொருள்
சிவான அருள் (நிராமயக் கண்ணி 44) சோம சுந்தரப் பொருள்
(நி.க. 17); நமசிவ (நி.க. 35); திருக்கூத்து (நி.க. 37) சிவ எனக்
கணமணி (ஞானக்கண்மலை 104) சிவஞானம் (ஞா.க மா 104)
சிவஞானி (ஞா.க.மா. 105), சிவமுத்தாரம் (ஞா.க;மா. 106),

சிவபத்திராம் (ஞா.க.மா. 106). சத்தியான சிவப்பொருள் 100 ஞா க.மா. சிவஞான சிற்பரம (34வா ஹிதியயா மாலை); நந்திபதம (21 உஹதத்து மாலை) சத்திசிவன் (ஞானப்பெண் மாலை 2): சத்தியாம சிவம், சிவமான பொருள் (61 ஞானககணமாலை); சத்தி சிவமானவனே (மெய்ஞ்ஞானப் பஃஞெடை) போனற இந்தச் சொற்றொடர்கள் ஆயவுசூர்மன.

சுமமாயிரு

சுமமாயிருக்கின்ற சுகததினை ஞானிகள் விரும்பி ஏற்றனர் அதனின் சுகம் பெரிது எனக் கண்டு அறிவுரை பகர்ந்தனர். “சொல்லும மெய்ஞ்ஞானசுககக் கடலையுண்டு யான சுமமாயிருக்க வருள்வாய்” எனக்குணங்குடியார் அருள் வேண்டிய தனமையினை காண்பிக்கின்றோம், தன்னில் சுமமாயிருக்கின்ற சுகமதே மோனம் ஞானத்திற்கு மோனம வேண்டும்; புலவா ஞானி காதிரியும்.

“சொல்லாம லொன்றையும் சுமமாயிருக்கின்ற
சூட்சுமது தாருங் குருவே

(திருத்தோத்திர மாலை 9)

“பேச்சைப் பெருகுகாது ஒடுககுதலாக்கியே
பேரினபம் பெற”

(ஞானப்பெண் மாலை 57)

எனப் பாடுகிறா.

மூவாசை—பெண்ணாசை

மூவாசைகள் இறைககாதலுக்குப் பெரும் பகை. இதனில் பெண்ணாசை நீங்க—மூவாசை ஒழிக்க வேண்டுவதனை,

“பெண்டாசை வைத்து நான் பேதலித்தலையாமல்
பேரின்பமதனை யருளவீர

(திருத்தோத்திர மாலை 15)

“செப்பு முலையா ராசை சிந்தை விட்டு நீங்கிடவும்

(திருத்தோத்திர மாலை 26)

“பெண் மண் பொண்ணாசைப் பெருமடசுகம் விட்டொழியு
கண்ணொளிக எட்டி எனைக கர்ப்பாய உரட்டமே”

(பராபரக சணணி 29)

‘பெண்ணுசையால பேதலிக்காமல் நீயும்
பெண்ணுசை பொன்னுசை விட்டொழிந்து
மண்ணுசையை நீக்கிக கண்ணொளியை நோக்கி
குண்ணொளியில் நிலவு ஞானப் பெண்ணே’

(ஞானப் பெணமணி மாலை 35)

“கம்ப மத மல முலையர் கண் வடையிற் சிக்காமல்”

(வாஹிய்யா மாலை 26)

“வலை வீசும முலையாரின் வஞ்சசத்தை விட்டொழிந்து”

(வாஹிதிய்யா மாலை 14)

“வலை வீசும முலையாசை உந்தென்னைச் சூழாமல்

(உஹதத்து மாலை 6)

இருக்கக் கேட்பதினைக் காணலாம்.

பிழை பொறுக்கத் தேடுதல்

பக்தனின்—சித்தனின்—முக்தனின் முதல்நிலை பிழை பொறுக்கத் தேடுதல். இந்நிலையினைக் கொண்ட பாடல்களை சூஃபிப் புலவர் களின் பா மரபிலும் காணலாம் இதனை, புலவர் ஞானி,

“கல்லாதவன் பிழையாக் கசடறவே நீக்கியருள்
பல்லாயிரங் கோடிப் பாவப் பிழை நீங்க’

(வாஹிதிய்யா மாலை 37)

“கல்லாப் பிழையுஞ் சொற் பிழையுங் கருதும்

பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்,

(அஹதத்து மாலை 23)

“என் பிழை பொறுத் தாண்டரு யகா

முன பிழை பின் பிழை பொறுத் தாண்டருள்

கண் பிழையுங் கருதும் பிழை பொறு

மண பிழை பொறுத் தாண்டருள் கணமணி”

(ஞானக்கண் மாலை 101)

“தொழுகாப் பிழைகளு முழுகாப் பிழைகளும்

தொடராய்ப் பொறுக்க வருள்வீர்.’

(திரு.தோ.மாலை 13)

மன்னவனே என் பிழைகள் மன்னித்தே யாண்டருள்வாய்
முன்னோர் பின்னோர் பிழை முற்றும் பொறுப்பாய்- என்னையந்
தநதை தாயின் பிழையை தாபரனே நீ பொறுப்பாய்”

(மெய்ஞ்ஞானப் பஃஞ்ஞடை)

“அபபன் பிழை பொறுத்து ஆண்டருள் ளேனுமென்று
எப்பொழுது முன் பாலிருக்கின்றேன்—தபபிதமாம்
தாயின் பிழை பொறுத்துத் தாபரனே காத்தருளவாய்
நாயடிமை கெஞ்சுகிறேனாயனே—தூயனே
சேயாமக்கள் பிழையுஞ் சேர்ந்த பெண்டிர் பிழையும்
தேயமதி லென் சீடர் செய் பிழையும் போயொழிய
முன்னோர் பின்னோர் பிழையு முஸலீமெல்லாம் பிழையும்
முன்னோனே நீ பொறுத்து முத்தியருள் ’

(மெய்ஞ்ஞானப் பஃஞ்ஞடை)

ரஹ்மான் கண்ணி 63 பராபரக் கண்ணி 54 முதலியவைகளிலும்
தன் பிழை மட்டுமின்றி எல்லோர் பிழையும் கேட்கும் தவநேய
நிலை தான் எனனே!

காபகவஸ்யனி

காபகவஸ்யனி எனும் சூஃபி ஞான சூக்குமச் சொல்லிற்கு
“விற்போல வளைந்த இருபருவமத்தி,” “சுதிமதி நடுவழி”,
“இறைதரிசனம் பெறும் ஓரிடம்”, “விற்பருவமத்தி” எனறெல
லாம் பொருள் கூறுவர்.

ஞானியா—சித்தர் பாடல்கள், குழுஉக்குறிகள்—மறைபொருட்
சொற்கள், பரிபாஷைச் சொற்கள்—code words பெற்றுத்
திகழ்வன. விரவி வருவன முஸலிம் புலவர் ஞானிகளின் பாடல
களில் இது பெரும்பாலும் அரபிச் சொற்களாக அமைந்துள்ளன.
எனலாம். மேலை நாட்டினர் இவற்றினை ஆய்ந்து “A survey of
Mystical Symbolism” (Mary Anits Ewar) என்ற நூல் வெளி
யிட்டுள்ளனர் “சூஃபியாக்களின் கலைச்சொல் அகராதி”—அப்துர்
ரஸ்ஸாக் என்பவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளதை அறிவோம் (ஆனால்
இவ்வகராதி பற்றிய விபரம் சரிவரத் தெரியவில்லை) இஸ்லாமிய
தமிழிலக்கியத்தில் பெரும் பகுதி சூஃபி (ஞான)ப் புலவர்களின்
பாடல்களாக மிளிருகின்றன. இக்குழுஉக்குறிகள் அனைத்தும்
தொகுக்கப் பெறல் (அகராதி) வேண்டும். சித்தர் பாடல்களின்
தனிச்சிறப்பு இக்குழுஉக் குறிச்சொற்சூக்குண்டு. அத்தகு அருஞ்
சிறப்பு—சூஃபியாக்களின் சொற்களுக்கமுண்டு

மேற்குறித்த காபசவ்ஸய்னி ஒப்பாய்வு (சித்தர் பாடல் களோடு)க்குரிய சொல் சித்தர்கள் “புருவத்திடை வெளி” என்று பாடியுள்ளார். புலவர் ஞானிகளும் இதுபற்றி பாடாத வரில்லை

இச்சூஃபி ஞான சூக்குமச் சொல்லினை, சுலைமானுல் காதிரி பயன்படுத்திய பாங்கினை,

“சதிரொலி வீசிடுங் காபகவுசைனி
மதியொளி வான வஸ்தைத் தெரிந்து
துதியுடனே யொருதூய்மைப் பொருளதைப்
பதித்துக் கொள்ளடி ஞானப் பெண்ணே.”

(ஞானப் பெண் மாலை 12)

ஞானக்கண்மாலை 51; தமிழ் பொருள்தர எக்காலக் கண்ணிபாட “நூரொளியைக் கண்ணிடையிற் காண் கவிதை காப்பு” எனப் பாடுகிறா மனோனமணிக கண்ணிபாட “இருளையறுத்து இருவிழி நடுவிலிருந்த பொருளறிந்தோர்க்கு அருளை அளித்து அனுதின மெய்யருள் ஆதி ரஹ்மானே? எனக் காப்பு வேண்டுகின்றார்.

“காபகவுசைனியைக் கமலவீதியிடையிலே
காட்டி வைத்தருள் புரிசுவீர
தாப தாப வொளியை கண்ணிடை மத்தியில்
தாரையா யருள் புரிசுவீர்.”

(திருத்தோத்திரமாலை—3)

என இறைஞ்சுகிறார்.

இல்

“இல்லல்லாஹீ” என எங்கும் நிரம்பி நின்ற எழுத்தினை இரு தயத்தினுள் இருத்தி, உலகாசை நீக்கி, மனம், மெய், வாயினால் “தின்று” செய்யின கலபினூடே இரு கண்ணிடை கதிரவனொளியினைக் காண்பீர்கள் என்றும் மிஸ்டிக் கருத்தினை புலவர் ஞானிகள் மரபாகப் பாடியுள்ளனர். அதனை சுலைமானுல் காதிரி திருத்தோத்திர குருவடிமாலை—28ல்:

“இல்லெனுஞ் சொல்லொன்றென்று இருத்தயதிற்
கண்டறிந்து
சொல்லாமற் சொல்லி மிக்காஞ் சுகம் பெறுவதெக்காலம்”

(எக்காலக் கண்ணி 46)

“இல்லென்ற மெய்ப்பொருளை இருதயத்திற் கண்டறிந்து
சுலத்தான லீருவில சுகம பெறுவதெககாலம்”.

என ஏங்குகிறார்

கனஜீல கருமாத்து மாலை—ஓராய்வு

நாகு ரொலியினைப் பாடிப்பரவும் பாமாலை ‘அருள் கவிதை (106), “பொருள மாலை” (106). அவர் தம் வரலாறு வழங்கும் வற்றாத பாமாலை. மேனமையாகிய காரணங்கள் (காரமதது) மிகுதமாகச் சொல்லும் சொற் பாமாலை, புலவர் ஞானி நாகுரரின் அந்த மிகவுள்ள அற்புதங்கள் அறிந்தமட்டிலும் சோததுரைத் தேன ” (242) என்கிறார். நூல பெயர் பொருத்தத்திற்கு ஏற்ப காரணம் நூற்றிழுப்பததொவறைக் கருதியுரைத்தனன்” (243) எனப் பாடுகிறார் காரணம் கூறும் சில பாடல்கள் (18, 19, 21 24 25, 26, 27, 42—50, 52, 57, 58, 161, 162, 164, 165, 170, 171) நாகுரார் ஹிஜ்ரி 910 இல் பிறந்ததனை (13)யும் ஹிஜ்ரி 9 8 சுவனபதி சார்ந்ததனை (17, 175)யும் கூறுகிறார்.

நாகுர் ஒலி முஹமமது கௌது குவாஸீர் (ஒலி) அவர்களிடம் முரீது தீட்சை பெற்றதனை (30)யும், நாகுரொலி மகன யூசப் சாகிபின் எட்டு மகன்கள் பெயர்களை (211, 212)யும் மறைந்த பின் காரணங்களையும் (215—230), புலம்பல கண்ணிகளாக (178 —192)யும் பாடியுள்ளார். நாகுரொலியின் பயண வாழ்வினை பாங்குறக் காட்டும் பாடல்கள் பல. அவற்றுள் காயல பட்டணம் 118, கீழைக் கரை 119. மேலப்பாளையம் 121 தென்காசி 123 ஆய்க குடி 124, பொதியமலை 125, திருச்சி 127, தஞ்சாவூர் 122 முதலிய ஊர்களுக்கும் சென்றதனைப் பாடுகின்றார். சுலத்தான இஸ்கந்தர் கிணறு தோண்டியதனை 147, செஞ்சிபிரபு, செல்வர் டிபுருகீம் சட்டிய மினூரா 231, பரங்கிப் பேட்டை தாலுதகான் மினூரா 237 மலாககா பீறு நெயனா மினூரா 234, பிரதாப் சிங்கன மினூரா 239, செய்து மரைக்காயா மினூரா 235, துளசி மகராஜா 14 கிராமங்களை நன்கொடை ஈந்ததனையும் பாடல்களில் அழகுற தெரிவித்துள்ளார்.

இறுதிப் பகுதி, பலவாறாக இரந்து நன்மை வேண்டியும் உற்றார் உறவினர் மற்று அனைவோர்களுக்கும் உருகி அவாதம் நன்மைக்கு நாடும் பாடல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

திருநதோத்திரக் காரணமாலை

முஹமயத்தினை அபதுல காதிரு ஜீலானி பேரில் பாடிய புகழ் பாமாலை. இதனை “நீத மெய்ஞ்ஞான மாலை” (5) என்கிறார்.

“சுந்தரமுடன் என் நாவாற் செந்தமிழ்க் கவிதை பாடினேன் 97 என இசைக்கிறார். பிறந்த நாள் ஹிஜரி 470 றமளான்(8) என்றும் காரணங்களை 22, 23, 24, 26, 37 போன்ற பல பாடல்களில் பாடி, பெருமைதனை, அருமைதனை காட்டுகிறார். அருள் வேண்டுவன, ஞான நிலை கேட்பன இம்மலைப் பாடல்கள் திருக்காரண அஹ்மதியா மலை. அஹ்மதுல் சபீறுநாயகத்தின் மீது ‘செந்தமிழ்மலை’ (7)பாக—மெய்நிலை, அருள வேண்டிப் பாடும் மலை. கபீர்நாயகத்தின் புகழ்விளிப்பன, பற்பல காரணங்காட்டி (36, 38, 40, 49, 53, 60, 62, 63, 64, 65, 69, 81, 82) பெருமை பகர்வன, பிறப்பு ஹிஜரி 500இல் (16) எனப் பகருகிறது, மரபு காட்டும் பாடல்,

‘எங்களினிற் சூல் மரபினிலுதித்த
ஏந்தலாம் ஹுசைன் மகவாய
திங்கள் போல வந்த செய்த புல் ஹசனின்
திருமக வாயுதித்தவரே
மங்களமாக ஹுசைன் வழி கிளையில்
மகமக வே பதினெட்டில
அங்கமே வெளியாய் வந்த ஆரிபுவே
அஹ்மதுல் கபீறு நாயகமே!’

என விளங்குகிறது.

கடுத்தவம் புரிந்ததனை (27)யும் மாமனார் செய்கு காமிலும் மன்குரிடத்தில் றபாயீதரீகா லீபா ஆனதை (21)யும் கூறுகிறது. ஹிஜரி 578ஆம் வருடம் ஜமாலுல் அவ்வல் 22தேதிநல்வியாழனில் துனியாவை விட்டும் நலமாயாகிறம்” போனதினை (91)யும் பகருகிறது.

சூபி மெய்ஞ்ஞானி—சித்தர் சுலைமானுல் காதிரியின் ஞானப் பாடல்கள் ஆயவு இத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. இது ஒரு அறிமுகமே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சித்தர் சுலைமானின்—பத்தரின பாக்களில் அமைந்துள்ள தர்க்கங்கள் பிற நல்லாய்வுகள், வெளிவராத நூல்கள் கிடைக்காத நூல்கள் இவை பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகள் மேலும் நடத்தப்படல் வேண்டும், அதற்கு இக்கட்டுரை துணைபுரியின் நன்று.

எண் விளக்கம்

1. கோட்டாறு ஞானியர் சாகிபு (றஹ)
II இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய
ஆராய்ச்சி மாநாடு-ஆய்வுக கட்டுரை
நற்சிந்தனை செப்74.
- 2 திருமணி நடன அலங்கார புஞ்சம் 293 பாடல்கள்
3. திருக்காரணப் பதங்கள் 5
4. ஷிபா மாலை 15
5. மெய்ஞ்ஞானத் தாயமகள் வினாவிடை அநதாதி 101
6. திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம 292
7. திருக்கோட்டாறு ஈரட்டகமாலை 16
8. கட்டை ஹஜ்ஜாஜு செய்கு முஹமமதொலிப் பதிகம் 14
9. உஹததது மாலை 46
10. ஞானப் பெண் மாலை 73
11. மெய்ஞ்ஞானப் பஃரெடை
12. பராபரக்கண்ணி 52
13. திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் 5
14. கலிற் நபிமாலை 24
- 15 திருத்தோத்திரக் காரணமாலை 63
16. திருக்காரண அஹ்மதிய்யா மாலை 107
17. எந்நாளோ கண்ணி 29
18. ஓட்ட மன்னான் ஷெய்கொலிப் பதிகம் 10
19. பாவா காஸீம் (ஒலி) பதிகம் 11
- 20, வேம்படிப் பள்ளி திருக்காரணப் பதிகம் 11
21. பேறு முனாஜாத்து 11
22. ஷிபா மாலை 70
23. திருக்காரணப் பதங்கள் 10
24. “ 6, 7

- 25, நாகூர் ஹமீதொலி நாயகப் பதிகம் 10
- 26, 27. கன்ஜூல் கறமாத்து மாலை 251
28. அடியேன்: அஹதத்துமாலை 34
வாஹிதத்துமாலை 28
கிலுற்நபி மாலை 10
29. அறியாதான். மெய்ஞ்ஞானப் பஃரோடை 105
30. கல்லாதவன்; வாஹிதிய்யா மாலை 37
31. கல்லாத பாவி: வாஹிதிய்யா மாலை 64
32. கல்லாத புல்லன்: வாஹிதிய்யா மாலை 10
ஞானப் பெண்மாலை 71
33. கல்லா மூடன். அஹதத்து மாலை 32
34. சின்னவன்: மெய்ஞ்ஞானத் தாய்
(அ) மகள் வினாவிடை அந்தாதி 101
(ஆ) எந்நாளோ கண்ணி 29
(இ) திருத்தோத்திரக் காரணமாலை 63
35. சிறியேன்: உஹதத்து மாலை 46
திருத்தோத்திரக் காரணமாலை 55
திருக்காரணப் பதிகங்கள் 6
கிலுற்நபி மாலை 18
36. மிகச் சிறியேன்: பகீறு மன்னான் முஹம்மது (ஒலி)
பதிகம் 10
37. சிறியன்: கிலுற்நபி மாலை 19
38. சிறு பயல்: நெஞ்சொளிவு மாலை யந்தாதி 51
39. பையல. வாஹிதிய்யா மாலை 41
திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் 282
40. பைதல்: வேம்படிப்பளளி-திருக்காரப் பதிப்பகம்-II
41. நாயடியேன்: வாஹிதிய்யாமாலை 9
42. நாய்போலடியேன்: அஹதத்து மாலை 32
43. பாவி (அ) மெய்ஞ்ஞானத் தங்கப்பாட்டு மாலை 142
(ஆ) திருக்காரண அஹ்மதிய்யா 2, 11, 107
(இ) மெய்ஞ்ஞானத் தாய்மகள் வினாவிடை
அந்தாதி 94
(ஈ) வாஹிதிய்யா மாலை 66
(ஊ) கலிற்நபி மாலை 10 13, 44

(ஊ) திருத்தோத்திர குருவாடி மாலை 14, 15, 41;22

(ஈ) பகீறு பதிகம் 10

(ஏ) ஷிஹா பதிகம் 3

(ஐ) திருமணி நடன அலங்காரப் புஞ்சம் 264

44 புல்லன். வாஹிதியயா மாலை 58

45. Asbrry A. J. Sufism-an account of the Mysties of Islam 1956 P 75 to 83

46. குலாம் காதிரு நாவலர்—ஆரிபு நாயகம்
அபதுல் கனி —பாதய்ஹிப் பதிகம்

47 “அஹ்தத்தெனும் மாலையையமபத் தைந்தாய்
உஹ்தத்தெனும் மாலையேரெட்டும நாற்பதுமாய்
(சுலைமானுல் காதிரி)

48 “எழுத்திரண்டு மண்ணாக இருக்கும் வெள்ளையாக
இலாஹவென்றால் மூன்றுந் தண்ணீரிலங்கச
சிவப்பாக

இல்லா வன்றால் மூன்றும் பச்சை இதுதானே காற்று
.. . . அட்சரமே அக்னியாம் அது நிறமே
கறுப்பு.” (பிஸமில் குறம்)

49. “அனாசிர மண் மண்ணீரலாம் அதின் மன்னர பூபக்கராம்
துய்யவழிவாயாம் வாசல காவல ஜிபுரீலாம்
பாரு (114)

தண்ணீர் கருவிரலாம் தரிப்பு உமறகத்தாபாம்
கணபார்வை வாசல் மீக்காயீல காவலாமென்று
பாரு (115)

காற்று நுரையீரலாங் கனத்த வுதுமானரசாம்
பார்த்து இசுரூபீல் காவல மூக்கு வாசலென்று
பாரு (116)

நெருப்புப் பித்தென்று வீடாம் நேசசரலியதிலரசாம்
வாசல் கரிதனறதிலே காவலிசுரூயீல் பாரு (117)

ஆகாசம பூவென்ற தாம் அதிலிருப்ப தஹமதுவாம்
வாசல் சுல்தானஸீறக காவல் நூரூயீல பாரு (118)

50. கடலிலே திரியும ஆமை கரையில்
ஏறி முட்டையிட்டுக
கடலிலே திரிந்த போது ரூபமாவாறு போல.”

—சிவவாக்கியர்

கடையநல்லூர் புலவர் ஞானி ஷெய்கனா ஷெய்கு உதுமான்

அரபகத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கும், கேரளத்திற்கும், தமிழக கேரளக்கடற்கரையோரப் பட்டினங்களின் வழியாக, கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு இறுதியிலிருந்து இஸ்லாமியர்கள் வரலாயினர். இதற்குத் தகுந்த அரிய சான்றுகள் கிடைத்த வண்ணமிருக்கின்றன,¹ இவ்வாறாகப் பல காலக் கட்டங்களில் வந்துற்று உறைந்தோர்களுள் திட்டுவிளை (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்) ஷெய்கு உதுமான் மஷாயிக்(ரஹ்) எனும் “அப்பச்சி அப்பா” அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர் கேரளத்தின் கொச்சி போன்ற பிற பகுதிகளிலும், தமிழகத்தின் நாகர்கோவில், கோட்டாறு போன்ற பிற இடங்களிலும் தங்கி, பின்பு, திட்டுவிளையில் உறைந்த தவச் செம்மலாவார். இஸ்லாம் இங்கெல்லாம் இனிது தழைத்தோங்க அறப்பணி அருட்போதனை புரிந்தவருமாவார். இவ்வருட் செம்மலின் மகனார் ஷெய்குமீரான் லெப்பை. இவர் தம் அருமை மகனார் புலவர் ஞானி ஷெய்கனா ஷெய்கு உதுமான் ஆவார்.

“கைத்தறிக்குக் கடையநல்லூர்” என்பது புகழாரம். இஸ்லாமியப் குஃபி (ஞானி) பக்தித் தமிழ் பூத்ததும், வளர்ந்ததும் இந்நல்லூரே. ‘திருமதிலூர்’ இதன பழமைப் பெயர். இவண் ஹிஜரி 1111இல் முஹர்ரம் பிறை 10ஆம்²நாளில் ஷெய்கு உதுமான் பிறந்தார். இவர் முஹையத்தீன அப்துல்காதிர் ஜீலானி அவர்களின் பதினைந்தாவது தலைமுறை ஆவார். இளமையிலேயே இறைத் தேட்டத்திலும் நாட்டத்திலும் ஈடுபடலானார். தந்தையார் இவர்தம் முதல் குருவாக இருந்தார். பின் காதிரிய்யா தரீக்கா அஷ்ஷெய்கு முஹம்மது (ஸபிய்யிரஹ்)விடம் ‘பைஅத்’ பெற்றார். எனினும் நெஞ்சம் நிறைவுறுது, கௌதுல் அஃலம முகியத்தீன் அப்துல்காதர் ஜீலானி அவர்களிடம் இறைஞ்சி வேண்டி நின்றார். இவர்களின் ஆக்ஷேபப்படி ஸய்யிது மஸ்லூது (ரலி) அமர்த்தப்பட்டார். இவர்தம் சோதனைகளில் வெற்றி பெற்று இவரையே தம ஞான குருவாகப் பெற்றார்.

இவர் அரபு, உருது, பார்ஸிமொழிப் புலமை மிக்கவராக விளங்கினார். ஹிஜரி 1143ஆம் ஆண்டு ஆற்காடு நவாப் முஹம்மது லி ம ‘பூஸ்கான் புலவர் ஞானி புகழறிந்து, போற்றி நிலங்கடி

மானியமாக வழங்கினார் நவாப் இஃதிபாருகானும் ஷெய்க்ஸு
மேன்மையறிந்து சிறப்பித்தாரா.

தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில், இலங்கையில், தீன்கடர்
ஞானச் சுடரொளி பரப்பினார் பல அற்புதங்கள் புரிந்து² இறை
ஞானப் போதங்களை³ தம் லைக்கியங்கள் மூலம் அறிவித்து
ஹிஜரி 1191இல் மறைந்தும் மங்காச் சுடரொளியுடன் இலங்கு
கிறார்கள்.

கலீ பாக்கள்

இவர்தம் கலீபாக்களாக (அ) ஸெய்யிது அஹ்மது ஆலிம்
(ஆ) தாஹா முஹம்மது (இ) தக்கடி பஸீர் லெப்பை (ஒலி) ஆகி
யோர் விளங்கினார்கள். இவர் பாடிய நூல்களாவன:

ரஹ்மான் முனாஜாத்து, ரசூலுல்லா முனாஜாத்து, முகையத்தீன்
ஆண்டகை முனாஜாத்து, துஆஇரப்பு, மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி,
பதங்கள் [இசைப்பாடல்கள்]: ரசூலுல்லா மீது 23; முகையத்தீன்
ஆண்டகைமீது 11, ஸெய்யிது மஸவூது நாயகம் மீது 23; பல
வகைப் பாடல்கள் 7.

புகழ்ப் பாக்கள்

'ஷெய்க்ஸு ஷெய்கு உதுபான் [ஒலி] அவர்களின் மீது கா. ப.
ஷெய்குத் தமபி பாவலர் பாடிய 'தோத்திரப் பதிகம்,' கோட்
டாறு மாதிஹுல பதூல் S S. ஜமாலியா ஸெய்யிது அபுல்கா
ஸிம் ஹுஸைனிய்யில் காதிரியயி பாடிய 'வள்ளலே ஒலியுல்லாவே
சிவராமங்கலம் முஹம்மது இப்ராஹிம் கலீபா சாஹிப் பாடிய
'உதுமான் ஒலி முனாஜாத்து' முதலியன புகழ்ப் பாக்களாகக்
காணக் கிடைக்கின்றன.

நூல்—பரப்பு ம விரிப்பும்: ரஹ்மான் முனாஜாத

இருபத்தொன்பது அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தப்
பாக்களால் ஆயது. அரபுச் சொற்கள் மிக அதிகம். காப்புப்
பாடல் தவிர, மீதி இருபத்தெட்டுப் பாக்களின் இறுதியடி
'ரஹமானே' என முடிகிறது. இறைவன ஞான நோக்குடன்
இறைஞ்சுவதாய் அமைவது இம் முனாஜாத்து, அதனுள் ஒரு பா;
இ

தால்] ஆணவம்-காமம், ஹவா-பேராசை] கவரப் பெற்று மாழ்கி வீழ்கின்றனர் இதனை அழகிய உவமையான, 'பேய்த் தேரைப் புனலென்று எண்ணித் திரியும் உளைப்போல'-சானல் நீரை நாடி ஓடிச் செல்லும் மாண்ப்போல என்பதனால் விளக்குகின்றார்கள். இந்த உவமையினை 'சித்தர்கள், புலவர் ஞானிகள் பயன்படுத்திய பாங்கும் அறிந்துணரத்தக்கது.

பாலைவனத்தில் நீர் இருக்கிற மாதிரி ஒரு ஏமாற்று ஜாலம் நடக்கிறது. அதுதான் கானல் நீர்' (Mirage) என்பது. பிரதிபிம்பம் (Reflection) ஒளிச்சிதறல் (Refraction) கொள்கைகளைக் கொண்டு அறிவியலில் இதை விளக்குகிறார்கள். இது என்னவென்றால், பாலைவனம் மாதிரியான ஒரு பரப்பு வெளியில் மிக உஷ்ணம் ஏறிப்போய்க் காற்றுப் பிரதேசம் லேசாகி விடுகிற போது தூரத்திலிருந்து பாாப்போர்க்கு நீரிலே பிரதிபிம்பம் தெரிகிற மாதிரி மண்ணிலேயே தெரிகிறது. தூரத்திலிருந்து பார்க்கிறபோது வெறும் மணற்பாங்கான பூமியே ஒரு நதிஒடுகிற மாதிரி தெரியும். அதைநோக்கிப் போகப்போக-அதுவும் தள்ளித் தள்ளிப்போகும். இப்படிப்பட்ட கானல் நீரைப் பார்த்து மான்கள் உண்மையான நீர் என்று நினைத்து அதைத் தேடி ஓடி கடைசியில் ஓட முடியாமல் களைத்து, வெயிலின் உஷ்ணம் தாங்காமல், மிகவும் பரிதாபமாக உயிரை இழக்கும். 'லோக மெல்லாம் மாயை' என்கிறது அத்வைத சாஸ்திரம். இந்தக் கானல் நீர் உவமானம் 'மருகத்ருஷ்ணா'—மானின் தாகம்-அநதத் தாகத்தினால் தேய்படும் கானல் நீருக்கே பெயராகி விட்டது. கானல் நீரைத்தேடி ஓடி ஓடிப்போய் பாவம் கடைசியில் வெயில் தாளாமல் பிராணனை விடுகிற மான்கள் மாதிரி, இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான அற்ப சுகத்தைத் தேடித் தேடி ஓடி வீணாகப் போகிறது. மும்மலத்தினால் அழிகிறான்—வீழ்கிறான்—ஆணவம்—காமம்—ஹவாமுதலான கானல் நீரோட்டம்தான், நமமை இழுக்கடித்து, அலையாக அலையவைத்து நாசமாக்குகிறது. எனவே புலன்களின் இந்த வேட்கையை (விஷயம்ருகத் ருஷ்ணா) அடக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள் பல விதமான ஆசையைக் கானல் நீரை—நோக்கி ஓடாமல் இருக்கும் படி—அவற்றின் தாகத்தை அடக்கச் சொல்லி வேண்டுகிறார். அவ்வணமே அடக்கிய ஞானி ஷெய்கு உதுமான் ஒலி ஆவார். இனி அப்பாடலைக் கேட்போம்.

“தவாபை அறிந்தும் அறியார்போல்

தணுமாய் கையும் ஆணவ காமம்

ஹவாவில் மனதைச் செலுத்திவரும்

கபலந் தனி ல் வீழ்ந்தடைந்து

செவ்வான்பேய்த் தேரைப் புனலென்றெண்ணி
 திரியும் உளைப போலே திரிந்து
 ஹவாவை அகற்றி உனசிருபை
 அருள்வாய் ஆதி ரஹ்மானே!”

(4)

இவரின் மெய்ஞ்ஞானக் கும்மிப் பாடலிலும் புலன் வேட்கையை
 விரட்ட,

“ஆணவ மாயை ஹவாநபுஸுக்
 காதாரமான—அஜாசீலாம
 வீணன புலையாள் னைத்துரத்தி
 மெய்சொலலிக் கும்மியடியங்கடி ”

எனப் பாடுகிறார். இவைகள் அஜாசீல்--இப்லீஸ்--சைத்தான்
 என்கிறார். தீமை சைத்தானிய குணங்களை வீணன புலையாள்
 என உருவகித்து--அவற்றை விரட்டியடித்து மெய்யினை நிலை
 நாட்டி மகிழ்ச்சியினை வேண்டுகிறார்

றலுல்லா முனாஜாத்து

இருபத்தொன்பது தொங்கிசைக் கொச்சகப் பாக்களால்
 அமைவது றகுலுல்லா முனாஜாதது. ‘றகுல் நபியே’ என ஈற்றில
 முடிவுறுவது. செந்தமிழில் பெருமானாரின் மாண்புகழ் விரிப்பது,
 முகமம்தொளி, படைப்பினங்களின் ஆதாரம் எனும் தத்துவ
 வித்தகத்தினை புலவர்கள், ஞானிகள், ஒரு மரபாகப் பாடிப்
 போற்றியுள்ளனர். அதனை உதுமான ஒலி,

‘அஹதி லொளிவாக உதித்து
 அஹ்மதாய் முன் பணிநது
 ஸஹுதி லிருந்தே மயிலாய்த்
 தோன்றி வியர்வு பொழிந்ததனால்
 மிகுதிக் கலகு வான்புவியும்
 விண்ணா மனுஜின் னெவ்வயிரும்
 தகுதிபெறவுண பாகநின்ற
 செய்யிதுர் ரகுல் நபியே ”

என்று பாடியருளியுள்ளார்.

முஹையத்தீன் ஆண்டகை முனாஜாத்து

இருபத்தொன்பது ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களால் ஆயது.
 ‘முஹையத்தீனை’ எனப் பாடல்கள் முடிவுறுவது. காதிரிய்யா
 குஃபி தரீக்காவினை(குமு)நிறுவிய ஷெய்கு அப்துல காதா கவ்துல

அஃலம் முஹையத்தின் அப்துல்காதர் ஜீலானி(கி.பி 1078—1166) அவர்களின் புகழ் பெருமை பாடுவதும் இம் முனாஜாத்து.

து ஆ இரப்பு

ஆசிரிய விருத்தம் 1; பஹ்ரெடை வெண்பா, இவைகள் இறை வனிடம் இறைஞ்சும தமிழ்ப் பிரார்த்தனைமாதலை, நபிமார்களுக்கு அளித்த பலவேறு பேறுகளை-நல்லருள் நிகழ்ச்சிகளை-வேத மருளியதைக் கூறியும் துஆ இரக்கின்றார், ஆதம்முதல் ஆரம் பிக்கின்றார். இப்பா மரபும், புலவர் ஞானிகளிடம் காணப்படும் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஒரு சில அழகு அடிகள் காண்போம்.

“இபுரூஹிம் நன்னபிக்கு எரிநெருப்பைப் பன்னீராய்
புனிம்தில கொடுத்த புண்ணியனே—ஹபீபான
இஸ்மாயில் நன்னபிக்கு இடரும் கருவியை உன்
வசமாகக் காத்தருளும் வல்லவனே— நிசமாக
ஸககரியயா நன்னபியைத் தருவினுள் னேவைத்து
முக்கியமுடன் காத்தருளும் வேந்தனே.”

இங்ஙனமாகப் பாடும் பாவணமை கற்றுணரத்தக்கது. பிழை பொறுக்கத் தேடுகையில் பாவிதாக—புல்லனாக—பொய்யனாக— நின்று இரந்து—கசிந்தருகி இறைஞ்சுகிறார்.

இரணம்' என்ற சொல்லை முஸ்லிம் புலவர்கள் மட்டுமே தம் பாடல்களில் வழங்கக் காணலாம். அது 'ரிஸ்க்' என்ற அரபிச் சொல்லிற்குரிய தனிப் பொருள்தரும் திருமிகு தமிழ்ச் சொல் லாய் அமைந்து விட்டது. [ரிஸ்க் = ஆகாரப் பொருட்கள் அத்தனையும் உட்பெறும்]. சோலி—ஜோலி—வேலை எனும் பழகு தமிழ்ச் சொல்லையும் பயன் படுத்தியமை காணலாம்.

மெய்ஞானக் கும்மி:

கும்மி— நாட்டுப்புறப் பாடல் வகையைச் சார்ந்த இலக்கிய மரபுடைய பாவகை. கருத்துக்களை எளிய முறையில் இசையோடு தருவது. இதனைப் 'பெண்கள் இலக்கியம்' எனலாம். ஏனெனில் பெண்கள் பாடி ஆடுவதற்குரியதாக அமைந்துள்ளன. மேலும் ஞானம் பகரும் கும்மிப் பாடல்கள் பெண்களும் ஞானத்தை அறிதற்கு விரும்பத் துணைசெயத் தோன்றியதோ என்ற வினாவும் எழுகிறது*. ஞானக் கும்மிகள் தமிழிலக்கியத்தில் பல அழகுக்கு அணிசெய்கின்றன.

ஞானக் கும்மி ஞான சூட்சுமங்களை உட்பொதிந்து உயரிய அரிய ஞானங்களைத் தருவது. உட்பொருளறிந்து கொள்ளல்

கடினம். இக் கும்மி, காப்பு வெண்பா-1; 98 கண்ணிகளால் ஆனது. முதல் சில [1—13] கண்ணிகள் காப்பாக அமைந்துள்ளன. நூரே முஹம்மதிய்யா—இறசூல் பாதம்—ஆதம முதல, அன்பியாக்கள், அபூபகா—உமர்—உதுமான்—அலி—ஹஸன்—ஹுஸைன்—வள்ளல் முஹியத்தீன்—ஷாகுல் ஹமீது—குரு மஸ்லூது—ஆகியோர்களின் துணை வேண்டுகின்றார்⁷. முஸ்லிம் புலவர்கள் பாடிய காப்புப் பாடலாய்வு தனி ஆயவிற்குரியது. அரபுச் சொற்கள் இக் கும்மியில் கலந்துள்ளன. இறைத் தத்துவத்தினை,

“துவக்க ஆதீ அனாதியுமாய்ச்
சொல்லிய ஆணபெண இலாததுவாய்
எவர்க்கும் எட்டாப் பழம்பொருளை
இறைஞ்சிக் கும்மியடியுங்கடி.” (53)

என்கிறார். ஐந்தெழுத்து தத்துவத்தினை,⁸

அஹதுவாகி அஹமதுவாய்
அல்ஹமதுலில்லாஹ் வெஹும பொருளாய்
உஹதத்தாக வருகின்ற ஸிபத்தை
உவந்து கும்மியடியுங்கடி [54]

என இரத்தினச் சுருக்கமாகப் பாடியருள்கிறார்.
பிராணத் தத்துவத்தினை ஓர்ந்துணர்ந்த யோகி,

“இருள்வெளியும் ஒன்றாய்க் கலந்தே
ஏகாந்த மாகிய மைதானில
வரும் பிராண தத்துவம் தன்னை
மகிழ்நது கும்மி யடியுங்கடி.” [58]

என சரதத்துவம் பேசுகிறார். ஒன்றிறையோனை,

வெளியிலே யொளிவா யிலங்கி
மெய்ப்பொருளாய், அருமைப்
பொருளாய்த் தெளிய வோரலியானவன் [40]
வாக்கு மனதிற்கும் எட்டாத வான் பொருள் [70]
மெய்யன் [80] வானபற்றி நின்ற மறை பொருள் [73]

எனப் பலவாறுகக் கூறி மகிழ்ந்து கும்மியடிக்கச் சொல்கிறார்.

கும்மி இசையோடு—நடன இசையூட்டும் பாவடிகளாக,
ஞானப் பொருளையும் பூட்டி வைத்துள்ளார். அதனை.

“திமிதித்தி தித்திமி தித்தியெனத்
திரு நடனங்கள் புரிநதாடும்
இமைக்கும புருவ நடுவில நினருளை
இணங்கிக் குமமியடியங்கடி”

என்பதில் புருவநடு- காபகவ்ஸய்னி என்பர். சூஃபிஞான குக்கு மங்களில் முககியமானது இதனைப்பற்றிப் பாடாதபுலவர் ஞானி களே இலலை. இதனை ‘கதிர்மதி நடுவழி’ [இறை தரிசனம் பெறும் ஓரிடம்] ‘விற்போல் வளைந்த இரு புருவ மத்தி’ என்பர். சித்தர்களும் இதனைப் பாடியுள்ளனர். இஃது ஒப்பாய்விற்குரியது. இதனைத் ‘தன்னையறிந்தவம்’ என்றும் கூறுவர். இதனை மேற் கோள் பாடல்களும் ஒருவாறு விளங்கும்.

இங்ஙனமாக மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி கற்கக் கற்க ஞானத்தினை தருவதாக அமைந்துள்ளது. அவற்றினை ஓர்ந்துணர்ந்து அறிவது சுலபமல்ல. இக்கும்மியினை,

‘,விறகு நான்கு தரீக்கத்திலும்
ஷஹீஹாய்க் கும்மிக் கவிதை செய்தேன்.’ (96)

எனப் பாடுகிறார்.

இக் கும்மி ‘நற்கருத்து’ (98) என்றும் இதனைப் படித்து உண்மை கொண்ட தீனவர்க்குத் தினமும் இறைதிருவுளமாகும் என முடிக்கிறார்,

நற்கருத்தாக பக்கீர் உதுமான் மெய்ஞ்
ஞானக்கும்மி படித்ததையும்
எக்கீன கொண்ட தீனவர்க்கு நிதம்
இலாஹி திருவுளமாக ஆமீன.’ (98)

பதங்கள்

பதம் எனின் இசைப்பாடல்; இசைப்பாடல்கள் இன்னிசை யுடன், கருத்திசைவும் கொண்டு விளங்குவன.

றகுலுல்லா பேரில இசைப்பாடல்கள் தரும் செய்திகள்

பெருமானாரின் பண்புகளை—புகழினை—பொழியும் அமுத மொழிகளில் அவர்களது வடிவினை.

“பாரில் பாதம் தோயாத நடையும்
பரிமளம் வீசிய குங்கும உடையும்
சீரமையான கார்மேகக் குடையும்
காதம் நிறை வீசும் கஸ்தூரி மணத்தினை”

எனப் பல பாடல்களில் பாடுகிறார். (நினைவாய் எனதுள்ளம்) மானுக்குப் பின்நின்றதனை வேடனுக்கு 'தீன' தந்ததும் (அங்கம் கஸ்தூரி) பாடுகிறார்.

“எல்லா நபிக்கும் ஒருமுத்தே — இல்லல்லாஹ் எனும்
வல்லோன் திருவொளிவில—வித்தே
“ஈரேழு லோகம் மெய்ககவே ஒரு குடைக்குள்ளே
கலிமா நடக்கவே அருள புரககும் இரகூலே”.

(சாஹிபின யோகமே பதம்)

எனும் அடிகள் திருமபத் திரும்பக் கற்றுணரத்தக்கதன்றோ!

உவமைகள்

புலவர் ஞானி பயன்படுத்திய சில உவமைகள்,

‘மழைக்காய் வருந்தும் பயிர் போல’

(கருணை புரிந்ததொருபோது—பதம்)

‘பஞ்ச நெருப்புப் போல’ (கும்மி 33)

‘கனல உலைக்குள மெழுகது போல’ (அடிக்கடி ஆசை)

‘வானில் இடிகொண்ட மயிலபோல’ அடிக்கடி ஆசை)

‘உலைவாய் மெழுகது போல’ (வருவீர்-பதம்)

அபூஜஹலினை வென்றதனையும்—மிஃராஜ் வளத்தினையும் பாடியுள்ளார். அவைகளெல்லாம் இசையோடு கற்றுணர்ந்தறிவதற்குரியன.

இங்ஙனமாக அவரது இசைப்பாடல்கள் தொகுப்பு முறியத் தீன் ஆண்டகைபேரில்—11, குருமஸ்வது பேரில் 23 பல்வகைப் பாடல்கள்—7 என இசையூட்டும் இனப்ப பாக்களாக இலங்குகின்றன.

மேலும் புலவர் ஞானி ஷெய்கனு பாடிய பார்னிப் பாடல்கள் மூன்றும், ஆற்காடு நவாப் மஹபூஸ்கான் மீது பாடிய அறப்புப் பாமாலையும் காணக் கிடைக்கிறது.

இங்ஙனமாக குஃபி ஞான இலக்கியத்திற்கும் இஸ்லாமியப் பக்தி இயக்கத்திற்கும் தொண்டாற்றியப் புலவர் ஞானியாக—குஃபியாக—ஒலியாக—மறைந்தும் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் கடைய நல்லூர் ஷெய்கனு உதுமான் (ஒலி).

எண் விளக்கம்

1. i-Fresh Light on Arab Trade with South India: Page 69
A Abdul Majeed M.A, Damlica Vol II Part III.

ii-இஸ்லாமியத் தென்றல்: பேராசிரியர் கலாநிதி
உவைஸ், M.A ; ph.D

தென்னகத்தின் தொன்மை: கே.பி.எஸ் அமீது, B Sc ;
B L ;M Litt.

2. “இறந்திடும் மையித்தினொடு மொழிந்தீர்
இரும் பெரும் புனலிடை நடந்தீர்
சிறந்திடு நதியில் சீடாகளிருவர்
செல்லுறு தருங்கரை சேர்த்தீர்
அறந்தரும் அரசன் அவையிடைப் பல்லக்கு
ஆளிலா தேகிட வளைந்தீர்
திறந்தரும் அரிய கடையநல லூர்வாழ்
ஷெய்து உதுமான் எனும் ஒலியே”.

(தோத்திரப் பதிசம்)

3. “ஹக்கொடு நபிகள் நாயகம் அப்துல்
காதிரு பெயரினுக் கழகாய்
மிக்குறு முனாஜாத்துடன் உயிர்ப் பதமும்
மேன்மைசேர் கும்மிபு மருளி
ஷக்கற எவரும் பலனபெறச் செய்த
தகைசொல வாயதும் உளவோ
திக்கெல்லாம் புகழும் கடையநல் லூர்வாழ்
ஷெய்குது மாளெனும் ஒலியே.”

4. (அ) கானலை.. ஆடாய் பாம்பே! [பாம்பாட்டிச் சித்தர்]
(ஆ) ஏட்டிலே...நெஞ்சே! [கணபதிதாசர்—நெஞ்சாதி
விளக்கம்.]
(இ) பேய்த்தேரை...தரித்து! [ஞானமணிமாலே (100)
பீரப்பா
(ஈ) ஞானமணி மாலையிலிருந்து ஒரு கவிமணி—கானல்
நா—கட்-எம்.எஸ். பஷீர் [முழுக்கம் 5-9*70]

5. முகம்மது-படைப்பினங்களின் ஆதாரம்.

- (1) சீரூப்புராணம்—“கலைமறை ..
- (2) ஞானப்புகழ்ச்சி—“பரமநபி...
- (3) மஅரிபத்து மாலை—“நபியைப்...
- (4) வேத புராணம்—“நாமங...
- (5) ஞான தோத்திரம்—“திங்கள் உடுக்...

6. கொங்கண நாயனார் வாலைக்கும்மி
மதுரை வாலை சாமி ஞானக்கும்மி
சையப்பமுதலி அத்வைத ஞானகக்கும்மி
பாலவானந்த சுவாமிகள்
கோட்டாறு ஞானியாரா சாஹிபு
கோட்டாறு ஷெய்குத் தமபி சாஹிபு
செய்கு முஹம்மது அப்துல்லா சாஹிபு

7. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள்—டாக்டர் M.M. உவைஸ் M.A, Ph D, ஆய்வுக் கட்டுரை-1973.

8. 'ஐந்தெழுத்து'- ஆய்வுக்கட்டுரை M.S, பஷீர்-1978.

9. (1) இருவரும்...ஹீ! [ஞானவிகடசமத்து—பீரப்பா-18]
- (2) கலைகளான...இருளே! தெளஹீது மாலை தர்வேஸ் மீராஹ்லி]
- (3) தனனை சிங்கா! [ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி—பீரப்பா]
- (4) நெற்றிக்கு...மந்திரம்! [திருமூலர்]
- (5) நுதல்நடுவே ..அறிவீரே! [பிஸ்மில் குறம்—பீரப்பா]
- (6) நெற்றிக்குநேரே...உடம்பு! [ஒளவைக்குறள்]
புருவத்திடை—உடம்பு! [ஒளவைக் குறள்]

சூரங்குடி ஷெய்கு தர்வேஸ் மீராநொலி

இலக்கி உவானிலே பல முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் அறியப் படாது இருக்கின்றனர். அவர்களுள் முற்றும் துறந்து, இறையினைப் பற்றியொழுகிய தவச்செம்மலாக — தியானத்திலும் மோனத்திலும் தொழுகையிலும் ஈடுபட்டுத் தன்னையே உயர்த்திக் கொண்ட நாதாவாக-ஞானம்-பக்தி-யோகம் ஆகியவற்றின் மூலம் முக்திபெற்று-உள்ளும்புறமும் ஒளி பெற்று இலங்கும் இறையன்பர் சூரங்குடி புலவர் ஞானி மீராநொலி அவர்களின் அறிமுகப்பாங்கில அமைவுறுவது இக்கட்டுரை.

சூரை என்னும் ஒருவகைக் கொடிகள் அழிக்கப்பெற்று மக்கள் குடியேறியது, குமரி மாவட்டத்தின்கண் அமைந்த சூரங்குடி என்னும் நல்லூர். இப்பதியிலே ஹிஜ்ரி 1085 இல் அரபி நாட்டிலிருந்து வந்துறைந்து, ஹிஜ்ரி 1121, ஜமாதுல் ஆகிர் 13இல் மறைந்தும் மங்காச் சுடரொளியுடன் இலங்குபவர் மகான்செய்கு தர்வேஸ் மீராநொலி அவர்களாவார். இவர்தம் இயற்பெயர் ,ஷெய்கு மீரான்,. ‘தர்வேஸ்’ எனபது அன்றாது சிறப்பு அடைமொழிப் பெயர். இவர்தம் வாழ்க்கை வரலாறு முற்ற முழுதும் தொகுக்கப்படவில்லை. பாடிய பல பாடல்களும் ஏட்டுச் சுவடியாகவே பல்வேறு இடங்களில் உள. அவற்றினை எல்லாம் தொகுத்து-ஒன்று சேர்த்துப் புதுப்பித்தல், நமது தலையாய இன்றியமையாத கடனாகும்.

இப்புலவர் ஞானியைப்பற்றி அன்றாது பாடல்களிலிருந்தே அறியக் கிடைக்கும் வாழ்க்கை [Bio-Data] குறிப்புக்களாவன. “சாதி மரபினிலுதித்த அபுசாலீகின் மகமே தமிழேன்” [சுரிசனைப் பத்து பாடல் (1)] எனும் அகச்சான்று அவர்தம் தந்தையார் பெயரினைச் சான்று பகருகிறது. “அறபி நாடதில் நின்னுறை சூர நன்னகரில் பேறு பெயர்மீரான்” [நாகூர் ஷாகுல் ஹமீது புகழ்பாடல் (9)] என்பது அவர்கள் அரபு நாட்டவர் என்பதற்குச் சான்றாகும். “வேதத்திலுயர் கோடை சற்குருவான தான் தன் ஹம்ஸாவெனும்;ஷெய்கு” [முஹிய்யத்தீன் முனாஜாத்து

பாடல் (4)]; ‘‘குருபரனும் கோடை நகா லெப்பை ஹம்ஸா குறித்த உபதேசம்’’ [முகையித்தீன் அகவல் பாடல (10) எனும் அடிகளில் இருந்து கோட்டாறு ஹம்ஸா லெப்பை லெப்பை ஷெய்கினை, மீராநொலியின குருவாகக் கொள்ள இடமுண்டு.

தனனை அடக்கமாகக் கூறும் அழகிய பண்பு சூஃபிப் புலவா களிடையே காணும் மரபாகும். அதற்கொப்ப மீராநொலியும் தமது பாடல்களில் ‘அடியேன்’ [முகை-முனா-17,18; தரி-பத-2], ‘சிறற்றிவுடையோன்’ [முகை முனா-காப்பு 3] ‘ப ர தே சி’ [தெளஹீது மீது 20] என்று கூறக் காணலாம்

‘, ஆக மதுரகவி சித்திரவிஸ் தாரமென்ற
அழகுக் கவிதைகளை அடியே னறிவனே
தேசமதில் நிகண்டு அக ராதிசினனூல நன்னூல்
சிறக்கும் கவிதைகளைச் சிறியன் அறிவனே
பேசவுரை யறியாச் சிறியோனுக்காக இரங்கிப்
பீரே எழுந்தருளி வாரும் முகியயத்தீனே
மாசருப் புன்சொல்லதை வணமைசெஞ் சொல்லாக்கி
வருசையுடன் தருவீர் வளவல் முகியயத்தீனே ’’

[முகை-முனா]

என ‘அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்’ எனும் மொழிக்கேற்பப் பாடுந்திறன உய்த்துணர்வதற்குரியது.

புலவர் ஞானி மீராநொலி பாடிய நூல்களாகக் கிடைப்பது முகைய்யத்தீன் முனாஜாத்து, முகைய்யத்தீன் அகவல், தரிசனைப் பத்து, தெளஹீது மாலை, நாகூரார்ப் புகழ்மாலை என்பனவாகும். இவற்றை ‘‘முகைய்யத்தீன் புகழ்’’ என்ற தலைப்பாக இரண்டாம் பதிப்பு 1967இல், நாகாகோவில கவிமணி அச்சகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பில் கனியாபுரம் ஷெய்கு அப்துல் ஹஸன் மௌனமணி மஸ்தான் ஆலிமின் சாற்றுக் கவியும் [விருத்தம்] காணக் கிடைக்கிறது. மீராநொலி பேரில் கோட்டாறு அரிப்புத்தெரு A. M. மீரான் முகைய்யத்தீன் இயற்றி பாடிய வாழ்த்துப் பாக்கள் [1+10] அணி செய்கின்றன.

முகைய்யத்தீன் முனாஜாத்தில் காப்புப்பாடல, மூன்று விருத் தங்களாலும், இருபத்தொரு பாடல்கள் முகைய்யத்தீன் புகழ் மாலையாகவும் விளங்குகின்றன. இதனை ‘முனாஜாத்து’ காப்பு விருத்தத்திலும் (2) ‘பைத்து’ என்ற புகழ்ப் பாடலிலும் (2) குறிப்பிடுகின்றார்.

முகைய்யத்தீன அசவலில் காப்புப்பாடல் வெண்பா இரு பாக்களாலும், ஏனையவை இருபத்தொரு பாக்களாலும் ஆயது.

தரிசனைப் பத்து, பன்னிரண்டு பாடல்களின் ஒவ்வொரு இறுதி அடியிலும், முகைய்யத்தீனின் பாதார விந்தத்தில் “தெண்டனிட்டுடன் திருக்கழலைத் தெரிசித்தே” எனப் பாடி உருகு கிருர். முகைய்யத்தீன அடைக்கலமாகப் பத்து பாக்கள், இறைப்புகழ்ச்சி பத்து, முகைய்யத்தீன நயினாரே என பத்து, முகைய்யத்தீனே எனப் பத்து, இறைஞானம் முதலியன பற்றிப் பத்துப் பாக்கள் எனப் பல பகுதிகளாகக் காணக் கிடைக்கின்றன.

தௌஹீது மாலையில் காப்பு ஒரு பாடலாகவும், மற்றும் இருபது பாக்களுமாக விளங்குகின்றன. பாடலின் இறுதிச் சீர் அடுத்த பாடலின் முதற் சீராக இலங்குகின்றது, நாகூர் ஷாகுல் ஹமீது அவர்களைப் போற்றிப்பாடும் ஒன்பது பாடல்களுமுண்டு.

கவியின்பம்

காதிரிய்யா சூஃபி தர்க்காவை-நெறியினை [order] நிறுவிய ஷெய்கு அப்துல் காதிர் கவ்துல் அஃலம் [கி.பி. 1078—1166] முகைய்யத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி [ரலி] அவர்களைப் போற்றிப் புகழுவது சூஃபியாக்களிடையே [Sufi poets] ஓர் இனிய மரபாக மலர்ந்துள்ளதைக் காணலாம் மீராநொலியும் முகைய்யத்தீன் [ரலி] அவர்கள் மீது பல புசுழ்ப்பாக்களைப் பாடியுள்ளார்.

முகைய்யத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களின் மீமிசைப் புகழினைப் பத்தி பத்தியாகப் பாடிய நயங்கள் கற்று அனுபவித்தற்குரியது. முகைய்யத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்கள் தம் வாழ்வில் நிகழ்த்திய அற்புத நிகழ்ச்சிகளை வண்ணத் தமிழில் எளிமையாகப் பாடி அவர்தம் அருள் வேண்டுகிறார் மீராநொலி. அவற்றுள் சிலவற்றை அவர்தம் பாடலடிகள் மூலம் காண்போம்:

[அ] “நேமித்திருந்த மங்கை பெண்பிள்ளை பெற்றதனால்
நினைவு கலங்கி வந்துநும் பாதத்தில் விழவே
ஆமென்று பெண்பிள்ளையை ஆண்பிள்ளை யாக்கியவள்
அருமைக் கணவனோடங் காக்கிய ஆண்டவரே

[ஆ] “பகுத்தாய் சில காபிர் படையை அணிவகுக்கப்
பாத்துக் குர்ஆன ஓதும் பாலரைத தானழைத்து
மிசுந்த ஆற்று மணலைக் குவித்துக் கனியாக்கி
மிக்க மதனை பசியாறி..... ”

(மு. முனா-8)

[இ] “கபுறிலிருந்து ஒருவன் தனனை எழுப்பிபணக்
காரனவ னுக்கிக் கருணையுடன் அனுப்பி
புவியில் நிக்காஹ் செய்து மனைவியும் மாப்பிள்ளையும்
பொருந்தும்படியே செய்த புகழ்சேர் முகியித்தீனே”

[ஈ] “பாவாரீர் ககுபாவைச் சுற்ற ககுபாவுமைச் சுற்றிட
பல்லாயிரம் மலக்குகள் பார்த்துப் பதமபணிய”

என இங்ஙனமாகப் பல குறிப்புகளைப் பெய்து வைத்துப் புகழு
கிறார்,

புலவர் ஞானியர்களிடையே பிறிதொரு மரமாக இலங்கும்,
இறைவன் நபிமார்களுக்கு உதவி புரிந்த நனனிகழ்ச்சிகளைப்
பாடும பண்பினையும்,

“வரிசைநபி முகம்மதை அறுஷில
வருத்தி முத்திரை வழங்கினோனே
பிரியமுடன் ஆதம ஹவ்வாதனைப்
பிரித்துக் கூட்டிய பெருமபொருளே
உரைசோ யூனூசை மீனவிழுங்க
உகநது உன்னுதவியால் மீட்டும் கோவே
தரையில் தாவுது நபிக்கு இரும்பைத்
தக்க மெழுகாகும் தனிமையோனே
ஒழுகு சுலைமான் நபி தனக்கு உவநத
வரிசையும் இராஜதமும்
பழுதிலலா வாழ்வும் கெட்டுததாய்
எல்லாம் படைத்தோனே உந்தன் திடத்தினாலே
முழுதும் அய்யூப வேதாம்பாககு
முண்ட பிணிபலாய நீக்கினோனே
அழுது தொழுது நினனோ டிரநதேன
ஆதியோடு நடுமுடி விலலானே.”

என்றும், மேலும் இத்தன்மையதாய், . . ஒளிக்கு உள்ளொளி
.....அறபுதனே” (மு. அகவல்-20) எனும் இறையினைப் புகழும்

புகழ்ச்சிக்குரிய பாடல்களைக் காணலாம். இப்பாடல்கள், பிரப்பா
வின ஞானப் புகழ்ச்சியின் பாடல்களோடு [315 முதல் 321+
'ஆதநபிக்கரசா—.....துஆப் பேநீ டேற்று வாயே'—103]
ஒப்பிட்டுக் காண்பதற்குரியது.

பிரப்பா, ஞானப் புகழ்ச்சியில்

“முன்னொரு நாலு ஹறுபாணை
முதல்வா யுனது திருவாணை
மன்னுயிர் ஞானப் பொருளாணை
வருசை அறுசு குறுசு ஆணை
உன்னுரை நாலு மறையாணை
ஒளிசேரிறை றகூல் திருவாணை
என்னுயிர் காமத் துயரறிந்தே
இரங்கு வோக்கு மிறையே”

என ஆணையிட்டு இரக்கும் பாடலோடு, செய்கு தர்வேஸ்
மீராஹேலி.

அஹதி லுஹதாகி அஹமதான
ஆலநபி யாணை யார்களாணை
மிகவுமருள சஹாபாக்கள ஆணை
மேலோன் குதுபுகளாணை வோராணை
பகரு முறுசல் மாநபிகளாணை
பாரிலுயர் மறைநானகினுணை
தகை சேரடிமை நின்னோடு இரந்தேன்
தங்கிக் கைக்கொள்வாய் தகையோனே.”

என இரங்கும் நிலையும் ஒப்பிட்டுக் காணலாமன்றோ!

“நீ உன்னில் இறந்துவிடும்படி இறைவன் உன்னைச் செய்து,
அவனில் உன்னைவாழும்படி செய்தலே” குஃபியம் என்ப. “தன்னை
அறிந்தவன் தலைவனை அறிகிறான்” [நபிமொழி]. தலைவனை
அறிந்து தலைவனோடு ஒன்றுபட்டு விடுகிறான். “தன்னையறிந்தல்
அல்லவோ தனது பொருளறிந்தால், தானேதான் தானேதான்
தம்பிரானுமாகும்” [பிஸ்மில்] குறும். எனவே, நான்வேறு நீ வேறு
என்பது நாயனுக்குப் பகையாம். [பிஸ்மில் குறும்] இறைவனை,
தான்வேறு நீ வேறு அல்ல எனும் இததத்துவ நிலைபற்றி மீரா
ஹேலி பாடும் பாவண்ணத்தை,

“என்னைப் படைத்த ஆதி இரணம் நல்கும்
 இறையோனே உனைப் போற்றுவதற்கு
 இன்னபடி வகை என்று அறியேனே ஏழைக்
 கருள்செய்வாய் இணையற்றோனே
 முன்னே நீவேறே நான வேறே முகப்பத்
 தொன்றலலோ முதல்வனே
 வன்னம பிறந்தால் நானநீ என்ற
 வழகைக் கபூல் செய்வாய வரிசையோனே.”

எனும் பாடலின்கண காணலாம்.

நாகூர் ஹலரத் ஷாகுல் அமீது அவர்களின்பால் அமைந்த
 பேரன்பு மேலீட்டாலும், அவர்கள் தரிசனையில் கூறியதாலும்
 மீராநொலி ஞாங்குடியில் ஒரு பள்ளியினை நிறுவினா. இதனை,

தனது தரிசனமதில் வந்த தேசிகர்
 உரையது போலப் பள்ளியிது
 கட்டினேன் பலன பெறவே கூடும்
 அவருள்ளமது போலக் கிருபையுறறளிப்பீர் ”

என்றும், மேலும் பலவாறுகக கூறி அவர்தம்அருள் வேண்டுகிறார்.

நாகூரொலி ஷாகுல் அமீது ஆண்டகையின வரலாற்றுக்
 குறிப்புகளைத் தமது புகழ்ப் பாமாலையில் இடைமீடைநது இனிது
 பாடியுள்ளார்.

[அ] தஞ்சை மன்னனுக்கு உதவிய நிகழ்ச்சியினை,

“தஞ்சை மன்னனைப் பிடித்த தக்க பலாயைத் தீர்க்க
 கெஞ்சினதால் அனறவன கேடறவே ரஞ்சிதமாய
 புருவொன்றழைத்து முனபு வைத்திருந்த சூனியத்தை
 அறவே வெளியாககி விட்ட ஆண்டகையே.”

[ஆ] கடலில் தவித்த கலத்தினிற்கு நாகூரொலி தனது கரத்தி
 லிருந்து கண்ணாடியை வீசியெறிந்து உதவியதனை,

“கைக்கண் ணாடியை விடுத்தே
 கடலி நுகா வங்கவனை
 நண்ணாமலே அடைத்த நற்றயமே.”

[இ] மற்றொரு அற்புதத்தனை,

“எண்ணுமல் புதல்வனின்கை
தஸபீகு பொங்கு கடலில் விழ
அதையுடனே நீட்டு கரத்தில்
வருத்தி மதலையிடம்
அளித்துக் கரந்த ரட்சகரே!”

என்றும் பலவாராக அவர் தம் புகழ்விரித்துப் பாடியுள்ளார். .

உண்மை குருவினை-ஷெய்கினைக் கண்டுகொள்ள சிறப்பாக
தெளஹீது மாலை 9, 10, 11, போன்ற பாடல்களில் அறிவுரைக்கி
றார்.

கலீமாச் சிறப்புப் பற்றி தெளஹீது மாலை 5, 14 போன்ற
பாடல்களில் கூறியுள்ளார். எனினும், கலீமாவின் சூட்சும
எழுத்தினை உளஞ்ஞர நாலெழுத்தான அல்லாஹு - ஹுவில்
தனித்திருக்க-ஒன்றியிருக்க உரைக்கும்,

“அட்சரத்தில் ஐந்தெழுத்தை அறிய லாயிலாக
அதுபளு எனறகற்றி பகாவேழ மகத்திருத்தி
நிச்சயமாக நாலெழுத்தில் நின்று உறுதி கொள்ள
நினைக்கும் எழுத்தொன்றிலும் தனித்திருப்பது வஞ்சரி.”
[தெள-மாலை-6]

எனும் பாடல் ஞான நயந் தோன்ற விளங்குகிறது.

சரக்கலை, அது தனிக்கலை. நாசியில் சுவாசம் பன்னிரண்டு
அங்குலங்கள் ஓடுகிறது, அவற்றில் எட்டு அங்குலம்தான் உள்ளே
செலுகிறது என்றும், நான்கு அங்குலம் வீணாகி விடுவதால் ஆயுள்
குறைகிறது. “இடகலையும் பிங்கலையும் வெறுங்காற்றென்று, எண்
னாதே நான்கு சத்தும் இதற்குள்ளாச்சு” [விஞ்ஞான தீபம்]
எனவே இந்நான்கு அங்குலத்தையும், பக்குவப்படுத்தி யோக
சாதனை புரிந்து, சாதனையில் தரிசிக்க வேண்டும். சுவாசம் என
னும் புரவியினை அடக்கி ஆளவேண்டும். கதிர்மதி நடுவழியில்
(காபகௌசைனி)-விற்போல வளைந்த புருவ மத்தி. “தன்னையறி
யும் தலமெது சொல்லடி சிங்கி—அது-கண்ணிடையான நடுநிலை
யல்லவோ சிங்கா” (ஞான-ரத்-குறவஞ்சி-பீரப்பா) “தெற்றிக்கு
நேரே புருவத்திடை வெளி-உற்றுற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடும் மநதி
ரம்” (திருமுலர்) இதனை இறை தரிசனம் பெறும் இடமென்று
கூறுவர். ‘நுதல் நடுவே காப கௌ சைனி கண்ணான் பாரீவை
யொளி ஹக்கென்றறிவீரே’ (பிஸ்-குறம்). அதனில் ஏற்றமுறக்
காண வேண்டும். அடியானின் இஷ்கின்-முஹப்பத்தின் முன்

-‘உலையாயின் கண் உருகும் மெழுகு போல’ அல்லாஹு கல்பினில் ஒளியாக இருக்கிறான். ‘குலுபுல் முஃமினிய்யன் அர்சுல்லா’- ‘கல்பே-இறைவன் இருக்கின்ற சிம்மாசனம் (நபிமொழி) நெஞ்சுட் சோதியாக நின்றிலங்குவோனே (ஞானப்புகழ்ச்சி-97)-இறைவன் உற்றறிந்திடாத பேர்களுக்கு என்றென்றும் இருளாகவே இருக்கிறான். இதனைத்தான, ‘ஆதிக்குமுன அநாதிகுமுன கருக்குழி முந்த இருளறை’ (ஞான-ரத-குற) என்றும், பிற சிந்தைகள் இதனையே ‘ஒளிக்கு’ ஒளிதரும் இருள உரு’ என்றும் கூறுவா. இவற்றையெல்லாம் சூட்சுமாக — யோக இரகசியங்களைப் பொதிந்து,

‘தகையான வாசி நாலு மூன்றில் நான்கு பாழே
கண்டிப்பாயிதில் அகற்றி நிறுத்தல தரிசிக்க வேணும்
கலையே’ (18)

‘கலைகளான குதிரையோட்டங் கடந்திடாமலதனை
கதிாமதி நடுவழியில ஏற்றக காணும் நல்லருளே
உலையின வாயின மெழுகைப்போல உருகும் கலபில்
ஒளியே
உற்றறிந்திடாத பேர்களுளம எனறென்றும் இருளே’
(தெளஹீது மாலை—19]

என்றும் மீராநொலி பாடுகிறார். ‘உலையின் வாய் மெழுகைப் போல’ எனும் உவமையினை இரு இடங்களில் (தெள-மா 19; முகை-அகவல் 14) அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

(முனகயத்தின் ஆண்டகையினை ‘காதிர், முகியித்தின்’ ‘மெய் ஞானி’, ‘அருள் யா முகியித்தின்’, ‘பககோ முகியித்தின்’ வள்ளல முகியித்தின்’, குத்பு முகியித்தின்’ [மு பைத்து-12-13-14-15-17 -19]என்றும். ‘வரிசை முகியித்தின்’ (முகை-அக-7) எனும் அடை மொழிகளில் பாடியுள்ளமை காணலாம்.

வாசியினை (சரம், சுவாசத்தினை ‘பேசா எழுத்து, எனப) மீராநொலி ‘ஊமை எழுதது’ என (ஞானப்பாடல்-3] குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். சுவாசக் கலையின் இட, பின், சுழிமுனை பற்றி தெளஹீது மாலை-14இல் குறிப்புரைக்கிறார்,

இற்றை ஞான்று யோகம் (yoga) பற்றிய அருமை பெருமை பேசுவது, அதனை அலசி ஆராயவது நாகரிகமாகக் கருதப்படுகிறது. அதனை இஸ்லாமிய சூஃபி ஞானியாகள், அன்றே

ஒர்ந்துணர்ந்தறிந்திருந்தார்கள். தொழுகை, தின்று போன்ற வற்றினூடே இக்கலையின் துணைகொண்டு, மனமொன்றி-இறைத் தேடலிலும்-முடுகுதலிலும் வெற்றி கண்டனர் என்பது கணகூடு, மீராநொலியாரும், பிற தமிழகத்துப் புலவர் ஞானியர்களான 'பீரப்பா'', குணங்குடியார்'' 'ஞானியாரப்பா', 'பஷீரொலி' போன்றோரின் வாழ்வும் வாக்கும் யோக தத்துவம். (yoga Philosophy) பற்றிய அருங்குத்து வளங்களைத் தருவனவாய் அமைந்துள்ளன. அவற்றினை ஒழுங்கு படுத்தி வெளிக் கொணருவது நமது தலையாய கடமையாம்.

குமரி மாவட்டத்தில் சூரங்குடி சூழ் பகுதிகளெல்லாம் இஸ்லாமியமும். அதன்ஞான போதமும் தழைத்தோங்க. பக்தித் தொண்டு புரிந்தோர்களுள் மீராநொலி குறிப்பிடத் தக்கவராகத் திகழ்ந்தார், இஸ்லாமிய சூஃபி ஞான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் இவர் ஆற்றிய அரும்பணிகள் மறந்தலாகாது. அவர்தம் வாழ்வும் வாக்கும் தொகுப்போம்; வகுப்போம் நல்வழி!

மேலப்பாளைய ஷெய்கு பூஅலி ஷாஹ்மதார் ஆலிம்

ஆதநபி வாழையடி வாழையார்க வந்தத்திதத நபி இதரீஸ் கால்வழி—அலிஇப்னு அபீதாலிப் (ரலி) பரமபரையில் — பாணி பட்டில (Panipet) மறைந்த மகான பூஅலி கலந்தர் ஷரீபுத்தீன (ரஹ்) சந்ததியில் தோன்றிய பூஅலி முஹம்மது மஸ்தான (ரலி) அவர்களுக்கும் ஸீ அய்யு கிளையில் உதித்த பாத்திமாவிிற்கும திருமகனாக ஹி. 1289 ரபியுல அவ்வல திங்கள் பிறை ஒன்றில் ஷாஹ்மதார் பிறந்தார்.

ஷாஹ்மதாரின் பத்தாவது வயதினில் தந்தை தாயர் மறைந்தனர். இவரது மூத்த சகோதரியை மணந்த வங்கன் முஹம்மது அபுபககர் லெப்பை இல்லத்தில் நெசவுத தொழிலில் ஈடுபட்டார். இளமையிலே அருங்குணங்கள் அமையப் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். இறைவழி ஒழுகுதலும், தீனநெறிப் பேணலும் மிக்கவராய் விளங்கினார். திருக்குர்ஆன் ஓதுதல், நாளும் ஐவேளைத் தொழல், நோன்பிருத்தல், திக்குகளில் ஈடுபடல் எனபனவற்றில் கருத தூன்றியவராகக் காணப்பட்டார். இறைநாட்டதிலும் தேட்டத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

ஷாபிய்யா உலமாக்களில் சிறந்தவராகத் திகழ்ந்த அலஆலி முல்பானில் முகம்மில் விஸ்வா அப்துர் ரஹ்மான ஆலிம் சாகிபு கலீபத்துல் புகாரிய்யா அவர்களிடமும், ஜமால் அஹ்மத அலி ஆலிம் சாகிபு புகாரிய்யா இவர் (அல் ஆலிமுல் உருஸ மாப்பிள்ளை லெப்பையின் கலீபா ஆவர்) அவர்களிடமும் பிகஹ். ஹதீது, தப்ஸீர் முதலியவைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தார் பின் பெரம்பூர் ஜமாலியா மத்ரஸா ஆசிரியரும் சூஃபிகளுள் தலைசிறந்தவருமான ஹஸ்ரத் மதார் ஆலிம் சாஹிபிடமும், ஹாபிஸ ஹஸரத் பக்ருத்தீன் ஆலிடமும் இஸ்லாமியக் கலை ஞானங்களைக் கற்றார். ஆதமீகத் தந்தையாக இலங்கிய அல் ஆரிபு ரப்பானி மதார ஆலிம் சாஹிபு கபரல்லாஹு லெஹு அவர்கள் ஷாஹ்மதாரின் ஒளிமயமான எதிர் காலம் கண்டுணர்ந்து ஆசிராவதித்தார். ஹிஜரி

1130இல் பாளையங் கோட்டை புகை வண்டி நிலையத்திற்கு அண்மையில் அடக்கமாகியுள்ள மெய்ஞ்ஞானி அஷ்ஷெய்கு முகமமது லெப்பை (ஒலி) அவர்கள் வாழ்ந்தபோது, ஷாஹ் மதார் இவர்களை தரிசித்து வாழ்த்தப்பட்ட நற்பேறும் பெற்றார்.

இளமையிலேயே கைவல்லிய நவந்தம். விசார சாகரம் ஞானவாசிட்டம். ஒழிவினொடுக்கம், வேத புராணம், பீரப்பா பாடல்கள் குணங்குடி மஸ்தான பாடல்கள், மணி, முத்துமாலே போன்ற ஞான நூல்களை ஆய்ந்த வண்ணமிருந்தார். மணிமுத்து மாலே' இயற்றிய ஷெய்கு முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஸெய்னுத் தீன் ஷாஹன் ஷாஹின்* வாழ்வியலை—வளமார்பேறுகளை அறிந்து தென்காசிக்கு நேரில் சென்று சந்தித்து அறிவுரை பெற்றார். சில காலங்களுக்குப்பின் மேலப்பாளையத்தில பூஅலி பொத்தையன் தரகனா இல்லத்தில் ஹஸரத் ஷெய்கு ஷாஹன் ஷா (ரஹ்) காதிரிய்யா, ஷாதொலிய்யா, நக்ஷபந்திய்யா மூன்று தரீகா வழிகளிலும் ஷெய்கு பூஅலி ஷாஹ் மதார் ஆலிம் சாஹிப் அவர்களுக்கு கிலாபத் கொடுத்தார். 'வஹதத்துல் உஜீது' என்ற ரிஸாலாவையும் அக்மல் ஹுஹுதென்ற ரிஸாலாவையும் அன்பளிப்பாக கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்.

ஷெய்கு பூஅலி ஷாஹ்மதார் ஆலிம் சாஹிப் தன் சீடரான கான்சாபுரம் பீர் முஹம்மது ராவுத்தருடன் கீழ்க்கரை சென்று கல்வத்து ஆண்டகையினை தரிசித்து அவர் தம் நல் அருளும் தீட்சையும் பெற்றார். அடிக்கடி சென்று தனது அகமிய ஐயங்களை தீர்த்து வந்தார். கலவத்து நாயகத்தின் பாட்டனார் தைக்கா சாஹிபு அப்பா கையால எழுதிய "உலுமுத்தின் மஸாயிலு ஸஸாலிகின்' கிரந்தத்தினை கல்வத்து ஆண்டகையின் திருக்கரங்களால் பெற்ற பெருமை இவருக்குண்டு கலவத்து ஆண்டகை தன புதலவி ஆயிசா நாயகியிடம் இவரைச் சுட்டி, கூடப்பிறந்த சகோதரர் எனக் குறிப்பிட்ட சிறப்பும உண்டு.

ஹஸரத் ஷெய்கு முஹம்மது அப்துல் காதிரி ஷெய்னுத் தீன் ஷாஹன் ஷா (ரஹ்) தென்காசியில பிறந்தவராவர். வேத ஞானத் திறவுகோல், மணிமுத்துமாலே, முபீதத்துல் மூமினின் முரீது விளக்க இரத்தினச் சுருக்கம், மளாஹிருத்தீன் போன்ற பல அரிய நூல்களை இயற்றியவா ஷாதுலிய்யா, காதிரிய்யா, நக்ஷபந்திய்யா தரீகா ஷெய்குமார்களின் குருவாக—மஅரிபததின் மாமேதையாக விளங்கியவர். அவர் மறைந்த நாள் ஹிஜ்ரி 1345 ரபியுல் அவ்வல் 9 தேதி (கி. பி. 1926 செப் 18 தேதி) இவரின் தந்தையார் ஹஸரத் ஷெய்கு முஹம்மது ஹனீபத்துல் காதிரி ஷாஹன்ஷா (ரஹ்).

ஷெய்கு பூஆலி ஷாஹ்மதார் ஆலிம் சாஹிபு கராமத்துக் கள் பல நிகழ்த்தியதாகவும் அறியப்படுகிறது இவரது மனைவியர் அசன்மீரூன் பீவி, இரு மக்கட செலவத்தினையும் பெற்றவர். பாமா சென்று அங்கும் பல சீடாகளைப் பெற்றார். பலருக்கு எழுந்த பக்வேறு சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்தார். திருமறை விளக்கங்களை, ஞான இரகசியங்களை விளக்கினார். சீடர்கள் பலரும் பனமுறை பன்னிப்பன்னி ஆத்மீக நூலொன்று தர திருப்பித் திருப்பிகேட்க (1) 'ஞானப்பிரகாசம்' (நூரில் இர்பான்) எனும் உரைநடை நூலை அருளினார். மேலும் (2) மெய்ஞ்ஞானக் கோததனை (பராபரக் கண்ணிகள் (36), (3) இஸ்முல் அஃளம் ஸெய்தினா அபுல் ஹஸன் அலியிஷ் ஷாதலி ஆண்டவர்களின் மீது பாடியருளிய பதம், (4) கீழ்க்கரை குதபு அக்பர் ஸெய்யிதினா ஸெய்யிது அப்துல் காதிரு கல்வத்து ஆண்டகை மீது இன்னிசை வெண்பாககள். (5) கலவதது ஆண்டகைமீது பதம் (6) தென்காசி மெய்ஞ்ஞானி ஷெய்கு அப்துல் காதிர் ஷெய்னுத்தீன் ரஷஹன் ஸா ஆலிம் சாஹிபு மீது பதம் (6) மற்றும் அவாமீது நொண்டிச் சிந்து ஆகியவைகள் (பதிப்பு 1931, 1963, 1972) அலங்கரிககின் றன. (7) குத்புல் அக்பர் ஸெய்தினா அபுல்ஹஸன் அலியிஷாதலி (ரலி) அரபியில் இயற்றிய 'ஹ்ஸடல டஷீர் பிராஜ்தனை நூலினை தமிழில் (பதிப்பு 1958) மொழி பெயர்த்துள்ளார். மெய்ஞ்ஞானி ஹிஜ்ரி 1346 (1928) ரமளான் பிறை 14இல் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மறைந்தும் மங்காச சுடரொளி வீசுகின்றார்.

இந்த ஞானியரைப் புகழ்ந்து (1) ஷம்சுத்தீன் சாகிபின் பதம், (2) சீடர் சமாயினா சதக்கி செய்யது முஹம்மது புகாரி சாகிபு பாடிய பாடல, (3) கோட்டாறு மாதிறுலபதூல செய்யிது அபுல கானிம் ஷெய்குல ஜமாலில் ஸனில் காதிரி அபா அன்ஹுஸ் பாதிரி பாடிய 'கஸீததுதல் மாதரிய்யா முதலியன அணிசெய கின்றன.

நூநல் இர்பான்

ஞானத்துறைக்கு உரைநடையில் உரைக்கப்பெற்ற உன்னத ஞான அகமிய விளக்கங்களால் ஆயது. விஞ்விடையாகவும் அமைந்தது மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உடையது இந்நூல அவைகளாவன: (1) பாபுல் ஈமான், (2) பாபுல் இஸலாம், (3) பாபுல் இஹ்ஸான்.

பாபுல் ஈமான்;— ஈமானின் விளக்கத்தினை 'ஆமநதுபில் லாஹி'... இவ்வாறாக தனித்தனிப் பகுதிகளாகப் பிரித்து, விரிவாக ஞான உதயியங்களை விளக்கியுள்ளது.

அத்வைதம், அபவாதயுக்தி ஆத்மா போன்றவைகளையும் இடைமிடைத்து விளக்குகிறது.

கைவல்லிய நவநீதம், சந்நியாசி கீதம், குணங்குடி மஸ்தான் பாடல், முபீதத்தில முஃமினீன், அருணகிரியந்தாதி, உபதேச உணமை, ஞான வசிட்டம், சொரூபசாரம், காயல் உமரொலி பாடல்களிலிருந்தும், பத்ஹுர் ரஹ்மான். புதுஹாதுல்யிலா ஹிய்யா. இனஸான் காமில ஆகிய அறபி நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை இடைமிடைந்து இந்நூலை இயற்றியுள்ளார்.

பாபுல் இஸ்லாம்: இப்பகுதி இஸ்லாம், தொழுகை. நோன்பு ஜசகாத்து. ஹஜ்ஜு பற்றிய அகமியங்களை விளக்குகிறது.

பாபுல் இஹ்ஸான்; இஹ்ஸானின் விளக்கங்களை விளங்க வைக்கிறது.

பராபரக் கண்ணி

“முவ்வலத்தை தோறும்முனைத்தெழுந்த சின்மயத்தை”
ஒவ்வாத ஜோதியென உரைத்தாய் பராபரமே” (6)

“வேதாந்தத்தின் கருவே விட்டும் விடாலக்கணையே
நாதாந்த சிவபோதமே நட்பே பராபரமே” (11)

“நிராமயசிவமே மவுன நீங்காச் சிவயோகமே
பராபர வெளியே ஐக்கியப் பதியே பராபரமே.” (12)

“முக்குற்றமும் நீக்கி முத்திரை சின்முத்திரையில்
பக்குவத்தோடே உவநது பதிவாய் பராபரமே.” (14)

“பசிதாக மினறெனக்கு பாழுடலைச்சாராமல்
குஷியான தத்வமசி கொண்டேன் பராபரமே.” (18)

“ஆண் பெண்ணுமல்லாத ஆன்மாவறிவதனால்
பேண முப்புடி நீக்கி முத்திப் பெற்றேன் பராபரமே” (23)

“முபபத்தாறு தத்துவத்தின் முடிவையறிந்துணர
ஒப்பிலலா அறிவே ஞான ஒலிப்பே பராபரமே.” (26)

ஷெய்கு அப்துல் ஹஸன் மௌனமணி மஸ்தான்

(அ) பரசமய குஞ்சர பஞ்சானன சோடசாவதான த. அருளப்ப முதலிடார், (ஆ) கண்ணகமது மாணக்கா ஞானி அப்துல் காதிரு. (இ) பள்ளிபுரத்து பாண்டி ஆசாரி ஆனந்த கவிப்புலவர் ஆகியோர் சாற்றுக்கவி பாடியளித்த பெருமைமிகு நூல ஞான ரத்தினமாலே திருவனந்தபுரத்தினை அணமித்த கனியாபுரம் மெய்ஞ்ஞான சொரூபராகிய ஷெய்கு அப்துல்காதிர் வாலே மஸ்தான் அவர்களின் தில்மீதாகிய மெய்ஞ்ஞான சொரூபர் ஷெய்கு அப்துல் ஹஸன் எனும் மௌனமணி மஸ்தான் பாடியருளிய மாலே, ஞானரத்தினமாலே. இஃது சென்னை மனோனமணி விலாச அச்சக் கூடத்தில பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. காயல கண்ணகமது மகதூழகம்மது அவர்கள் பார்வையிட்டு இவர் தம் அரும் முயற்சியால் வெளிக் கொணரப் பெற்ற மாலே.

ஞான ரத்தினமாலே, கடவுள் வாழ்த்து, அடைக்கலப் பதிகம் [தொங்கல் 10): மௌஜீதுப் பதிகம் (திருமணிப்பதிகம் 19) (அறு சீர்க் கழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்); கணமணிப் பதிகம் (கலிச் சந்த விருத்தம்), நகுமான் பதிகம் (எழுசீர்க் கழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்). இளாகிப்பதிகம் (கலி விருத்தம்: குருமணிப் பதிகம்); (கலிச்சிந்த விருத்தம்); நெஞ்சறிப் பதிப்பகம் (அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்); குருபரகண்ணி 100; இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம். எந்நாட்கண்ணி 41; தாகாப் பதிகம் (எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் 10); தாசீம பதிகமலி இன்னிசை (அறுசீர்க் கழிலடி) ஆசிரிய விருத்தம் 85) (கட்டளைக் கலித்துறை) இறுதிப்பகுதியில அடைக்கலமாதல எனும் பகுப்பாக மொத்தம் மூவாயிரத்து நூற்று ஐம்பது ஞானரத்தினப் பாடல்களால் ஆயது.

தவக்கல் *(அடைக்கலம்) தவ ஞானியர்களின் பண்புகளில் முதன்மையானது ஒன்றிறையோனிடம் ஒன்றி புகலிடம் பெற்று பொருந்தியவர்கள்—சேர்ந்தவர்கள் ஞானியர்கள். அடைக்கலம் என ஆண்டவனிடம் அடைக்கலப் பொருளாகிய மனிதன சேர்ந்து தங்குகின்ற—அடைகின்ற அருட் பெருந்தன்மை அளவிலலாதது. திருக்குர்ஆனின் திருவசனங்கள் பல 'தவக்கல்' (அடைக்கலம்)ஆகு தலின் அருமைபற்றிப் பேசுகின்றன, [3 159:10;84 முதலியன)

“இய்யாக்க நஃபுது வஇய்யாக்க நஸ்தான்”⁵ = உன்னையே வணங்குகிறோம். உன்னிடமே உதவி தேடுகின்றோம்” எனும் திருக்குர்ஆனின் மணி மொழிக்கு ஏற்பவே ஞானரத்தின மாலையினை “பலவகைச் சந்தப் பாடல்” எனக் கூறி, ஆதிமுதலோன் நீதியுடை அஹதான இறையோனிடம்—சோதி முகமது கிருபையால, நிதமிதற்கு அடைக்கலமே என அடைக்கலப் பதிகத்தில் பாடி அடைக்கலமாகிறார்.

“ஆதி முதலோனே சமதானவா அனைத்தும் படைத்தாள்
பவனே

ஒதியுணராத அடியேனெனை யூனம் வராமற் காத்தருள்வாய்
சோதிமுகமது கிருபையாலே செலலும் பலசந்தப்

பாடலுக்கு

நீதியுடையோனே அஹதானவா நீதமிதற்கு நீ அடைக்கலம்.”

புலவர் ஞானி ஷெய்கு அப்துல் ஹஸன் மௌனமணி மஸ்தான் வாழ்ந்தபதி கனியாபுரம், தந்தையார் புகழ்மிகு வாவலப்பை எனும் வாழ்க்கைக் குறிப்பு,

“தரும மீந்தன்பு முதற் சற்குணமுற்றோன் கனியா
புரமதிலே வாழ்ந்திருக்கும் புண்ணியனும்—அருமை
இசையும் வாவலப்பை யீன்ற புதலவன் அப்துல
ஹீசைனாருரைத்த கனியாம்”.

(மிசா)

எனும் பாடல் தரும் அகச் சான்றும்.

மௌனமணி மஸ்தான் முன்னோர் கவி “முழு மாமதி” என்றும் தன் கவி “மின்மினி” (அவையடக்கம் 15); என அவையடக்கத்துடன் பாடியுள்ளார். மேலும் தன்னை “பையல்” (ற. பதிகம் 4); “பாவி” (ற. பதிகம் 6), “பயல்” (குருமணி 4, நிலைமண்டில. ஆ); “புல்லன்” (குருபரக் கண்ணி 31); “ஏழை” (தாகா 10; நிலைம ஆசி; குருபரக் கண்ணி 63, 71); எனத் தாழ்மையுறப் பாடியுள்ளார்.

*ஞானப் புகழ்ச்சி அடைக்கலப் பகுதி பாடல்கள் 43 முதல் 76 வரை 97 முதல் 101 வரை; 130 முதல் 131 வரை; 152 முதல் 156 வரை (45 பாடல்களில்).

நாஸீத்துமலை: 40 முதல் 53; 71 முதல் 74 (18 பாடல்களில்), அருள் வாக்கி அப்துல் காதிரு—அடைக்கலமலை (50 பாடல்கள்), கீழ்க்கரை அப்துல் காதிரு புலவர்—அடைக்கலமலை.

பெண்ணுசை கடிதல்' மௌனபணி மஸ்தான் பெண்ணுசையினை
வெறுத்து,

- (1) பாவையரசையில் விழுந்தாற்
சித்திமுத்தி காணேன்''

(றகுமான பதிகம் 6) என அறிவுறுத்துகிறார். மேலும்,

- (11) “பொன்னுடன் பணமுந்தேடிப் பூவையர்க்
கீந்தழிபபீபார்
மண்ணதாயழிவார் என்று மன்னராமிறகுல
சொன்னா
இன்னுமே சொல்கிறேன் கேளிறை மறை மொழி
யுணர்ந்து
பெண்ணிற பிரியந் தளளிப் பேணி நீ வணங்குவாய்
நெஞ்சே.”
(நெஞ்சறிப் பதிகம் 6)

- (111) குருபரக்கண்ணி 22, 61, 45, 69, 66, 80 89.

- (1V) வஞ்சியரைக கொஞ்சிக் குளவி வினையாடுவது
நஞ்சென்று மாறறு நலம்.’’

(அறுசீர்க்கழிலடி ஆ.வி.)

ஆகியவை பெண்ணுசையை வெறுத்தலைக் காட்டும.
இறையோனே,

- (i) ‘ஆதி அனாதியழியா அகப் பொருளாயச்
சோதியாய் நின்றிலங்கும் துய்யோனே’ (கட. வா. 1)

- (ii) அங்கங் கதாகி அழியாத வஸதுவுமாய்
எங்கும் நிறைந்த பர ஏகனே’’ (க. வா. 2)

- (111) ‘உயிருக்கு உயிராய் ஒங்காரத் தொளி வாய்த்
தயிருக்குள் வெண்ணெயெனத் தாங்கி—உயிர்க்ட்கு
உலகம் எங்கும் கிருபை கொண்டின்புற
வழங்கும் பரனே.’’ (3)

- (iv) “அப்பது கீழாக அதின் மேற் பிருதிவியாய்க்
கறபனையால மேல விருட்சங்கள் பயிர்கள்—பொற்புக்
* கரிமுதல எறும்புசுருய்க் காணுயிரைக் காப்போம்’’(4)

*எறும்பு கடை எண்பத்து நான்கு நூறுயிரத்திலுறும் பொரு
ளாய் எங்கும் உணவான வனே.’’—ஞானப் புகழ்ச்சி

(v) 'உருவிளது எங்கும் உறைபவன்'

(12)

(vi) 'தந்தை தாய் நீயே தாவர நீயே
தானவா எமக்கருள் நீயே
இந்தமா மிகுந்த காமலமா மதனிற்
கருவுருவானது நீயே
மந்திரப் பொருளாய் வந்தது நீயே
வாழ்வு தந்திடுவது நீயே
சுந்தரவடிவே துணையினை யிவலாத்
துய்யனே யாறகுமானே.'

(ஔகுமான் பதிகம் 2)

(vi) 'தாயில்லாமற் றனினித் தவனீ பெற்ற
தாயிலலாத் தந்தை தானவனீ யொரு
தாயிலலார் தரணிப் புடையிலகையே
தாயுந் தந்தையுநீ எம இலாகியே'.

(இலாகிப் பதிகம்)

(viii) 'அன்னை கருவறைக் குள்ளினிலணுப் போல்
விழுந் துளியைச்
சின்னஞ்சிறு தடியாக்கி என் ஐடத்தே உயிரடைத்தே
என்னை உலகத்தில் விட்டெனக்கு இரணம்
அளிப்பவனே
உன்னைப் புகழ்ந்திரந்தேன்.'

(குருமணிப் பதிகம் 1)

எனப் பாடும் பாடலோடு பீரப்பாவின்,

அர்ப்ப ஜலம் அக்னியால்.....	ஞானப் புகழ்ச்சி	3;
அன்னை கற்பமதில்.....	,,	36;
'அப்பிலுறு அற்ப ஜல.....	,,	74;
'அன்னை வயிற்றில்.....	,,	85;

பாடல்கள் ஒப்பாய்ந்து கற்றுணரத் தக்கன.

(ix) 'அங்கும் இங்கும் நிறைந்து எங்கும் பிரகாசமாய்
அகண்ட மெய்ப்பொருளு நீயே
அடங்காதப் பொருளறந் தன்னுலுட் பொருளும்
அழியாத பொருளு நீயே

பொங்கியே தங்கியே மங்காத தங்கமே
 புகழான பொருளு நீயே
 பூவுநீ காயுகனியுமநீ யிலையு நீ
 பொதுவான பொருளு நீயே
 சங்கிலே பெங்கியே தாயாக வந்து நீ
 தானான பொருளு நீயே
 தட்டாத எட்டிலே நாலிலே மட்டிடாத்
 தவராஜ பொருளு நீயே
 வங்கமில் மங்களத திங்களைக் கண்டியான்
 மருவவு மெய்யருள புரிகுவாய்
 வள்ளலாய் வந்த மகராஜனே போசனே
 மௌனமணி நாத குருவே!”

என்கிறார் மெய்ஞ்ஞானி பீரப்பா.

“நீயே புலிகுள் றகுலாக வந்தவன் நோவழிக்கும்
 நீயே துணையெனக் கல்லாது வேறில்லை நிச்சயமே!”

என மஅரிபா நெறியில் சூஃபிஞான சூக்குமத்தோடு ஞானப்
 புகழ்ச்சியில் பாடிப் பரவுகிறார். மௌன மணி மஸ்தானும்,

“நீதானறுஷீம் எஙசனும்
 நிறைவான துங்குறுசும்
 நீதானிற சூலானதும நீதான எவைகளிலும்
 நீதான் பகைத்தீர்ப் போனருள்
 நீதானெனதுளத்தில
 நீதானெனலாமானும் பரனீதான் குருமணியே!”

எனப் பாடுகிறார்.

இந்த வாழ்வு பொய் என்பதனை,

“இன்றிருப்பதும் பொய்யே என்றும் இருப்பதுபொய்யே
 தொண்டன யானதைத் துணிநது தொழுவதினி
 உந்நாளோ!”

என்றும்

இப்பிரபஞ்ச வாழ்வு இவை எல்லா நித்திரையிற்
 சொப்பனம் போலாகுஞ் சொன்னேன் குருபரனே”.

என்றும்,

“நீர் மேற்குமிழி நிசமே இவ்வாழ்வு”

என உலக நிலையாமையினை எடுத்தியம்புகிறார்.

பெருமானார் பெற்ற மஃராஜ் பேற்றினை,* பீரப்பா ஞானப்
புகழ்ச்சியில தாகாப் பதிகத்தில்,

“மேலாம் பதங் கடந்து அறுஷுக்கு மேல் மிகுராஜில்
உந்தன்

நாலாம் பதம் தரிசித்து உரைபேசிய நம்மி றகுல்
பூஸாம் பசிந்த செந்தேனும் புசித்ததில் மிச்சமதைக்
காலொடு எமக்குணவு ஈன்றருள் நீ கலங்காதவனே!”

என வேண்டுதல காணலாம்.

“இறையவன் அருளாவி ரவினிலெழுந் தங்கேகியே
அறுஷையுங் கடந்தே
இதைவனைத் தொழுதே இரந்திரை விருந்தை ஈந்தருந்
தியே இரகசியமும்
இறையருள் புரிந்தே இனிய தேன்மறை தானிருதயத்
துறை எழில்மணியே
இறை முகமமதுவே இகபர போக மீயுந்தாஹா நலநமியே.”

எனப் புகழ்ந்தேத்துகிறார்.

கனியாபுரம் செய்கு அப்துல் காதிறு வாலை மஸ்தான்

“மருவிருந்து திருவருளாலர்ந்து நூறு மகுமுது நபி
பதததை மறவா வாசன்
உருவிருந்து பெயா சனியாபுத்திரன் முன்ன முற்பவித்த
காதிர தவத்துரிய பாலன்
திருமருநது காவலனஞ் கலைமானன் தனையவன
ஹசனார் மைந்தன அப்துல் காதிர
திருவருளாற செய்கு தந்த ஞானவாக்கியம் சீர் பெறவே
இப்புனியிற் செபமினேன்,” (16)

“அனந்த புர நகரத்தனிற—சாரந்த
அழகு பொருந்திய பள்ளிபுரம்
கனந் தெளிந்த கனியா புரமென்னுங்
காதலாய் எங்கும விளங்கிடுமே
அத்தலத்திற் பிறந்த பயல்.” (கும்மி 252)

எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்தும் பாடல்கள், புலவர் தமது Bio-Data), வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைத் தந்து நிற்கின்றன. திருவனந்த புரத்தின் அண்மித்த பள்ளிபரத்தினைச் சார்ந்த கனியாபுரம் புலவர் பிறந்த பதியாம். தந்தையார் சுலைமான் மகனார் ஹசனார் ஆவர். ஷெய்கு அப்துல் காதிறு வாலை மஸ்தான் பாடியருளிய ஞான வாக்கியம் (பதிப்பு 1928) நானூற்றி இருபத்தி நான்கு பாடல்களால் ஆயது. இதர நூல்கள் “கமல மலர்” எனின் இந்நூல் “சிறிய கொட்டிமலர்”⁴, கடல எனின் “குறுகுமடை நீர்; மயில் எனின் “வான்கோழி” (14) என அவையடக்கம் கூறி ஞான வாக்கியம் பாடியுள்ளார். மேலும் தன்னை “சொல் தறியா மூடன்” (14) “அறிவில்லாத மூடன்” (3) “அடிமை” (34) “பாவி” (167—176 மனோன்மணி, 216 முனாஜாதது) “பயல், பாவி” (185) “அடியேன் பயல்” (334); “பாவிப் பயல்” (341, 241) என எளிமையுறக கூறுந் திறனும ஞானிகளின் பண்பனரோ!

ஞான வாக்கியத்திற்கு சாததுக் கவிகள் தந்தோர் பரசமய குஞ்சர பஞ்சாளன கோடசாவதானத அருளப்ப முதலியார்,

கண்ணமகுமது மகதூம் புலவர் மாணுக்கர் ஞானிஅப்துல் காதிர்' சிவயோகி நானாணசான், குலாம் காதிரு ஆகியோராவா.

தக்கலை தவ ஞானி பீரப்பாவைக் குருவாகக் கொண்டவர் கனியாபுரம் செய்கு அப்துல் காதிரு வாலை மஸதான எனும் அருஞ்செய்தி ஞான வாக்கியத்தினகண அமைந்த 'பீர்முருதுக் கண்ணி', ஆனந்தக் களிப்பும் சான்று பகருகின்றன.

“பீர்முகம்மது என்று வுன்னுட்பேர் தரித்த” பண்ணியரிடம் பேரின்பம் பாட உரை தர வேண்டுகிறார். (327). இச்சொற்றொடருக்கு பீரப்பா பாடலடிகளும் சான்றாய் அமைந்துள்ளன.

“குரு எனக்கிடுபேர் பீர்முஹம்மது.க”-ஞானப்புகழ்ச்சி 27

பாருலகும் வானுலகும் பார அறுவீங் குறுகும்
தாருலகு மொனறாய்ச் சமைத்த நாள் பீர்முஹம்மது
என்று அழைத்துப் பேசி.....” —ஞானப்புகழ்ச்சி 112

“தென்காசியில். சிறுமலுக்கர் பாலகராக வந்த மாமணியிடம் தயவு செய்யும் என்பீரே] (“தென ...328.... .ஞானவாக்கியம்) என்றும் ‘பெரியபதி தற்கலைக்குள்ளேர் நின்று நிலாவும் குருவிடம் சீர்பெற உபதேசம் செய்புவீர் (“சீர்...327—ஞான வாக்கியம்); என்றும், “அகமியந் தயவுடன் குரு பீர்முகம்மதுவிடம் தருவ தற்கு வேண்டுவதாகவும் (தூய...337—ஞான வாக்கியம்) பாடியுள்ள பாடல்கள் சான்றனரோ! ஆனந்தக் களிப்பில்,

“காரணங் காணவே நாளும்—எங்கள்
ஹப்பான பீரு முகம்மதே யாளும்—கரரணம்” என,
“துன்ப னைத்தையு நீக்கி விட்டுத்
துயரங்க ளந்திங்கணுகாமல் நீக்கி
வனபிணி அனைத்தையும் போக்கி—என்றன்
வறுமை முசீபத்து வெறுமையும் போக்கிக்
தன்பிள்ளை எனறென்னை ஆக்கி—நல்ல
தயவு செய்வீர் இந்த வேளையில் நோக்கிக்
கம்பீரமான சித்தாககி—என்றுங்
கிருபை செய்வீர் பீர் முகம்ம தொலியே” —(காரணம்)

எனப் பாடி ஆனந்தக் களிப்பு எய்துகிறார்.

றகுமானே கண்ணிகள், எக்காலக் கண்ணிகள் (116 முதல் 166 வரை), மனோன்மணிக் கண்ணிகள் (168 முதல் 177 வரை) மனமோடு கூறல் கண்ணிகளும் ஞான வாக்கியத்தினை அலங்கரிக்கி.

வாசி பற்றி எக்காலக் கண்ணிகள் 151, 152, 155, 156 பாடுகின்றன. வாசியனை 'ஒடுங்குதிரை' 190 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் வாலை மஸ்தானின் ஞான வாசகியம மேலும், மண்ணாசை பொன்னாசை. பெண்ணாசை நீக்கல் பற்றி 132 முதல் 134 வரை பாடுகிறது.

“இவ்வுலகு பொய்யே யிது சுமந்த தெலலாம் பொய்
கலவுமிருள மாற்றியுனைக காண்பதுவு எக்காலம்!” (161)

என உலக நிலையாமை கூறுகிறார். இதனை குணங்குடியார் 'பொய்யான வாழ்வுதனை மெய்யாக நம்பி உன் பொன்னடி மறந்த பாவி' (தன்னியலினாததம 4 என்கிறார்.)

“தூங்காமற் தூங்கிச் சுமை பெற்றிருப்பதற்குத்
தேங்காக கருணை வெள்ளம் தேக்குவது எக்காலம்” (149)

என ஏங்குகிறார் புலவர் செயகு அப்துல் காதினார் தாயுமானவர், குணங்குடியாரின் பாடலடிகளும் இதனைக் கூறுவதைக் காணலாம்

‘(நீங்காது உயிருக்குயிராகி நின்றறினை அறிந்தே
தூங்காமல் தூங்கின அல்லாதே எனக்குச் சுகமும்
உண்டே.’”

(தாயுமானவர் 410)

“தூங்காமற் றூங்கித் தொழுதிருக்க வென்னுடைய
ஆங்காரமெல்லா மகற்றாய் பராபரமே” (81)

—குணங்குடியார்

தூங்காமற் றூங்கி தொழுது தொழுதுன்னருளைக்
காண்கவெனக்கருள் செய்கண்ணே றகுமானே.’ (36)

“உனக்குப்பருடனெங்கு முண்டு வேறெங்குமில்லை
எனக்கு மங்கை நீ தானினாருவது எக்காலம்” (139)

என வாலை மஸ்தானின் எக்கால ஏக்கப் பாடல் ஒன்றிறைத் தத்துவத்தினை நாயக நாயகிபாவனையில் பாடுகிறது. இங்ஙனமே குணங்குடியார் பாடும்.

‘என்னை விட்டால் மாப்பிள்ளை மாரெத்தனையோ

என்றனுககே

உன்னை விட்டாற் பெண்ணெனக்கு முண்டோ மனோன
மணியே.” (73)

எனும் பாடலடிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

“அஞ்சுமோராறு மறியவேணும்—சொந்த
ஐயாறு நோன்பு மிகுந்த வேணும்
தஞ்சுமாதான பறுலஞ்சையும்—நித்தஞ்
சார்ந்து கும்மியடியுங்கடி”.

(266)

என்ற ஞான வாக்கிய கும்மிப் பாடலோடு பீரப்பாவின் ஞான
மணிமாலை பாடல் ஒப்பாயநது கற்பதற்குரியது

“அஞ்சுமாறு மோதடா ஐயாறு நோன்பு வையடா
வஞ்சசயிலாத பறுலஞ்சையும் வணங்கடா
நெஞ்சில வாழும் அஞ்சிலொன்றை நீ நினைத்துப் பாரடா
பஞ்ச பாதகங்களான பாவமும் நில்லாதடா.”

—ஞானமணிமாலை

அஞ்செழுத்து 257, கலிமாப் பொருள் 263, குரு 263, 264,
தொழுகை 267, நோன்பு 268 பற்றி ஞானவாக்கியம் பாடுகிறது

அலிபு, பே அரபி எழுத்துக்கள் இருபத்தி ஒன்பதற்கு
முனாஜாத்து அறுசீர்க கழிலடி. ஆசிரிய விருததங்களால் 197
முதல 231 வரையுள்ள பாடல்களில் பாடியுள்ளார்.

‘அல்ஹம்ந்துலில்லாகியே’ என முடியும் பத்து தொங்கல்கள்
இலாகியே’ என இறுதியாகும் சந்த விருத்தம் பத்து, ‘நெஞ்சமே’
என அழைத்துப் பாடும் பத்து பாடல்கள், இது அறியார் ‘காபி
ரென்றார்’ என முடியும் கொச்சகப்பாக்கள் ‘முகியித்தீனே’ எனும்
பாடல்கள் அணிக்கு அழகு செய்கின்றன. பதின்மூன்று இசைப்
பாடல்கள் (ஷாஹுல் ஹமீதொலி பற்றி) இந்நூலில் உள.

நானூற்றி இருபத்திரண்டாவது பாடலில் இந்நூல்
கற்பதன் பயனாக, நபிஷபாஅத், சிவயோகம், தீதாறு பெறு
வதற்குப் பாடியுள்ளார். “எப்படிச் செப்பலென்ற|றியாதயான்,
இப்படிச் செப்பினேன் என்று கூறி பிழை பொறுக்க
வேண்டுகிறார். இறைவனின் ஆளுமையினை.

“அகதாயிருந்து பலவதிசய மனுவத்தவனீயே—எங்கும்
அணுவினுக் கணுவாகி யள விலலா தானவனியே (354)

அகிலம் புவனம் வானும் அறுஷங் குறுசங் குல்லு நீயே—
குலனும்

‘பில் மீ நீ ”

(355)

“ஆதிய நாதியரும பெருளானது நீயே அன்றி
யாராருமில்லை யடியனை ஆள்வது நீயே.” (356)

எனப் பாடுகிறார். மேலும்,

“பூவினின் மனம் போல எங்கணு நிறைந்த பரிபூரணப்
பெருகுந் நீயே
புவி முதல் எறும்பு கடையாளை முதல் யாவையும் பொதுவாக
ஆளுமிறைவா
காவலாய்க் கடல மலைகளிற் பின்னல கதிரா மதிகள் கணமு
எவையும் படைத்தாய்
சத்தனே நித்தனே காத்தருளு கடவுளே ஹக்கனே காதினே
யான
பாலியா வங்கங்கெ மேவியே அலைவனோ பரகதிகளாலனோ
பாசவலை வீசுவா மோச மதிலாவனோ பரமகுருவான
பெருளே
வாவினறு நற்பதவி தாவெனறு புகழ் கொண்டு மருவு
கனியாபுரத்தில்
வாழும் அபதுல காதின் வலை மஸ்தானிரு கண்மணியே
யுளத்தினஹதே”

என விரித்து அஹதினிடம் நற்பதவி வேண்டுகிறார். இந்த
இறையே இந்த உடலினை விநதை பெற தீட்டியுள்ள சூட்சுமத்தை
எப்படி யுலகத்திலிப்படி யுருவானோம்,

“எப்படி யுலகத்திலிப்படியுருவானோம் சிங்கி அது
அப்பன தன்னட்புக் கொப்பிய தாயாலே சிங்கா” (5)

—ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி-பீரப்பா

என்பதனை,

“அந்தியாராசனத்தில் மாதா பிதாவுடனே—மிகு
வாச மீறியுலலாசமாக
வணைநது மிகிழ்நது புணரும்ப் போதினில
தந்தை விநதானதிலே தாயார்க் கருககுழியிலே துளி
தங்கியங்கியால மங்கிடாமலே
சரதமாய் வைதது வளாந்த வுடலதில,

ஐந்து¹ பஞ்ச பூதங்களையும் பொறி² யைந்தும் ஒரைம்புல³ னும்
வருமை⁴ திடுமே கரணத்தை⁵ புங் கூட்டி
வந்தறிவொவன்றது தான் தசவாயு⁶ சேர்த்துத் தெளி

வான நாடி பத்தானவை களி
லான லேரஞ்சையுங் கூட்டி
விந்தை பெறவே யெழுப்பு மேலேனே தான தனந்தனஞ்”

என அழகை விளக்கியுள்ளார். இக் கருத்தினை, பிரப்பாவும்
ஞான மணிமாலையில்.

“தந்தை கூறுந்தபாள் கூறுந்தரிபட
வந்தபாணி கூறும் வனனிகூறு முதை கூறுடன
விநத நாத ருருங்கூடி மேவியொன்ற தாகியே
யந்தமாக நம்முடலணிந்த ருபமனதே” (192)

எனப் பாடி அறிவித்துள்ளார்.

“தன்னையறிந்தவன் தன் தலைவனை அறிவான்” என்பது
நபிமொழி, 1 மன் அறப நபஸ்ஹிவ அறபறப்பஹீ” இத் தத்து
வத்தினை ஞானியரும் சித்தரும் மஸ்தான்களும் மரபாகப்
போற்றப் பாடியுள்ளனர்.

‘ஒப்பார் பிராணனபானனு தானனுடன்
தப்பா வியானன சமானனே—யிப்பாலு
நாகன் றனஞ்சயன் கூாமன் கிருதரன்
தீதலாத் தேவதத்தனே.”

வாலை மஸ்தானும் இதனை,

“தன்னையறியா தலைவனையுந் தானறியார்
உனை வணங்குதற்கிங்கு தவிசெய்வதெக்காலம்” (162)
தன்னையறிந்து தலைவனைச் சோந்தோக்குப்
பின்னறிவே தூககுச் சொல்—மனமே”

—மனமோடு கூறல

எனப் பாடியுள்ளார்.

¹ பஞ்ச பூதங்கள்: பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்.

² பொறியைந்து: மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி.

³ ஐம்புலன: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம்.

⁴ அந்தக்கரணம்: மனம், அகங்காரம், புத்தி, சித்தம்.

⁵ பத்து வாயு: பிராணன், அபானன், உதாவுன், வியானன்
சமானன், நாகன், தனஞ்சயன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன் =
உயிர்க்காற்று, மலக்காற்று, ஒலிக்காற்று, தொழிற்காற்று, நிரவுக்
காற்று, விழிக்காற்று, வீங்கலகாற்று, இமைககாற்று, தூவக்
காற்று, கொட்டாவிக்காற்று.

“ஓம்சிவாய” (189); “ஓம்நமசிவாய” என்பதனைக் குறித்து பாடும் பாடல்களும் ஆய்வுக்குரியன.

பத்துநாடிகள்: இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, புருடன குரு, அலம்பு, (இடமூச்சு (இடப்பக்க நரம்பு), வலமூச்சு (வலப்பக்க நரம்பு): நடுமூச்சு (நடு நரம்பு, வலச்செவி நரம்பு, இடக்கண நரம்பு, உள்நாக்கு நரம்பு, கருவாய் நரம்பு, வலக்கண நரம்பு, மலவாய நரம்பு, இடச்செவி நரம்பு.

“இடைபிங்கலை சுழுமுனை காந்தாரியத்தி
புடை நின்ற சிங்குவை சங்கினி பூடாவோ
பங்குரு கன்னியலம்பு வென வரைத்தாரா
தங்குச நாடிகடாம.”

ஓரஞ்சையும். பஞ்சகோசங்கள் (ஐவுடமடிகள்), அன்மய பிராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய. (உணவுடம்பு பருவுடம்பு, காற்றுடம்பு (வளி), மனவுடம்பு, அறிவுடம்பு, இன்ப உடம்பு.

- * (அ) தன்னையறிந்தாற் றலைவன் தனையறிந்தே
தென்னுமெ:ழியே யிதங்கா நிராமயமே (70)
- (ஆ) தன்னையறிந்தாற் றனக் கொருகேடில்லை எனச்
சொன்ன மொழியே சுகங்கா நிராமயமே (109)
- (இ) தன்னிலிருந்த தலைவன தனை அறியா
தென்னை யறிந்தெனன பன்னெந்தாய நிராமயமே (17)

—குணங்குடி மஸ்தான்

- (அ) தன்னையறிந்தல்லவோ தனது பொருளறிந்தால்
தானே தான் தானே தான தம்பிரானுமாகும்.
(பிஸ்மில் குறம்)

பெண்பாற் சூ:பி தென்காசி ரகுல் பீவி

இஸ்லாமிய ஞானப் பெணமணிகள் என ஞாலத்தில், உம்மு ஹராம்; ராபியா பிந்த இஸ்மாயில்: ராபியத்துல் பணிய்ய (ஹி 135—கி பி. 752); முஆதுல் அதனிய்யா; ஷாஅவாஹ் நபீஸா ஷீவந்தா (ஹி 145—208) ஜைனப்[கி பி. 1130-1218-19] ஜஹானராபேகம் உமமு அப்துல்லாஹ்; ஆயிஷா; கதிஜா(முஹையித்தீன் அப்துல்காதர் ஜீலானி மாமி); உம்மு யஹ்யா; பக்ரிய்யா; பிஸ்ஸா; பிஷர் ஷாபியின் சகோதரி முன்கா; அமனா'ரமலிய்யாஹ்; துஹ்பா; தென்காமை கததூன; ஹபஸா பிந்த் ஷரின்; ஹகீமா; ஷஃராஹ்; பாத்திமாஸாம் எனப் பல்லோர் இவ்வணியில் இனிது இலங்குகிறார்கள்.

தமிழகத்தில் கீழ்க்கரை ஆசியாம்மாள்; தென்காசி ரகுல் பீவி, மெய்ஞ்ஞான மாலை (பதிப்பு 1918) பாடிய இளையான்குடி கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் ஆகியோர் அறிந்த சூஃபிக் கவிஞர்களாக திகழுகின்றனர்.

புகழ்மிகு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், தக்க புகழ் தென்காசித் தந்த தவஞானி பெண்பாற் சூஃபிக் கவிஞர் ரகுல்பீவியின் வாழ்க்கை வரலாறு முற்றும் முழுவதும் அறிய இயலவில்லை. தந்தையார், நயினார் முகமமது; குரு, ஷெய்கப்துல் காதா ஷாஹன்ஷா; கணவர், புலவா ஞானி, ஞான அமிராத போதனை பாடிய பரிமளத்தார் எனும் முஹமது காசிம் சாகிபு; மகன், முகம்மதப்பா எனும் செயதிகள் அகச் சான்றாய் அறியக் கிடைக்கின்றன.* ரகுல்பீவியினை போற்றிப் பாடிய தோத்திரப்பாக்களி லிருந்து கேரளத்தில் திருவனந்தபுரம், தமிழகத்தில் நெல்லை, இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களிலும், இலங்கையிலும் பேரும் புகழும் பெற்றும். பல (பிறமத) சீடர்களையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்கள் என அறிய முடிகிறது. ரகுல் பீவியம்மாள் பேரில் புகழ்பாக்கள் பாடியோர்கள்—ரகுல்பீவியின் செல்வன் முகம்மதப்பா பாடிய சிறப்புப்பாயிரம், குறள் வண்ணம், பீவியம் மாளை குருவாகக்கொண்டு திருவனந்தபுரம் பீர்முகம்மது சாகிபு பாடிய ஞான உச்சாடனம்' பாளையங்கோட்டை எம். சுப்பையா பிள்ளை பாடிய ஞான சுகிர்தம், கொழும்பு கா. மீருசாகிபு பாடிய இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம், புதுவலசை நா கி. அகமது சாகிபு மகன் இபுராகீம் பாடிய சாற்றுக்கவி, கமுதி ஈசுபு கண்ணு

வாப்பா பாடிய இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம். ஆததார் மீரு சாபு மரைக்காயர் மகன முகையதீன பிசசை மரைக்காயர் பாடிய ஞானச் சிந்து, தென் காசி பாடலிங்க முதலியாரா பாடிய பாயிரந்தேற்றல் தென்காசி கிருஷ்ணமமாள் சந்நியாசி பாடிய நாமா வழிகள், தாதன குளம் தா. மு. ஹலந்தா சாயபு மரைக் காயா மகன் காதா மீருசா பாடிய இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம். கீழ்க்கரை கிழககு தெரு செ மு முகம்மது முகைய்யதீன பாடிய பதம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

சூஃபிக கவிஞர் ரகுல்பீவி பாடியளித்த 'ஞானமிாத சாகரம்' எனும் ஞானப்பாடற்றொகுதியின் பகுப்பும் தொகுப்பும் —காப்பு கடவுள வாழ்த்து—11; பொருள் வினாவிடை—68, கண் மணிப்பதிகம்—43; பரிமளக் கண்ணி, வெண்பா 3; கண்ணிகள் 32; மசுக்கொடிககண்ணி—49; வெண்பா—3; என தாய்க் கண்ணி—15; முச்சுடா கண்ணி—35, றகுமானகண்ணி—75; பரா னந்தக்கண்ணி—124; பீர்முருதுககண்ணி—73; என்னாட்கண்ணி 40, குருபரக்கண்ணி—26, கண்மணிக்கண்ணி—27, வேகுதேக கண்ணி —27; கானேனே—28; வாழ்வோமே—26; காண பேனே—22; ஆகாதோ—16; நெஞ்சோடு, புலம்பல்—57; வெண்பா—25; இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் 18; காட்சிப்படலம் —30, கோட்டைப்படலம்—36, விருத்தம்—1 + சந்தவிருத்தம் —11)முகைய்யதீன), பேரினபத் திறவுகோல் படலம்—44; கொச்சகம்—1, அம்மானை—18; பைத்து அலலாகு—1; முன ஜாதது—10; இலாஹி என முடியும் தந்நிலையினுனந்தக் கும்மி —16; 'தானே நீ தானல்லா தானே குன்றாகல்லா' 'தானே றகுலுல்லா தானே இன்ஷானல்லா' எனும் பாடல; கப்பல் சிந்து; தாய் மகனேசல் என்பவைகளை ஞானமிர்தசாகரம் உட் யொதிந்து ஒளிருகிறது, இங்ஙனம் பாடிய பாடல்களின் நூற் பயனை "கியாமத்ததனில் சிறந்திருக்க மலர்ந்தகவியாம்" என்றும்,

“தூண்டா மணிவிளக்காய் துலங்குமிதை ஆய்ந்தவருக்கு
வேண்டாத புத்திகள் போம வெண்கதிரோன் - ஆண்டிருக்குந்
தலமதனை யறிய சாற்றுகின்ற ஞானமிாத
கலையிதெனுஞ் சாகரமே காண.”

எனப்பாடியருளியுள்ளார்.

ஞானியம்மா றகுல்பீவி தன்னை—ஞானியர்களின் பண்பு
ரபினில | அடக்கமாக; பாவி (முச்சுடர் கண்ணி 7), (பரிமளக்

கண்ணி 11) என்றும்; “ஏழை” (மாக்கொடிக்கண்ணி 2); (பரிமளக கண்ணி வெண்பா 1); (கண்மணிப்பதிகம் 39); (பைத்து) என்றும், “அறிவற்ற பாவி” (காண்பேனோ 15): “உடலெடுத்த பாவி” (காண்பேனோ 17) என்றும் “அடிமைக் குடியாள்” (காண்பேனோ 18): எனவும் பாடியுள்ளார்.

“முடடித் தொழுதேன் முடிவிலையே” (கண்மணிப் பதிகம் 39), “தெரிசனையைத் தேடித் தியங்கியமும் றகூல்பீவி” (பரிமளக் கண்ணி வெண்பா 2); “நான் கூறி அழுததிலோர் சொல் செவிக்கு ஏற்கலயோ” (பரிமளக் கண்ணி 20); “நான் கதறிப் புலம்புதற்கு, மணடை வெடிக்க” (பரிமளக்கண்ணி 10); நான் அழுத கண்ணீரு நானிலம் எல்லாங் கரைந்தும், ஏனழுதே என்று கேட்பாரிலையே” (பரிமளக்கண்ணி 7); “உருகியழுதேன் உள்ளந் திறப்பதற்கு உன அருளைக் காண்பதற்கு, (றகுமான் கண்ணி 23): எனும் பாடலடிகள் றகூல்பீவி இறையினைக் காணத் துடிக்கும் இதயத் துடிப்புக் குறிப்புக்களன்றோ! “இறையோனே உனனை நானிரு கண்ணுல காணுமுன்னே கறையான பிடித்திருமோ கண்ணே றகுமானே” [66—றகுமான கண்ணி] எனும் இதய ஒலி கேட்ட நாட்டத்தின் கூட்டுணர்வோ! ஏக்க உணர்வு எல்லையோ! என்னென்பது!

“உனனையல்லால வேறொருவரின்கை
எனக்குத் துனை;
எனனினவும் நீயாயிருக்கிறாய்”

[பரிமளக் கண்ணி 23]

“நானோ ஒன்னில் பனுவாய் நீயே பகாவாக
தானு யாசானும் தான்தான றகுமானே”

[தானே 17]

“செய்கையும் நியாய் செய்விப்போன் நியாகி
வையக மீது வந்த வளநள் றகுமானே”

[தானே 15]

என தனது இறையனுபவாதத்தினை காட்டுகிறார்.

இல்லாம் கூறும் மாசற்ற இறையின்பத்தின் தத்துவங்களை எல்லாம்,

“அருவில்லான் உருவில்லான் அணுவுமில்லான் ஆணில்லான்
பெண்ணில்லான் அலியுமில்லான்
கருவில்லான் குருவில்லான் கலியுமில்லான் காசிதனில்
எட்டாத கருணைநாயன்

திருவில்லா நாவில்லா ன ஈயுமில லான் திசை மொட்டோடு
ப்தினுறுகோணுமில லான்
மருவில்லான் ஓரெழுத்தாய் நினருடுஞ் சோதி மண்நாதக
கடவுள்

[காப்பு கடவுள் வாழ்த்து—1]

என்றும்,

“ஆறிலணு வாயிருந்தவனே அணுவுககதாய கமியத்தில்
வேரில தூருயிருப்போனே வழியிலிலிவங் த மெய் பொருளே

[கண்மணிப் பதிகம் 23]

என்றும்,

“ஆதியும் நீ அனாதியந்தமுங் கடந்த சோதி நீ” (றகுமான்
கண்ணி 74] எனவும இனிது காட்டுகிறார் “அணுவுககதாய அச
தாய (அஹது— ஒருவன அகமியததில ஆனவன்” அல்லாஹ்
என்பதனை பீரப்பாவும “ஆறறுககப்பால அணு அணுவாய்”
என்றும், கோட்டாறு ஞானியாரப்பா, “அணுவுககணுவொளி
வெளியாய்”, “அணுவுக்கணுவாய யாவையுமாய” என்றும்
பகர்வாரா, (திருமந்திரம் இதனை அணுவுள் அவனும் அவனுள்
அணுவும் எனகிறது)

“சுந்தர மாந்திரமாம்”¹ கலிமாவினை, இஸ்லாமிய மூல
மந்திரத்தினை, “குமரிக் கலிமா” (முனாஜாதது 2), கனனி என்ற
கலிமா” (கண்மணிப் பதிகம் 8) “முத்திரைக் கலிமா” (முனா
ஜாதது 3); மோகனக் கலிமா” (பொருள் வினாவிடை 52);
“தேனொழுகுங் கலிமா” (பொருள் வினாவிடை 51) எனக் கூறும்
அடைமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் ஓர்ந்துணர்ந்து அறிவதற்குரியது
அன்றும் இஃதும் இனி என்றும் குமரித் தன்மையதாக—கன்னித்
தன்மையதாக—கருவாக—இலங்கும் கலிமா. எந்நிற எந்நாட்டு
முஸ்லீம்களின் முத்திரையான கலிமா.² முத்திராங்கமான நபிக
குரிய முத்திரைக் கலிமா. பஞ்ச பூதங்களில் முத்திரைப் பதித்
தக் கலிமா, உடலிலும் முத்திரையாக அமைந்த கலிமா
மோனம் எனில் மௌனம், தவம் என்பதாகும். இக் கலிமால்
சுவர்க்கத்தின் திறவு கோல்” —திகறுகளில் தலை சிறந்தது;
[மேலானது; மேனமையானது. ஹா—உருவெழுத்தாக ஹீ—கரு
தக் கலிமா. உடலிலும் முத்திரையாக அமைந்த கலிமா
வெழுத்தாக மோனத்துக்கு வழிகாட்டுவன இத்தகைய கலிமா
தெனொழுகுங் கலிமா எனவுங் கூறவும் வேண்டுமே]

¹சுந்தர மந்திரம்—(6 ஞான விகட சமர்த்து)பீரப்பா

²“அவர் அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் நபிமார்களுக்கு
முத்திரையாகவும் இருக்கிறார்” (அஹஸாப்)— இறைமொழி

³மௌனம்—சுமர்த்து 6—பீரப்பா.

தொழுகையின் இன்றியமையாமை பற்றி றகுல் பீவி
பொருள் வினாவிடைக் கண்ணியில்,¹

“ஆதிமறை தன்னிலலலா அஞ்சு நேரத் தொழுகை
அறிந்து சுஜீதிட மொழிந்த ஆவல் கொழுந்தினை
நீதி வழுகாதிருந்து நிததம் சுஜீதிடவும்
நிதியெனக்கு உள்ளிருக்கும் தலமுரைப்பீர் பரிமளமே.” (21)

எனும் வினாவிற்கு விடையாக,

“தொழுகை நடுந்தொழுகை மணிமந்திரமாழுனது
தோத்திர மாமிரு விழியில் மிகுராஜின நிலமை
அழுகையுள்ள தொழுகைய தாலதையறிய வேணும்
அணுவுமிடலை அகதொளிய ஆசை றகுலபீவி.” (22)

என்றும், மேலும் இத்தொழுகையினைக் குறித்து.

“தீனான அஞ்சொகுத்தும் தொழாதவர்கள் தனக்கு
தீங்க கலாதிருக்கும் ஜென்னத் பதவியதுமில்லை
தானாக கூத்தனையறிந்து தலைவனுக்கு சுஜீதை
தானவர்கள் செய்தால் கலாவென்ற தருள மனமே.” (53)

(கலால்—ஆகுமானது)

“தொழுகையுடன் நோன்பின் ருசிவுள்ளறிந்து தொழுவோர்
தோற்று மிகுராஜறிவார் தோஷமது நீங்கும்
அழுகையுள்ள தொழுகை தொழுதுள் நிலையைத் தொழுதோர்
ஆகிறிலும் பதவி கொடுத்தளிப்பதுவும் நீயே” (66)

(ஆகிற்—மகிமை)

எனப் பாடும் பாடல்கள் படித்துப் படித்து உணர்ந்து செயல்
படத் தக்கன

அஞ்சு நேரத் தொழுகையும் அறிந்து சுஜீதிடல் வேண்டும்;
நீதி வழுவாது நித்தம் தொழல் வேண்டும்; பெருநிதி பெறல்
வேண்டும். தொழுகையின் மணி மந்திரமாக அமைவது ‘நடுத்
தொழுகை’ எனும் தஹஜ்ஜத தொழுகை தொழல் வேண்டும்.

¹ பொருள் வினாவிடைப் பகுதி சில இஸ்லாமிய நெறிமுறை,
ஞானமுறைகள் பற்றிய வினாக்களுக்குவிடையாக அமைந் துள்ளது
றகுல் பீவி தம் கணவர் பரிமளத்தாரிடம் கேட்க, பதிலளிப்பது
போன்ற முறைமையில் பாடப்பட்டுள்ளது பரிமளத்தாரும்
சிறந்த சூஃபி ஞானக் கவிஞராகவே மிளிர்கிறார்.

நடுவான தொழுகை என்பது “கல்பு தொழுகையாயிருக்கும்” எனவும் சூஃபியாக்கள் விளக்கந் தருகிறார்கள். “லாஸலாத்து இல்லா பிஹுளுரில் கல்பி” நபி (ஸல்)—‘தொழுகை என்றது கல்பு ஒருமுகப்படுகிறதனறி வேறிலலை.’ மூமினின் மிஃராஜ் ஆக இருப்பது இத்தொழுகையன்றோ! மிஃராஜ் வளம் அறிதல் வேண்டும். அழுகையுள்ள தொழுகை ‘அது எது’ தொழாதவருக்கு “ஜன்னத்” எனும் நற்பதவி இல்லை. தானாகத் தன்னையறிந்து தலைவனுக்கு சுஜீது செய்தல் வேண்டும். தொழுகையோடு நோன்பின் ருசி உள்ளறிந்து தொழுதால் மிகுராஜ் அறிவர் துன்பங்கள் நீங்கும். அழுகையுள்ள தொழுகை தொழுது உள் நிலையைத் தொழுதால் இம்மை மறுமை நற்பதவி அல்லாஹு அளிப்பான் எனும் அருங்கருத்துக்கள் பொன்னென மின்னிச்சுடர் வீசுகின்றன. இக்கருத்துக்களோடு பீரப்பாவின் பிஸ்மில் குறப் பாடலடிகள விளக்கமாக விளக்கித் துலக்கும்.

“அஸ்தஃ பிறுல்லாஹில் அலீமெனவே சொல்லி
அனுதினமும் ஆதம்பாத மறிந்து தொழவேணும்”
“அல்லா முஹம்மதிருபேரை மனத்துற்று ஆதத்துட

பாதந்தன்னை

அறிந்து தொழ வேணும்”

என்றெல்லாம் கூறி பீரப்பா விளக்கும் விளக்கங்களை சுற்றறிந்து உணரவேண்டும்.

ரகூல பீனியின் ‘நோன்பின் ருசி உள்ளறிந்து’: அழுகை யுள்ள தொழுகை, ‘அறிந்து சுஜீதிட’ போன்ற கவிததொடர்கள் எண்ணவூட்டுச் சக்தியூட்டுவன நோன்பின்; ருசி உள்ளறிதல்; நீதி வமுவாது நித்தம் சுஜீது செய்து, நோன்பிருந்தாருக்கே—பசித் திருந்து தனித்திருந்து விழித்திருந்து—தராவீஹ் தொழுகை, திகறு போன்றவைகளில மூழ்கித் திளைத்தாருக்கே அறிதலசாலும். பசித்திருத்தல் வெறும் பட்டினி அல்ல. உடலையும் உள்ளத்தையும் பரிசுத்தப்படுத்தி இறைவழி செலுத்துதல் அன்றோ! உடலும் உள்ளமும் இறைவழித் தரிப்படிந் நோன்பின் ருசி அறிதல் இயலும். இதைத் துய்த்துணர்ந்தாருக்கே நோன்பின் ருசி அறிதல் இயலும்.

புறக் கருத்தினைக் (Non-Islamic elements) காட்டும் சொற்றொடர்களாக ‘நந்தியொளி’ (அம்மாணை 17); ‘சிவனடி (அம்மாணை 14) மகாபூஜை (அம்மாணை 6) நிற்கின்றன. தமிழகத்து சூஃபி ஞானப்புவவாகளின் பாடல்களில்—ஞான இலக்கியங்களில் இப் புறக் கருத்து விளக்கும் சொற்கள் தனி ஆயவுக்குரியன. ‘எலி செல்ல பூனைவாய் முடிக்கின போல’ (அம்மாணை 18); ‘ஏமன்

வலையில் இடைப்பட்ட மான் போல' (அம்மானை 12); கம்பமதி லிட்ட தீப போல (பேரின்ப திறவுகோல் படலம் 27) நீர்க்குமிழி டோல' (கணமணிக கண்ணி 24) எனும் உவமைகளும் காணக் கிடைக்கின்றன.

ஞானிகள் இந்த உடலை பலவாறுகத் தாழ்த்தி பாடியுள்ளனர். சூஃபிஞானப் பெண்மணி றகுல பீவியும் 'பீற்றமல உடம்பு' (தானே நீ—9) 'பாவி உடல்' (பரிமளக் கண்ணி 14, மாக்கொடிக் கண்ணி 8); குருதி எனுங் காயம்' (வாழ்வோமே 24). 'சதை தோலெலும்பு எணசாண் உயர வீடு' (கப்பல சிநது) என்றெல் லாம் பாடியுள்ளார்.

“உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவது எல்லாம் உடம்பினுள் உத்தமனை காண” என்கிறது ஞானக்குறள். மெய்ஞ்ஞானி பீரப்பா,

“கையில் நின்ற பொருள் தன்னை காடதெங்கும் தேடுகிறீர்
.....பையுள வந்திருக்கு உண்மை பார்த்தறிநது கொள்ளுமே”
(ஞான மணிமாலை 211)

“பையுள் வந்துறைநது நின்ற பரம ரகசியங்களை
மெய்யுளாருங் காண்பதன்றி வேறு தேடிக் காண இயலா”
என்கிறார்.

“ஆண்டவன் எங்கும் என்றும் உள்ளவன் எவர்க்குஞ்
சிவனாகி நின்ற
அங்கமானதுட் கலந்து அநேக ரூபமாய்த்
தவகு நம் மனததுளே திரிந்த ஞானமாமணி” (242)

என்கிறார் ஞான றகுல் பீவி

“கைக்குள்ளே வெண்ணை வைத்து
கடை எங்கும் நெய்க் கழுதேன்
பைக்குள்ளிருக்கும் பொருள் படித்திலேன்
தாய் மாக்கொடியே!”
(மாக்கொடிக் கண்ணி 1)

எனப் புலம்புகிறார். இதனையே குணங்குடியார்.

“கைக்குள் வெண்ணையை வைத்து நெய்க்கழுத பாவி
கலை கற்றும் அறிவற்ற பாவி”

என்றும்

“கையில் வெண்ணெயை வைத்து நெய்க்கழா வண்ணமென்
கலிதீர்த்துனருள புரியவும்”

வேணடி பாடியுள்ளார்.

பாஸவ றசூல் பீவி பெண்களுக்கு அறிவுரையாக—அறவுரையாக ‘பாத்தா (கணவன்—மலையாளச சொல) வைத் திட்டுபவர்களை பாதகி’ (பரானந்தக் கணணி (106) என்றும், ‘பர்த்தாவின்’ பாதமதில் பணியாதாரா சொர்க்கமதில், கருத்தாய் புகுவாரோ கண்ணே பரானந்தமே’ (115) என்றும் ‘பர்த்தாவுக்கு ஏற்ற பணி விடைகள் செய்யாளின் கரத்தை முறித்தருள் என் கண்ணே பரானந்தமே’ (118) எனப் பாடுவன பெண்குலம் கருத்தில் இருத்துவனவனரோ! இதோடு,

“புருஷனை அரசன் என்று எண்ணுங்கடி — அவன்
புத்திக கிசைந்து பணியுங்கடி
புருஷன் பணிகிடைக்கலலவோ ஆதியும்
பெண்ணைப் படைத்தானென்றெண்ணுங்கடி — புகழ்
நண்ணுங் குணமாக வரழ்வீரடி.”

என செய்யிது முஹம்மது பாடிய பெண கல்வி கும்மிப் பாட்டு அறிவுரைக்கிறது. ‘தன் கணவன் கோபிததுக் கொள்ளும் மனைவி மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் இறங்கும்’ நபிமொழி(ஹதீஸ் தைலமி.

“துனியாவதனிலே புருஷருக்கு நீங்கள் துரோகஞ் செய்தால் அனியாயமாக நரகிற் கிடந்து அழுதிடுவீர்”

எனும் நஸீஹத்துல் மூமினின் மாலை பாடலடிகளும் ஒப்பக் கருத்தத் தக்கன.

ஞானிகள்—சூஃபியாக்கள் கலிமாவினை, லா-இலஹா-இல்லா அல்லாஹ்—ஹு என ஐந்தாகப் பிரித்து பஞ்ச¹ பூதங்களுக்கு-பஞ்ச இந்திரியங்களுக்கு ஒப்பிட்டு (மலக்குகளுக்கு, யார்களுக்கு திகர்களுக்கு (மக்காம்களுக்கும் பகாவர் ² ‘நமசிவாய’ எனும் ஐந்தெழுத்தினை பஞ்சபூதங்களுக்கு பஞ்ச இந்திரியங்களுக்கு

¹ ,¹ (!) பிஸமில்சூறம்—பீரப்பா (!) ஆஷிக அவதார மாலை—(மட்டக்களப்பு இலங்கை தா.ந. செய்யிது இபுரூம மௌலானா).

² (!) ஞான வாக்கியம்—31 (கனியாபுரம் செய்கு அப்துல காதிரு வாலை மஸதான் (!) ஞான முச்சுடா பதிகங்கள்—5 காப்புப் பதிகம்—பீரப்பா.

சைவசித்தாந்த பேரறிஞர்கள் ஒப்பிட்டுக் கூறுவர். இவை இரண்டின் ஒப்புமை பற்றி இரு வேறு துறை—சூஃபிசம், சைவசம் பேரறிஞர்கள் ஒப்பு உறழ்வு ஆய்வது கடன். றகுல் பீலியின் பின்வரும் பாடல் இவ் ஒப்புமை பற்றி மேலும் ஆயத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“பாலாறு தேனாறு மதுவாறு சதுபாறு
பாரில் வந்ததுவுங் கலிமா
பாத்திஹா காத்தியா காத்திமுல்லன்பியா
காதிரு முகமது கலிமா
நாலாறிலொன்றறை நடத்துங் கருக் கூடதும்
நயன மதிலுகது கலிமா
நாசிநுனி நகமணியும நமசிவாய
மஞ்சதால நாடுவது ஆதிகலிமா
கடலா இலா றகுல்லாவின்
கூட்டத்தில் குருவே அனாதி கலிமா

(இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் 7)

“முள்ளு முனை.....

உள்ளும புறமாகவே குடிகொண்ட என் பிரானோங்கார

நமசிவாயமே

ஊழிக்கிரங்கி அருள்தாருமென் குருவான உச்சிர்தமான கடலே”

(இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்)

கப்பல் பாட்டு

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் (Folk songs) ‘தொழிற் பாடல்கள்’ ஒரு வகையான, சில இசை நலச் சொற்கள் காட்டி வருவன. கப்பற் பாடல்களில், ‘ஏலோலோ’ ஐலசா, ஏலை ஏலோ சலசலா என்று வரும். ‘ஏலோலோ’ என்ற சொற்கள் இசை ஒலியை மீட்டுவன. ஆரம்பத்தில் இப்பாட்டுக்களில் கப்பல் (ஓடம்)—மீன் பிடித்தல் போன்று கடலோடு தொடர்புடையன பாடப்பட்டு வந்தன. கப்பல் [படகு] பாட்டாக இருந்தாலும், கருப்பொருள் படகு குறித்ததாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று இல்லை. எனவே, பின்னர் கப்பல் பாட்டு, ஓடப்பாட்டு என்று சில மெட்டுக்களே ஏற்பட்டு விட்டன. இவற்றிற்கும் கப்பலுக்கும் தொடர்பு இல்லை. தொடர்ச்சியாக சில கருத்துக்களை ஒருங்கே சொல்ல வேண்டுமென்றால் முடுகி வரும்படி சேர்த்து அமைத்து கப்பல் பாட்டு ஆக்கி விட்டார்கள். (இராமாயண ஓடம், பாரத ஓடம், நவராத்திரி ஓடம் போல்வன) கப்பல் பாட்டு மெட்டாக எக்கருவிலும் பாட்டாக ஒலிக்கிறது. இவைகள் மக்கள் மனதை

எளிதில் ஈர்ப்பன. இக் கப்பல பாட்டுக்களில் எசவ சித்தாந்த உணமை விளக்குவனவும சில. “காய கப்பல்” எனும் கப்பல் பாட்டு பதினெண் சித்தா பெரிய ஞானக் கோவையில் ஒன்று. இது தத்துவச் சாயல் பெற்றது. இஸ்லாமியர்களின் இன்பத் தமிழ்ப்பணியில் நாட்டுபுறப்பாடல்கள்தனி ஆய்வுக்குரியன சிவரா மங்கலம் முஹம்மது இப்ராஹீம் கலிபா அவாகள பாடிய கப்பல் பாட்டு திருகோணமலை (இலங்கை ஷெய்கு மதரா புலவர் பாடிய மீரான கப்பல் கும்மி, செ மு. செய்யது முகம்மது மவுலானா பாடிய கப்பல் சிந்து, இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பாடிய¹ பல பாடற்றிரட்டு” நூலில் பெயர் அறியப்படாத புலவா ஒருவர் பாடிய “கப்பல் சிந்து” முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இசைக் குறிப்பு பெற்று விளங்குவன. ஞானமீர்த சாகரத்தில், நசூல் பீவி “அஷ்ரபுல் மஹீலுகாத எனனும ஹர்ஸீல மஹபியின கோல்மெடுதது நீர் இனசான வெளியான “கப்பல் சிந்து” எனத் தலைப்புச் சூடி பாடியுள்ளார். இங்கு அல்லாஹ் மனிதனை “அஷ்ரபுல் மக்லுகாத”² எனும் மேலான படைப்பாகப் படைத் திருக்கிறான்” எனும் மொழிக்கேற்ப இத் தலைப்பினையே இட்டுள்ளதும் பொருத்தமன்றோ! கப்பல் என்பது உடலாகிய கப்பல் எனவும் கொள்ள இடமுண்டு. இந்த உடலை, ‘ஓயா நோய்க் கிடமோடு மரக்கலம்’ (பட்டணத்துப் பிள்ளையார் இரண்டாவது கோயிற்றிருவக் கல்), ‘பாவச சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு காமக காற்றெடுத தலைப்பக கெடுவழிக்கரை சேர்கொடு மரக்கலத்தை (பட்டினத்துப் பிள்ளையார் முன்னுவதுகோயிற்றிருவகல (எனலும் காணலாம் காயகப்பலும் இக் காயத்தினை உருவகிககிறது¹ சிவ வாக்கியர் ‘ஓடம’²ாக வர்ணித்துள்ளார்² பாம்பா டிச்

“பஞ்ச பூதப்பலகை கப்பலாய் சேர்த்து
பாங்கான ஓங்கு மரம் பாய்மரம் கட்டி
நெஞ்மனம் புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம்
மானாபிமானங் கயிருகச் சோதது
ஐந்தெழுத்தைக் கட்டி சாக்காக ஏற்றி
ஐம்புலன தன்னிலே சுக்கான நிறுத்தி
நெஞ்சு கட்டாட்சத்தால சீனிப்பாய் தூக்கி

(காய கப்பல்)

¹ “ஓடமுள்ள போதெலா மோசடியே உளவளம்
ஓடமுள்ள போதெலா இறுதி பண்ணிக்கொள்ளலாம்
ஓடமுமுடைந்த போது ஒப்பிலலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே”

(7)

(யோகநிலை சிவவாக்கியர்)

சித்தா கப்பல என்பதனை தனிச சித்தாந்தமாகச் சித்தரிப்பது சிந்தையள்ளுவது.¹ ஆம்,

றமூல் பீவியின கப்பல் சிந்து இரண்டு வெணபாக்களால்)
ஆரம்பித்து பல்லவி—அநுபல்லவி—சரணம் பெற்று பாடுவன.
சரணம முடுகு+பதம் என இரு உட்பிரிவாம். இதன் பல்லவி:

“தானே தான் தான் வெளியாய்—இறகூல்பீ
தானுகால் கப்பலிது”

எனப் பாடுகிறது.

தன்னையே கப்பலாக உருவாக்கிக் கும் பான்மை பல இடங்
களிலும் பளிச்சிடுகின்றது.

‘ ஹயாத்து கல்பு எனுங் கடலில் — ஹாஹு
ஹு’என்றொரு கப்பலிது
பயித்துல் முகத்தீஸின வழி பதியைப்
பாக்க வந்த பான்மை சொல்வேன் — இறகூல்பீ” (பதம்)

² “மவுத்துகபுல வந்த மவுத்தான ஒரு கப்பல
முகமமது நபி மோகமானதொரு கப்பல
... .. ”

¹ அ) “களிமண்ணிலொரு கப்பல சோத்தே
கனமான பாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னு மாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும் வட்டத்தே யுள்ளட க்கி
வேதாந்தக் கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறு ஞானி யா?ராட்டுங் கப்பல
சீர்பாதஞ் சேர்ந்ததென ருடாய பாம்பே (114)
—பாம்பாட்டி சித்தர்

ஆ) “தசநாடி தசவாயு சத்த தாது
சராந்த மரக் கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவான கப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
என்னுளுமோட்டத் துணிநதாடாய பாம்பே! (69)
—பாம்பாட்டி சித்தர்

² “நீ இறப்பதற்கு முன் இறந்துவிடு” —நபிமொழி.

“உயிருடனிருக்கும் போதே எவனொருவன் இறிந்தவன்
போலாகிறானோ, அதாவது எவனுடைய ஆசாபாசங்கள் பிணத்தி
னிடத்திற் போல நசித்திருக்கின்றனவோ அவன்தான் உண்மை
யான ஆத்ம ஞானியாவான்”

—ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்ஸர்

“சிபத்து நாற்பதைச் சுமந்து பெருங் கப்பல்
.....”

¹ “குண்டெலிப் பாம்பினைக் கொண்டு வருங் கப்பல்
.....”

² “தொண்ணூற்று கள்வரை தூக்கி வருங்
சூப்பியான ஒரு சுபகாணிக் கப்பல்
சூலைச்சுமந்து இறவன கப்பல்
மூல முதலாறு வரை தாண்டி வருங் கப்பல்
முட்டி வருங் குண்டெலியை வேண்டி வருங்கப்பல்
கோலமெனுங் குருவீட்டைக் கொண்டு வருங்கப்பல்”

“மூமின் கப்பல் முஷாகிதாவை முத்திரை
மோனக் கலியாலுரைப்பேன
ஹாமிமெனுங் கப்பல்லாலை ஈராறு
காலடக்கி கொண்ட கப்பல் — இறசூல்பீ”

“காலனைக் கொன்று காலுன்றி வருங்கப்பல்
காமனை வென்று கடைத்தேறி வருங்கப்பல்
மூலக்கனல வாரி முட்டி வருங்கப்பல்
த்தாககான கலிவா வேறுங்கப்பல்
பாலத்துறையைக் கடந்து பாரு சாந்த
பததெழுதான றசூல்பீவி வருங்கப்பல்”

(தானே)

எனும் பாவடிகள் படித்துணாவதற்குரியன.

தனது வாழ்வியல் அமைந்த பயண வாழ்வியையும் இடை
மிடைநது (தென்காசி—புனலூர்—திருவனந்தபுரம்—ஜலங்கை
கூறிப்பாடும் பாடலும் சுற்று அறிதற்குரியது. இப்பாடலில
திருவனந்தபுரத்தினை, (இன்றைய கேரளம்) “தெளளுந் தமிழ்”
திருவனந்தபுரம் என்கிறார்.³

¹ குண்டெலி = மூலாதாரம் = ஆறு ஆதாரங்களைப் பெற்ற
உடல்.

² 96 தத்துவங்களால் ஆகிய இவ் உடல்

³ “உள்ளமையுறும்... .. அழகான
சிலோணிறகுளானதே யம்மா”

(கப்பல் சிந்து)

“அல்லகீம்—அஸ்ஸமுவுயா அலியு யாக்கபிறு
யாஅலிமு யாக்கதிர்
யாஸமிவு பஸீர் லத்திபு.....
யாக்கபீர்”

இந்த சதை தோல் எலும்பு எண்சாண் உயர வீட்டில் முடி
முப்பது கோடி; தமர் எலும்பு தொண்ணூற்றாறு; பெரிய எலும்பு
எழுபத்தினான்கு; சிறிய எலும்பு இருபத்திஆறு; சில்லரை நரம்பு
நானூறில் நாற்பத்தி மூன்று நரம்பு; உள்படு நரம்பு ஐநூற்றிமுப்
பத்தொன்பது; அழகு மணிக்குடல்” நீளம் முப்பத்திரண்டு; ‘மது
வான கல்பு’ இருபத்தி நான்கு தோலா; மணிநாத இஸ்கு 84
தோலா என “முடுகு” ஒன்றில் பாடியுள்ளார்.

கீழக்கரை அல்ஆரிபு செய்யிது ஆசியா உம்மா

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் இயற்கைத் துறைமுகப் பட்டினமாக இலங்குவது கீழக்கரை. பழந்தமிழ் கலவெட்டுக் களில் 'பௌத்திர மாணிக்கப்பட்டினம்' என வழங்கப்படும் பழமபதி இது. 'அராபியர்கள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக் காலக்கட்டத்தில குடியேறிய புண்ணிய பதிகளுள் ஒன்று கீழக் கரை.¹ 'இஸ்லாமிய வரலாற்றுப் பயண ஆய்வில் அறிஞர்களான இப்னு பத்தூதா, சுலைமான், அபுசைது போன்றோர் குறிப்பிட்டு ரைக்கும் பட்டினம் இது.² ஒலிமார்களையும் ஆலிம்களையும் ஞானி யர்களையும் வள்ளல்களையும் புலவர்களையும் பெற்றெடுத்த பெற லரும் பூமி. இங்கு வள்ளல் சீதக்காதி—மாதிலிர் றசூல் சதக்கத் துலலா அப்பா ஒலி நாயகம், கீழக்கரை புதுப்பள்ளி வாசல திண்ணக் குறட்டில அடங்கப்பட்டிருக்கும் ஜமாலுத்தின் ஒலி இவர்களின் பரம்பரையில் தோன்றியவர் சூஃபிஞானி கீழக்கரை செய்யிது ஆசியா உம்மா இவரது மரபுவழி பரம்பரையினை இனிக் காண்போம்.

வள்ளல் சீதக்காதி என்னும் ஷெய்கு அப்துல் காதிர் அவர் களின் இளைய சகோதரரான பட்டத்து மரைக்காயர் எனும் முகம்மது அப்துல் காதிரு மரைக்காயரின் திருப் புதல்வர் முகம்மது அபுபக்கர் மரைக்காயருக்கும், மா திலி ர் ரசூல் சதக்கத்துலலா ஒலிநாயகம் அவர்களின் திருமகளார் சாரு உம்மாவிிற்கும் பிறந்த வள்ளல் அவ்வாகாறு மரைக்காயர் எனப் புகழ் பெறு அப்துல்காதிர் மரைக்காயர்.³ இவரின் மகன் பிள்ளை பேரனார் 'ஹபீபு அரசர்' என பீடுபுகழ் பெறு ஹபீபு மரைக் காயரின் இளைய சகோதரர் அப்துல் காதிர் மரைக்காயரின் திருக் குமாரர் முகம்மது காசிம் மரைக்காயர் இவரின் திருமகனார் ஹபீபு முகம்மது மரைக்காயர். இவரது திருநிறைச்செல்வியே புகழ் மிகு சூஃபிக்கவி செய்யிது ஆசியா உம்மா ஆவார்,

ஆசியா உம்மாளின் மூதாதையர் எட்டையபுர மன்னர் களோடு நெருங்கிய நட்புணர்வுடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். எட்டையபுர மன்னர் அளித்த அன்புப் பரிசிலான அழகு தங்க

ஒளி மின்னு உமிழ் பெட்டகம் இன்றும் இவரது இல்லத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனை இன்றும் பார்க்கலாம். இவர் பரம்பரையினரான ஹபீபுஅரசர் ஜித்தாவிற்கும் மக்காவிற்கும் இடையில் தோண்டிய கிணறும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது குடும்பத்தினருக்குச் சொந்தமான பல ஏக்கர் அகலமுள்ள கீழ்ப்பண்டகசாலை, நடுப்பண்டகசாலை, மேலப்பண்டகசாலைகள் பல அன்றும் இன்றும் இருந்து வருகின்றன. சில பழுதுபட்டுள்ளன. கீழ்க்கரை இயற்கை துறைமுகப்பட்டினமாக இலங்குவதால் பிறநாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்புக்கு வளமாக விளங்கியது. சேதுபதி மன்னர் அனுமதியுடன், டச்சுக்காரர்கள் 1754இல் கீழ்க்கரையில் கட்டப்பட்ட வர்த்தகப் பண்டகசாலை இவரின் முன்னோருக்குச் சொந்தமானது. இன்று சிதைந்த நிலையில் இருக்கிறது. பல கப்பல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இவா பரம்பரையினர்- இச்சந்ததியினரின் பண்டகசாலைகள் கொக்கி போன்ற இடங்களிலும், பர்மா, மலேசியா, ஜாவா போன்ற கிழை நாடுகளிலும் இருந்தன. இன்றும் இலங்கையில் இருப்பதைக் காணலாம். இத்தகு செல்வச் சீருயர் குலத்தில் அருட் செல்வப்பேறுடை—இறைச் செல்வத்தில் பற்றுடை சூஃபிஞானியம்மா ஆசியா உம்மா தோன்றினார் எனின் வியப்பனரோ!

ஆசியா உம்மா கீழ்க்கரை குதுபுஸ்ஸமான் வகவ்துல் அவான் கல்வத்து நாயகத்தின் முதன்மைச் சீடராவார். இளம் வயிலே தனித்திருந்து, இறைநேசச் செல்வர்கள் மீது துதிப்பாடல்களை முனாஜாததுகளைப் பாடும் அற்புத வன்மைப்பெற்றிருந்தார். இறையின்பத்தில் ஸ்ரீலயித்து, இறைவனைப்பற்றிய அகமியங்களையும் பாடிப் பரவினார் வேனிற் காலங்களில் இவர் தனக்குச் சொந்தமான கடற்கரையோர நடுப்பண்டகசாலைக்குரிய தென்னஞ் சோலையில் பல திங்கள் தனிமையில் தவமிருந்தார். அருட்பாடல்களை பாடியருளினார். மற்றவர்களிடம் அதிகம் பேசாது. மௌனமாக—மேல் வீட்டில் (மாடியில்) தனிமையாக பல காலங்கள் செலவிட்டதால் இவரை “மேல் வீட்டுப் பிள்ளை” எனச் செல்லப் பெயரிட்டும் அழைத்தனர். ‘சுமமாயிரு’ப் பதில் சுகங் கண்டவர்களன்றோ ஞானிகள்! ஆசியா உம்மா ஹஜ்ஜுக் கடமையினையும் உரிய காலத்தில் ஆற்றிய அம்மையாராவார். இவர் பாடியருளிய பல பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. கிடைக்கப் பெற்ற பாடல் திரட்டு “மெய்ஞ்ஞானத் தீப இரத்தினம்” என அரபுத்தமிழில் அமைந்துள்ளது இது முன அச்சப் பிரதிகளைக் கொண்டும், அச்சாகாத ஏட்டுப் பிரதிகளையும் கொண்டு 1976இல் திருவல்லிக்கேணி மஜுதிய்யா அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளி வந்துள்ளது. தனது எண்பதாவது அக

வையில் 1948இல் கீழ்க்கரையில் இறையடி சோர்ந்துள்ளார்கள். அரபுத்தமிழிலமைந்த இந்நூல் முழுவதும் தமிழில அச்சிடப்பட்டு வெளிக்கொணர ஆவண செய்தாக வேண்டும். அஞ்ஞானரே இப் பெண்பாற் சூஃபிக் கவிஞர் பற்றி தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அறிந்து பயன் பெறும்.

கீழ்க்கரைமேலத் தெரு மர்ஹும் சே.மூ. முசுமமது சதக்தமபி அவர்களின குமாரர் அல்ஹாஜ் கே. மூ. ஹமீது அப்துல் காதா அவர்களின் மனைவியும், மர்ஹும் ஹாஜி ஈ சூ.மூ. அப்துல் காதர் சாகிபு மரைக்காயரின் புதல்வியுமான அல் ஹாஜிய்யா ஈ.சூ.மூ.அ அகமது மறியம் அவர்களின் முயற்சியால் இந்நூல் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. இவர் ஞானி ஆசியா உமமா அவர்களின் பேத்தி, ஆவா.

“மெய்ஞ்ஞானத் தீப இரத்தினம்”

பாடற்றிரட்டு தரும் இரத்தினங்கள்

1. ஹலாஸ் பைத்து
2. முனாஜாத்து வல்லபம்
3. முனாஜாத்து நூரானீய்யா
4. முனாஜாத்து றஹ்மானிய்யா
5. ஆண்டவனின் முனாஜாத்து
6. முனாஜாத்துற் றஹீம்
7. அறிவானந்தக் கண்ணி
8. அருளானந்தக் கண்ணி
9. பரமானந்தக் கண்ணி
10. பேரானந்தக் கண்ணி
11. சதானந்தக் கண்ணி
12. வஞ்சி விருத்தம்
13. மேலாம்பர வணக்கம் பதினான்கு சீர்விருத்தம்
14. ஜோதி அருள் தந்த வணக்கம் விருத்தம்
15. நபிதாஜுல் அன்பியா வணக்கம் விருத்தம்
16. செய்யதுல் அன்பியா வணக்கம் விருத்தம்
17. காத்தமூல் அன்பியா வணக்கம்
18. குரு முஹிய்யத்தின் வணக்கம் விருத்தம்
19. செய்கு அபூபக்கர் ஒலி விருத்தம்
20. குணங்குடி மஸ்தான சாகிபு விருத்தம்
21. கல்வத்து நாயகம் ஒலி விருத்தம்
22. மேலாம்பரக் கண்ணி
23. பரஞ்சுடர் கண்ணி
24. ஏகாம்பரக் கண்ணி

25. ஹப்ஃபாற் கண்ணி
26. ஈஸ்வரக் கண்ணி
27. முனாஜாத்துற் றகுலுல்லா
28. நபிகள் நாயகத்தின் கண்ணிகள்
29. பிஸ்தாபிக் கண்ணி
30. சாதாக் கண்ணி
31. சதக் கண்ணி
32. குணங்குடியார் கண்ணி
33. சற்குருக் கண்ணி
34. ஞானரத்தினக்குமமி
35. கஸ்ஸாலி அவர்கள் முனாஜாத்து
36. அக்தாதுகள் முனாஜாத்து
37. மிஃராஜ் இரத்தினம்
38. முனாஜாத்து ரஹமானிய்யா
39. ஹஸன் ஹுஸையின் முனாஜாத்து இன்னிசை
40. அஜ்மீர் முயினுத்தின் துதி
41. முயினுத்தின் அஜ்மீர் மாலி
42. ஹல்லாஜ் ரஹ்மத் சில்லா இன்னிசை
43. செய்யது இப்ராஹீம் ஒலி துதி
44. சாகுல் அமீது ஒலி துதி
45. கல்வத்து நாயகர் முனாஜாத்து
46. கல்வத்து நாயகம் முனாஜாத்தின் துதி
47. கல்வத்து நாயகம் துதி
48. கல்வத்து நாயகம் முனாஜாத்தின் துதி
49. கல்வத்து நாயகம் இன்னிசை
50. கல்வத்து நாயகம் அவர்கள் முனாஜாத்து
51. பல்லாஹ் தம்பி பேரில் முனாஜாத்து
52. பல்லாஹ் ஒலி பேரில் துதி
53. ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து
54. ஹக் பேரில் ஆனந்தக் களிப்பு
55. ஹபீபு முகம்மது [ஒலி]பேரில் யாஹூலி ஸலாம்
56. பிரார்த்தனை கவிதை
57. குழந்தைகள் பேரில் பொதுத் தாலாட்டு
58. தரீ குஸ்ஸாஹு
59. வெண்பா
60. பதிகம்
61. அடைக்கலம் ஏகாந்த இன்னிசை
62. செய்யிது ஆசியம்மா அவர்களின் பைத்து
63. உம்மா ஹபீபா உம்மா அவர்கள்
64. முனாஜாத்துல் இஸ்திகஃபாற்,

“மாலிகா இரத்தினம்”—என்னும் தலைப்பினுள்,

65. அஸ்மாவுல ஹுஸ்னா முனாஜாத்து
66. நாயகம் (சல) முனாஜாத்து
67. கிலுறு (அலை) இல்யாஸ் (அலை) முனாஜாத்து
68. முகையயத்தீன் ஆண்டகை முனாஜாத்து
69. ஆரிபு நாயகம் மாலை
70. 99 நாமங்கள்
71. ஆரிபு நாயகம் முனாஜாத்து
72. மழை முனாஜாத்து
73. கண்ணுல் கருமத்து மாலை
74. சாகுல் அமீது ஆண்டகை அவதாரம்
75. ‘செய்கு’ தேடுதல
76. ஹஜ்ஜின யாத்திரை
77. யூசுபு சாஹிபு அவர்களின் அவதாரம்
78. அஜ்மீருக்கு ஏகல்
79. புத்திரர் வரலாறு
80. சாகுல் அமீது ஆண்டகை வபாத்து
81. கண்ணுல் கருமத்து
82. ஹபீபு அரசர் மாலை
83. உறுதி முனாஜாத்துமாலை
84. கல்வத்து நாயகம் முனாஜாத்து
85. கபூறின் றஹீம் முனாஜாதது
86. சாற்றுக்கவி

முதலியன ஞான இரத்தினச் சுடரொளி பரப்புகின்றன.

ஞானி ஆசியா உம்மா பாடிய பா மரபுகளாவன: கண்ணி முனாஜாத்து விருத்தம், பைத்து, துதி, இன்னிசை, ஆனந்தக் களிப்பு, கும்மி, வெண்பா, பதிகம், மாலை என்பன. பாடு பொருள்: இறைவன், நபிகள் நாயகம், அஸ்மாவுல் ஹுஸ்னா அடைக்கலம், பிரராத்தனை, இஸ்திகஃபார், மழை, தாலாட்டு, செய்கு அபூபக்கர் [ஒலி], கல்வத்து நாயகம் [ஒலி] அஜ்மீர் முயினுத்தீன் ஆண்டகை, ஹல்லாஜ் ரஹ்மத்துல்லா செய்யிது இப்ராஹீம் (ஒலி); குணங்குடி, இமாம் கஸ்ஸாலி, ஹுஸைன், ஹுஸையின், பல்லாஹ் (ஒலி), ஹபீபுமுகமது (ஒலி), கிலுறு, இல்யாஸ் முகையயத்தீன் ஆண்டகை, சாகுல் அமீது ஆண்டகை, ஆரிபு நாயகம்.

எண் விளக்கம்

1. Gazetteer of India: Ramnad District: 1972 Page 106

2. I bid: Page 326

3. இவர் கீழ்க்கரை ஜும்ஆப் பள்ளி வாசலையும் கீழ்க்கரை புதுப்பள்ளிவாசலையும். காயல் பட்டணம் புதுப்பள்ளி வாசலையும் கட்டுவித்தவராவர். இவர் கீழ்க்கரை ஜும்ஆப் பள்ளிவாசல் முகப்பில அமைவுறு கல்மண்டபத்தில் அடங்கப் பட்டுள்ளார்.

4. செல்வச் சீமானாகிய முகம்மது காசிம் மரைக்காயர் (புலவராகவும் திகழ்ந்தவர்) ஒரு ரூக்கத்து, தொழுகையில் திருமறை திருக்குர்ஆன் முழுவதையும் ஒதித்தொழுத பெற்றியாளர் ஆவார்.

(கல்வத்து நாயகம் குறிப்பேடு

தக்கலை மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா

பேராசிரியர் கா. முகம்மது பாருக், எம். ஏ.;

அறிவும், அன்பும், உலகியல் ஆசைகளைத் துறத்தலுமே சூஃபி நெறியின் சிறப்பு நோக்கங்களாகும் சூஃபி போதனைகளில் உட்கருதது நிறைந்திருக்கும் சூஃபி நெறியின் நிலையான தன்மை குரு—சீட அமைப்பு முறையாகும். சூஃபிகள் இறைஞானத்தைத் தலைமையானதாகக் கொண்டு பிறிதனைத்தையும் தவிர்ப்பர்; புறக்கண்ணை மூடி அகக் கண்ணைத் திறக்க அவர்கள் பபிறசி பெற்றிருப்பர்.

சூஃபி நெறிக் கொள்கைகள் பற்றிப் பலரும் பலவிதமான விளக்கங்கள் கொடுத்துள்ளனர். ஹலரத் ஷெயகு அப்துல்காதிர ஜீலானி (ரலி) 'அவாகள் 'இறைவனுக்கு உரியோனாகவும், மக்களுக்கு நல்லோனாகவும் இருப்பவனே சூஃபி ஞானி' என்று கூறியுள்ளார்.

தத்துவஞானி அபூஹாமிது முஹம்மது அல் கஸ்ஸாலி அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: 'நான சூஃபி நெறியை நன்கு படித்துக் கடைபிடித்தேன். அதனை முழுமையாக அறிய ஞான விளக்கமும் செயல்முறையும் வேண்டும். ஆதமாவை ஆசையென்னும் கொடூரமான நுகத்தடியிலிருந்து விடுவித்துக் கெட்ட பிறவிக் குணங்களிலிருந்தும், தவறான மனோவிகாரங்களிலிருந்தும் தூய்மைப் படுத்த வேண்டும் பரிசுத்தமான இதயத்தில்தான் இறைவனுக்கு இருக்க இடமுண்டு; அவனது திருநாமத்தைத் துதிக்கவும் முடியும். சூஃபி நெறியென்பது சொல்லேவிட செயலில் தான் அதிகம் அடங்கியுள்ளது.

இந்திய சூஃபி ஞானி காஜா நஸ்ருத்தின் குறிப்பிடுகின்றார் 'சூஃபி நெறி மூன்று முக்கிய கொள்கையையுடையது. அவை (1) காய சுத்தி (தஸ்கிய நப்ஸ்), (2) இதய சுத்தி (திஸ்பியா கல்பு), (3) ஆத்ம சுத்தி (தஜலியயாருஹ்)'

அபூயஸீதுல் பிஸ்தாமி, சூஃபிகள் இறைவனின் பிள்ளைகள் என மொழிந்துள்ளார்கள். அந்நூரி என்பார் 'பிறருக்குத் தொல்லை தராது இதயத்துக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுபவரே சூஃபி' எனக் கூறியுள்ளார்.

மார்ட்டின் லிங்ஸ் என்பார், 'கீழை நாடுகளையும் மேலை நாடுகளையும் சூஃபி நெறியே இணைக்கின்றது' எனக் கூறியுள்ளார். மொகலாயப் பேரரசர் ஷாஜஹான் மைந்தர் தாராஷிகோ, 'சூஃபி நெறியும் அத்வைத வேதாந்தமும் ஒன்றே' என உணர்த்தியுள்ளார்.

'இதயத் தூய்மை ஒருவரைச் சூஃபியாக்குகின்றது' என்றார் சையது நஜீப் அல் அத்தாஸ்.

'திருக்குர் ஆனின் தீர்க்கமான மாணவர்களே சூஃபிகள்' என்பது நிக்ஷன் சருத்து. 'திருக்குர்ஆனிலிருந்துதான் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான நெறியாம் சூஃபி நெறி முகிழ்த்து எழுகின்றது' என்பார் மசிக்னான்.

இவ்வாறாக, இஸ்லாமியத் திருமறையாம் திருக்குர்ஆனைப் போற்றுவது சூஃபி நெறியின் தலையாய கொள்கையாகும். திருக்குர்ஆன் சூஃபி தத்துவத்திற்குரிய அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. அக்கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வசனங்களிற் சில:

“ஆதியுமவனே; அந்தமுமவனே; தோற்றுவதுமவனே; மறைந்திருப்பதுமவனே; அவன் எல்லாப் பொருட்களையும் நன்கறிந்தோன்’.

‘இறைவன் மண்ணினுடையவும் விண்ணினுடையவும் ஒளியாய் இருக்கின்றான்’.

‘நான் மனிதனை உருவாக்கி அதில் எனது உயிரைப் புகுத்தினேன்’.

‘இறைவன் எவனுக்கு ஒளியூட்டவில்லையோ அவனுக்கு எவ்வித ஒளியும் கிடைக்காது’.

திருக்குர்ஆனுக்கு ஏற்பத் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூற்றில் சூஃபி நெறிக் கொள்கைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

‘இறைவன் அருளினான்: என் மீது நம்பிக்கை வைத்தோரின் நம்பிக்கையை நிறைவேற்றுவேன். நான் அவருடன் மிக நெருங்கி அவரை நினைத்தவராக இருப்பேன்.’

‘இறைவன் திருவுள்ளமானான்: நான் மறைந்த புதையலாக இருந்தேன்; அறியப்பட விரும்பினேன்; எனவே மனிதனைப் படைத்தேன்.’

மேற்கண்ட இரு ஹதீது குதுஸி வசனங்களும் இறைவனை அணுகுதல் என்னும் சூஃபி தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை.

பெருமானார் நபிகள் கோமான் (ஸல்) அவர்கள் மருமகனார் அலி (ரலி) அவர்களால்தான் சூஃபி நெறிமறைமுகமாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது எனக் குறிப்பிடலாம். 'அறிவுக் கோட்டையின் தலைவாயில்' என அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அலி (ரலி) அவர்கட்குப் பின்னர் ஹசனுல பசரீ (Hassan Al-Basri) என்னும் சூஃபி ஞானியைப் பற்றி சூஃபி நெறி வரலாற்றில் அறியலாம். அவருக்குப் பின்னர் ஹபீப் அல் அஜமி (Habib Al-Ajami) எனபவரை சூஃபி நெறித் தோன்றலாகக் காண முடிகின்றது. ஹசனுல் பசரீ இறக்கும்போது பதினொரு வயதடைந்திருந்த ராபியா அதவிய்யாவும் (Rabiah Al-Adawiyah) பசராவோடு சேர்த்துப் பேசப்படும் சூஃபி ஞானியாவார். பின்னர் ஹபீப் அல் அஜமியின் மாணவரான தாலூத் அத்தாய் (Dawud-At-Tai) சூஃபி அறிஞராக விளங்கினார். அல ஜுனேதி (Al-Juaid) எனபாரும், அபு யசீது அல் பிஸ்தாமி (Abu Aazid Al-Bistami) எனபாரும் சிறந்த சூஃபி ஞானிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். 11ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இமாம் கஸ்ஸாலி (Ghazzali) சூஃபிக் கொள்கைக்கு உயிர்ப்புக் கொடுத்த உதமத் தத்துவ ஞானியாவார். கி.பி. 1111-ஆம் ஆண்டில் ஞானி கஸ்ஸாலி இறந்தபோது ஹலரத் அப்துல காதிர் ஜீலானி என்ற பெருஞானி 33 வயதை அடைந்திருந்தார். அவர்களோ ஞானிகட்கெல்லாம் அரசராக விளங்கிய சூஃபி பெரு ஞானியாவார். நாத்திறம் பெற்ற ஞானி அப்துல காதிர் (ரலி) அவர்களால் முஸ்லிம்கள் புத்தியிா பெற்றனர், யூதரும் கிறித்தவரும் பெரும் பயன கண்டனர். சூஃபி நெறியில் சிறப்போடு இலங்கும். 'காத்திரிய்யா தரீகா'வின் நிறுவனராக அப்பெரியார் விளங்குகின்றார்கள். கி.பி. 1236இல் மரணமடைந்த முயினுத்தீன் சிஸ்தி என்னும் சூஃபி பெரியாரால் சிஸ்திய்யா தரீகா தோன்றியது. பாரசீகத்தின் தத்துவ அறிஞர் ஜலாலுத்தீன் ருமி (Jalaluddin Rumi) என்பார பெயரும் சூஃபி ஞானிகள் நடுவண் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது. கி.பி. 1258இல் மரணமடைந்த அபுல் ஹஸன் அஷ்ஷாதிலி (Abul-Hasan Ash-Shadhili) எனபாரால் ஷாதுலியா தரீகா நிறுவப்பட்டது. அக்காலத்தின் தலைசிறந்த ஞானியாக முகையித்தீன் பின் அரபி விளங்கினார். அபுல் ஹஸன் ஷாதிலி அவர்களின் குரு அப்துஸ்ஸலாப் இப்னு மஷீன் Abd - As-Salam Ibn Mashish) என்பார் பெயரும் இப்பகுதியில் சிறப்போடு குறிக்கத் தகுந்தது. சூஃபி ஞானிகளுள் தலைசிறந்த இப்னு அரபி ஒரு பேரறிஞர்; அவர்

270 நூல்களின் ஆசிரியராவார். அவற்றுள் இப்போது பதினாறு நூல்களே கிடைத்துள்ளன. கிடைக்கும் நூல்களுள் ஒன்றான புகசு அல் ஹிகம் (Fusus Al-Hikam) என்னும் நூல் உலக அறிஞர்தம் கவனத்தை ஈர்த்த உயரிய நூல்; அது 27 அதிகாரங்களாலானது. சூஃபி நெறியின் சீரிய கொள்கைகளை முகையித்தீன் இப்னு அரபியின் நூல்கள் விளக்குகின்றன.

கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த சூஃபி ஞானி இப்னு அதா அல்லா உல இஷ்கந்தரி (Ibn Ata Allah Al-Ishkandari) என்பவராவார். அவரது சிறந்த நூல் அல்ஹிகம் (Al-Hikam) என்னும் பெயரைக் கொண்டது. அப்துல் கரீம் அல் ஜீலி (Abdual-karim al jili) என்னும் சூஃபி ஞானி படைத்த நூல் அல் இன்ஸான் அல் காமில் (Al Insan Al Kamil) என்னும் பெயரைப் பெற்றது. லிபியா நாட்டைச் சார்ந்த அஹமது ஸாருக் என்பார், சீரிய சூஃபி சிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்தவர். அவர் 1943இல் மரணமடைந்தார். 1731இல் மறைந்த அப்துல் கனி அன் நா புலுஸி (Abd Al-Ghani An-Na Bulusi) கனியொளி சிந்திய சூஃபி ஞானியாவார்.

சூஃபி ஞானிகள் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தாலும் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை அவர்கள் ஆற்றல் நன்கு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

அரபு நாட்டில் சூஃபி நெறி தோற்றம் பெற்றாலும் பாரசீகத் தில்தான் அந்நெறி நன்கு வளர்ச்சி பெற்றது. ஹபீப் (Habeeb), அஜமி (Ajami), பசரி (Basari), கி பி.9ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரசு துறந்த ஆத்ம ஞானி இப்ராஹிம் இப்னு அத்ஹம் (Ibrahim Ibu Adham), மெர்வ் (Merw) என்னுமிடத்தில் தோன்றிய புஷைல் இப்னு அயால் (Fuzayl Ibn Iyal), பல்கு (Balkh) நகரத்தின அகமது அலி ஸகீக் (Ahmad Ali Sakheekh), ஹாத்தம் ஆகியோர் பாரசீகம் சார்ந்த சூஃபி வரலாற்றில் பெரும்பங்குபெற்றோராவர்.

இந்தியாவில்—தென்னகத்தில்—தேசோடு திகழும் தமிழகத்தில் சூஃபி நெறி சான்ற இலக்கியங்களை மெய்ஞ்ஞானியார் பல வழங்கியுள்ளனர் அவர்களுள் தக்கலை மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம் மது அப்பா, குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப், கோட்டாறு ஞானியார் சாகிப், கோடை நகர் மெய்ஞ்ஞானி ஷெய்கு முஹியித்தீன் மலுக்கு முதலியார், காலங்குடியிருப்பு மச்சரேகைச் சித்தர், ஐயம்பேட்டை அப்துல் கனி சாகிப், காயல்பட்டினம் செய்யது முகம்மது காதிரி, கனியாபுரம் ஷெய்கு அப்துல காதிர் வாலை மஸ்தான் முதலியோர் குறிப்பிடப்படும்.

தமிழக குஃபி ஞானிகள் நடுவண் சிறப்போடு இலங்கும் பெரியா மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களாவார். 'பீர்முகம்மது' என்னும் தொடரில இடம்பெறும் 'பீர்' என்னும் பாரசீகச் சொல்லுக்கு ஆத்மீக குரு' எனபது பொருள் 'முஹம்மது' எனனும் அரபுச் சொல் 'புகழப்பட்டவர்' எனனும் பொருளைக் கொண்டது. 'முஹம்மது' எனனும் பெயரை முதலிற் சூட்டப்பெற்றவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களேயாவர். கள். தமிழகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை 'பீர் முஹம்மது' என்ற தொடராட்சியை முதலிற் கொண்டவர் மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் ஆவார்கள்.

'பீர்முகம்மது' என்னும் பெயர் இறைவனால் தமக்குச் சூட்ட பட்டதாக இப்புவர் ஞானி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“பாருலகும் வானுலகும் பார அறுசும் குறுசும்
தாருலகும் ஒன்றுய்ச் சமைத்த நாள பீர்முகம்மது
என்றழைத்துப் பேசி அவர் இருத யத்தில
உன்னொளியைக் கணடுவரச் சொன்னாய் என் காவலனே.”

இறைவன் அமைத்த பெயரைக் குருவும் தமக்கிட்டதாக இன்னொரு பாடலில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்,

“சிறுமலுக்கர் சிகரமெய்த்தருள் செல்வனிரு கண்ணற்றவன்
பிறகு நட்பொடு குருவெனக்கிடு பேர்பீர் முகம்மது.”

மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த தென்காசியில் தோன்றினார்கள். அவர் தந்தை சிறுமலுக்கர் என்பவர்; பாட்டனார் வாவாஞ்சி என்னும் பெயருடையவர். மெய்ஞ்ஞானியார் இச் செய்திகளைத் தமது நூல்களில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

...ஞான வல்லபம்
சிந்தையுட் டெளிந்த
சிறுமலுக்கர் செலவன்யான்”

“தென்காசி நாடு சிறுமலுக்கர் என்னுமவர்
தன்பாலன் இக்கதையைச் சாற்றினான்”

“வேதகுல வாவாஞ்சி பேர ஞான
வேந்தரெனும் சிறுமலுக்கர் ஈன்ற பாலன்
நீதமிலா திந்நூலைப் பொய்யென் னுமல்
நிலைநிறுத்தப் பீர்முகம்ம தென்போன யானே.”

இப் பெரியார் பிறந்த ஆண்டு தெளிவாகத் தெரியவில்லை. காயல்பட்டினத்தில் பிறந்து கீழக்கரையில் அடங்கியிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானி சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்களின் சமகாலத் தவா மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் என அறிய முடிகின்றது சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்கள் தம்மை வாழ்த்திய செய்தியைப் பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள்,

“மனமது மகிழ அறிவையு மறிந்து
வழுத்தினார் சதக்கத்துல்லாவே.”

எனப் பாடலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரு ஞானியரும் சந்தித்த செய்தியை ஞானமணிமாலை உரையாசிரியர் எம். ஏ நெய்ஞ்ஞானி முகம்மது பாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இச்செய்தியை மு. செ. மு. முகம்மது அப்துல் காதிர் என்பாரும் உறுதிப் படுத்துகின்றார். இந்தியாவை ஆண்ட மொகலாயப் பேரரசர் அவ்ரங்கசீப்பின் காலத்தவரவார் ஞானி சதக்கத்துல்லாஹ். அவ்ரங்கசீப் கி. பி, 1658 முதல் 1707 வரை ஆட்சிபுரிந்துள்ளார். எனவே பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டை ஒட்டி வாழ்ந்தவர் எனத் தெரியலாம். பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் ‘திரு நெறி நீதம்’ என்னும் நூலை ஹிஜ்ரியாண்டு 1022இல் பாடியதாகக் கூறியுள்ளார்கள். அக்கூற்று,

“குருநபி ஹிஜ்ரத்தாகி குவலயத் தாயி ரத்தின்
இருபத்தி ரெண்டாமாண்டில் இயம்பிடும் ரபியு லாகிர்
கருமமென் றிருப தன்று காரண வெள்ளி நாளில்
திருநெறி நீதம் பாடத் திருவருள பெருகத்தானே.”

எனும் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இச் செய்தியும் மேற்கண் காலவரையறையை அரண் செய்ய உதவுகின்றது.

பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் பிஞ்சு மனப் பிள்ளைப் பருவத் திலேயே பெற்றோரையும் பிறந்த பெரும்பதி தென்காசியையும் பிரிந்து சென்றார்கள். அவர்கள் வாழ்நாளில் அதிக நாட்களை— ஏறத்தாழத் தொண்ணூற்றைந்தாண்டுகளை காடுகளிலும் மலை முழைகளிலும் தங்கிச் செலவிட்டதாக தெரிய வருகின்றது. முன்னைய திருவிதாங்கூர் அரசின் மலைப் பகுதிகளிலும் அவர்கள் தங்கி ஆன்மீகப் பயிற்சிகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். யானைமலைப் பகுதியில் பதினேந்தாண்டுகள் அவர்கள் நிட்டையில் ஆழ்த்திருந்திருந்த பகுதிதான் இன்று ‘பீர்மேடு’ (Peermade) என வழங்கப் படுகின்றது.

பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களின் சமாதி தக்கலை என்னும் ஊரில் உள்ளது. அவ்வூர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தலைநகராகிய நாகர்கோவிலிலிருந்து பததுக்கல் தொலைவில்—திருவனந்தபுரம் சாலையில்—உள்ளது. அவ்வூரிலுள்ள தர்காவில் ஆண்டுதோறும் இஸ்லாமியத் திங்களாம் ரஜபு பதினான்காம் நாள் இரவு ஆண்டு விழா நடைபெறும். அவ்வாண்டு விழாவில் பெருந்திரளாகக் கூடுகின்ற பல்சமய அன்பர்கள் மத்தியில் பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் பாடிய 'ஞானப் புகழ்ச்சி' எனனும் நூலின் பாடல்கள் இரவிலிருந்து காலைவரை பாடப்பட்டு வருகின்றன.

பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் பத்துறைச் செல்வராக விளங்கியுள்ளார்கள். குஃபி ஞானியாம் பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் இறைநேயச் செல்வர்களாம் வலியுல்லாக்களில் ஒருவராவார்கள். இஸ்லாமியச் சட்டதிட்டங்களைப் பாடல்கள் மூலம் அறிவிக்கும் இப்பெரியாரை இஸ்லாமியத் தமிழுலகம் 'மார்க்கமேதை' யாகவும் மதிக்கின்றது. பதினெண் சித்தர்கள் அருளிச் செய்த 'பெரிய ஞானக்கோவை! என்னும் நூல் தொகுதியில் பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களின் ஞானரத்தினக் குறவஞ்சியும் இடம் பெற்றுள்ளததாலின் அவர்கள் சித்தராகவும் சிறந்திருக்கின்றார்கள். சாதி சமயங்கடந்த நிலையில் அனைவராலும் 'அப்பா' என்னும் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படுவதும் அவர்தம் செல்வாக்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மது அப்பா அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் பதினெண்ணாயிரம் ஆகும். அவர்கள் பாடல்களில் இன்று நூல் வடிவில் கிடைப்பவை:

நூலின்பெயர்	பாடல் எண்ணிக்கை
1. ஞானப்பால்	33
2. ஞானப் பூட்டு	39
6. ஞானப் புகழ்ச்சி	687
4. ஞானமணிமாலை	242
5. ஞானக்குறம்	73
6. ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி	64
7. ஞான ஆனந்தக் களிப்பு	16
8. திருமெய்ஞ்ஞானச் சரநூல்	30
9. ஞான நடனம்	10
10. ஞான முச்சுடர்ப் பதிகங்கள்	238
12. ஞான விகட சமர்த்து	4

12. மஹிபத்து மாலை	12
13. மெய்ஞ்ஞான அமிர்தக்கலை	56
14. மிகுராச வளம்	11
15. பிசுமில் குறம்	601
16. ஈடேற்ற மாலை	
17. திருநெறி நீதம்	2991

மெய்ஞ்ஞானியார் அவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெற்ற இன்னும் சில நூல்கள்:

1. ஞானத் திறவுகோல்
2. ஞான சித்தி
3. ஞான உலக உருளை
4. ஞானக்கண்
5. ஞான விகட சமர்த்து
6. ஞான மலைவளம்
7. மெய்ஞ்ஞான களஞ்சியம்
8. ரோக மீசாக்குமாலை

எனப் பேசப்படுகின்றன. ஆயினும் இந்நூல்கள் இன்று அச்ச வடிவில் கிடைக்கவில்லை.

ஞானப்பால் : வெண்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கலித்துறை யாப்பு முறை கொண்ட முப்பத்து மூன்று பாடல்களாலான ஞானப்பால் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துகளை மறைபொருளில் மலர வைக்கின்றது,

“விண்ணொளி காண வேண்டின்
மெய்யிறை யருளி னாலே
கண்ணொளி யுருகச் சோத்துக்
கருத்தொளி நடுவில் நோக்கிப்
பொண்ணொளி மேவும் வாசிப்
பொருளரச மருந்தி மேலாற்
தண்ணொளி கண்டு ஞானத்
தானவனாக லாமே”

என்னும் பாடல் ஞானப்பாலின் இலக்கியப் போக்குக்குச் சான்று.

ஞானப்பூட்டு : உசேனி ராகத்திலும், ருபக தாளத்திலும் ஆன கீர்த்தனை ஒன்றனையும், வெண்டுறை, ஆசிரிய விருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை, கலிவிருத்தம், கலிவெண்பா ஆகிய

யாப்புக்களாலான பாடல்கள் முப்பத்தெட்டனையும் கொண்டி-
லங்கும் 'ஞானப்பூட்டு' ஞானச் செல்வங்களைத் தன்னுளபூட்டி-
வைத்திருக்கிறது. காவலன் இறைவனிடம் காப்பினைநாடும்
அப்பா அவர்களின் கருணை உள்ளத்தை,

“அஞ்சாமல் நின்றுள மைம்பூத மஞ்சு மறையி னின்றே
ஓஞ்சாம லோடிய வாசியைக் கண்டுள முடகலந்து
மிஞ்சாமல் நின்றவோர் மெய்வழி கண்டபின் மேலவன்றன்
எண்சாணுக்குள நின்றெனைக் காத்தருளுமென கண்மணியே” (9)

என ஞானப்பூட்டுப் பாடல் நவிலுகின்றது. இறைவனின்
பெருமையை இந்நூலில் 'ஏக ஆதி சோதி நீதியே', 'ஆளுமிறை
யோனே' 'ஏட்டிலடங்காப் பொருளே', 'கண்மணியே' மனை
வனே', 'தல்வை பிதாவில்லாத தானவனே', 'ஏகா', அரசர்
கோலே', 'இணையொன்றில்லாத இறையோனே' எவ்நெல்லாம்
பாடிச் சிறப்பிக்கின்றார்கள். பீரப்பா அவர்கள், சுழிமுனைவாசியைக்
'சுழி'களில் நிலைபெறச் செய்யும் பீரப்பா அவர்கள் முயற்சியை
முப்பத்தெட்டுப் பாடல்களில் ஐம்பத்து மூன்று இடங்களில் காண
முடிகின்றது.

ஞானப் புகழ்ச்சி

'ஆறுறுக்கப்பால்' எனத் தொடங்கி 'அறுஹமர் ருஹ்மீன்'
என முடியும் ஞானப் புகழ்ச்சியில் அறுநூற்று எண்பத்து ஏழு
பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. நேரிசை வெண்பா, பஃரெடை
வெண்பா, வெளிவிருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம், கலித்துறை,
கலிவிருத்தம், கொச்சகக் கலிப்பா, வஞ்சி விருத்தம், கண்ணிகள்
முதலிய யாப்பு முறைகள் இந்நூலில் இயன்றுவரக், காணலாம்.
நூலின் பெயரை,

“புகழ்ச்சி துஆ அடியேன் புகலுதற்கு நீ மனதுள்
மகிழ்ச்சி தருவாயே மகிழ்ந்து”

எனப் பீரப்பா அவர்களே நூலின் கண் நினைவுபடுத்திக் காட்டு
கின்றார்கள்.

ஞானப் புகழ்ச்சிப் பாடல்கள் தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி
வரை இறைஞ்சுதல் (துஆ) பாங்கில் அமைந்திருப்பதைக் காண
இயலுகின்றது. யாப்பு அவையடக்கம், அடைக்கலம், சரணம்,
துஆ இரப்பு எனச் செல்லும் இந்நூலின் பகுதிகள், பக்தி நலங்
களியும் திறத்தன, இந்நூலின் 43-வது பாடலிலிருந்து 157-வது

பாடல் வரை ஆட்சி செலுத்தும் அடைக்கலப்பகுதியில் 265 சிறப்புப் பெயர்களால் இறைபுகழ் இயம்பப்படுகின்றது. நூலின் இறுதியிலுள்ள 'துஆ இரப்பு, என்னும் பகுதியில் இறைவனின் எண்ணற்ற குணங்களில் 375 உணர்த்தப்படுகின்றது. இஸ்லாமியத் திருமறையாம் திருக்குர்ஆனின் 'தோற்றுவாய்' அதிகாரமான 'அல்ஹமது சூராவை' மெய்ஞ்ஞானியார் பீரப்பா அவர்கள் இப்பகுதியில் இணைத்துப் பாடியுள்ளார்கள். ஞானப் புகழ்ச்சியில இடம் பெறும்,

“ஆதம்பெறு மக்க ளெல்லாரிலும் நம்மை அன்பு கொண்டே
வேதநயி யிறகுல் உம்மத்தாகும் வெகு நன்றிகுப்
பா தங்கள் மேலும் சிரங்கீழு மாய்ப்பத்து நூறுயிர மாணடு
ஒதித் தவஞ் செய்தாலும் போதா தாமன் றுகந்ததுக்கே.”

என்னும் பாடலில் வெளிப்படும் நன்றியை நவிலும் அப்பாவின் பாடலுக்கு ஒப்பே காணமுடிவதில்லை.

ஞானமணி மாலை

ஷரீ அத், தரீகத், ஹகீகத், மஃரீபத் என்னும் நான்கு வகை ஞான நெறிகளை விளக்கிச் செல்லும் ஞானமணி மாலையின் பாடல்கள் வெண்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கலித்துறை கலி விருத்தம், கலிவெண்பா, கொச்சகக் கலிப்பா முதலிய யாப்பு நிலைகளைப் பெற்று வந்துள்ளன. மணியான ஞானக் கருத்துக்களை மலையாக்கிக் காட்டும் இந்நூலின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அந்தாதியாய் அமைந்துள்ளன. 242 பாடல்களினால் இலங்கும் இந்நூலின் அருமையை அறியச் சான்று நல்கும் பாட்டொன்று,

“குருக்களற்ற ஞானமும் குணங்களற்ற சீடனும்
கருக்களற்ற வித்தையும் களங்கமுற்ற புத்தியும்
உருக்கமற்ற நெஞ்சமும் உணர்ச்சியற்ற வினவாயலாம்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ச்சியற்ற தொக்குமே.”

ஆசானில்லாத ஞானமும் நற்குணவொழுக்க மற்ற சீடனும் பேரால்வன பெருஞ்சோதியைக் கண்டும் பயன்படுத்தப் பார்க்காத பேதைமை நிலைக்கு உவமை செய்யப்படும் திறன் சுவைத்தின்புறத் தக்கது.

ஞானக் குறம்

சிறுநிலக்கியப் பிரிவில் இடம்பெறும் குறவஞ்சி அமைப்பு
வில் பி டு வெண்பாக்களும்.

ஐம்பது ஆசிரிய விருத்தங்களும், பதின்மூன்று கலிப்பாக்களும் மூன்று கீர்த்தனங்களும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன ஞானம் பாடும் இச்சிற்றிலக்கியத்தில் குறத்தியின கூற்று குறுககிடுவதால் 'குறம்' எனப் பெயர் பெற்று வருகின்றன.

“ஊற்றமுள கலிமாவி னுரையெடுத்
தோதினேன் குறம் பாடினேன்”

என இறைவாழ்த்தின் முடிவில் பீரப்பா அவர்கள் இந்நூலின் பெயரை நிலைநாட்டியுள்ளார்கள். இந்நூலின் முதற் பகுதியில் முகையித்தின் ஆண்டவர் புகழ் பொலிகின்றது. அடுத்து பொலிவுகளும் நீலமத்தும் பொருந்தும் மகுழுது 'லைவளமும வனப்பும் பேசப்படுகின்றது. பின்னர் மெய்ஞ்ஞானி அப்துலகாதர் அவர்கள் மாகமறுவற்ற வாசல்வளம் பேசப்படுகின்றது. அடுத்து மாநபியார் மக்கவளம் கூறப்படுகின்றது. இறுதியான திருக் காரண ஞானியார் கை பார்க்கப்படுகிறது.

ஆசையால் எழுவது அனைத்தும் அழிநது விடுவதை இந்நூலின் பாடலொன்று உணர்த்துகின்றது :

மீனைக் கண்டெழு பூனை மடிந்தது;
வீசக கண்டெழு திங்கள் பொதிந்தது
ஊனைக் கண்டெழு நாய்கண் மடிந்தது
ஊரைக் கண்டெழு கூவன மடிந்தது
தேனைக் கண்டெழு வீச்சை மடிந்தது
ஷெய்கைக் கண்டெழு ஞால மடிந்தது'

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி என்ற இந்நூல் 'பதினெண் சித்தர் பெரிய ஞானக் கோவை' என வழங்கலாகும் சித்தர்களின் பாடல் தொகுப்பு நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. எனவே பீரப்பா சித்தர் வரிசையில் சிறக்க இத்தொகுப்பு காரணமாகி விடுகின்றது. இந்நூலில் காப்புப் பொருளில் உள்ள களப்பா வோடு 66 கண்ணிகள் உள்ளன. சிங்கள்—சிங்கி உரையாடல் மூலம் இந்நூலில் தத்துவங்கள் தெறிக்கக் காணலாம். குறுகிய அடிகளில் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறப்படும் சுருத்துக்களைக் காட்டும் சில பாடல்கள் :

“தன்னை அறியுந் தலமேது சொல்லடி சிங்கி!—அது
கண்ணிடை யான நடுநிலை யலவோ சிங்கா!

என்னவிதமாகத் தன்னை யறிவது சிங்கி!—அது
—எவன் காய்க ளை ரகிந சி' !

இறையை அறிவது மெப்படிச் சொல்லடி சிங்கி—அது
இறையெங்கு நின்றிடுந் தன்னினை வாகுமே சிங்கா!

தன்னுள் விளங்கும் தவமென்ன சொல்லடி சிங்கி!—அது
தன்னை மறந்து தவத்தி லிருப்பது சிங்கா!

என்ன விதமாகத் தன்னை மறப்பது சிங்கி!—அது
ஒன்றைப் பொருந்தி நடுங்கி யிருப்பது சிங்கா!

என்ன விதமாக ஒன்றைப் பொருந்தலாம் சிங்கி—அது
எல்லா மறந்து மிருளா யிருப்பது சிங்கா!

திருமெய்ஞ்ஞானச் சரநூல்

“பொன்னுன மெய்ஞ்ஞான சரநூ லென்னும்
புகழ் பெரிய சாஸ்திரத்தின் புதுமைதன்னை”

கன்னல் ரகச் செந்தமிழில் கவிதையில் சொல்லுற்ற பீரப்பா
வின் படைப்பே திருமெய்ஞ்ஞானச் சரநூல். ஆசிரிய விருத்தங்
கள் முப்பதாலானது இந்நூல். இந்நூலில் பீரப்பாவின் கவிதை
யுள்ளத்தையும், கணித ஆற்றலையும், உடற்கூற்று வல்லமையை
யும், உளவியல் சிறப்பையும் உணர முடிகின்றது. சரநூலின்
தத்துவத்தை மேலோட்டமாகப் பார்க்காமல் நுட்பமாயுணர
நுவலும் ஆசிரியர் கூற்றை நினைவுபடுத்துகிறோம் :

“உலகுவர்க்குச் சரநூலை ஒழிப்பில் லாமல்
ஒதும்வகை யோதனவே உவந்து கேளாய்
நிலைகருமம் நிலையாது நெறியாய்க் கூறும்
நீடுழி வாழ்வரசு நிலைப்பதோடு
விலங்குவதும் வருங்காலஞ் செய்கா லங்கள்
வியனுறவே நிகழ்காலம் மரண காலம்
கலைபெரிய இந்நூலின காரணத்தின்
காட்சிதனைக் கருதிப்பார் காணும் தானே.”

ஞான ஆளந்தக் களிப்பு

இந்நூல் 16 பாடல்களின் தொகுப்பு; இறைவனைக் கண்டு
கொண்டேனே என்னும் பொதுக்கருத்து பாடல்களில் மேவிவரக்
காணலாம். சிறந்த பண் அமைந்த இந்நூலின் சீரிய பாட
லொன்று :

‘கொள்ளைக் குதிரைகள் கோடி—அவன்
கோட்டை யழிக்க வருகுமே ஓடி
வெள்ளைக் குதிரை மேல் ஏறி—வீதி
தப்பாமற் சுற்றிப் பரியை நிறுத்திச்

கள்ளனைக் காவலாய் வைத்துத்—தானும்
கள்ளனுக் குள்ளே கலந்தே இருநது
உளநூறுக கோட்டையை ஆளும்—நமக்
குற்ற பிராணையான் கண்டு கொண்டேன."

ஞான நடனம்

துன்பக் கடலிலிருந்து விடுதலை காண இறையருளை நாட வேண்டும் என்னும் முறையில் இயற்றப்பட்ட இந்நூல ஆசிரிய விருத்தங்கள் பத்தாலானது.

ஞான முசகடாப பதிகங்கள்

காப்புப் பதிகம், ஹக்கு முறாதுப் பதிகம், மயில வலம்புரிப் பதிகம் முதலிய இருபது பதிகங்களைக் கொண்ட இந்நூலில் ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் 12 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இருபதிகங்களில் மட்டும் பதினொரு பாடல்கள் வீதம் உள்ளன. இந்நூலும் இறை ஞான போதத்தை இயம்பும் ஆற்றல பெற்றவை.

ஞான விகட சமாத்து

ஆன்மீகப் படித்தரங்களை உருக்குறியீட்டு முறையில் உணர்த்தும் இந்நூலிலிருந்து நான்கு பாடல்களை கிடைத்துள்ளன அவற்றுள் ஒன்று பஃரெடை வெண்பாவாலானது. ஏனைய நான்கும் ஆசிரிய விருத்தங்களாலானவை.

மஃரிபத்து மாலே

பூமான் நபிகள் நாயகம் (ஸல) அவர்கள் போதித்த ஞான விளக்கம் மஃரிபத்தினை முப்பிரிவுகளில் இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது. அப்பிரிவுகள் பொருட்பால, அருட்பால, காமப்பால ஆகியன. ஆதம், ஹவ்வா (அலை) தொடர்புடைய கருத்துக்களும், உலகத்தோற்றம் பற்றிய செய்திகளும் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

மெய்ஞ்ஞான அமிர்தக்கலை

ஐம்பத்தாறு பாடல்களை அந்தாதியாகப் பெற்றிருக்கும் இதன்கண இறைவன் பண்புகள் இயம்பப் படுகின்றன.

மிகுராசு வளம்

'விண்ணகமும் மண்ணகமும் வியந்துரைக்க வந்துதித்த அண்ணல்' நபிகள் கோமான் (ஸல்) அவர்களின் விண்ணேற்றத்தை விளக்கும் இந்நூலில் ஐம்பத்தாறு ஆசிரிய விருத்தங்கள் அந்தாதி யாக அமைந்துள்ளன.

ஈடேற்றமாலை

இந்நூலில் காப்பு வெண்பாவும், சரணம் என்னும் இஃபகுதியும் விரவி வந்துள்ளன. இந்நூல் பேச்சுவழக்குச் சொற்ச அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன, சான்றுக்கு ஒரு பகுதி :

“உலகில மனுக்குலமாய்ப் பிறநது முஹம்மதுடைய
உம்மத்தி லானேமென்று ஒருபேரை வைத்துக்கொண்டு
தலையைச் சிரைத்துத் தாடி வைத்துத் தண்டு தோலறுத்துத்
தானும் சரிச்சரியாய் நானுமிஸ் லாமென்று
குலத்து வழக்கமென்றுங் குடி நிக்காஹுஞ்செய்து
குட்டியும் குழந்தையுமாய்ப் பட்டணத்துப் பன்றி போல
பெலத்த இஸலாத்துககிது போதுமென்று சொல்லி
பெரிய கிழவனாகி, நரையுந் திரையுமாகி
குலத்து வழக்கமான நிலைத்த ஷரகை விட்டுக்
கூத்தில துலுக்கர் வேஷங் கொண்டாடி வந்தாப் போல்.”

மிசுமில குறம்

மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ருமி (ரஹ்) அவர்கள் பாரசீக மொழியில் படைத்த கருத்துக்களைத் தழுவி இயற்றப்பட்ட நூலே பிஸ்மில குறம். இந்நூலில் ஒரு வெண்பாவும் பத்து விருத்தங்களும் 590 கண்ணிகளும் உள்ளன.

‘குறத்தியர் பாட்டு’ என்னும் இலக்கிய மரபின இலக்கணம் தழுவிய இந்நூல் ‘பிஸுமில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்’ என்னும் அரபுத் தொடரின் சிறப்பை விளக்குகின்றது. ‘அளவற்ற அரு ளாளனும் நிகரற்ற அனபுடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால்’ எனபதே அத்தொடரின் பொருளாகும். அத் தொடரின் உள்ளடக்கத்தைக் கூறத் தொடங்கும் பீரப்பா அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு மொழிகின்றார்கள்.

“நினைவுடன் பொருளு நிறைந்திடும் வகையும்
நீதியும் பிஸுமிலோடும்
அனந்தமும் தெரிய அஹமத ருரைக்க
ஆதிதான் கிருபையாலே
கனஜய மாரும் மவ்லான ருமி
கமுறினார் அஹதியத்திலே
மனமது மகிழ அறிவையு மறிந்து
வழுத்தினார் சதக்கத் துல்லாவே.”

திருநெறி நீதம்

இந்நூல் நான்கு படலங்களாலானது. இந்நூல் முன்னர் மூவாயிரத்தறுநூறு பாடல்களைப் பெற்றிருந்தது அவற்றுள் சில இப்போது கிடைக்கவில்லை. சமயச் சட்டவொழுங்கு களையும், மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும், நாட்டுவளத்தையும் நவிலும் திறத்தன இந்நூற் பாடல்கள். அரபு நாட்டின் சிறப்பை அறிவிக்கும் பாடலொன்று:

“நாடினு மதிய நாடு
நகரினுக கதிய நாடு
நாடிய பலன்னை கூடும்
நபிகளும் பிறந்த நாடு
ஒடிய கதிர் மதியின்
உலாவியே விலகும் நாடு
பாடியே தமிழ்க்கனி வாணர
பாட்டினி லடங்கா நாடே,”

சுந்தரத் தமிழில் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களை வாரிவழங்கும் சூ.பி ஞானி பீாமுகம்மது அப்பா அவாகள்தாம மேவும் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் பல்வேறு இடங்களில் உருவங்கள் மூலமாகவும் குறியீடுகள் மூலமாகவும் உணர்த்தத் தவறவில்லை.

‘சொல்லத் தகுமல்ல விப்பொருளைத்
சுருட்டி மறைக்கிறேன் ஷரகுக்காக

என்பது ஞானப் புகழ்ச்சித் தொடர்.

“ஆறறுக் கப்பால அணுவணுவாய் வந்துலகில்
வேறரு மொப்பில்லா மேலோனே.”

எனத் தொடங்கும் பாடலிலுள்ள ‘ஆறறு’ சித்தர்கள் மத்தியில் சிறப்புற்றுத் திகழும் பரிபாஷைச் சொல்லாயினும் ஆழ்ந்து நோக்கும போது அருமையான பொருட் செறிவைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது அச்சொல். ‘ஆறு—ஆறு’—முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்தவன்; ஆறு ஆறு (66)—அலிபு—ஒன்று; இரண்டிலாம்—முப்பது முப்பது; ஒரு ஹே—ஐந்து; ஆக மொத்தம் அறுபத்தாறு; ‘அல்லாஹு’ என்னும் ஆண்டவன் திருப்பெயரைக் குறிக்கும் பெற்றியது; ஆறு+ஆறு; (12) ‘லாயிலாஹு’ இல்லல்லாஹு’ எனனும் தொடரில் அடங்கியுள்ள எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையாகும் இக்குறியீடு என்றெல்லாம் எண்ணத்

தொடங்கும் இதயங்கட்கு ஆழிய வியப்பை நல்கும் பீரப்பாவின்
சொல்லாற்றல் அற்புதமானது.

‘அஞ்சுமறியாமல் ஐபேரும் காணாமல்
‘மூலமறு நான் கொன்றினில் மோகந்தரு முதல்வர்’
‘ஒன்றாகி ரண்டாகி யுருவாகி நின்ற பயல்’
‘முன்னுன்கு முகந்தரு முச்சுடரை)

எனவரும் தொடர்களிலும் அப்பா முத்திரையை அறியலாம்.
மனிதப் படைப்பின் மாண்பினைக் குறியீட்டுப் பாடலொன்றில்
குறிக்கும் பீரப்பா அவர்கள்,

‘அஞ்சுமேல் மூன்று மாகி யதனுடன் நாலு மாகி
மிஞ்சியே நாலு மொன்றாய் விண்ணதில் நிறைந்த சோதி
கொஞ்சியே யொன்றாய்க் கூடிக் குலாவியே சரசஞ் செய்தாற்
பஞ்சங்களில்லை தேனும் பாலுமே யருந்த லாமே.”

எனப் பாடியுள்ளார்கள். தலை கண், மூக்கு, செவி, வாய்—
இவற்றை அமைத்து அவற்றின் இயக்கத்துக்குத் துணையாக
இரத்தம், தோல், நரம்பு ஆகிய மூன்றையும் மனிதனிடம்
இறைவன் நிலைபெறச் செய்துள்ளான். மனித நிலையில் ஸ்தூலம்,
சூக்குமம், ஆன்மம், பிரம்மம் என்னும் நான்கு தத்துவங்கள்
உள்ளன. இவை நான்கும் நான்கு தன்மைகளுக்கு உட்பட்டவை.
ஸ்தூலம் உடலையும், சூக்குமம் உள்ளத்தையும் (கல்ப்), ஆன்மம்
ருவையும் பிரம்மம் ‘ஸிர்ரீ’ என்பதையும் குறிப்பவை. இந் நான்கு
நிலையிலும் இறைவனை எண்ணுவோர் ‘விண்ணொளி’ காணமுடியும்!

மனிதவுயிரைப் பறிக்கும் மரணத்தை வேங்கையா.
உருவகித்துப் பீரப்பா பாடும் பாடலொன்று ஞான மணிமாடீ
யில் இடம் பெற்றுள்ளது. உருவகத்தின் மூலம் கருத்தை
உணர்த்தும் அப்பா ஆற்றலுக்கு இப் பா சான்று.

“இலங்கும பொருளதனை யெல்லவரும் காண்கில்
நலங்குதினி யாவதனை நாடார்—விலங்கினங்கள்
பத்தாறே மீர்த்து நானூ ருயிரத்தில
வற்றாமல் நிறகும் மறைப்பொருளைக் கற்றார்கள்
காட்டினார் பாரெனவே காதைவளைத் துட்பொருளைப்
பூட்டினு ரொன்றெனவே போதமுற—வாட்டமது
சூழ வனத்திலொரு சோம்பியிருந் தாற்போல்
மாள விருக்கு மனிதர்காள—ஏழைதனை
ஐலாய் வெருட்டி அவனோடிப் போயினித்து

மெய்யான வோர்க்கிணற்றி லேவிழ்ந்து பொய்யான
 வேர்பிடித்துத் தூங்கிடவே வேங்கையதன் மேலிருக்க
 ஏர் பிடித்த வஃதீ ரெலிநறுக்கக்—காலதன் கீழ்
 அக்கினியும் தேனும் மரவு மறக்காய்ந்த
 சக்கரக் கோடாலி தான் மழுபுக—நெககுமிதில்
 வந்திருப்ப தெண்ணுமல மானிடரே யுங்கள் மனச்
 சந்தோஷத் தாலேன றழுமபுகிறீர்—முநதவரும்
 வேங்கை மவுத்தாம் விழுங்கிணறு மேதினியா
 மேங்கிப் பிடித்தகாடி இந்நாளாம—தூங்க
 நறுக்கல் கதிர மதியாம் நான்றதன கீழ்வந்
 துறுக்குமோளி தாங்கபுறுக் குட்படுதல்—பெருக் கமீது
 பார்த்துணரும் போதுமக்குப் பாருண்டோ—வாழ்வதுண்டோ?
 தோத்திர முண்டோ? துணையுண்டோ—வேற்றுமையொன்
 றில்லாணை நெஞ்சே யிரவுபக லற்றிட த்தில
 நலலாணைத் தேடாய் நயந்து'

மனிதனை ஒருநாள் அவனது உயிரைப் பறிககக் கொடும்பசி
 கொண்ட வேங்கை துரத்துகின்றது தப்பி ஓடினான மனிதன்.
 அவனுக்குக் கிடைத்த புகலிடமோ ஒரு கிணறு உயிர் பிழைக்க
 வேங்கை துரத்தலிலிருந்து தப்பிக—கிணற்றில் அவன் குதிக்
 கின்றான். வெயிலின் கொடுமையால கிணற்றுச் சுவா வெடித்துக்
 கிடந்தது. வெடிப்பு வழியாகப் படாந்த வேரைப் பற்றுக
 கோடாகப் பிடித்த அவன் அந்தரத்தில் தொங்குகிறான். மேலே
 துரத்தும் வேங்கை கீழே நெருப்பும் தேனும் பாம்பும்! அப்போது
 அவனைத் தாங்கி கொண்டிருந்த வேரை இரண்டு எலிகள்
 நறுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நெஞ்சைப் பிளக்கும் இந்
 நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அவன் உள்ளத்தை மேற்கண்ட பாடல
 நினைவுபடுத்துகின்றது. வேங்கையை மரணமாகவும், பாழுங்
 கிணற்றை மேதினியாகவும், வேரை நாளாகவும், நறுக்கும் எலி
 களைக் கதிர்மதியாகவும் உருவகம் செய்து காட்டும் பாடலைப்
 படித்து முடித்ததும் நமக்கேற்படும் நிறைவுக்கு அளவே இல்லை!

சூஃபி ஞானி பீரப்பா அவர்கள் மெய்ஞ்ஞானம் பாடிய
 உலகக் கவிஞர் ஈனான் உயர்ந்து விளங்குகிறார்கள். வாழ்க
 மெய்ஞ்ஞானம்! வளர்க பீரப்பா இலக்கியம்!

குணங்குடி மஸ்தான்

அல்ஹாஜ் எஸ். எம். சுலைமான், ஐ. ஏ. எஸ்.,

ஆத்மஞானிகள் நாடு சமயம் இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டு உலக மக்கள் அனைவருக்கும் சொந்தமானவர்கள். “உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டே”, என்று தொல்காப்பியம் இயம்புகிறது. “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்”, என்ற பரந்த நோக்குடையவர்கள் ஆத்மஞானிகள். தங்கள் திருவருட்பாக்கள் மூலம் ஆன்ம சக்தியைப் பெருக்கியும், இதையகத்தியைப் பேணி வளர்த்தும் வந்துள்ளார்கள். அருட்பாக்கள் அதிகமாக மலர்ந்தது ஈரான் நாட்டிலேதான். தமிழகத்திலும் ஞானிகள் பலர் தோன்றி தரமான பக்தி இலக்கியத்தைப் படைத்துள்ளார்கள். தமிழ் ஞானிகள் சித்தர்கள் என அழைக்கப்படுவார்கள். இஸ்லாமிய ஞானிகள் சூஃபிகள் என அழைக்கப்படுவார்கள். தமிழகத்தில் தோன்றிய முஸ்லிம் ஆத்ம ஞானிகள் இஸ்லாமிய அருட்பெரும் ஞானத்தைத் தமிழ் மரபுடன் இணைத்து அமுதப் பாக்களை யாத்துள்ளனர். குணங்குடி மஸ்தான் சிறந்த மெய்ஞ் ஞானி; சிறந்த சன்மார்க்க மேதையும் ஆவார். அவரது திருப்பாடற்திரட்டு முத்தான பக்தி இலக்கியமாகும். அதைத் தமிழறிந்த எல்லாச் சமயத்தினரும் படித்துப்படித்து இன்புறுகின்றனர்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபின் இயற்பெயர் கஸ்தான் அப்துல் காதிர். முகவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தம் தந்தையின் ஊரான தொண்டியில் அவர் பிறந்தாரென்றும், தம் தாயின் ஊரான குணங்குடியில் அவர் பிறந்தாரென்றும் வேறுபட்டக் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. ‘மஸ்து’ என்ற பாரசீகச் சொல் மயக்கம் தரக்கூடிய பொருளை, உள்ளக்கிளர்ச்சியூட்டக்கூடிய பொருளைக் குறிக்கும். இறைவன் மீது மையலாகி, தம்முணர்வை இழந்து, தம்மையே இறைவனில் அழித்துக் கொண்ட இறைப் பித்தரை ‘மஸ்தான்’ என்ற சொல் குறிக்கும். மஸ்தான் என்ற பெயரோடு அவரின் ஊர்ப்பெயர் சேர்ந்து குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் என்று ஆயிற்று. இவரது காலம் கி. பி. 1787 முதல் கி. பி. 1835 வரை ஆகும். உலகச் சந்தடியிலிருந்து ஒதுங்கி

இருக்க விரும்பிய இவர் காடுகளிலும் மலைக்குகைகளிலும் தவம் செய்தார். பின்னர் பல ஊர்களில் அலைந்து திரிந்து இறுதியில் சென்னை வந்தடைந்தார். இராயபுரம் என்னும் முட்புதர்கள் நிறைந்த பகுதியில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தங்கி தவம் இயற்றி தமது 47-ஆம் வயதில் முக்திநிலை அடைந்தார். இவருடைய சமாதி இராயபுரத்தில் உள்ளது. சென்னை மக்கள் இவரைத் தொண்டியார் என்று அழைத்தனர். இவர் நடமாடிய பகுதி தொண்டியார் பேட்டை என்று வழங்கப் பெற்று பின்னர் மருவி தண்டையார் பேட்டை என்று ஆயிற்று.

மஸ்தான் சாகியின் பாடல்கள் தத்துவார்த்தமான அறவுரைகள் நிரம்பிய ஞானக்கருவூலங்கள். இறைவனின் பரிபூரணம், ஏகத்துவம், ஒப்பற்ற வலலமை, நிகரற்ற கருணை இவற்றைத் தெவிட்டாத தீஞ்சொற்களால் பன்னிப் பன்னி பாடியிருக்கிறார். அவருடைய பலாச்சுளைப் பாடல்கள் பக்தித்தேன் குடத்தில் ஊறியவை. அவை எளிய இனிய நடையில அமைந்திருப்பினும், நுண்ணிய மறைபொருள் பலவற்றைத் தம்முள் அடக்கி நிற்கின்றன.

மஸ்தான்சாகிப் இறைநேசர்களின் நாயகர், வலிகள் கோமான் முகையித்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களைத் தம் ஞானக் குருவாகக் கொண்டிருந்தார். அவ்வாண்டகையை முன்னிறுத்தி “இணங்கு மெய்ஞ்ஞானப் பேரின்பக் கடலில் இன்னமுது எடுத்து எமககு அளிப்போன்”. தமது என்று குரு வணக்கப்பாடலைத் துவங்குகிறார். ‘இணங்கு மெய்ஞ்ஞானம்’ என்ற தொடரால், வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறையினரும் ஏற்றுக் கொள்ளுதற்குரிய மெய்ஞ்ஞானம் என்ற ஆழ்ந்தபொருளை வெளிப் படுத்துகிறார். குருபரனை ஒருபரனாகக் கொண்டாடிடும் அவர் சமநோக்கோடு “மதபேதம் ஒதி மதிகெட்டவர்க்கு எட்டாத வானகருணை வெள்ளம்” என்று போற்றுவார். மகாவித்துவான் சரவணப் பெருமானையரவர்கள் தனது நானமணிமாலையில்,

“கடல் சூழ் புனியில உளத்து இருளைக்
கருணை ஒளியினுல களைந்து
விடல் சூழ் பவரிற் குணங்குடியான்
மிக்கோன் எனற்கோர் தடையுளதோ”,

என்று பரவியுள்ளார். மஸ்தான் சாகிப் தன் குருபரனைப் பரவிய பாணியில் அவரது மெய்யன்பர்கள் அவரைப் பரவியிருப்பது

இறைவனை உடல், பொருள், ஆவி, அகம். புறம் எல்லாமாகவும், காணும் பொருள் அனைத்துமாகவும், காணப்பொருள் எவை இருப்பினும் அவையாகவும் காண்பது இறையடியார்களின் இயல்பு. மஸ்தான்சாகிப் பாடுகிறார்:

“ஊனாகி ஊனில் உயிராகி எவ்வுலகுமாய்
ஒன்றாய் இரண்டும் ஆகி
உள்ளாகி, வெளியாகி, ஒளியாகி, இருளாகி
ஊருடன் பேருமாகிக்
கங்குல் பகலாகி மதியாகி ரனியாகி, வெளி
கண்ட பொருள் எவையுமாகி
நானாகி, நீயாகி, யவனாகி. யவளாகி
நாதமொடு பூதமாகி”

‘கண்டபொருள் அத்தனையுமாகி நின்று, அவைகளுங்
காணாத காரணத்தைக்
கருதரிய சித்தாய், விசித்தமாய், நின்று
இலங்கா நின்ற காரணத்தை,”

என்று நயம்பட இசைக்கிறார்.

பக்திப் பாடல்கள், தம் மனத்தில் மண்டிக்கிடக்கும் மாசுகளை அகற்றித் தூய்மைப்படுத்தி, தொண்டு செய்யும் பரிபக்குவத்தையும், இறையருள் நாட்டத்தையும் ஊட்டி வளர்ப்பன. மனதைப் புனிதப்படுத்த மஸ்தான் சாகிப் கூறும் அறிவுரையைக் காண்போம். வேட்டை மேற்செல்வோர் தம்முடன் வேட்டை நாயைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமே தவிர வெறி நாயை அல்ல. வெறி நாய் வேட்டை மீது பாய்வதை விடுத்து இட்டுச்செல்பவர் மீது பாய்ந்து கடிக்கும். இறையருளைப்பெற தவம், அன்பு, அருள், தொண்டு ஆகிய பண்புகளைப் பொருந்திக்கொள்ளாமல், அகங்காரம், ஆசை, வெகுளி, அழுக்காறு முதலிய வெறிக்குணங்களுக்கு இடமளிப்பது வெறி நாய் கொண்டுவேட்டைக்குச்சென்று தம்மையே அழித்துக் கொள்வதற்கு ஒப்பாகும். பாட்டு இதோ:

“வேட்டை பெரிதென்றே வெறிநாயைக் கைப்பிடித்து
காட்டிற் புகலாமோ கண்ணே றகுமானே”

மஸ்தான் சாகிப் எவ்வுயிரும் தம்முயிராய்க் காணும் தகைமையாளர். உலகிற் காணும் தீமைகளை அவர் தம்மீது ஏற்றி எழுப்புகின்ற உயிர்ப்புக் குரலைக் கேட்போம்:

‘நஞ்செலாம் ஒன்றாய்த் திரண்டு உரு எடுத்த
கெடுநாகச் சரீரவம்பன்,’

என்பார்.

நம் குற்றங்களை அவர் தம் தலைமீது போட்டுக்கொண்டு
நாம் உய்ய விழைகிறார். உலகைப் பற்றியுள்ள கொடுமைகளைக்
கண்டு கண்கலங்கி அழுகிறார். உலகம் உய்வது எககாலம் என்று
ஏங்குகிறார். குறைகளை இறைவனிடம் முறையிட்டு ஈடேற்றம்
பெறுவோம் என்கிறார்.

“உடல் குழைய நெக்குருகி விழிநீரும் ஆருக
ஊறுவதும் எக்காலமோ?”

என்று குழைந்து உருகுவார். நிராமயக்கண்ணியில்,

“கடலின் மடைகண்டதெனக் கண்ணீர் கரை புரளும்
அடியன் முகம் பார்த்திறங்கி அருளாய் நிராமயமே”

என்று கனிந்து உருகுவார்.

“அன்போடு உருகி அகங்குழைவார்க்கன்றி
என்போல் மணியினை எய்த ஒண்ணுதே”

—என்பது திருமந்திரம்

ஆசை பெருகப் பெருக உயிருக்கு நேரும் துன்பங்களும்
அதிகரிக்கும். குறையக் குறைய துன்பங்களும் குறையும்.
ஆசைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்போது இன்பநிலை வந்தெய்
தும். இதை அழகிய எடுத்துக்காட்டு மூலம் மஸ்தான் சாகிப்
விளக்குகிறார். குளிருக்காக ஆடையை அதிகமாகப் போர்த்த
தப் போர்த்தக் குளிரும் அதிகமாகத் தோன்றும். ஆடையைக்
குறைக்கக் குறைக்க குளிரும் குறையும். ஆடையைத் தைரியமா
கத் தூக்கி எறிந்துவிட்டால் குளிரும் இல்லாது ஒழியும். எல்லாம்
பழக்கம் தான். கந்தல் துணிகூட இல்லாத ஏழை மதகள் குளி
ரைத் தாங்குவதை நாம் பார்க்கவில்லையா? ஆசைகளை அகற்றுவது
முதலில் கடினமாகத் தோன்றும். ஆயினும் முயன்றால் மாயை
யாகிய குளிர் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து முடிவில் வலுவுற்று
விடும். இப்போது பாட்டைக் கேட்போம் :

“மெத்த துணி போர்க்க மெத்த மெத்தக் குளிரும்
சற்று துணி போர்த்து வரச், சற்று குளிர் — இற்றதுணி
இலலை—குளிருமிலை, யிலலை யிது தானுளமே
செலலக குணங்குடியார் சீர்.”

மஸ்தான் சாகிபின் இறைஞ்சுதலில், ஏக்கமும், இரக்கமும் உருக்கமும் இழையோடுகின்றன.

“காகமாய் நின்று கதறிக் கதறி அழும் எனைக்
கை அணைத்து அருள் புரியவும்.”

என்று நெக்குருகப் பாடுகின்றார்.

அந்தக் காகம் எது? அது கதறக் காரணம் என்ன?

ஓர் அமாவாசை இரவு. நடுநிசி. மையிருட்டு. பணியோ மழைபோல் கொட்டுகிறது. பம்பரம்போல் ஆடிய அலைகடல் ஆய்ந்து ஓய்ந்து அமைதியாகத் துயில்கின்றது. நெஞ்சின் சலன எண்ணங்கள் போன்று பாய் மரக்கப்பல் ஒன்று ஆடி ஆடிச் செல்கின்றது. அது மாலைவிலே புறப்பட்ட கப்பல். இப்போதோ சண்ணுக்கெட்டாத தொலைவில் அசைந்து செல்கிறது. அக் கப்பலின் கம்பத்தில் ஒரு காகம் தன்னந்தனியே பரிதாபகரமாக அமர்ந்திருக்கிறது. அது வாட்டும் குளிரால் வெடவெடென்று நடுங்குகிறது. இந்த நேரத்தில் அக்கப்பலின் பணியாள் காகத்தை விரட்டி அடிக்கிறான். அந்தோ பரிதாபம்! காகம் வெருண்டு பறக்கிறது. எங்கு பார்க்கிலும் பயங்கர இருள். பார்வை தெரியவில்லை. இரைந்து கரைந்தவாறே திசை தெரியாமல் அங்குமிங்கும் பறந்து அலமருகிறது காகம்.

“ஏகப் பெருவெளியில் இருட்கடலில் கம்பமற்ற
காகம் அதுவானேன் கண்ணே றகுமானே!”

என்று றகுமான் கண்ணியில் அந்தக் காகத்தின் பரிதாப நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். “இறைவா அந்தக் காகத்தைப் போன்று நானும் இக்காசினியில் கரை சேரும் வகை தெரியாமல் கரைந்து கண்ணீர் மல்கி திக்கற்று நிற்கிறேன்; என்னை அணைத்து ஆட்கொள்ளுவாய்”, என்று நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து புலம்புகிறார். அப்பாடலை மீண்டும் செவி மடுப்போம்:

“காகமாய் நின்று கதறிக்கதறி அழும் எனைக்
கை அணைத்து அருள் புரியவும்”

பரந்தகடலில் தான் தத்தளிப்பதாக அல்லவா சொன்னார், அது என்ன கடல்? இருட்கடல். பாவக்கடல். அதைக் கடப்பதற்கு இறைவனாகிய மரக்கலமே துணை என்று நம்புகிறார்.

“பவக்கடலை நீக்கிப் பரிவாய் கரையேற்றுங்
கவிழா மரக்கலமே கண்ணே பராபரமே.”

பவளக்கடலைக் கடந்து மஸ்தான் சாகிப் அருட்கடலில் பயணிக்க விழைகிறார்.

“ஒப்பில் அருள் ஆழி ஓட அடியேற்கு ஒரு
கப்பலாய் வந்தருளாய்க் கண்ணே பராபரமே!”

அவர் ஆசை அதோடு நிற்கவில்லை. உய்வதற்கு உறுதுணை நிற்கும் மெய்ஞ்ஞான இன்பக்கடலைக் குடித்து சும்மா இறக்க கிருபை செய்யவேண்டுகிறார். அந்த சுத்தப் பரிபூரணமாகிய இன்பக்கடலில் ஒரு துளியேனும் கைகொண்டு தொட்டவர்கள் முக்காலும் நல்லோர் ஆவார்கள். திருப்பாடலை இப்போது கேட்போம்.

“சொல்லு மெய்ஞ்ஞானச் சுகக்கடலை உண்டுயான்
சுமமாவிருக்க அருவாய்”

“சுத்த பரிபூரண சுகவாரி தன்னிலோர்
சொட்டாகினும் தொட்டபேர்
நல்லவர்கள், நல்லவாகள், நல்லவர்கள் என்றைக்கு
நானும் நல்லவனாவனே?”

என்று உசாவுவார்.

அருட்கடலில் மிதக்க விரும்பிய அவர் இன்பஞானக் கடலைப் பருக விரும்புகிறார். அளவுக்கு மிஞ்சி மாந்தினால் பேரிபன் வெள்ளத்தில் அமிழந்துதானே ஆகவேண்டும். பாட்டைக் கேட்போம்:

“கடல்மடை திறந்தென அருள்மடை திறந்து அடிமை
கண்குளிவது எக்காலமோ
கங்கு அற்ற பேரினப் வெள்ளத்தில் மூழ்கி என்
கலி தீர்வது எக்காலமோ!”

என்று மனமிளகுகிறார்.

தன்னைக் கருணைகூர்ந்து ஆளவரவேண்டுவென்று இறைவனை வேண்டிடும் ஞானச் செலவர் தன்னைச் சேர்ந்தோரை மறந்து விடவில்லை. அவர்கட்கும் இறைவனது அருட்தேனை தெளித்திட வேண்டுகிறார்.

“மகிழீரோ, புகழீரோ கருணை கூர்ந்து என்னை ஆள
வாவென்று அழைத்திடீரோ
சேரீரோ என்னையும் சேர்ந்தோர்க்கு உமதருள்
தேறல் தெளித்திடீரோ”

என்று இறைஞ்சுவார். நிராமயக்கண்ணியில்,

“எந்த உயிரும் எமதுயிரென்று எண்ணி எண்ணிச்
சிந்தை தெளிய அருள் செய்வாய் நிராமயமே”

என்று ஒருபடி மேற்சென்று இறைஞ்சு நிற்பார்.

தொண்டினை மூச்சாய்க் கொண்ட ஞானவள்ளல் அன்றோ
மஸ்தான் சாகிப்!

இறைக்காதல் பெருக்கால் ஏகத்துவத்திற்கு நெஞ்சம்
விரும்பிய வற்றையெல்லாம் அர்ப்பணிப்பதே பரிபக்குவ நிலையா
கும். அதற்கேற்ப மஸ்தான் சாகிப் தன்னிடம் ‘உள்ளது உரியது
எல்லாம்’ இறைவனிடம் ஒப்படைக்கிறார். உடலையும் உடலை
வளர்க்கும் பொருட்களையும், உடலில் உலவும் உயிரையும்
காணிக்கையாய்த் தவயோகத் துட்டையில் வைத்து இறைவனுக்கு
அளிக்கிறார். இந்நிலையில் இறைவனைத் தன் காதலியாகப்
பாவித்து அவர் கொஞ்சுவதைக் கேட்போம்:

“முட்டை பொரிப்பேன முழுக்கோழிதான் பொரிப்பேன்
தட்டைப் பீங்கானில் வைத்துத் தருவேன மனோன்மணியே”

இவ்வாறெல்லாம் காதலியைக் கொஞ்சும் அவர் சமயம் வரும்
போது காதலியிடம் கெஞ்சவும் செய்கிறார்.

“என்னை விட்டால் மாப்பிள்ளைமார் எத்தனையோ உன்றனுக்கு
உன்னை விட்டால் பெண் எனக்கு உண்டோ மனோன்மணியே”

முட்டை என்ற சொல் அண்டம்—உலகம்—என்றும் பொருள்
படும். உலகத்தைத் துறக்கிறேன் என்கிறார். முட்டைக்குள்
இருப்பது சுரு. கருவை அழிக்கிறேன் என்கிறார் சாமக்கோழி
கூவுதல் எனபோம். கோழியைப் பொரிப்பது நாவையடக்கி
மோனநிலையினைப்பதைக் குறிக்கும். குஞ்சு எப்படி முட்டைக்
குள அடங்கி ஒடுங்கி அசைவற்றுக் கிடக்கிறதோ அதேபோன்று
ஐயபொறிகளும் தம் செயலற்று இறைவன் பால் ஒடுங்க ‘தூங்
காமல் தூங்க’ வேண்டும் என்கிறார். மற்றோர் இடத்தில்,

“சொற் கடங்காச் சுகஞானம் தன்னில்
சும்மா விருக்கும் சுகமதே மோனம்”

என்பார்.

முட்டை முந்தியதா, கோழி முந்தியதா, என்ற வாதம் இறைவன்
உண்டு என்பதையும் அவன் படிப்பு ஆற்றலையும் மெய்ப்பிக்கும்.
காமம்வின் டெ . . . ல் டிவுவரை யாவ . . .

இறைச் சன்னிதானத்து ஒப்படைத்து தன்னையே ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளும் முனைப்பை, முட்டை—கோழி எனும் குறியீட்டால் மஸ்தான் சாகிப் உணர்த்துகிறார். சேய் வாய் மடுக்கச் சுரக்கும் தாய்ப்பாலென எண்ண எண்ண துலங்கும் பொருள் வளம்.

“மரணம் வருவதற்கு முன்னாலே மரணித்து விடுங்கள்,” என்பது நபிமொழி. இதன் பொருள் நம்முடைய நிலையற்ற உள்ளமையை அழித்து நிரந்தரம் இலங்கும் இறைவனில் இணைந்து நிலைபெறுவதாகும். மஸ்தான் சாகிப் பாடுகிறார்:

“நான் சாமுன் நான்சாவ நாடினேன்,
நான் சாமுன் நான்சாவ அருள்புரியவும்”

இப்பாடலில் ஒருபுறம் நபிகள் நாயகத்தின் பொன்மொழி மின்னுகிறது. மறுபுறமோ செருக்கைத் தூண்டும் “நான்” அகந்தைச் செத்துப்போக அருள்புரியவும் என்னும் கருத்துரைப் பளிச்சிடுகிறது, இறுதியாக மஸ்தான் சாகிப் நமககெல்லாம் விடுக்கும் அழைப்பினைக் கேட்போம்:

“ஐயன் குணங்குடியானையன்றி” வேறு துணையில்லை, எனவே,

“போவோம் குணங்குடிக் கெல்லோரும்—புறப்படுங்கள்
போவோம் குணங்குடிக் கெல்லோரும்.”

எதற்கு? ஞானப்பாலை அருந்தி உள்ளொலி பெறுவதற்காக. இங்கு குணங்குடி என்ற தொடரால் நற்குணங்கள் எல்லாம் உறையும் ஒன்றை உருவகப்படுத்தி அதற்கு உரித்தான குருநாதரைச் சுட்டுகிறார். போவோம் குணங்குடிக்கு என்பது சுவர்க்க பதியை—மோட்சத்தை—நோக்கி நடைபோடுவோம் என்று பொருள்தரும். இவ்வாறாக நாம் வாழ்வில் கடைத்தேற கடைப் பிடிக்க வேண்டிய பல்வேறு அகமிய உண்மைகளையும், ஞானத்தின் உட்கருத்துக்களையும் இலைமறை காயாக மக்கள் மத்தியிலே வைத்து மங்காப்புகழ் பெற்ற மாமேதை மஸ்தான் சாகிப், துளசிச் செடியின் வேர், தண்டு, கிளை, இலை, தளிர், பூ எல்லாம் மணப்பது போன்று, அவரின் பாடல்கள் அனைத்தும் பல்வகை மணத்தை அள்ளிக் கொடுப்பவை,

விஞ்ஞான நோக்கில்

மெய்ஞ்ஞானியர்

எம். ஏ. ஹைதர் அலீ, பி.ஏ.,

விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் நேர் எதிரெதிர் திசையை நோக்கிய இரு நோக்குகள் என்பதே உலகில் பொதுவாக உணரப் பட்டிருக்கிற கருத்தாகும்.

உலகின் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஞானம் என்பது ஒரே துறையாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. புலன் ஐந்தாலும் மனிதன் பிரபஞ்சத்தை உணர முற்படுகிறான். புலன் வழியே கிடைக்கின்ற ஞானத்தை அல்லது அறிவை வரிசைப் படுத்தி தர்க்க ரீதியாகப் புத்தியைக் கொண்டு முடிவை எடுக்கிறான்.

வேறெந்த ஜீவனுக்கும் இல்லாத சிறப்பு மனிதனிடத்தில் இருக்கிறதென்றால் இது 'புத்தி' என்ற இந்த சிறப்பு தான். இதை ஆரூவது அறிவு என்கிறார்கள். மனிதனை 'அறிவு ஜீவி' என்று அடைமொழி கொடுத்து அழைக்கின்றார்கள்.

புலனறிவைக் கொண்டு உணர்ந்ததை அடிப்படையாக வைத்து எடுக்கின்ற முடிவுகள் மனத்திலேயே அல்லது புத்தியிலேயே போடப்படுகிற கணக்காக இருந்துவிடாமல் அதே புலனகளைப் பயன்படுத்தி ஒன்றுக்குப் பலமுறையாக ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கப் படவேண்டுமென்பது தான் விஞ்ஞானத்தின் சிறப்பாகும்.

முற்காலத்தில் 'அகன்ற நெற்றியை உடையவன் புத்தி சாலி' என்ற ஒரு கருத்து இருந்தது. அதேபோல் கூர் மூக்கை உடையவன் கலை நோக்கமுடையவன் என்றும் கூறுவதுண்டு.

சில அறிஞர்கள் அகல நெற்றியை உடையவர்களாக இருந்தார்கள்; சில உலகறிந்த கலைஞர்கள் கூர் மூக்கை உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதால் அகல நெற்றியை உடையவர்களெல்லாம் அறிவாளிகள்; கூர்மூக்கை உடையவர்களெல்லாம் கலைஞர்கள் என்று ஒட்டு மொத்தமாக சொல்லி விடுவது தவறு.

வி . . . தின் கொள்கை.

விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையைக் குறித்து விளக்குகின்ற அறிஞர்கள் மூன்று முக்கிய அம்சங்களை முன் வைக்கிறார்கள். அவற்றுள் முதன்மையானது,

“விஷயங்களைப் பற்றிய கூற்று நேரடியாகக் கண்டறி யப்பட்ட குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே யல்லாது தகக சான்றுகள் இல்லாத வெறும் மேற்கோள்களின் அடிப்படையின் மீது நிறுவப் பெறுதல் கூடாது.

—பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸல்

விஞ்ஞானத்தின் இந்த முதன்மையான அடிப்படையை மெய்ஞ்ஞானம் கடைப்பிடிக்கிறதா என்றால் கடைப்பிடிக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

உலகில் ஏராளமான மதங்கள் இருக்கின்றன. பண்டைகால இந்து மதம், சீனாவிலும், கிரேக்கத்திலும் பாரசீகத்திலும் வழங்கும் மதங்கள், இருண்ட ஆஃப்ரிகாக் கண்டத்தில் இன்றும் நிலவும் வழிபாட்டு முறைகள் இவைகளையெல்லாம் ஆதி மதங் கள் என்று கூறலாம்.

யூத மதம், கிருஸ்துவ மதம், இஸ்லாமிய மதம், புத்த மதம் ஐன மதம் இவற்றை வரலாற்றுக்கால மதங்கள் என்று பிரிக்கலாம்.

சீக்கிய மதம், காதியானிகள், கிறிஸ்துவ மதத்தின் பிற்காலப் பிரிவுகள் இந்து மதத்தில் தோன்றிய மதச் சீர்திருத்த இயக்கங் கள் ஆகியவற்றை பிற்கால மதங்கள் என்று விவரத்திற்காகக் கொள்ளலாம்.

உலகில் இவை தவிர இன்னும் எத்தனை மதங்களிருந்தாலும் அவை அனைத்தும் ஒரு கொள்கையில் மட்டும் உறுதியாக நிற்கின்றன.

மதங்களின் அந்த முதற்கொள்கை இந்த நில உலகமும் பிரபஞ்சமும் மட்டுமே உண்மையல்ல என்பதாகும்.

மனிதனின் உடலில் ‘ஆன்மா’ என்று ஒரு பொருள் இருக் கிறது. அது மரணத்துக்குப் பின்னர் வாழ்ந்திருக்கக் கூடியது என்பது எல்லா மதங்களிலும் வழங்கக் கூடிய கருத்தாகும்.

மறுமை, ஆன்மா என்ற மதத்தின் இந்த இரண்டு கருத்துக்

மரணத்துக்குப் பின்னர் ஏற்படக் கூடிய மறுமையைக் கண்ணால் காண முடியுமா? கண்ணுக்கும் தெரியாத ஆன்மாவைக் குறைந்தபட்சம் இந்தவிடத்தில் இருக்கிறதென்று சுட்டிகாட்டிட முடியுமா?

என்னுடைய ஆன்மாவை உன்னிடத்திலே காட்ட முடியாது. ஆனால் உனக்கு ஆன்மா இருப்பதை உணரவைக்க முடியும் என்று மதவாதிகள் கூறுகிறார்கள். இப்படி, மதத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்களெல்லாம் அதன் அடிப்படைகளை செவிவழிச் செய்துகளை ஏற்று நம்புகிறார்கள்.

ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நம்பிக்கையை அனுபவத்தால் உணர முற்படுவதுதான் மெய்ஞ்ஞானம். இந்த மெய்ஞ்ஞானத்துறை உலகத்திலுள்ள எல்லா மதங்களிலும் இருந்து வருகிறது.

கிறிஸ்துவ மதத்திலே ஆன்ம ஞானத்துறை—மெய்ஞ்ஞானத்துறையை, 'Mysticism' என்கிறார்கள். யூத - மதத்தில் மெய்ஞ்ஞானம் 'Kabbala' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இஸ்லாமிய மதத்திலும் 'Sufism' எனவும் பிரிவு மெய்ஞ்ஞானப் பிரிவாகும். இந்தியாவிலும் மெய்ஞ்ஞான இயக்கங்கள் தோன்றி த்வைதம்—அத்வைதம்—விசிஷ்டாத்வைதம் என்ற பிரிவுகளாக விளங்குகின்றன.

மதம் கூறுவதை அதாவது மதத்தின் பொதுக் கருத்துக்களான தெய்வம்—மறுமை—ஆன்மா இவற்றை அனுபவித்து உணர வைப்பதுதான் மெய்ஞ்ஞானத்தின் பங்கு.

இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை அதனுடைய மூலமுதற்கொள்கை “இறைவன் ஒருவனே” எனபதாகும். அதாவது “லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்” எனபதாகும். பொதுவாக இந்த மூல மொழிக்கு வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வையன்றி யாருமில்லை” என்று பொருள் கொள்வார்கள். இது கலிமாவின் “ஷரீ அத்” எனபதாகும்.

பொதுவான இக்கொள்கை ‘தர்க்கத்’ எனவும் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானப் பாதையில் ‘இலாஹ்’ எனவும் ‘இருப்பவன்’ அல்லாஹ்வைத் தவிர யாருமில்லை, அதாவது “பிரபஞ்சத்தில் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமே இல்லை” எனபதாகும்.

இந்தக் கருத்தை பெருமானார் நபிகள்நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தர்க்க ரீதியாக நிரூபித்த ஒரு சம்பவம் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு ஏற்றதாகும்.

நபிகள் நாயகம் அவர்கள் தீவிரமாகப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு பல தெய்வ வழிபாட்டைக் கண்டித்து சிலை வணக்கத்தை கடிந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், மக்காநகரத்தில் பெருமானாரின் எதிரிகளான மாற்று கருத்துடையோருக்குத் தலைவரான அபுல் ஹிகம் என்னும் “அறிவின் தந்தை” தமது கூட்டத்தாரால் பெருமானாருடன் பேசப் பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்டார்.

அப்போது பழமை வாதிகளின் வாதத்தை விளக்கிக் கூறிய அபுல் ஹிகம் கேட்டார் ‘முஹம்மதே! ஒரே தெய்வம் இருக்கிறது. அந்த தெய்வமே அனைத்தையும் ஆள்கிறது என்பதிலே நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அங்கு எங்குமுள்ளதெய்வம் இந்த சிலையிலும் இருக்கிறது என்று கருதித்தானே இதை வழிபடுகிறோம். நீர் ஏன் தடுக்கிறீர்கள்,

நபிகள் நாயகம் அவர்கள் மெத்தப் பணிவோடு “நல்லது அபுல் ஹிகமே நீங்கள் வழிபடும் அந்த இறைவன் தூணிலும் துரும்பிலும் வானிலும் மண்ணிலும் வளியிலும் வெளியிலும் இருப்பது உண்மையா?” என்றார்கள்

அதற்கு அந்த அறிவினுடையத் தந்தை; “ஆம்! முகம்மது ஆம்! ஒப்புக் கொள்கிறோம். உண்மைதான். எங்குமுள்ள ஆண்டவன் சிலையிலுமிருக்கிறான் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். நீர் மறுக்கிறீர்” என்றார்.

நபிகள் கோமான் பணிவாகவும் நயமாகவும் சொன்னார்கள்; “அபுல் ஹிகமே சிலையிலும்கூட எங்குமுள்ள அந்த இறைவன் இருப்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்த இறைவன் “உங்களிலே” இல்லையா? அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்”

“ஆம்” இருக்கிறான் என்று தலையசைத்தார் அபுல்ஹிகம்

“நம்மிலேயே இருக்கக் கூடிய ஆண்டவனை நமக்குள்ளேயே உணர்ந்து வழிபடுவதை விட்டு வெளியிலே-சிலையிலே ஏன்தேட வேண்டும்” என்றார்கள்.

அறிவின் தந்தை வாயடைத்தது நின்றுவிட்டார். நபிகள் நாயகம் அவர்களது இந்தக் கருத்து தனிமைப்பட்ட கருத்து அல்ல. தமிழ்ச் சித்தர்களும் இதை அறபுதமாக எதிரொலித்திருக்கிறார்கள்.

“நட்ட கல்லை தெய்வமென்று
நம்பி புஷ்பம் சாத்தியே
சுறறி வந்து மொணமொணத்து
சொல்லு மநதிரம் ஏதடா?

நட்ட கல்லும் பேசுமோ
நாதனுள்ளிருக்கையில்
சுட்ட சட்டி சட்டுவம்
கறிச்சுவை அறியுமோ?"

இது தமிழ்ச் சித்தர் பத்திரகிரியார் பாடலாகும், இங்கே இஸ்லாத்தினுடைய ஏகத்துவக் கொள்கை அற்புதமாகத் தொனிக் கிறது.

எங்கும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை பெருமானார் அவர்கள் இவ்வாறு தர்க்க ரீதியாக விளக்கியது மட்டுமின்றி இதை மொழிவது இஸ்லாத்தின் முதற்கடமை என்றார்கள்.

"லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்" எனும் மூல மந்திரத்தை மொழி வது மட்டுமன்று; அதை உன்னுள் நீ ஆராய்ந்து உணர்வதால் ஈமான்—நம்பிக்கை பூர்த்தி பெறும்' என்று மொழிந்தார்கள்.

இந்த ஆராய்ச்சியும் அதன் பயனும் தான் மெய்ஞ்ஞானப் பாதையின் வெற்றி என்பதை குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் விளக்குகிறார்கள்.

"ஐயன் குணங்குடியானே அன்றிவேறுண் டென்னுள்
ஆய்ந்து பார்த்தேன்
ஐயன் குணங்குடியானே யன்றி வேறென்றுமென்
னுளாய்க் காணேன்
ஐயன குணங்குடி யானே யானயென்
றறிந்தபின் யெனனறிவாய் நினற
ஐயன குணங்குடி யானே அதிமோகத்
திருநடன 'மாடுவானே!'

என்று பாடுகிறார்கள். தன்னுள் ஆராய்ந்து அனுபவிகின்ற உண்மைதான் ஏகத்துவ உண்மை எனபது இங்கே ஒரு தெளி வான விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

எனவேதான் இஸ்லாத்தின் மூலக் கொள்கையான 'லாயி லாஹ இல்லல்லாஹ்' என்பது ஒரு அனுமானம், அதாவது விஞ் ஞான மொழியில் கூறினால் 'புனைகொள்கை' (Hypothesis) ஆகும். இதை உணர தன்னுள் ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்துவதே மெய்ஞ் ஞான முயற்சி.

மெய்ஞ்ஞானம் என்பது ஏதோ நரகத்தில் விழாமல் பாது காத்துக் கொள்வதற்கோ சுவர்க்கத்தை சென்றடைய வழிதரக்

கூடியுதா என்று 'நரக — சுவர்க்க மத பாஷை'யில் கருதப் படுமேயானால் அது தவறாகும்.

மஸ்தான சாகிபு அவர்கள் தாம் எதனை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறார் என்பதை அவர் தமது குருபிரானுகிய ஹஜ்ரத் முகையித்தீனை நோக்கிப் பாடுகின்ற கீழ்க்கண்ட பாடல தெளிவாகக் கூடியது:

“கண்ட பொரு ளத்தனையு மாகி நின்றவைகளுங்
காணாத காரணத்தை
கருதரிய சித்தாய் விசித்திரமாய் நின்றிலங்,
காநின்ற காரணத்தை
அண்ட கோடிகளையுந் தன்னுள்வைத் தணு வினுக
கணுவான காரணத்தை
அறியாம லெனதெய்வ முனதெய்வ மென்பார்க்கு
மவவகைக காரணத்தை
யெனடிசை வளைககின்ற வித்தாயிருநதுமோ
நிடமற்ற காரணத்தை
எய்திக களிக்கவடி யேனுமுமை நமயினேன
யெதிரா காட்டி யானுதற்கே!”

அணுவிலும் அண்டகோடிகளிலும் இரகசியமாய் இலங்கக் கூடிய காரணம் (Cause) எனனவென்பதை விளக்குமாறு வேண்டுகிறார் என்றால் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு விஞ்ஞான நேரக்கில்லை என்று எப்படிச் சொல்வது?

விஞ்ஞானிகளின் முடிவான நோக்கந்தான் எனன என்று உணர்வதற்கு, ஹார்வார்டு பல்கலைக் கழகத்தின் இரசாயனப் பிரிவுப் பேராசிரியா ஜார்ஜ வால்டு கூறுகின்ற ஓர் கருத்தை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

“ஐந்தாறு கோடி அல்லது ஆயிரங்கோடி வயதுள்ள இப்பிரபஞ்சத்தில் நாம் வசித்து வருகிறோம் என்பதை உணர்ந்துவருகிறோம்.

“பிரபஞ்சத்திற்கு, அதற்சே உரியப் பரிணாமம் உண்டு என்பதுதான் அறிகிறோம். நட்சத்திரங்களும், நட்சத்திரப் புஞ்சங்களும் பிறக்கின்றன. வளர்கின்ற, மடிகின்றன.

“இயற்கையின் வரிசைக் கிரமத்தில் உயிருக்கு ஓர் இடமுண்டு. உயிர் பிரபஞ்ச பௌதிகத்தில் ஓரங்கம் வகிக்கிறது. புரோட்

டான்களும், நியூட்ரான்களும், மின்சாரமும் கொண்ட பிரபஞ்சத் துடன் புறப்பட்டுப் போனால் உயிர் கடைசியாய்க் காட்சி அளித்தே தீரும்.

“இந்த உயிர்தான் மனிதனுக்கு ஓர் இடம் தருகிறது. அவன்தான் சிக்கலிலும் சிக்கலான ‘இருப்பு’. தன்னைப் பற்றி தானே சிந்திக்கத் தொடங்கிய ஆதி வஸ்துவும் மனிதனே ஆவான்.”

சென்ற இருபதாண்டுகளில் உயிர் பெளதிக அறிவியலிலும் உயிர் இரசாயன அறிவியலிலும் தோன்றியுள்ள பிரம்மாண்ட ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் அடிப்படையில் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் வால்டு (George Wold) இவ்வாறு கூறுகிறார்.

அப்பா அவர்களின் வேட்கைக்கும் அறிவியல் விஞ்ஞானி ஜார்ஜ் வால்டின் வேட்கைக்கும் என்ன வித்தியாசமிருக்கிறது.

மற்றொரு இரசாயனத் துறை விஞ்ஞானியான ராபர்ட் ஆர். வில்லியம்ஸ் என்பவரின் கருத்தையும் ஒப்பு நோக்கலாம். இவர்தான் வைட்டமின் (பி) ஒன்றை தனியே பிரித்தெடுத்து, செயற்கை முறையில் தொகுத்தப் பேரறிஞராவார்.

இவர் கூறுகிறார்:

“மனிதனது இரசாயன பாரம்பரியம் அவனது இன உணர்ச்சியையும், பரிணாமப் போக்கின் அறிவையும் விருத்தி செய்கிறது எனக் கருதுகிறேன்.

“உடலுறுப்புக்களைக் கொண்டே பிர்ஸின் ஒரு பாரம்பரியக் கொள்கையை வகுத்தார். இதைவிட்டு அப்பால கடந்து நிற்பது இரசாயனக் கொள்கையாகும்.

“இக்கொள்கை நாம் எங்கிருந்து வந்தோம் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதை நன்றாகவும் விவேகத்தோடும் ஆராய்ந் தால் நாம் எங்குபோய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் அது அறிவிக்கும்.”

இது ஒரு விஞ்ஞானியின் வேட்கை! குணங்குடியார் கண்ட தென்ன, அவர் வாயாலேயே கேட்டால்:

“என்னிலை தன்னை அறிந்தே—அதில்

இருந்திடும் சூத்திர மறிந்தே”

அன்னிய நிலைகளைத் துறந்தே—ஒரு

ளி கி டெ ரி டே ”

மனிதனது இரசாயனப் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்ந்து ஆராயத்தால நாம் எங்கிருந்து வந்தோம் எங்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று விளங்கிவிடும் என்பது ராபர்ட் வில்லியம்ஸின் முடிவு.

அப்பா அவர்கள் மனிதனின் அந்த நிலையை அறிந்து நிலையை அறிந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள்:

‘என்னிலை தனனை அறிந்தே—அதில்
இருந்தொரு சூத்திரம் அறிந்தே

‘Understanding the seat of my being, and also the route’

என்று மஸ்தான் சாகிபு பறையறிவிக்கின்றார்கள்.

விஞ்ஞானம் மனிதனையும் பிரபஞ்சத்தையும் உயிரணுவையும் (Cell) அணுவையும் (Atom) அடிப்படையாகக் கொண்டு பௌதீகமாக ஆராயமுனைகிறது. ஆனால் மெய்ஞ்ஞானமோ பிரபஞ்சத்தின் மூலக்கூறு ‘மனிதனே’ என்றும், மனிதன தன்னுள் தானே ஆராய்வது கொண்டு பிரபஞ்சம் முழுவதின் ரகசியத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்று வாதிடுகிறது.

நாம் முன்னே எடுத்துக்காட்டிய அறிஞர் ஜார்ஜ் வால்டின கூற்றுப்படி,

(“மனிதனாகிய அவன்தான் சிக்கலிலும் சிக்கலான “இருப்பு”. தன்னைப்பற்றித் தானே சிந்திக்கத் தொடங்கிய ஆதிவஸ்துவும மனிதனே ஆவான்.”)

என்ற கருத்து விஞ்ஞானத்தின் பொதுவான கண்ணோட்ட மாயிருக்குமானால் பிரபஞ்சத்தின் மூலக்கூறு “மனிதன்—அல்லது அவனது உயிர்—அல்லது அவனது அறிவு” என்று கூறுவதிலே பிழை தவறு வரமுடியும்?

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் மூலக்கூறு இருப்பதை தமது முதற் பாடலிலேயே குறிப்பிடுகிறார்கள்:

“மகுவியத்தான தாத்துல கிபுரியாவில்
மறைந்த கன்சல் மகுபியாம்
மஸ்கூதது அன்சுல கதீமுல அமாவான
மவுஜுதெனும் சிர்புலே

அகதிய்யத் துகதாகி வாகிதிய யத்தான
ஆலம அறுவா கானதில்
ஆலம் மிதலாகி ஆலம் அஐசாமான
ஆலம் இன்சானுன பின்.’’

‘தாத்’ என்னும் பரம்பொருளின் ‘கன்சல் மகுபி’ என்னும் அவவியக்தப் புதையலாயிருந்து அப் பொருளின் இருக்கையான ‘அமா’ விலிருந்து இறங்கி ‘அகதியத்து-ஆதி, வகது-அநாதி, வாகிதியத்து-அநதம் ஆகிய கோலங்களாக வெளிப்போந்து ஆலம் ஆறுவாஹ்-ஆன்ம உலகம், ஆலம் மிதால்-சூக்கும உலகம், ஆலம் அஐசாம்-ஜட உலகம் ஆகியவற்றினின்றும் வெளிப்பட்டு ஆலம் இன்சான்-மனிதனென்னும் உலகமாக வெளிப் போனது’’ என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஆதி பரம் பொருளின் மறைந்த புதையலாக உலகில் வெளிப் பட்டிருப்பது ‘இன்சான்’ என்னும் மனித கோலமே என்ற முடிவின் அடிப்படையிலே தான் மனிதன் எனும் மூலக்கூறைய தனது ஆராய்ச்சிப் பொருளாக மெய்ஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இதனைச் சுருக்கமாக ‘

‘‘தனனை அறிந்தவன் தன் நாயனை அறிந்தான்’’. ‘‘He who knows himself knows his Lord’’. — என்று மொழிந்தார்கள்.

நாம முன்னா குறிப்பிட்ட பேராசிரியா ஜார்ஜ் வால்டின் மற்றொரு கருத்தை எடுத்து ஆராய்வோம்.

இயற்கையின வரிசைக் கிரமத்தில் உயிருக்கு ஓர் இட முண்டு. உயிர் பிரபஞ்ச பௌதிகத்தில் ஓர் அங்கம் வகிக்கிறது. புரோட்டான்களும், நியூட்ரான்களும், மின்சாரமும் கொண்ட பிரபஞ்சத்துடன் புறப்பட்டுப் போனால் உயிர் கடைசியாய்க் காட்சி அளித்தே தீரும்.’’

நல்லது ‘‘உயிர் கடைசியாய்க் காட்சி அளித்தே தீரும்’’ என்பது விஞ்ஞானத்தின் நல்ல முடிவாகவே இருக்கட்டும் ஆனால் ‘புரோட்டான்களும், நியூட்ரான்களும் மின்சாரமும் கொண்ட பிரபஞ்சத்துடன்’ நாம புறப்பட்டு போகு முன்னர் ‘உயிரே

எனவே தான் உயிரற்ற ஒன்றிலே உன் ஆராய்ச்சியை
டத்தி உயிரை அறிய முனைவதைவிட அது முழு இயக்கத்துடன்
இருக்கும் போதே அதனை ஆராய வேண்டுமென மெய்ஞ்ஞானம்
கூறுகிறது. அப்பா அவர்கள் இப்படிப் பாடுகிறார்கள்.

குத்திரப் பாவை கயிரற்று வீழுமுன்
குட்சக் கயிற்றினைப் பாரடா— அதி
குட்சக் கயிற்றினைப் பாரடா!

Lo! seek for the Cord of cause;
cause that holds thy body amass!
Lo! seek for the cord of cause,
Before it leaves thee! Alas!

இப்படி விஞ்ஞான நோக்கோடு மெய்ஞ்ஞானிகள் மேற்
கொண்ட ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து கிடைத்த உண்மைகள் வேதங்
களாகவும், ஆகமங்களாகவும், இன்று உலகிலே காணப்படு
கின்றன.

மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களை 'கலை உணர்ச்சியின் கற்பனை
கண்ணோட்டம்' என்று ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் விஞ்ஞான
உலகில் உண்டாகியிருப்பதன் காரணத்தால் தான் விஞ்ஞானம்
மெய்ஞ்ஞானத்தின்—கருத்துக்களை ஏற்கத் தயங்குகிறது. இந்தத்
தடையை நீக்க கற்பனைக்கும்—தோக்க தரிசனத்துக்கும் இடை
யிலுள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்வது முறையாகும்.

திர்க்க தரிசனம் (Prophecy) நபித்துவம் என்னும் இந்த
வகைப்பட்ட அறிவு மனித அறிவின் ஒரு பரிணாமமாகும் இது
தன்னில தானே ஆராய்ந்து பார்த்தாலொழிய விளங்கிக்கொள்ள
முடியாததாகும். நபிகள் நாயகம் அவர்கள் 'எவ் நுபுவத்தில
நூற்றில் ஒரு பங்கு' எனார்கள். கனவைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி
யில் விஞ்ஞான பரிசுத்தமாக இறங்கினால் அது "தோக்க தரிசனம்"
பதார்த்த ஞானமே எனபதை தெளிவுபடுத்தும் என்று இமாம்
கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் கவிதையும், இலக்கியமும்—கலையும் விஷயங்களைப்
பற்றிய அன்புணர்ச்சியேயன்றி அறிவின வயப்பட்டதன்று.

அறிவியல் கண்கொண்டு பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தை
ஆராய்வதைப் பொறுத்துக் கொள்ளாத ஒரு ஆங்கிலக் கவிஞர்
டந்த நூற்றாண்டில் இப்படியும் பாடியிருக்கிறார்;

“ஓ விஞ்ஞானமே! புனிய மரத்தடியில் நான் அனுப்பித்த வேளிற்காலக கனவைக் கிழித்து சின்னாபினனமாக்கி விட்டாயே! என்ற இந்தக் கருத்து மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு ஒவ்வாததாகும்,

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே இஸ்லாத்தின் தலைசிறந்த மெய்ஞ்ஞானி ஆவார்கள். அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனம் — திருக்குர்ஆன் என்பது மாபெரும் ஷெய்கு முகையித்தின் இபுனுல் அரபியின் கருத்தாகும். திருக்குர்ஆனின் வசனங்கள் கற்பனை கவிதை வரிகளே என்று அராபியர்கள் பேச முனைந்தபோது அதற்கு ஒரு எச்சரிக்கை கூட திரு குர்ஆனிலேயே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பே லும் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் இப்படியும் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள்!

“உலகத்தைப் பற்றிய அறிவு மரணத்தோடு உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து விடும்; உங்களைப் பற்றிய அறிவோ மரணத்துக்குப் பின்னரும் உங்களுக்குத் துணையாக வரும்.”

விஞ்ஞானம் உலகத்தை ஆராய முனைகிறது.

மெய்ஞ்ஞானம் மனிதனை ஆராய முனைகிறது.

விஞ்ஞானம் உடலை ஆராய்ந்து உயிரைத்தொட முனைகிறது. மெய்ஞ்ஞானம் உயிரை ஆராய்ந்து உடலுக்கும் தீர்வு காண்கிறது விஞ்ஞானம் புறத்தை ஆராய்ந்து பிரபஞ்சத்தையும் நடசத்திர தொகுதிகளையும் கண்டு வியக்கிறது மெய்ஞ்ஞானம் அகத்தை ஆராய்ந்து ஆனம், குசக்கும அகமிய உலகங்களை உணர்ந்து வியக்கிறது.

“பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி சிந்திக்கும் தோறும் நமது மனதில் ஒரு பயங்கர எழில் தோன்றக் காண்கிறோம். இந்த பயங்கர எழிலின் பின்னணியில் ஏதோ ஒரு சக்தி ஊடாடுவதை உணர்ந்து வணங்காமலிருக்க முடியாது” என்று சார்புக் கொள்கை கண்ட ஜனஸமன் கூறினார்.

“பார்க்கப் பலவித மாயும்—ஆகப்
பல்லாயிரங் கோடி யண்டமதாயும்
காகதும் நிலைக்கு யிராயும்—நின்ற
காண பூண நாத்தைப் போற்றி”

இவ்வாறு மஸ்தான் சாகிபு அப்பா பாடுகிறார்கள்.

குணங்குடியார்

கவிக்கோ எஸ். அப்துல் ரகுமான்

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் தமிழுலகில் நன்கு அறிமுகமான பெயர் குணங்குடியார் எனப்படும் மஸ்தான் சாகிபு. அவருடைய 'வித்தையில் தோழ'ரான புலவர் நாயகம் சேகராப் புலவர் குணங்குடியார் திருப்பாடல் திரட்டுக்குப் பாடியளித்த 'வாயுறை வாழ்த்'தில் குணங்குடியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களைத் தந்துள்ளார். செவிவழிச் செய்திகளிலிருந்தும் குணங்குடியாரைப் பற்றிய சில குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொண்டிக்கு அருகில் உள்ள குணங்குடி என்னும் ஊரில் நெய்ஞ் முஹம்மது, பாத்திமா என்பவர்களின் புதல்வராய் ஹிஜ்ரி 1207 (கி. பி 1788) ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர் குணங்குடியார். பெருமானார் முஹம்மது(சல்) அவர்கள் அருளிய 'ஒளியத்துக்கள்' (அறிவுரைகள்) அனைத்தையும் திரட்டிப் 'பொன்னரியா மாலே' என்னும் நூல் பாடிய மதுரை மின்னா நூறுத்தின் மரபில் வந்தவர். அன்னை பாத்திமாவின் தந்தைக்குத் தந்தையாராய் குணங்குடியார் பாடியிருக்கும் அரபு இரங்கற் பாவின் 'வ நிஸ்பத ஹாதா ஷைகி நஸ்ப முஹம்மதி' என்ற வரியிலிருந்து அவர் வள்ளல் நபி (சல) வழி வந்தவர் என்று தெரிகிறது.

குணங்குடியாருக்குப் பெற்றோர் சூட்டிய பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதிர். பின்னர் 'மஸ்தான் சாகிபு', 'மஸ்தான் சாமி,' 'குணங்குடியார்,' 'தொண்டியார்', 'ஆரிபுபிலலா', 'ஒலியுல்லா' என்று பல சிறப்புப் பெயர்களால் மக்கள் அவரைக் குறிக்கலாயினர்.

இளமை முதற்கொண்டே உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபாடு குறைவாகக் கொண்டிருந்த குணங்குடியார், தம்முடைய பதினேழாவது வயதில் அவருக்கென உறுதிசெய்து வைத்திருந்த அவருடைய தாய் மாமன் கட்டை சாஹிபு என்பாரின் புதல்வி மைமூன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்துத் துறவு நெறியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். கீழ்க்கரை சென்று அங்கே செய்கபதுல் காதிரி லெப்பை ஆலிம என்பாரிடம் அரபிக் கல்வி பயின்றார். பின்னா திருச்சிராப்பள்ளி சென்று அங்கிருந்த ஞானி பெளலவி ஷாம சாஹிபு என்பாரிடம் தீட்சை பெற்றுக் கடுந்துறவு பூண்டார். பகலெல்லாம் நோன்பும் இரவெல்லாம் தொழுகையுமாக அவருடைய நாட்கள் கழிந்தன. இக்கால

கட்டத்தில் அவர் பல இடங்களுக்குச் சென்றுநிட்டை புரிந்துள்ளார். உருபபரங்குனறத்தில் ஒரு மண்டலமும், அறந்தாங்கியில் ஆறு திங்களும், தொண்டியில் அவருடைய மாதலர் அடங்கிய வாழைத் தோப்பில் நான்கு திங்களும் 'கல்வத்து' எனப்படும் தியான நிட்டையில் அவர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பின்னர் 'பித்தநடை' கொண்டு சதுர கிரி, நாக மலை, யானை மலைபோன்ற பல மலைகளிலும், காடுகளிலும், நதிக்கரைகளிலும் அலைந்து திரிந்து விரைவாக வாழ்க்கை மேற்கொண்டிருந்தார். இக்காலத்தில்தான் அவருடைய 'பித்த நடை' கண்ட மக்கள் அவரை 'மஸ்தான்' (பித்தா) என அழைக்கலாயினர். இக்காலத்தில்தான் தெருதல், மரத்தில் தலைகீழாகத் தொங்கித் தியானித்தல் போன்ற பல சித்துக்களைக் காட்டியதாகத் தெரிகிறது. இதே காலத்தில அவர் எடநாடு சென்று வந்தார்.

இறுதியில் அவர் ஞானசிரியரின ஆணைப்படி சென்னை அடைந்து இராயபுரத்தில் உள்ள பாவா லெப்பை என்பவருடைய தோட்டத்தில் தங்கி நாற்பது நாட்கள் யோக நிட்டையில் இருந்தார். அவருடைய தபோவனம் மக்கள் மன அமைதியையும், ஞானத்தையும் தேடிவரும் புனிதத் தலமாயிற்று. அன்பர்கள் கொணர்ந்த காணிக்கைப் பொருள்களை ஏழை எளியவர்க்குப் பகிர்ந்து அளித்து வந்தார் குணங்குடியார். அவருடைய இருபட்டம் வயிற்றுப் பசி, ஞானப் பசி இரண்டையும் தணிக் கும இடமாயிற்று. இவ்வாறு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சென்னையில் வாழ்ந்துள்ளார். ஹிஜரி 1254 (கி.பி. 1835)ஆம் ஆண்டு ஜமாதில் அவ்வல பதினான்காம் நாள் தம்முடைய நாற்பத்தேழாம் வயதில் தம் உடல் வாழவைத்துறந்தார் இராமநாதபுரத்திலேயே அவர் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவர் வாழ்ந்து வந்தபோது அவருடைய பெயரால் தொண்டியார் 'பேட்டை' என வழங்கப்பட்ட பகுதியே இன்று மருவி 'தண்டையார் பேட்டை' என வழங்குகிறது.

சூஃபி ஞானி

குணங்குடியாரின் வாழ்வும் வாக்கும் அவர் சூஃபி ஞானியாகத் திகழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றன. பதினேழாவது வயதிலேயே அவர் கீழ்க்கரை செய்கப்துல் காதிரி லெப்பை ஆலிம் அவர்களிடம் 'தவத்தினது இயல்பும் தாபதர் இயல்பும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறார். ஹிஜரி 1228 (கி. மு. 1809) ஆண்டு முற்றும் துறந்த துறவி ஆகியிருக்கிறார் திருச்சிராப்பள்ளியில் மௌலவி ஷாம் சாஹிபு என்பவரிடம் சூஃபி முறைப்படி 'முரீது'

எனப்படும் தீட்சை பெற்றுள்ளார் மலைகளிலும், வனங்களிலும் தங்கி கலவத்து' எனப்படும் நிட்டை புரிந்துள்ளார். 'ஆசன விகற்பத்து ஆகிய யோகமும் போசனம் அறியாப் பொழுதொடு நேமமும், மேலாம் காலும் கீழாந் தலையும், பாலாம் உடலுமாப் பல்பட வணங்கி' அகோரத் தவமியற்றியுள்ளார், பல அற்புத சித்துகளை விளைவித்துள்ளார். தம்மையடைந்த பரிபக்குவத் தினரைச் சீடராக ஏற்று 'மூரீது' தந்து ஞான, யோக நெறிகளை உணர்த்தியுள்ளார். மௌன விரதம் பூண்டு "சுட்டிக் காட்டியும் எண்ணில் தொகுத்தும், எட்டிக் காட்டியும் எழுதிக் காட்டியும்' வாழ்ந்து வந்துள்ளார். சென்னை வாழ்க்கையின்போது 'மூரீது' முறைப்படி தம் முன்னிலைக் குருவான முகிய்யிததீன் ஆண்ட கைக்கு 'பாத்திலுறா' எனப்படும் நேர்ச்சைப் படையல் செய்திருக்கிறார். 'ஒருவர்க்கும் காணா ஒதுக்கமும் பதுக்கமும், இருவர்க்கே காணும் ஏகமும் ஆகத் தூங்காது தூங்கிச் சுகத் தொடு தனனிலை நீங்கா' திருநதிருக்கிறார், இவையெல்லாம் அவருடைய 'ஸித்தையில் தோழர்' புலவர் நாயகம் பாடிய 'வாயுறை வாழ்த்தி' விருந்து தெரியவருகின்றன.

மஸ்தான்

* குணங்குடியார் பெற்ற 'மஸ்தான்' என்ற பெயரும் அவர் ஒரு சூஃபி என்பதைக் காட்டுகிறது 'மஸ்தானு' என்ற பாரசீகச் சொல்லுக்குக் 'குடிவெறி கொண்டவர்' அல்லது ஏதேனும் ஒன்றில் வெறி கொண்டவர்' என்று பொருள். சூஃபி நெறியில் 'பது' என்பதும் 'போதை' அல்லது 'வெறி' என்பதும் 'ஆனந்த பரவச' நிலையைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். பரம் பொருளின் உணர்வில் ஈடுபட்டுத் தன்னை இழந்த ஞானியை 'வெறியர்' (மஸ்தானு) என அழைப்பது மரபு. "மஸ்தான் அல்லது போதை கொண்டவர் எனப்பலா பரம்பொருளின் காதலர், ஏகத்துவக் கடலில் மூழ்கியவர்' அவருக்கு மறை பொருள்கள் தெரியும்; ஆனால் தம்மைச் சுற்றியுள்ள இவ்வுலகச் சூழலை அவர் உணரார்; அவர் காதலியின் (பரம்பொருளின்) தோற்றத்தை உணர்பவா. ஆனால் அததோற்றம் புலனுணர்வு உலகத்தோடு தொடர்பற்றது". சூஃபி ஞானம் பற்றி முதன் முதலில் அரபியில் எழுதப்பட்ட கவிதை நூலுக்கு அதன் ஆசிரியர் உமர் இப்னு ஃபாரிஸ் (ரஹ்) 'மதுநூல்' (கம்ரிய்யா) என்றே பெயர் சூட்டியுள்ளார். தலைமைப் புகழுடைய பாரசீக சூஃபி ஞானக் கவிஞர் மௌலானா ருமி அவர்கள் "நரன் காதல்" ஜனமாவைக் குடித்து வெறிகொண்டவன்" என்று கூறுவார்.

அவருடைய வரலாற்றில் கண்டோம். அவர் பாடல்களிலும் இதனை நாம் காணலாம். ஆனந்த பரவச நிலையிலேயே அவர் பாடல்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன எனபதை அவர் திருப்பாடல்திரட்டில் முதலாவதாக அமைந்துள்ள 'வஸ்துதயத்தின ஆனந்தம்' தொடக்கமாக உள்ள பததுக் கவிகளின் இறுதியில்காணப்படும் "ஆனந்தமாகி பேரினபவனுபோக நிலையாற் கூறிய இப்பத்துக் கவியும் .." என்ற குறிப்பு உணர்த்துகிறது

பித்தர், பேதையர், பத்தர் இம்மூவரும் ஒரு வகையில் ஒரே நிலையில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் சொல்லும் செயலும் உலக நடைக்கு மாறாக இருக்கும், உலகம் அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள இயலாது.

“பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப பெறுபவோ’

என்பார் கம்பர்.²

“பித்தா பிடித்த பிரபஞ்சத்தா போலன்றே
முத்தர்க் கிருக்கும் முறைகாண் நிராமயமே”

என்பார் குணங்குடியார்?

மது தன்னைப் பருகியவரின் அறிவை மயங்கவைக்கும் ஆனால் இந்தக் குறியீட்டு 'மது'வோ தன்னைப் பருகியவரின் அறிவைத் தெளிவாகவும், மயக்கத்தை நீக்கும். இத்தகைய 'மதுக்குடிய' ரைத்தான நான 'உன்மத்த' மனிதர் என்பேன் என்கிறார் குணங்குடியார்.

“புத்தி தெளியாப் புலத்தோர் தமைத்தவத்து உன
மத்த மனுஷரென மாட்டேன் நிராமயமே”⁴

குணங்குடியார் இத்தகைய 'உன்மத்த மனுஷராகவே இருந்திருக்கிறார் எனவேதான் மஸ்தான்' என அழைக்கப்பட்டார்.

பக்கீறு

சூஃபியின் இலக்கணங்களுள் ஒன்று வறுமையை வலிந்தேற்றல், அதற்காகப் புலனினபப் பொருள்களை மட்டுமின்றித் தேவைகளையும் துறத்தல் சூஃபிகள் இதனை 'ஜுஹத்' (துறவு) என்பர்; இறைவனைத் தவிர மற்றவை அனைத்தையும் துறத்த

சூஃபி என்பவன் ஒரு பயணியாகக் கருதப்படுகிறான். சூஃபித் துவம் ஆன்மாவின் துணிகரப் பயணம் ('சுலூக்'). பயணி சாலிக் எனப்படுவான். அவனுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும். குரு 'மூர்ஷித்', அல்லது 'பீர்' எனப்படுவார். சூஃபி வழி காட்டியின் துணையோடு ஏழு நிலைகளைக் கடக்கிறான். இந்நிலைகள் 'மகாமாத்' எனப்படும் முதல்நிலை மானுடநிலை— 'உபூதிய யத்'—இந்நிலை பாவங்களுக்காக வருந்தி ஆன்மாவைத் தூய்மைப் படுத்துதல். இரண்டாம் நிலை காதல்நிலை— 'இஷீக்'. பொறியின்பங்களைத் துறந்து இறைக்காதலில் ஆழ்ந்துபோதல் இந்நிலையாம். மூன்றாம் நிலை துறவு நிலை— 'ஜுஹத்'. இது இறையைத் தவிர அனைத்தையும் துறத்தலாம். நான்காம் நிலை ஞானநிலை— 'மஅரிபத்', பரம்பொருளின் இயல்பு, பண்பு. செயல் ஆகியவற்றைச் சிந்தித்துணர்தல் இந்நிலையாம். ஐந்தாம் நிலை பரவச நிலை— 'வஜத்'; பரம்பொருளைத் தியானித்து மனக் கிளாச்சியடைந்து தன்னை மறந்து பரமான்மாவோடு ஒன்றுதல். ஆறாவது உண்மை நிலை— 'ஹகீகத்'; இதயம் உண்மையான பரம்பொருள் தன்மையால விளக்கமுறுதல்; விளக்கமுற்றபின் இறையைச் சார்தல். ஏழாம் நிலை ஒன்று நிலை— 'வஸ்ல்'—எனப்படும். இது பரம்பொருளை நேருக்கு நேராகக் கண்டுணர்தலாம். இவ்வேழு நிலைகளையும் கடந்தவன் இறுதியில் தான் எனும் உண்மையை முற்றிலும் அழித்துக் கொண்டு பரமான்மாவோடு அததுவிதமாவான்; இந்நிலை 'ஃபௌ' எனப்படும்.

ஏழு நிலைகளில் மூன்றாம் நிலையாகிய 'ஜுஹத்' நிலையுற்றவன் 'பக்கீர்' எனப்படுவான். 'பக்ரு' என்று அரபுச் சொல்லுக்கு வறுமை, இன்மை என்று பொருள். சூஃபித்துவத்தின் தலைமை ஊறனாகக் கருதப்படும் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்கள்,

“அல் பக்ரு பக்ரி வல பக்ரு மினனி”

(வறுமை என் பெருமை; அவவறுமை என்னிடத்தது) எனக் கூறியுள்ளார். இங்கு 'பக்ரு' என்ற சொல் வெறும் வறுமையை மட்டும் குறிக்காமல் 'இனமை' என்ற பொருளையும் குறிக்கும். அவ்வாறு பொருள் கொள்ளுங்கால 'யான், எனது' என்ற இரண்டுணாவும் அறநீருப்பது என பெருமை என்றும், தான் எனும் உணாவை புறறும் அழித்துக்கொண்டு பரம்பொருளோடு ஒன்றிவிட்டவன் தான் என்றும் அவர் குறிப்பது புலப்படும். எனவே 'பக்கீர்' என்ற சொல் மூன்றாம் நிலையாகிய 'ஜுஹத்' எனப்பதை மட்டுமே குறிக்காமல் சூஃபி இறுதியில் அடையும் பரிபூரண நிலையாகிய 'ஃபௌ' என்பதையும் குறிக்கும். சூஃபி

கலைச் சொற்களில் 'பக்கீர்' என்பதும் 'ஃபானி' என்பதும் ஒரு பொருட்கிளவிகள் பரிபூரணமுற்ற சூஃபியை 'பக்கீர்' என்றே அழைப்பார் குணங்குடியார். இத்தகைய பரிபூரண நிலையுற்ற சூஃபி என்பதை அவர் வாக்காலேயே உணரமுடிகிறது; முகியித்தீன் சதகத்தின் 82-வது பாடலில் அவர் தம்மை 'பக்கீர்' என அழைத்துக் கொள்கிறார். 'ஃபானி' எனும் நிலையிலிருந்து மீண்டு வந்து பக்குவமுற்றோர்க்கு ஞானத்தை உணர்த்தி வழி காட்டும் நிலைக்கு 'பகா' என்று பெயர். இந்நிலையிலும் குணங்குடியார் இருந்திருக்கிறார் என்பதை,

“நிலையுறு சத்துச்சித் தாநந்த மாக நிறைபொருளைக்
கலையுறு மாட்சியில தானுற்றுயாரையும் காட்டவல்லோன்”

என்ற அவருடைய சீடர் மகாவித்துவான் திருத்தணிகை சரவணப் பெருமானையரவர்கள் வாக்கால் அறியமுடிகிறது.

தரீஃகா

யோக, ஞான நெறிகளில் பல்வகை முறைகள் இருப்பது போன்ற சூஃபித்துவத்திலும் பல முறைகள் உள். இம்முறைகள் அல்லது வழிகள் 'தரீஃகா'க்கள் எனப்படும்.

“அல் துருஃகு இலல்லாஹி கா நுஃபுஸி பனீ ஆதமா”

(மனித இதயங்கள் எத்தனையோ அத்தனை வழிகள் ஆண்டவனை அடைய) என்பது அரபுப் பழமொழி.

சூஃபித்துவத்தில் உள்ள பல தரீஃகாக்களுள் காதிரிய்யாத் தரீஃகா புகழ்பெற்றதாகும். இந்நெறியினை ஏற்படுத்தியவர் ஜீலானில் பிறந்து பாக்தாதில் மறைந்த ஞானி அப்துல் காதிர் ஜீலானி (கி. பி. 1077-1156) எனபவராவர். காதிரிய்யாத் தரீஃகாவின மூலம் மற்றைய தரீஃகாக்கள் போன்றே பெருமானார் (சல்) அவர்களிடமிருந்து தொடங்குகிறது. பெருமானாரின் பிரிய மருமகனார் ஹஸ்ரத் அலி (ரலி) அவர்களால் இந்நெறி விளக்கமுற்று ஹசன பஸ்ரீ எனபவரால் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. அவருடைய சீடர் ஹபீபுல் அஜமி 'ஹபீ பிய்யா' என்ற நெறியை ஏற்படுத்தினார். இந்நெறியின் எட்டுப் பிரிவுகளுள் ஒன்று அபுல் பராஹ் சர்சவணி (இ. 1055) எனபவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'சர்சவ்னியா' என்ற நெறி இந்

காதிர் ஜீலானி ஆவர். அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னர் 300 ஆண்டு கழித்து அலெப்போவில் பிறந்த சையித் முஹம்மத் கவுஸ் [பத்தாவது பட்டம்) என்பவரால் காதிரிய்யா நெறி இந்தியாவில் நிறுவப்பட்டது⁹.

தமிழகத்தில் இந்நெறியைப் பரப்பியவருள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர் மகான ஷாகுல் ஹமீது ஆண்டகையாவர் (கி பி 1490-1558). நாகூர், காயல் பட்டினம், கீழக்கரை ஆகிய ஊர்கள் இந்நெறியின் குறிப்பிடத் தகுந்த கேந்திரங்கள்.

குணங்குடியார் காதிரிய்யாத் தரீஃகாவைச் சார்ந்தவர் எனபதை.

“ஊங்கு முரீதின் உயர்வழி அவரது
தாங்கும ‘காதி ரிய்யா’த் தன்னைக்
கண்ணோட்டம் இட்டு”¹⁰

என்ற புலவர் நாயகம் வாயுறை வாழ்த்து வரிகள் விளக்குகின்றன. மேலும் முகியித்தீன் சதகத்தின் முன்னால் காணப்படும் குறிப்பில் “முன்னிலைக் குருவாகிய முகியித்தீன் ஆண்டகையன்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கொண்டும், “முகியித்திஹ்மென் குருபதம்” என்ற குருவணக்கப் பாடல் வரி கொண்டும் இக்கருத்து உறுதிப்படுகிறது.

குரு

சூஃபியின் ஆன்மீகப் பயணம் வழிகாட்டியின் துணையின்றி அமையாது, வழிகாட்டுதல் இறைவன் அருளால் நிகழ் க்கூடியது. ‘ஃபயஸானுல்லாஹ்’ அல்லது ‘ஃபஸ்ஸுலலாஹ்’ என சூஃபிகள் குறிப்பிடும் இறைவன் அருளை இடைவிடாது இரப்பது மூலம் பெறலாம்.

“யஹ்திலலாஹு விஹூரிஹி மய்(ன்)யஹரவு”

(அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களைத் தன் ஒளியின்பால் செலுத்துகிறான்) என்பது திருமறை வாககு,¹¹

“அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி”¹²

என மணிவாசகமும்,

“மயர்வற மதிரலம் அருளின னெவனவன்”¹³

என நம்மாழ்வாரும் பாடுவதும் ஒப்புநோக்கத்தக்கது

இறைவனுடைய நாமங்களாக அரபியில் வழங்கும் அழகிய 99 நாமங்களுள் 'ஹாதி' எனபதும் ஒன்று இதற்கு 'வழிகாட்டி' என்று பொருள். இறைவனின் வழிகாட்டுதல இரு வகைப்படும். தேனீக்குக் கூடுகட்டத் தெரிவது போன்று எல்லா உயிரினங்களுக்குள்ளும் அமைந்திருக்கும் வழிகாட்டுதல் 'தக்வீனீ' எனப்படும். இரண்டாவது வகை தூதர்கள் வாயிலாக வேதங்களை வெளிப்படுத்தி மாந்தர்க்கு நன்னெறி காட்டுவது. இது 'தஷ்ரீயி' எனப்படும்.

“சூஃபித்துவத்தில் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகிய ௫ ருவின் பணி தூதர்மணி முகம்மது (சல்) அவர்கள்மீது இறைவன் சொரிந்த அருளை பாரம்பரியச் சொத்தாகப் பெற்று அவ்வருள் துணை கொண்டு தீட்சை பெற்றாரைத் தெய்வீக வெளிப்பாடுகளின் வழியே நேர் நெறியில் பயணம் செய்யச் செய்து இறைவனை அடைய வழிகாட்டுதலாகும்.”¹¹

“இறைவனை அவனுக்கு (சூஃபிகு) குரு; வழிகாட்டி” என்பர் 'சூல்ஷனே-ராஸ்' என்ற நூலில் ஷபிஸ்தாரி என்பார். எனவே இறைவனை குரு வாயிலாக உணர்த்துகிறான் என்பதே சூஃபிகளின் கொள்கை.

“அருவாகி உருவாகி அருவுருவ மற்ற அறி
வாதார மோனமாகி
தந்தைதா யாகி அருள் தந்தகுரு ஆகிஎன்
தன்னுயிர்க் குயிருமாகி”¹²

என்று இக்கருத்தைப் பாடுகிறார் குணங்குடியார்.

“ஷைகுக்கு (குருவுக்கு) கௌவரம் அளிப்பது அல்லாஹ்வுக்கு கௌரவம் தருவதாகும். ஷைகுக்கு உரிய உரிமைகள் அல்லாஹ்விற்கு உரிய உரிமைகளாம்” என்று 'புதூஹாதுல் மககிய்யா' என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. இந்நெறிப்படியே தம முன்னிலைக் குருவாகிய முகியித்தீன் ஆண்டகையை 'சாட்சாதி ஈசுர சொரூபமே' (நியமநிலை-6) என்பா குணங்குடியார் மேலும் ஆனந்தப் பத்தின இறுதிக் குறப்பிலும் 'குருபரனை ஒருபரனாகக் கொண்டாடித் தோத்திரஞ் செய்தது' என்று கூறுவதையும் இம்முறைப்படியே பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

சூஃபித்துவ அவதாரக் கோட்பாடு

பரம்பொருளிலிருந்து படைப்புக்கள் உருவாகி அமைந்த நிலையை சூஃபித்துவம் 'அவதாரம்' (தனஸஸுலாத்) என்று கூறும். “அன் டெ இ டே . . . றி . . .

நாடினேன்; எனலே படைப்புக்களை உருவாக்கினேன்' என்று இறைவன் கூறியதாக 'ஹதீதெ—குத்ஸி'யில் (துதர் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்கட்கு இறைவன் அருளிய ஞான வாக்குகளின் தொகுப்பு நூல்) கூறப்படுகிறது.

படைப்புக்கள் உருவாவதற்கு முன்னர் துரியாதீத தத் சொரூபமாக இருந்த நிர்க்குணப் பிரமத்தை சூஃபித்துவம் 'தாத்' என்று குறிப்பிடும். இது இன்னதெனச் சொல்லொணாதது; மனம் வாக்குக் காயத்திற்கெட்டாதது. இந்நிலை 'அஹதிய்யத்' எனப்படும். இரண்டாம் நிலை வஹ்தத் எனப்படும். இந்நிலையில் 'தாத்' உள்முகமாக தியானம் கொண்டு (ஹுவியத்—அவன்மை) வெளிமுகமாகத் தனக்குள் உள்ள பரமாண்டங்களை உணரும் (அனீய்யத்—தான்மை) 'தாத்'தின் பண்புகள் 'சிபத்' துக்கள் எனப்படும். இந்நிலையில் 'தாத்' தும் 'சிபத்' தும் தனித்தனியாக வகுக்கப்படாமல் தொகுப்பாகவே உணரப்படும். மூன்றாம் நிலை 'வாஹிதிய்யத்' எனப்படும். இது பண்புகளைத் தனியாக வகுத்து உணரும் நிலை. இந்நிலையில் உயிர், அறிவு, சக்தி, நோக்கம், கேட்டல், காணல், பேசல் ஆகிய பண்புகள் உணரப்படுகின்றன இந்த உணர்வு நிலை 'லாஹுத்' எனப்படும் இதனைச் சகுணப் பிரமம் எனலாம். லாஹுத் எனப்படும் இறைத்தன்மை படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூத் தொழில் இயற்றத் தொடங்குங்கால் 'ஜபருத்' என்றழைக்கப்படும்.¹³ 'ஜபருத்' தின் பண்புகள் ஆன்மாவாகவும், வானவராகவும் (இயற்கைச் சக்திகள்—தேவர்கள்) வெளிப்படும் நிலை 'ஆலமெ மலக்கூத்' எனப்படும். இதற்கடுத்து படைப்புக்களின் மாதிரிகள் — மூலப் படிவங்கள் — உருவாகும். இது 'ஆலமெ மிதால்' எனப்படும். இதிலிருந்து படைப்புக்கள் உருவாகித் தூல உலகு உண்டாகும். இது 'ஆலமெ நாகுத்' அல்லது 'ஆலமெ' இன்சான் எனப்படும்.

'வஸ்துதயத்தினாநந்தம்' என்ற பாடலில் குணங்குடியார் இக்கோட்பாட்டையே பாடுகிறார். அப்பாடலில் 'ஆலமெ மலக்கூத்' 'ஆலம் அறுவாகு' எனவும், 'ஆலமெ நாகுத்' 'ஆலம் அஜ்சாம்' எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தாம் பாடுவது சூஃபிஞான நெறியே எனச் சுட்டுவதற்கு வஸ்து தயத்தினாநந்தம், வஸ்துதயநிலை சினாநந்தம் என்ற இரு பாடல்களிலும் சூஃபி ஞானக கலைச்சொற்களையே பெய்து பாடுகிறார்.

நாயக நாயகி பாவம்

சூஃபிகள் பரம்பொருளைக் காதலியாக பாவித்துப் பாடுவர். மி. — இத்திய ம பி ம்கூட—இறைவனை

நாயகனாகக் கருதிப் பாடும் முறைக்கு இது முரணானது எனினும் சித்தர்கள் பரம்பொருளை 'வாலை' என்றும் 'மனோன்மணி' என்றும் இம்மரபுக்கு முரணாகப் பாடியிருப்பதைக் காணலாம். சித்தர்களுக்கும் சூஃபிகளுக்கும் பல ஒற்றுமைக் கூறுகள் உள. அவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. தமிழ் சூஃபிக் கவிஞர்களுள் ஒருவராகிய தக்கலை பீர் முகம்மது அவர்களைப் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகச் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பது இங்குக் கருதத் தக்கது.

சூபிகள் பரம்பொருளைப் பெண்ணாகப் பாவிப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள. அழகு எனபது தெய்வீகப் பண்புகளின் வெளிப்பாடு. அழகின் உச்ச அளவு பெண்மையிடமே காணப்படுகிறது. மேலும் பெண்மை படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றது, தன் அழகு என்ற பண்பால ஈர்த்துக் காதல கிளர்ச்சியைத் தூண்டி இணைப்புக்குத் துடிக்க வைப்பது

மேலே குறிப்பிட்ட பரம்பொருளின் 99 அழகிய பெயர்களை—அதாவது தெய்வீகப் பண்புகளை—அழகைச் சார்ந்தவை (ஐமால்) என்றும், மாட்சிமையைச் சார்ந்தவை (ஐலால்) என்றும் இருவகையாகப் பிரிப்பா. தெய்வீக அழகு, மாட்சிமை ஆகிய இரண்டையும் அவற்றின் தன்மை கருதி முறையே பெண்மையாகவும், ஆண்மையாகவும் உருவகிப்பா. இவ்விரண்டு பண்புகளும் பரபஞ்சத்தில வெளிப்படையாகவும், பக்குவம் பெற்ற ஆனமாவிடம் அந்தரங்கமாகவும் இருக்கின்றன. தெய்வீக அழகு விரிவை உடையது, மாட்சிமை ஒடுக்கத்தை உடையது. அழகு (ஐமால்) எனபது தூலப் படைப்பாகிய கீழ நிலையிலிருந்து மேலேறிச் சென்று மூலச்சத்தை அடையும் ஏற்ற நிலையைக் குறிப்பது மாட்சிமையோ (ஐலால்) மூலச் சத்து படிப்படியாக இறங்கித் தூலப்படைப்பான அவதார—இறக்க—நிலையைச் சுட்டுவது. இவையெல்லாம் கருதி சூஃபிகள் பெண்ணைத் தெய்வீகப் பண்புகளின் குறியீடாகவே மதிப்பா. பாரதீக சூஃபிகளின் ஞானப் பாடல்களில், பெருமபான்மை இக் குறியீட்டுக் காதல்நெறிப் பாடல்களே!

இத் தெய்வீக அகப்பொருள் மரபைக் குணங்குடியாரிடமும் காணலாம். ஆழ்வார், நாயன்மார்களை பக்தி நெறியைச் சிறப்பித்துப் பாடுவது போன்று குணங்குடியாரா காதல நெறியைச் சிறப்பித்துப் பாடுகிறார்.

“வேத வேதாந்தமெல்லாம் விட்டேறிய கடந்து

“காதலித்து நின்றேன் கண்ணேற்குமானே!”¹⁴

‘கட்டழகி தன்னை யென் கண்ணிலுங் காண்கிலேன்
காண்கிலன் என்றழுவோ?’¹⁶

‘கண்ணாட்டி யானவென கண்மணியை என்றுதான்
காண்போ?’¹⁶

மனோன்மணிக் கண்ணி எனத் தனியாகவே ஒரு பகுதி
முழுமையும் இந்நெறிப்படிப் பாடப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியுள்
வரும்

‘‘என்னை விட்டால் மாப்பிள்ளைமார் எத்தனையோ உன்றனுக்கே
உன்னை விட்டால் பெண்ணெனக்கும் உண்டோ
மனோன்மணியே’’¹⁷

என்ற கண்ணி பரம்பொருளைக் காதலியாகக் கருதும் பாவனையின்
நுணுக்கத்தை உணர்த்துகிறது.

‘மற்ற அனைத்தையும் துறந்து பரம்பொருள்பால் தீவிரக்
காதல் உடையவனே உண்மையான ஆண்பிள்ளை; மீசை மட்டும்
முனைத்தவன் அல்லன் என இந்நெறியினைக் கீர்த்தனைப் பகுதியில்
வரும் விருத்தத்திலும் விளக்குவார் குணங்குடியார்:

‘‘மீசையுள் ளாண்பிள்ளைச் சிங்கமாவார்களோ
முகத்தின மயிர் விரித்தோ ரெலலாம
மீசையுள் ளாண்பிள்ளைச் சிங்கமெனலென்காண்
குணங்குடிபால விரைந்து கொண்டோன.’’

அமர நிலையாகிய ‘பசா’ எனபது தெய்வீகக் காதலி தன்
காதலர்களை நேசிக்கிறாள் எனபதை உணர்வதே. காதலுக்கு
அழகு தேவைப்படுகிறது, அழகை விரும்புகிறது. அழகுக்குக்
காதல் தேவைப்படுகிறது; காதலை விரும்புகிறது பரம்பொருள்
பரிபூரண அழகாகவும் காதலாகவும் இருக்கிறது. தன்னைக்
காதலிப்பாரை அது காதலிக்கிறது. அதனால் காதலிக்கப்படுவார்
காதலர் என்ற நிலைமாதிக் காதலியோடு ஒன்றாகி விடுகின்றனா.
இதுவே பரிபூரண அத்துவிதம். காதலிப்பாரும் காதலிக்கப்
படுவாரும் வேறு வேறல்லர். பரம்பொருளே ஒரே காதலி;
ஒரே காதலன்.

‘‘இஷ்கோ ஆஷக மஹுகர்தத் ஜின் முகாம்
குத ஹமோ மாஷுககு மனாத் உஸஸலாம’.

என்று பாடுகிறார் ஷயீக் சாத் அபுல் கயீர் என்பார் (ஒரு

“ஆதிநீ ‘மகுக்கு’ நகுமாமும் நீ எனக்கு
ஆன்மகு பூவு’ம் நீயே”¹²

மகுக்கு — மாஷு¹³—காதலன்; மகுபூவு — மஹபூப—காதலி)

பரிபாஷை

நந்தீஸ்வரன், மாளேன்மணி, வாலே, அம்பலம், சிவம், சகதி சாமபவி, கேசரி போன்ற சொற்களைக் குணகுடியார் கையாளுவது பலரைக் குழப்பத்தில ஆழ்த்தியுள்ளது. இதை வைத்துக்கொண்டு குணங்குடியார் இஸ்லாத்தை விட்டு நீங்கி விட்டதாக இஸ்லாமியர் சிலரும், அவர் இந்நது சமயத்தைச் சார்நது விட்டார் என இந்நது சமயத்தவர் சிலரும் கருதி மயங்குவா. இம்மயக்கத்திற்கு அறியாமையே காரணம்.

ஒவ்வொரு துறைக்கும் கலைச் சொற்கள் உண்டு. அது போன்றே ஆன்மீக ஞானம் பெற்ற அறிஞரும் பரிபாஷையில் தானே பேசுவர். இத்தகைய பரிபாஷைச் சொற்கள் பாமர மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி அங்ஙனம் பேசுவாரைச் சமயா சார நெறிக்கு எதிரானவர் எனக் கருதவைக்கும் ஆபத்தும் உண்டு. அரைகுறை அறிவினர்க்குத் தெரிந்தால் ஆபத்து எனபதனால் வைத்தியர்கள் மருந்து புலிகைகளுக்குப் பரிபாஷை பயன்படுத்துவர். ஞானிகள் பரிபாஷை பயன்படுத்துவதற்கும இதுவே காரணம். கலைச்சொற்களோ, பரிபாஷையோ ஏதேனும் ஒரு மொழிச் சொற்களாகவே இருக்கும். இருப்பினும் அவை அம்மொழிச் சொற்களாகக் கருதப்படாமல் அத்துறைக்குரிய கலைச்சொற்களாகவே அனைத்து மொழியினராலும் கருதப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படும். ஞான பரிபாஷையும் அவ்வாறே குணங் குடியார் பயன்படுத்தும் பரிபாஷைச் சொற்கள் இந்நது சமயத்தினர் பயன்படுத்தும் சொற்களாயினும் அவர் அச்சமயத்தவர் கொள்ளும் பொதுப் பொருளில் அவற்றைக் சையாளவில்லை இங்கே அவை பரிபாஷைச் சொற்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன எடுத்துக் காட்டாக வைத்தியர்கள் ‘அரி’ எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தினால் ‘திருமால்’ எனப் பொருள் கொள்வது தவறாக முடியும். அதற்குக் ‘கடுக்காய்’ போன்ற வேறு பொருள் உண்டு வைத்திய பரிபாஷையில் இதுபோன்றே குணங்குடியார் போன்ற ஞானியர், சித்தர்கள் பயன்படுத்துவன இந்நது சமயச் சொற்களல்ல; அவை யோக, ஞான பரிபாஷைச் சொற்கள். அவற்றிற்குப் பொருள் வேறு,

“பாடுகின்ற சித்தருடை நூல்க ளெல்லாம்
பரிபாஷை தெரியாது”

என்பர் சித்தரான அகத்தியர். இந்தப் பரிபாஷை பாமரார்க்குந் தெரியாது; ஆனால் இத்துறை வல்லார்க்குத் தெரியும்.

இனி, குணங்குடியார் கையாளும் யோக பரிபாஷையைக் காண்போம்.

1. பிரமன்: உள்லாங்கும் மூச்சு என்னும் பூரகத்தைச் சித்தர் கள் பிரமன் எனவர். கண், மூக்கு, செவி, நாவு என்னும் நான்குறுப்புக்களை நான முகன் என்பதும் உண்டு ¹⁹
2. விட்டுணு: வாங்கிய மூச்சை உள்நிறுத்தும் கும்பகத்தை விட்டுணு எனவர்.
3. உருத்திரன்: வெளிவிடும் முச்சாகிய இரேசகத்தை உருத் திரன் எனவர்.
4. சிவன் ‘போம் வாயு சிவம்; உள்ளே புகுதல் சக்தி’ என்று கூறும் ஞானசர நூல் (41). சிவம் உயிர் என்றும், சக்தி உடலென்றும் நிஜானந்த போதம் கூறும். செம்பொருள் எனனும் மூலப் பொருளில் பரம் பொருளைக் குறிக்கவும் இச் சொல்லை ஞானியர் கையாள்வர்.
5. அம்பலம் புகுவ நடு எனப் பொருள்படும் சூழ்பிகள இதனை ‘நசீரா; எனவர். ‘புகுவ மத்தி சிவமென்னும சுகவடி வாகிய பரமாததுமாவின் ஸ்தானமாம்’ என்று சிவயோக சாரம். ²⁰

‘நாசி நுனியில நயனத் திடைவெளியில்
தேசிகனார் ஆடும் திருநடனம்’ ²¹

என்றும்.

‘குறறம் பலநீக்கிக் குணங்குடியென் றேமேவும்
சிறறம் பலமவாழ் சிவமே’ ²²

என்றும் குணங்குடியார் பாடுவார்.

6. நந்தி: குரு எனப் பொருள்படும்:

‘முச்சுடர் வட்டமே சக்கரமாம்—அது

மூக்கு நுனியில் கழுமுனையாம்

அசுடா வட்டத் திருநதவனே—குரு

ஆனந்த நந்தியாம் ஞானப் பெண்ணே!’ ²³

7. தட்சிணாமூர்த்தி இதுவும் குரு எனப் பொருள்படும்.

‘மறைக்கவா சனாலகிரி கொள்ளு மென்றான
மகத்தான தெட்சணா மூர்த்தி யாசான்
நிறைக்கவல்லோ யோகமுதல ஞானம் சொன்னான
நிற்கவிட மற்றநிர் மலமாம் சோதி’¹⁴

8. மனோனமணி, வாலை, உமை, சக்தி: இவை குண்டெலி சக்தியைக் குறிப்பிடுவன:

‘‘அம்பிகை மனோன்மணிக் குண்டலித் தாய்பதம்
அர்ச்சிக்க அருள் புரியவும’²⁶

இவை பரம் பொருளின் சக்திநிலையையும குறிக்கும்.

‘‘மூலத் துதித்தெழுந்த முக்கோணச் சககரத்துள
வாலைதனைப் போற்றும் மதிமறந்தேன்²⁶
‘அறிந்துகொள அகண்டத்தே ஞான சக்தி
ஆத்தானைப் பூசித்தால அறுப தீவாள’²⁷

மேலே குறிப்பிட்ட வாஹிதிய்யத சக்தி எனப்படும், இதனை சூஃபிகள் ‘உம்மஹாதுஸ் ஸிபத்’ (பண்புகளின் தாய்) என்பா

9. கணபதி: படைப்புத் தொகுதிகளின் தலைவன் என்ற பொருளில் பரம்பொருளையே குறிக்கும்.

‘ஆதார மூலத் தடியில் கணபதியைப்
பாதார விந்தம பணிந்துநிற்ப தெககாலம்’²⁸

10. சாம்பலி கேசரி: இவை யோக முத்திரைகள்.²⁹

இது போன்றே வேறு சொற்களும் பரிபாஷை என அறிய வேண்டும். இதனை அறியாது ஞானியாகக்கு குறிப்பிட்ட சாதி, சமய முத்திரை குத்துவது அறியாமையாம்.

‘‘சமயமெல்லாம் சத்தியுணடு சிவமு முணடு
சண்டாளா பிரித்தலலோ தளளி ஞான
சமயமெல்லாம் வேதாந்தசித் தாந்த முணடு
சாதகத்தைப் பாராமல தமங்கி ஞான
சமயமெல்லாம் நாதமுணடு விரது முணடு
காக்காமற் கெட்டாகள் உலகத் தோகன
சமயமெல்லாம் அம்பரமாம் ஞான முணடு
தாயைவிட பாவத்தால தவறிப் போச்சே’³⁰

என்ற பாட்டு இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

பொதுவானவர்

நதிகளுக்குத் தனிப்பெயரும் வேறுபாடும் உண்டு. ஆனால் அவை கடலில் கலந்துவிட்ட பிறகு கடலநீராக ஒன்றுகிவிடும்.

பிறகு அங்கே நதி நீரைத் தேடுவது அறியாமையே. ஞானியரும் அத்தகையரே. சமயாசார சடங்குகளே மனிதர்களைப் பிரித்துக் காட்டுவன. யோக நெறி நின்று ஞானமுணர்ந்து பேரின்பத்தில் ஒன்றறக் கலநதுவிட்ட ஞானியர்க்குச் சாதி குல சமய முத்திரைகள் இல்லை! அவர்கள் அவற்றைக் கடந்தவர்; அவை அனைத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பவர்.

‘காண்பபா சாதிகுலம் எங்கட் கில்லை’

என்பார் வால்மீகி.

‘நான கிறித்தவன அல்லன்;
யூதன் அல்லன பார்சி அல்லன்;
முஸ்லிமும் அல்லன்’

என்பர் குஃபி ஞானக கவிஞர் மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ருமி அவர்கள்.

‘மத பேதம் ஒதிமதி கெட்டவர்க்கு எட்டாத
வான் கருணை வெள்ளம்’¹

என்றும்.

மதமத் தனையுமற்றது மதமுற்று யானும் உம்
மதமாக அருள்புரியவும்²

என்றும், குணங்குடியார் பாடுவார்.

குணங்குடியார் குஃபி நெறி நின்று ஞானம் உணர்ந்தவர். அதனைத் தமிழர்க்கு உணர்த்த வந்த வள்ளல். எனவே தமிழ் மொழியில் வழங்கும் பரிபாஷையைப் பயன்படுத்துகிறார். வேறு பாடு கருதாத அவர் பொதுவுள்ளத்தை நாம் இங்கே காணலாம்.

‘ஏழையடி யேன் விலாமல் உள றுந்தமிழ்க்கு
இரங்குவதும் எக்காலமோ
தீதுமத பேதங்க ளற்றுமே எங்குமிது
செல்வதுவும் எக்காலமோ?’³

என்ற பாட்டில் அவர் நோக்கத்தை நாம் உணரலாம்.

குறிப்பும் விளக்கமும்

1. ‘Intoxicated ones, Mastan, are lovers of God, Sufi’s who are drowned in the sea of Unity, acquainted with mysteries but unaware of the vicissitudes of this world. They are ones who have a vision of the Beloved which has no semblance to the sensible world of existence’—Laleh Bakhtiar, ‘Sufi expressions of the mystic quest’, Thame

- 2 கப்பர் இராமாயணம். பால. கா பாயி. பா. 8.
3. குணங்குடியார். நிராமயக் கணணி. 248,
4. மே. கு. கணணி 205.
5. மகாவித்வான் திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாள் ஐயர். நானமணி மாலை-38
- 6 Bishop John A Subhan, 'Sufism', The Lucknow publishing House Lucknow U p. 1960 pp 160—183
- 7 செய்கப்துல் காதிர் நபினர் லெப்பை ஆலிம் புலவர், வாயுறை வாழ்த்து, வரி 221—223
- 8 திருக்குர்ஆன 24:3
9. மாணிக்க வாசகர், திருவா. சிவ. புரா. வரி 18.
- 10 நம்மாழ்வார், திருவாய்மொழி. முத. பத. பா 1.
11. The role of the spiritual master in Sufism who continues to reflect the Divine Grace bestowed upon the prophet, is to guide the initiated through Divine Revelation towards the straight path in the journey to God — Laleh Bakhtiar p. 41
12. முகியித்தீன் சதகம்-37
- 13 'லாஹுத் தைச் சிவமாகவும், 'ஐபருத்தை'ச் சகதியாகவும் கூறும் இந்த சமயம்.
14. குணங். றகுமான் கணணி-88
- 15 மே. கு. முகியித்தீன் சதகம் பாடல்-93
- 16 மே. கு. முகி. சத, பா. 94.
- 17 மே கு. மனோமணிக கணணி-73.
- 18 மே. கு. மகிமையினுநந்தம். வரி-3.
19. 'நான்முகனே கண்முகுச் செவிநா வாகும—வாலமீகி சூத். ஞானம்-3.'
20. பூரணநந்தர், சிவயோக சாரம், சித்தார் பாடல்கள் பிரேமா பிரசுரம், சென்னை, 1959, பக். 358.
21. குணங். குறையிரங்கியுரைத்தல், பா. 3
- 22 குணங். நந்தீஸ்வரக் கணணி-51
23. மதுரை வுலைசாமி, ஞானக்கும்மி, சித். பா மே கு பா.54
24. கையாயக் கம்பனிச் சட்டை முனி நாயனா, ஞானப பாடல்கள், பா. 55
- 25 குணங். காட்சிநி ., பா. 1.
26. பட்டினத்தார், பூரணமாலை, பா. 1.
- 27 கைலா. கம். மே. கு பா. 78.
28. பத்திரகிரியா, மெய். புலம். 66.
- 29 பூரணநந்தர், சிவயோக சாரம், சித். பா மே. கு. பக் 346, 350
- 30 கைலா கம். மே. கு. பா. 25
31. குணங். முகி. பத. பா. 42.
32. குணங். சமாதி நிலை. சா. 7.
33. குணங். முகி. சத. பா. 103.

சூ:பி இலக்கியப் பதிப்புகளும் உரைகளும்

இரா, முத்துக்குமாரசாமி

தமிழ் இலக்கியம் எல்லா வகையான சமயங்களாலும் வளர்ந்தது. இந்த நாட்டிலே தோன்றிய சமயங்கள் மட்டுமின்றிப் பிறநாடுகளில் தோன்றிய சமயங்களும் தமிழ்நாட்டிலே வேரூன்றி விழுந்துவிட்டுள்ளன. எல்லாச் சமயங்களும் தமிழை வளர்த்தன. தமிழன்னைக்குத் தம்மாலியன்ற வகையில் அணிகலன்களில் சில காலத்தால பழுப்பேறியுள்ளன. அவள்மீதுள்ள அணிகலன்களை அவருடைய மக்களே அறியாமலிருக்கின்றனர். அந்த அணிகலன்களை மெருகூட்டும் பணி அண்மைக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. அத்தகைய பணிகளுள் ஒன்றே மறைந்து கிடக்கும் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியச் செல்வங்களைத் தமிழகூறு நல்லுலகத் திற்கு எடுத்துக்காட்டும் பணியாகும்.

மக்கத்தில் தோன்றி மதினத்தில் மலர்ந்த மார்க்கத்தைத் தாங்கள் மேற்கொள்ளினும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் தாம பிறந்த தமிழ் மண்ணின் மரபை மறவாது பேணிக் காத்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களனைத்துமே தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களிலேயே பெரிதும் ஒத்துள்ளன புராணம், கலம்பகம், மாலை, பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற தமிழ் மரபையொட்டிய இலக்கிய வகைகளிலேயே தமிழில் சமய உண்மைகளைக் கூறும் நூல்களைப் படைத்தனர். மண்ணின் மரபை அவர்கள் மறவாத காரணத்தால் தமிழ் மக்களும் எச்சமயத்தைச் சாந்தவராயினும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் சுவையை இனபமுடன் நுகர்ந்து மகிழ்கின்றனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி சீரூப் புராணம் போன்ற புராணங்களாலும், காபியங்களாலும் கவரப் பெற்றுள்ளன. எனினும் இஸ்லாமியப் பெருமக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளவை ஞானப் பாடல்களேயாம். இஸ்லாமிய ஞானச் செல்வரான குணங்குடி மஸ்தானின் பாடல்களைப் பயிலாத தமிழர்களே கிடையாது. எனலாம். குறிப்பாக அவருடைய நூலைப் பயிலுமபோது அது இஸ்லாமியப் பெருநூலா அல்லது இநது சமய நூலா என்று தெளிவாகத் தெரியாத அளவிற்கு எல்லாம்வல்ல இறைவனை, மூல முழு முதல்வனைப் பாடும் நூலாக அது அமைந்துள்ளது. அவரும் தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களுள் ஒருவராக எண்ணிப்போற்றிப் புகழப் பெறுகிறார். அவரைப் போன்ற மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர்களையே இஸ்லாமிய மக்கள் 'சூஃபி'கள் என்றும் அவருடைய இலக்கியங்களை, மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களை

இஸ்லாமிய சமயம் பல்வகைத் தொழுகைக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடியதாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் தொழவும், நேரமும் ஒழுங்குமுறையும் வகுத்துக் கொண்டுள்ளது. அச்சமயத்தைச் சார்ந்த அனைவருக்கும் ஆண, பெண, சிறுவர் எல்லோருக்கும் இத்தொழுகைக் கட்டுப்பாடுகள் இன்றியமையாதன. ஒவ்வொரு சமயமும் இதைப் போன்ற ஒழுங்குமுறைகளையும் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் வைத்துள்ளது. ஆனால் இம்முறைகளும், சடங்குகளும் சாதாரண மக்களுக்குத்தானே பெரிதும் பொருந்திவரும். இவற்றைக் கடந்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஒருவனே. அவனை ஞான வழியில் மட்டுமே காண இயலும் என்று எண்ணிய ஞானிகள் எல்லாச் சமயத்திலும் உள்ளனர்.

இத்தகைய ஞானிகள் புறவேடங்களிலும் சடங்குகளிலும் தம் நாட்டத்தைச் செலுத்துவதில்லை. தமக்குள் தாமே இறைவனைக் காண முயல்வர். இத்தகையோர் பிறரைப்போல இல்லற நெறியை நாடுவதில்லை. துறவு பூண்டு மக்கள் நடமாட்டமற்ற காடுகளிலும் மலைகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்வர். உடலை வளர்க்கும் உணவை உண்பதை விட்டுவிட்டு ஞான அறிவை வளர்க்கும் பணியிலேயே ஈடுபட்டிருப்பர். தமிழ் மக்கள் இவர்களைச் சித்தர்கள் என்பர். இஸ்லாமியப் பெருமக்கள் இவர்களைச் 'சூஃபி'கள் என்பர்.

'சூஃபி'கள் என்போர் இஸ்லாத்தின் முன்னணி வீரர்கள். ஆத்ம விசாரணைக்கும், சத்திய சோதனைக்கும் உள்ளாகி அரிய சாதனைகள் செய்திட்ட அறிஞர் பெருமக்கள், கருமம், ஞானம், பக்தி, யோகம், ஆகியவற்றின்மூலம் உள்ளும் புறமும் ஒளி பெற்று இலங்கும் இறையன்பர்கள். இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து அறியாப் பெருநிலைப் பெற்ற நிறைஞானிகள்.

'சூஃபி' என்றால் கம்பளி என்று பொருள். தொடக்கத்தில் இஸ்லாமியப் பெரு ஞானிகள் கம்பளி ஆடைகளையே அணிந்து வந்தனர். எனவே அவர்கள் சூஃபிகள் என அழைக்கப் பெற்றனர் என்பர். இதற்கு வேறு விளக்கம் கொடுப்பாருமளர்,

'சூஃபிகள்' என்பார் மெய்ஞ்ஞானிகள். இவர்களைத் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களோடு ஒப்பிடலாம். மெய்ஞ்ஞானம் என்பதைக் கவிஞர் பேராசிரியர் அப்துல் ஹஹ்மான் அவர்கள் எளிய கவிதை வடிவில் விளக்கியுள்ளார்கள்.

கடுவேசங் கடக்கின்ற
 கல்பென்ற குதிரைக்கே
 கடிவாளம் பூட்டுவதே
 கதியூட்டும அருள்ஞானம்,
 தானென்னும் தருக்குறிகை.
 தலைவிட்டும கழறறுவதே
 ஊனுயிரும் முக்திபெறும்
 உயர்வான மெயஞ்ஞானம்.

இத்தகைய மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைதற்குரிய தொழுகை முறையும் இறைநெறியுமே இஹஸான் என்பதாகும். இதுவே சூஃபிஸத்தின் அடிப்படையாகும்.

வணக்கத்துக்குரியவர் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு நாயகன் இல்லை என்று ஏற்றுக் கொண்டபின் அத்தகைய அல்லாஹ்வை ஒருவா நேராகப் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் அவரைத் தொழுபவர்கள் அவரைக் காணமுடியாவிடிலும் அவ்வாறு தொழுபவர்களை அவர் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார் என்ற உறுதியோடு இறைவனைத் தொழுவதாகும். மெய்ஞ்ஞானிகள் என்னும் சூஃபிகள் இதையே செய்தனர். இவர்கள் பாடியே பாடல்களே சூஃபி இலக்கியம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

சூஃபி இலக்கியத்தின் தூண்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் 23ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முப்பெரும் பாரசீக மெய்ஞ்ஞானிகள் ஆவர். பருதுத்தீன் அத்தர், ஜலாலுதீன் ருமி, சா அதி என்பவர்களே அவர்கள்,

தமிழ் மொழியில் சூஃபி இலக்கியம் கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளாகவே சிறந்து விளங்குகிறது

தமிழ்ச் சூஃபி இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஞானிகள் பலர் உள்ளனர். இருப்பினும் எல்லோராலும் போற்றப்பெறுபவர் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள். அடுத்துக் குறிப்பிடப்பெற வேண்டியவர்கள் தக்கலை பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களும் கோட்டாறு ஞானியார் சாஹிபு அவர்களும் ஆவர். இவர்களைத் தமிழர் சூஃபி இலக்கிய மும்மணிகள் என்று குறிப்பிடலாம்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் காலத்தால் பிற்பட்ட

பாடல்கள் சமய வேறுபாடு கடந்து எல்லாச் சமயத்தாராலும் பாடிப்படித்து மகிழப் பெறுவன.

இராமநாதபுர மாவட்டம் குணங்குடி என்னும் சிற்றுறில் கி. பி. 1787இல் தோன்றியவர் இவர். இவர் தம் இயற்பெயர் சுல்தான் அப்துல்காதிரு பதினேழு அகவையிலே பெரியோர்கள் மணமுடிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தபோது வீட்டை விட்டு வெளியேறி ஞானநெறியில் புகுந்தவர் அவர். பல ஊர்கள் சென்று பல்லோரிடம் ஞானச்செலவம் பெற்று இறுதியாக இராயபுரத்தில் 1834இல் அடக்கமானவர்.

குணங்குடியாரின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அவர்தம் குரு நாதர் முகையித்தின் ஆண்டகையை முன்னிறுத்தியே அமைந்திருக்கும். அவர் தம் பாடல்கள் தமிழ்ச்சித்தர் பாடல்களுக்கு ஈடு இணையற்றவை.

“வற்றூத சமுத்திரமே, வள்ளலே வான்பொருளே
சித்தர் உளத்தில் தெளிவே நிராமயமே”

என்று தம்மைச் சித்தராக்கித் தாம் வணங்கிய எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வைச் சித்தர் உளத்தில தெளிவாக்கியவர் குணங்குடியார்.

இறைவனை நாயகநாயகி பாவத்தில் தம்மை நாயகியாக்கி இறைவனை நாயகனாக்கிப் பாடுவார் பலர். குணங்குடியார்தம்மை நாயகனாகவே வைத்துக் கொண்டு இறைவனை நாயகியாக்கிப் பாடிய ‘மனோன்மணிக் கண்ணிப் பாடல்கள்’ படித்துப் படித்து மகிழத்தக்கவை.

“என்னைவிட்டால் மாப்பிள்ளைமார் எத்தனையோ
உனறனுக்கே
உன்னைவிட்டால் பெண எனக்கு உண்டோ
மனோன்மணியே”

என்று குணங்குடியார் பாடலைப் படிக்கும்போது அவருக்கு இறைவன் மேல் எவ்வளவு ஈடுபாடு என்பதை உணரமுடிகிறது.

இத்தகைய மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களை இஸ்லாமியப் பெருமக்கள் மட்டுமல்லாது இந்து சமயப் பெருமக்களும் பெரிதும் விரும்பிப் படித்தனர். இப்பாடல்களை முதன முதலில் விரும்பித் தொகுத்தவரே ஓர் இந்துதான். குணங்குடி மஸ்தான அவர்கள்

நாஸ்தோறும் பாடல்களைப் பாடிவந்தபோது, அவருடன் இருந்த அன்பர்களின் தலையாயவரான சீயமங்கலம் அருணாசல முதலியார் அவற்றைத் தொகுத்து வைத்தார், அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து நூலாக வெளியிட உதவியர் புலவர் நாயகம் அவர்கள்

முதன்முதலில் தொகுத்து வெளியிட்டது மட்டுமின்றித் தொடர்ந்து அதைப் பல பதிப்புகள் வெளியிட்டவர்களும் அவற்றிற்கு உரையெழுதியவர்களும் இந்து சமயத்தினர்தாம். இதைப் பற்றி தமிழ் நூல் விவரணப்பட்டியை முதன்முதல் தொகுத்த ஜான் மார்டாக் என்ற மேனாட்டு அறிஞர் 'இந்துக்கள் குணங்குடி மஸ்தானைத் தம ரிஷிகளில் ஒருவராகக் கருதியதால் அவர் பாடல்களைத் திரும்பத் திரும்ப அச்சிடுகின்றனர்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குணங்குடியார் பாடல்களை அருணாசல முதலியார் தொகுத்து வைத்திருப்பினும் செம்மைப்படுத்துப் பணியைச் சேகராப் புலவர் எனும் புலவர் நாயகம் அவர்களிடமே ஒப்படைக்கிறார். செய்க்ப்த ல்காதிரெயனார் லெப்பை ஆலிம் என்ற நீண்ட பெயரையுடைய சேகராப் புலவர் அவர்கள் குணங்குடியார். பாடல்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு மிகவும் தகுதியானவர் ஏனெனில் குணங்குடியாருடன் அவர் பள்ளியில் பயின்றவர். குணங்குடியாரைத் தம் 'வித்தையிற்றேழன்' என்று பாராட்டுகிறார் புலவர் நாயகம்.

புலவர் நாயகம் குணங்குடியாரின் பாடல்களைப் பதிப்பித்த விதத்தைக் கீழ் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“சொல்லும் அதுவே பொருளும் அதுவே
புல்லும் தொகையும் புணர்ப்பும் அதுவே
அன்றி ஒன்றும் அமைத்தேன அல்லேன்”

பாடல்களில் இருந்த சொற்களைப் பொருள் சிதையாதவாறு இருந்தது இருந்தவாறு பதிப்பித்ததாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். பதிப்புப் பணியில் அவர் சிறந்தவா என்பது முதன்முதலில் சீராப் புராணத்தைப் பல ஏடுகளிலிருந்து பதித்த வகையில் யாவரும் அறிவா. எனவே இன்று மஸ்தான சாகிப் அவர்களின் பாடல நமக்குக் கிடைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் புலவர் நாயகம் அவர்கள் என்பதை அறிகிறோம்.

குணங்குடி மஸ்தான் பாடல்களின்மூலம் மட்டும் தொடர்ந்து பல பதிப்புகள் வந்துள்ளன. அருணாசலமுதலியாரைத் தொடர்ந்து

சி. நாராயணசாமி முதலியார் பதிப்பித்து வந்துள்ளார். சூன், 1874இல் ஏழாம் பதிப்பை வெளியிட்டு உள்ளார் அகன் பத்தாம் பதிப்பு 1875 டிசம்பரில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்வாறு ஓராண்டுக்குள்ளேயே மூன்று நான்கு பதிப்புகள் வெளிவந்து மக்களிடையே நன்கு பரவியிருந்ததைக் காண்கிறோம்.

இந்த நூற்றாண்டில் பலர் மஸ்தான் சாகிப திருப்பாடற்றிரட்டை வெளியிட்டுள்ளனர். திருக்குறளை எவ்வாறு ஒவ்வொரு பதிப்பகத்தாரும் தாங்கள் ஒரு பதிப்பு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கருதினார்களோ அவ்வாறு மஸ்தான் சாகிப் பாடல்களையும் அச்சிட்டனர்.

காலத்துக்கேற்ற வகையில் செம்மைப்படுத்தும் பணியைக் கோட்டாறு கா. ப. ஷெய்குத்தம்பிப் பாவலர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு மஸ்தான் பாடல்களை ஆய்ந்துள்ளனர். அப்பணியில் வேறு சிலரையும் ஈடுபடுத்தியதால் பின்வந்த பதிப்புகள் அனைத்தும் 'கோட்டாறு கா. ப. ஷெய்குத்தம்பிப் பாவலர் அவர்கள் முன்னிலையில் பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க அச்சிட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அட்டாவதானி செய்குத்தம்பிப் பாவலர் அவர்கள் முன்னிலையில் பரிசோதித்ததை முதன முதல வெளியிட்டவர்கள் அமரம்பேடு இரங்கசாமி முதலியார் அண்டு சனஸ் அவர்கள் 1921இல் தமது பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில் அதனைப் பதிப்பித்துள்ளனர். 1923இல் மேற் குறிப்பிட்ட பிரதிக்கிணங்க கே.வி. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய விலாசம் பிரஸ்ஸில் திருப்பாடற்றிரட்டை வெளியிட்டுள்ளனர்.

சென்னை மண்ணடி சரணபவ அச்சுக்கூடம் 1930இல் திருப்பாடற்றிரட்டை அச்சிட்டுள்ளன. பாமர மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய நூல்களைப் பெருவாரியாக அச்சிட்டு வரும் பி. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ் நிறுவனம் தொடர்ந்து இதுகாறும் திருப்பாடற்றிரட்டை அச்சிட்டு வருகின்றது.

குணங்குடியாரின் பாடல்களை மட்டும், பயின்று வந்த மக்களுக்கு அவற்றின் பொருளையும் உரைவடிவில் தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த நூற்றாண்டின தொடக்கத்தில் எழுந்தது. அதைப் பதிப்பாளர்கள் நூலின தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

'மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் ஜீவதிசையில் அருளிச் செய்த திருப்பாடற்றிரட்டு' என்னும் இந்நூலை ஏறக்குறைய அறுபது வருஷங்களாகியும் இதற்கொருவரும் உரையெழுதி வெளிப்படுத்தாதிருந்ததனால் இப்பொழுது வேதாந்த நூல்களில் தேர்ச்சியுடையவரும் தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு முதலிய நூல்களுக்கெல்லாம் உரையெழுதியவருமாகிய பிரபண்ண வித்துவான காஞ்சீபுரம் இராமஸ்வாமி நாயுடவர்களைக் கொண்டு பதவுரை விசேஷவுரை முதலியன எழுதுவித்ததாகப் பதிப்புரை குறிப்பிடுகின்றது.

மூலமும் உரையும் சரிவர அமைந்திருக்கின்றதா என்பதை ஆயும் பணியைத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள செவ்வல் மாநகரம் மகாவித்துவான எம் ஏ. நெய்நா முகம்மதுப் பாவலரவாகள ஏற்றிருந்தனர். இவ்விருவரின கூட்டு முயற்சியால் மஸ்தான் சாகிப் திருப்பாடற்றிரட்டு குறிப்புரையுடன் சென்னை திரிபுரகந்தரி விலாசம் பிரஸ் 1905இல் அச்சிட்டது.

மஸ்தான் சாகிப் பாடல்களை உரையுடன் படிக்க மக்கள் விரும்பியதால் கா. இராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்களின் உரையை அவர்கள் விரும்பி வரவேற்றனர். இவ்வுரை 1916இல் இரண்டாம் முறையாகச் சென்னைப் பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தின் வழி அமரம்பேடு முத்து வடிவேலு முதலியாரவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. அவரே 1925இல் மூன்றாம் பதிப்பையும் அதே அச்சகத்தில் வழி கொணர்ந்தனர். அதன்பின் அவ்வுரை மீண்டும் அச்சிடப் பெற்றதா என்ற விவரம் தெரியவில்லை.

இராமசாமி நாயுடு அவர்களின் உரை பதவுரையுடனும் விசேஷவுரை என்ற வகையில் ஓரளவு சிறு விளக்கவுரையுடனும் கூடியதாக அமைந்திருந்தது. இருபடினும நூலுக்கு விரிவான உரை தேவைப்பட்டது. அதை நிறைவேற்றியவர் சென்னைத் தொண்டை மண்டலம் கல்விச்சாலை பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்துவான் கு. சுப்பன செட்டியார் அவர்கள் மாணவர் மா. வடிவேலு முதலியார் ஆவார்.

வடிவேலு முதலியார் எழுதிய பொழிப்புரை மூலப் பாடல்களின் சுவையை முற்றும் விளக்குவதுடன் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளப் பெருநதுணையாக உள்ளது.

அவ்வுரையாசிரியருக்கு வேண்டிய பொருளுதவியைச் செய்து அச்சிட்டு வெளியிடும் பொறுப்பைச் சென்னை, புரையிலிருந்து சி. லியர் க்கொண்டார். அவர்தம

சுந்தரஸிலாச அச்சக்கூடத்தின் வாயிலாக நூல் அச்சிடப் பெற்று 1908இல் வெளியாயிற்று.

பின்னர் வடிவேல் முதலியாரின் உரையை அச்சிடும் உரிமையை சென்னை ஷாஹுல் அமீதியா அச்சியத்திர சாலை பெற்று 1928இல் இரண்டாம் பதிப்பை உருவாக்கிற்று.

இராமஸ்வாமி நாயுடு பதவுரையும் வடிவேலு முதலியாரின் பொழிப்புரையும் வெளிவந்த பின்னரும் இஸ்லாமிய சமயத்தைச் சார்ந்த ஒரு நூலுக்கு அச்சமயத்தைச் சார்ந்த ஒருவரே உரையெழுதுவது சாலப்பொருத்தமானது என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் நாட்டு அரசியலில்கடந்த அரை நூற்றாண்டாகப் பங்கு கொண்டவரும் சிறந்த இலக்கியச் செல்வருமான திருத்தணி என. ஏ. ரஷீத் அவர்கள் புத்துரை எழுதலாயினா அவுரை மிக அழகிய முறையில் கண்ணையும் கருததையும் கவர் கின்ற வகையில் அவர்தம் ஞானவள்ளல பதிப்பகத்தின் மூலமாக மஸ்தான் சாஹிபு பாடலும் உரையும் என்ற தலைப்பில் 1979இல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானச் செல்வாகளுள் குணங்குடியார் யாவரும் அறிந்த ஒருவராகிவிட்டாரா பலராலும் நனகு அறியப் படாத மெய்ஞ்ஞான மேதைகள் பலருளர். அவர்கள் படைத் துள்ள மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்கள் முழுவதும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளனவா என்றும் அறிவதற்கில்லை. கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்த நூற்றாண்டுவரை பல மெய்ஞ்ஞானிகள் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களுள் தலையாயவா தக்கலை மெய்ஞ்ஞான மேதை பீரமுகமது சாகிப் ஒலியுல்லா ஆவர். கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அவர் இயற்றிய மெய்ஞ்ஞான நூல்கள் இன்றும் எல்லோராலும் போற்றிப் படித்துப் புகழப் பெறுகின்றன. தமிழகத்தில் 'பதினெண் சித்தா' என்று 18 சித்தர்கள் போற்றப் பெறுகின்றனர். அவர்களுள் ஒருவராகப் பீரமுகமது சாகிப் அவர்களும் திகழ்கிறார்கள் என்பதை நோக்குமபோது அவர் இந்து சமய மக்களிடையே எவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தாரா என்பதை உணர முடிகிறது. பதினெண் சித்தா ஞானக் கோவையில் அவர்தம் 'ஞானரத்தினக் குறவஞ்சியும் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

மெய்ஞ்ஞானி பீரமுகமது அவர்களின் நூலை அச்சிடும் முயற்சி நூறு ஆண்டுகட்டு முன்னரே மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது 1878இல் கோட்டாறு செயிகுரனாரு லெப்பை அவர்கள் குமாரா மெய்ஞ்ஞானசுருபராகிய செயிகுரதம்பி லெப்பைசாகிப்

அவர்கள் அப்பாவின் 'ஞானப்புகழ்ச்சி' நூலை அச்சிட்டுள்ளார். தஞ்சை மாநகரில் கோவிந்தாசாரியாரின் சிவாநந்திலைய அச்சுக்கூடத்தில் இது புதுப்பிக்கப்பட்டது.

செய்குத் தம்பி லெப்பை சாகிப் அவர்கள் தாமே ஒரு மெஞ்ஞானி ஆவார். பல ஞானப்பாடல்களுக்கு ஆசிரியர்

மேற்கூறிய பதிப்பில் 'ஞானப்புகழ்ச்சி' (573 பாடல்கள் 'முச்சுடர் பதிகங்கள்' (92 விருத்தங்கள்) 'ஞான நடனம்' (12) ஆகிய மூன்று பீர்முகம்மது நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவற்றுடன் இதனை அச்சிட்ட செய்குத்தம்பி லெப்பை சாகிப் அவர்களின் ஞான ஆனந்த அடைக்கலம், ஞானப் பதிகங்கள் ஆகியவையும் அச்சாகியுள்ளன.

பீர்முகம்மது அப்பாவின் ஞானப்பாடல்களை வெளியிடுவதுடன் அவற்றுக்கு ஞானவிரிவுரையும் எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பெற்று பாண்டிமண்டலம் செவ்வல் மாநகரம் மகாவித்துவான் எம்.ஏ. நயினா முஹம்மதுப் பாவலர் அவர்கள் சில நூலகளை உரையுடன் வெளிவர உதவியாயிருந்திருக்கிறார். செனனை, திருவல்லிக்கேணி யுனானிமதரிய்யா மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ் உரிமையாளர் டாக்டர் எம்.ஏ. ஷேக்மதார் சாகிப் அவர்களும் அவர்கள் திருக்குமாரர்களும் அவற்றைப் பொருட் செலவிட்டு அச்சிட்டுள்ளனர்.

மகரிபத்து மாலே [நம் பதிப்பு-1955) ஞானமணிமாலே (2ஆம் பதிப்பு-1923) பீஸ்மில்லுறம் [4 ஆம் பதிப்பு-1959) ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி உறை, ஞான முச்சுடர் அவதாரிகை உரை, ஞானக் குறம் பகுத்தறிவுரை, ஞானப்பால் அகமிய உரை, ஞானப்பூட்டு திறவுகோலுரை, ஞான ஒப்பாரி திருக்கட்டளை உரை முதலாயின நயினா முகம்மதுப் பாவலரவர்களின் உரைத் திறனை நனகு உணர்த்துபவை.

அப்பாவின் 'பீஸ்மில்லுறம்' காயற்பட்டணம் கண்ணகமது மகுது முகம்மது அவர்களால் செப்பனிடப்பெற்றுச் 'சுத்தப் பதிப்பாகச் செனனை எம். ஏ. ஷாகுல் அமீது அண்ட் சன்சாரால் 1956இல் வெளிவந்துள்ளது. இதற்கு முன்னரே இது பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கும். இந்நிறுவனம் ஈடேற்றமாலே (1955) திருநெறி நீதம் (1955) ஆகியவற்றையும் வெளியிட்டுள்ளது.

கோட்டாறு, ஞானியார் சாகிப் (வலி) டிரஸ்ட் ஞானியாரின்

புகழ்ச்சி, ஞானமணிமாலை, ஞானக்குறம், ஞானரத்தினக் குற வஞ்சி. ஞான ஆனந்தக்களிப்பு, திருமெய்ஞ்ஞானச் சரநூல், ஞான நடனம், ஞானமுச்சுடர்ப் பதிகங்கள், ஞானவிகடசமர்த்து மகரி பத்துமாலை முதலியவை டிரஸ்டு வழி வெளிவந்துள்ளது.

தக்கலை அஞ்சுவண்ணம் பீர்முகம்மதிய்ய முஸ்லீம் சங்கம் ஞானியாரின் ஞானப்புகழ்ச்சி, ரோசுமீசாக்குமாலை, 'திருமெய்ஞ் ஞானச் சரநூல் ஆகியவை அடங்கிய நூலை 1977இல் அச்சிட்டுள்ளது.

மெய்ஞ்ஞானி பீர்முகம்மதவாகளின் பாடல்களைத்தையும் செப்பணிட்டு விரிவான உரையுடன் நல்லமுறையில் இனி பதிப்பிக்கவேண்டும்.

கோட்டாறில் வாழ்ந்த சைகு அபூபக்கா சாகிபு அவர்களின் குமாரா சைகுமுகிய்யிததீன் மலுக்கு முதலியாரே 'ஞானியார் சாகிபு' என்று எல்லோராலும் போற்றப்பெறும் மெய்ஞ்ஞானி ஆவார். 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அவர் கமுதி செய்து முகிய்யீனின் வேண்டுகோட்கிணங்கிப் பாடிய ஞானப்பாடல்கள் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாறு முப்பெரும் ஞானிகளின் திருப்பாடல்கள் தமிழக மக்களுக்குப் பயன படுமவகையில் பல பெருமக்கள் அசுசுப்பொறியேற்றியுள்ளனர். இவர்கள் மட்டுமன்றிப் பிறகாலத்தில பல மெய்ஞ்ஞானிகள் தோன்றி அறிய பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். அவற்றை அச்சிடும் பணியும் அவ்வப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது. இதுவரை வெளிவந்துள்ள மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து 'மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியம்' என்று வெளியிட்டால் இஸ்லாமியப் பெருமக்கள் தமிழ் மொழிக்குச் செய்துள்ள தொண்டு நனகு புலனாகும்.

பிற்கால ஞானிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் மெய்ஞ்ஞான குரு கோட்டாறு செய்குபாவா செய்குசுலைமானுல் காதூரியீ சாகிப் ஆவார். அவர் அருள் ஞானத்துடன் மூழ்கிப் பலகாலம் கல்வததிலிருந்தும் காடுமலை குகைகளிலிருந்தும் முத்தெடுத்து பரமஞான நிஷ்டையிலிருந்து பாடிய திருமெய்ஞ்ஞானப் பாடல்கள் பல. அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடப்பொருளுதவி செய்தவர் அவருடைய சீடராகிய கொழும்பு ஹசன அலி முகிய்யதீன் பாவா அவர்கள். 'திருமெய்ஞ்ஞானச்சரகத திருப் பாடற்றிரட்டு' என்ற பெயரில் இவை தொகுக்கப் பெற்று

கொழும்பு மீனும்மாள் அச்சியந்திர சாலையில் 1922இல் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் மெய்ஞ்ஞானத்தங்கப் பாட்டுமாலை (156) ஷிபா மாலை (70) தாய்மகளேசல் (101) திருமணி நடனவலங்காரப் புஞ்சம் (300) உகதத்துமாலை (48) வாகிதிய்யாமாலை (65) ஞானக்கண்மாலை (108) சன்ஜீல் கருமாத்துமாலை (251) முதலிய பல சிறுநூல்கள் அடங்கியுள்ளன.

திருவனந்தபுரத்தைச் சார்ந்த கணியாபுரத்து மெய்ஞ்ஞான சொரூபராகிய செய்கப்துல்காதிரு வாலேமஸ்தான் சாகிபவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஞானப் பாடல்கள் 'ஞான வாக்கியம்' என்ற தலைப்பில் காயற்பட்டணம் கண்ணகமது மகுது முகம்மதுப் புலவரவர்களாற் பார்வையிடப்பெற்றுச் சென்னை சாகுல் அமீதியா அச்சியந்திர சாலையில் 1928இல் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இதிலுள்ள பாடல்கள் 424.

தென்காசிப்பதியிலெழுந்தருளி திருவனந்தபுரம், 'புனலூர் கொழும்பு முதல்யவிடங்களில் வாழ்ந்த ஞானாதிக்கரென்னும் ஆ. சி. பரிமளம் முகமமதுகாசிம் சாகிபு அவர்கள் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர்களுள் ஒருவராவார். இவர் தம் அருட்பாடல்கள் 1555ம் 'ஞானமிர்த போதனை' என்ற தலைப் பிலும் 'பரிமளத்தார் பாடல்' என்ற துணைத்தலைப்புடனும் நூலாகியுள்ளன. ஞானரததின ஒளிதிப முனாஜாத்து, நெஞ்சகக்கும்மி உயிர்க்குருக்கணணி, தனனையறியும் பதம் போன்ற பல தலைப்புக்களில் இவர் பாடியுள்ளார்.

பரிமளத்தாரின் மனைவி இறகுல் பீலி அம்மாளும் கணவரைப் போலவே ஞானப்பாடல்கள் பாடும் ஆற்றல் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கியுள்ளார். 'ஞானமிர்த சாகரம்' என்ற நூலில் அறநூறுக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன. என் தாய்க்கணணி, குருபரக்கணணி, கப்பல்சிறது, தாய்மகளேசல், அம்மாளை' நெஞ்சோடு புலம்பல் போன்ற பல தலைப்புகளில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அம்மையாரின் புதல்வர். முகமமதப்பாகு சாகிப் அவர்கள் தென்காசி ராமானுஜம் அச்சியந்திர சாலையில் 1910இல் இதைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

காயற்பட்டணம் செய்குமுகம்மது ஹாலிஹ ஒலியுல்லா அவர்களின் குமாரர் மெய்ஞ்ஞானி அப்துல் கனி சாகிப் அவர்களின் ஞானப்பாடல்கள் 'ஞானந்த ரத்தினம்' முதற்கண நாகை

எம். ஏ. நெய்வினா முகம்மது அவர்கள் உரையுடன் சென்னை ஹக்கீம் கொ அ. சாகுல் அமீது அவர்களால் 1927இல் சாகுல் அமீதியா அச்சியந்திர சாலையில் அச்சாயிற்று இதில் ஞானப் பிரசன்னாகரத்தினம் நிராமயக்கண்ணி, சந்தக்கும்மி, மெய்ஞ் ஞானக கோததனைகள், குருவருள் ஆனந்தக்காட்சி போன்ற பல சிறு நூல்கள் அடங்கியுள்ளன.

தொண்டி மோனகுரு செய்கு மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் செனற நூற்றாண்டின இறுதியில் வாழ்ந்த பெருஞானி அவர்தம் பாடல்களைத் திருச்சியில் வாழ்ந்த பெரும்புலவரான பிச்சை இபுராகிம் புலவரவாகள இலக்கணமில்லக்கியம் இயையப் பாவை யிட்டுத் தர திருப்பாடற்றிரட்டு என்ற தலைப்பில் 1933இல் சாது பொன்னம்பலம் சுவாமிகள் அச்சிட்டுள்ளனர் 611 பாடல்கள் கொண்ட இச்சிறுநூல கைக்கடக்கமாக அழகிய முறையில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

கடையநல்லூர் சாமில் வலீ அல்ஆரிபு ஷெய்குனா செயகுதுமானுல் அவர்கள் பாடியுள்ள 'ஞானோதய புஞ்சம்' என்னும் 'மெய்ஞ்ஞானக் கருவூலம்' அரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாடல் களைத் தாங்கியுள்ளது. பிணங்கியுள்ள ஐக்கிய முஸ்லீம் சங்கத்தார் பெரும் பொருட்செலவில் இப்பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். ரஹ்மான முனாஜாத் (29) முகிய்யதீன ஆண்டகை முனாஜாத் (29) மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி (98) மெய்ஞ்ஞானச் சதகம் (100) போன்ற பல சிறு நூல்களும் பல கீர்த்தனைகளும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

இஸ்லாமியப் பெருாக்களால் முப்பெரும் ஞானிகள் என்று போற்றப் பெறுபவர்களில் இரண்டாமவா கோட்டாறு ஞானியாரா சாகிபு அவர்கள். அவர் தோற்றம் 1747. ஹலரத்து ஷெய்கு முகியித்தீன மலுககு முதலியாரா எனறு இளமையில் பெயர் சூட்டப் பெற்ற ஞானியார் இளமையில் கல்வியில் நாட்டமில்லாது பல ஓவியுல்லாககளின் வழி நின்று ஞான நெறியைக் கைக்கொள்ளலானா பின்னர் கமுதி சென்று முகியித்தீன பிள்ளையவர்கள் வீட்டில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தபோது திருவாய் மலர்நதருளிய பாடல்களே 'மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்' என்ற பெயரில் 1936இல் சென்னை கேசரி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. பாடல்களைத் தொகுத்துச் செமமைப்படுத்தியவர் ஞானியாரவர்தம் பேரன் மௌலவி ஞானியார செய்துமுகியித்தீன ஆவர்.

கொழும்பு மீனும்பாள் அச்சியந்திர சாலையில் 1922இல் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன

இந்நூலில் மெய்ஞ்ஞானத்தங்கப் பாட்டுமாலை (156) ஷிபா மாலை (70) தாய்மகளேசல் (101) திருமணி நடனவலங்காரப் புஞ்சம் (300) உகதத்துமாலை (48) வாகிதிய்யாமாலை (65) ஞானக்கண்மாலை (108) சன்ஜீவ் கருமாத்துமாலை (251) முதலிய பல சிறுநூல்கள் அடங்கியுள்ளன.

திருவனந்தபுரத்தைச் சார்ந்த கணியாபுரத்து மெய்ஞ்ஞான சொரூபராகிய செய்கப்துலகாதிறு வாலேமஸ்தான் சாகிபவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஞானப் பாடல்கள் 'ஞான வாக்கியம்' என்ற தலைப்பில் காயற்பட்டணம் கண்ணகுமது மகுது முகம்மதுப் புலவரவர்களாற் பார்வையிடப்பெற்றுச் சென்னை சாகுல் அமீதியா அச்சியந்திர சாலையில் 1928இல் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இதிலுள்ள பாடல்கள் 424.

தென்காசிப்பதியிலெழுந்தருளி திருவனந்தபுரம், புனலூர் கொழும்பு முதல்யவிடங்களில் வாழ்ந்த ஞானாதிக்கரென்னும் ஆ. சி. பரிமளம முகம்மதுகாசிம் சாகிபு அவர்கள் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செலவர்களுள் ஒருவராவார். இவர் தம் அருட்பாடல்கள் 1555ம் 'ஞானமிர்த போதனை' என்ற தலைப் பிலும் 'பரிமளத்தார் பாடல்' என்ற துணைத் தலைப்புடனும் நூலாகியுள்ளன. ஞானரத்தின ஒளிதீப முனாஜாத்து, நெஞ்சகக்கும்பி உயிர்க்குருக்கண்ணி, தனனையறியும் பதம் போன்ற பல தலைப்புக் களில் இவர் பாடியுள்ளார்.

பரிமளத்தாரின் மனைவி இறகுல் பீவி அம்மாரும் கணவரை போலவே ஞானப்பாடல்கள் பாடும் ஆற்றல் பெற்றுச் சிறந்த விளங்கியுள்ளார். 'ஞானமிர்த சாகரம்' என்ற நூலில் அறநூறுக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன என்பதாய்க்கண்ணி, குருபரக்கண்ணி, கப்பலசிந்து, தாய்மகளேசல், அம்மாளை' நெஞ்சோடு புலம்பல் போன்ற பல தலைப்புகளில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அம்மையாரின் புதல்வர். முகம்மதப்பாகு சாகிப் அவர்கள் தென்காசி ராமானுஜம் அச்சியந்திர சாலையில் 1910இல் இதைப் பதிப்பித்துள்ளார்

காயற்பட்டணம் செய்குமுகம்மது ஹாலிஹ் ஒலியுல்லா அவர்களின் குமாரர் மெய்ஞ்ஞானி அப்துல் கனி சாகிப் அவர்களின் ஞானப்பாடல்கள் 'ஞானந்த ரத்தினம்' முதற்கண் நாகை

எம். ஏ. நெய்வினா முகம்மது அவர்கள் உரையுடன் சென்னை ஹக்கீம் கொ அ. சாகுல அமீது அவர்களால் 1927இல் சாகுல் அமீதியா அச்சியந்திர சாலையில் அச்சாயிற்று இதில ஞானப் பிரசன்னாகரத்தினம் நிராமயக்கண்ணி, சந்தக்கும்மி, மெய்ஞ் ஞானக் கீர்த்தனைகள், குருவருள் ஆனந்தக்காட்சி போன்ற பல சிறு நூல்கள் அடங்கியுள்ளன.

தொண்டி மோனகுரு செய்கு மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த பெருஞானி அவர்தம் பாடல்களைத் திருச்சியில் வாழ்ந்த பெரும்புலவரான பிச்சை இபுராகிம் புலவரவர்கள் இலக்கணமில்க்கியம் இயையப் பார்வையிட்டுத் தர திருப்பாடற்றிரட்டு என்ற தலைப்பில் 1933இல் சாது பொன்னம்பலம் கவாமிகள அச்சிட்டுள்ளனர். 611 பாடல்கள் கொண்ட இச்சிறுநூல் கைக்கடக்கமாக அழகிய முறையில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

கடையநல்லூர் காமில் வலீ அல்ஆரிபு ஷெய்குளு செய்குதுமானுல அவர்கள் பாடியுள்ள 'ஞானோதய புஞ்சம்' என்னும் 'மெய்ஞ்ஞானக கருவூலம்' அரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களைத் தாங்கியுள்ளது பிஞங்கியுள்ள ஐக்கிய முஸ்லீம் சங்கத்தார் பெரும் பொருட்செலவில் இப்பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். ரஹ்மான் முனாஜாத் (29) முகிய்யதீன ஆண்டகை முனாஜாத் (29) மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி (98) மெய்ஞ்ஞானச் சதகம் (100) போன்ற பல சிறு நூல்களும் பல கீர்த்தனைகளும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

இஸ்லாமியப் பெருமக்களால் முப்பெரும ஞானிகள் என்று போற்றப் பெறுபவர்களில் இரண்டாமவா கோட்டாறு ஞானியாரா சாகிபு அவர்கள். அவர் தோற்றம் 1747. ஹலரத்தது ஷெய்கு முகிய்யதீன மலுக்கு முதலியாரா என்று இளமையில் பெயரா குட்டப் பெற்ற ஞானியார் இளமையில் கல்லியில் நாட்டமில்லாது பல ஒவியுல்லாக்களின் வழி நின்று ஞான நெறியைக் கைக்கொள்ளலானார் பின்னர் கமுதி சென்று முகிய்யதீன பிள்ளையவர்கள் வீட்டில் கிலகாலம் தங்கியிருந்தபோது திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல்களே 'மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்' என்ற பெயரில் 1936இல் சென்னை கேசரி அச்சககூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. பாடல்களைத் தொகுத்துச் செமமைப்படுத்தியவர் ஞானியாரவர்தம் பேரன மௌலவி ஞானியாரா செய்துமுகிய்யதீன ஆவா.

இதற்கு முந்திய பதிப்பான முதல் பதிப்பை வெளியிட்டவர் செய்யிது தாஹா ஆலிம் சாகிபு ஆவார். ஞானியார் பாடல்களின் பல பிரதிகளை ஆய்ந்து, வழக்களைக் களைந்து, பிரதிபேதங்களை நட்சத்திரக் குறியிட்டும் செம்மைப்படுத்திப் பதிப்பித்தவர் கொட்டாம்பட்டி எம் கருப்பையாப் பாவலர். இரண்டாயிரம் பாடல்களுக்கு மேற்பட்ட ஞானச் செல்வத்தை அழகுற அச்சிட்டுள்ளனர்.

ஞான காரணம், ஞான தோத்திரம், ஞானப் பஃரோடை, ஞான அம்மானை, ஞானத் திருப்புகழ், ஞானப்பிள்ளைத் தமிழ் ஞானக்கும்மி போன்ற பல பிரிவுகள் நூலில் உள்ளன. மொத்தத்தில் அரிய ஞானச் செல்வம் இதுவாகும்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் கி. பி. 1854இல் தோன்றியவர் காலங்குடி மச்சரேகைச் சித்தர். அவர்தம் முழுப் பெயர் சையிது அப்துல் வாஹிது ஆலிம் மௌலானா ஐதூஸ் புலவர் என்பதாம். தமிழ், அரபு ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வல்லவரான அவர் முப்பதாவது வயதில் மெய்யுணர்வு பெற்றுச் சித்தரானார். நூறுண்டுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர். கி. பி. 1951இல் மறைவுற்றார். அவர்தம் மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்கள் 'மச்சரேகை சித்தன் திருப்பாடல்' என்ற நூலில் தொகுத்து 1928இல் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் காருண்ய சதகம், மோக்ஷ சதகம், காரண சதகம், மெய்ஞ்ஞான சதகம், பூரண சதகம், பேரின்ப சதகம், நாதாந்த சதகம், சிதானந்த சதகம், ஏதார்த்த சதகம், வேதாந்த சதகம் முதலிய சதகங்களும் வாரீர் கண்ணி, தண்ணருட் கண்ணி, உபதேசக் கண்ணி முதலிய கண்ணிகளும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு சதகத்திலும் பத்துப் பதிகங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் தனித் தலைப்பு கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. பாடல்கள் சீர்பிரிக்கப் பெற்று அழகிய முறையில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. பாடல்கள் சுவையானவை. சித்தர் தன்னைத் தானே தரிசித்த விதத்தை சொல்கிறார்.

“மனமன்றிக் கோயிலில்லை மாயையன்றிப் பூசையில்லை
நினைவன்றிச் சகமுமில்லை நிராசைபிற்பா ராசையில்லை
வினையன்றித் தோற்றமில்லை விசாரணையில் விகாரமில்லை
தனையன்றி பொன்றுமில்லை தனைத்தானே தரிசித்தாம்”

பாடல்கள் அனைத்திலும் ஞானவெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது.

ஞானரத்தினசாகர மதாறிய்யா என்ற நூல் பலருடைய ஞானப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும். மேலப்பாளையம் மெய்ஞ் ஞான குஞ்ஞாலி செய்கு முகியீத்தின் சாகிபு, அவர்தம் பேரன் ஆலிம் சாகிபு, அவர்தம் கலிபாவாகிய காடை செய்குமுகம்மது அபுபக்கர் லெப்பை ஆகிய இவர்களோடின்னும் பெரியோர்கள் பாடல்களும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. இதனைத் தொகுத்து முதலில் அச்சிட்டவர் காடை லெப்பை கலீபா ஆவார். அவரிடமிருந்து உரிமை பெற்று 1923இல் இரண்டாம் பதிப்பை அச்சிட்டது சென்னை ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையாகும்.

இந்நூலில் மவுஜுது மாலே, இன்னிசை, பலவகை மூனா ஜாத்துகள், கும்மிப்பாட்டு, ஆனந்தக் களிப்பு போன்ற பலவகைப் பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘நெல்லை யள்ளுஞ் சிறு பெண்ணாளே
நெல்லைக் குத்துஞ்செல்வக் கண்ணாளே
அலலாகு ஸென்ற வருளை யனுதினம்
அகத்தினிற் குத்தெடி மின்னாளே’

என்று ஞானப் பாடல்களுடன் பெண்கள் நெல்குத்தும் பாங்கில் அமைந்துள்ள ‘நெல்குத்தும் பாட்டு’ படிக்கச் சுவையானது.

நாகூர் மௌலா சாகிபு எனனும் ஷா முகர்மது கௌது சாகிபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நூல் ‘மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவு, பல்வேறு ஞானப் பெருமக்கள் பைராகி மொழியில் பாடிய பாடல்களைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களால் இஞ்ஞானியார் ஆக்கியுள்ளார். 200-க்கு மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்ட இச்சிறு நூல் 1926இல் விஜயபுரம் கருணாநிதி அச்சியந்திர சாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இந்நூல்கள் தவிர வேறு ஞானப்பாடல் நூல்களும் அச்சாகியுள்ளன. 1875முதல் 1925வரையுள்ள இடைப்பட்ட ஐம்பதாண்டுக் காலத்தில் பல ஞானப் பெருமக்களின் பாடல்கள் நூல்வடிவில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நூல்கள் இப்போது கிடைப்பதற்கரிதாயுள்ளன. இத்தகைய அரிய நூல்களின் பெயர்கள் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன. இவை மீண்டும் மீண்டும்

ஞானக் களஞ்சியம்

—பஷீர் அப்பா என்னும் முகையத்தின் சாகிபு
ஞான ஆசாரக் குறவஞ்சி—மௌலானா அப்துல் ஹகீம் காதிரி
ஞானோதய புருசம்

—ஷெய்கு உதுமான் லெப்பை, ஷெய்கு பஷீரு லெப்பை
மெய்ஞ்ஞான ஆனந்தக்களிப்பு—செய்கு பஷீர் அப்பா
மெய்ஞ்ஞான சதகம் — பஷீர் அப்பா நாயகம்
மெய்ஞ்ஞானப் பேரமுதம்—ஆர். பி. எம். கனி
மெய்ஞ்ஞான ரத்தின வலங்கார கீர்த்தனம்
—முகம்மது ஹம்ஸா லெப்பை (1920)

மெய்ஞ்ஞானத் திறவுகோல்

—பொதக்குடி தே. ப. அப்துர் ரஹ்மான் (1955)

ஞானமணிமாலையென்னும் அறிவுமலை

—கும்பகோணம், அகமதிபுனு முகம்மது காகிபு

மெய்ஞ்ஞானமலை — கச்சிப்பிள்ளையம்மாள், இனையாங்குடி
மெய்ஞ்ஞான அற்புத முனாஜாத்து

—மேலப்பாளையம், செய்யது முகையத்தின் புலவர்

ஞானோதய தீப அலங்காரம்

—செய்கு அபீபு முகம்மது ஆலிம் சாகிபு

ஞானப் புகழ்ச்சி—செய்து மன்குறு லெப்பை சாகிபு

ஞானரத்தினாகரம்—முகம்மது மீரான் மஸ்தான் சாகிபு

மெய்ஞ்ஞான கவி சிதாரத்தினச் சிந்து

—சே. செ. முகம்மது ஷாகுமஸ்தான் சாகிபு (1928)

(மதுரை அஷ்டலட்சுமி பிரஸ்)

தமிழ் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞானிகளின் நூல்கள் பல கிடைக்கப் பெறவில்லை. அவை அனைத்தையும் தொகுக்கும் பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்பெறவேண்டும்.

TAMIZHIL ISLAMIA MEIGNANA ILAKKIANGAL

(Sufi Literature in Tamil)

Compiled by

MANAVAI MUSTAFA

மெய்க்ஞான நெறிகளை இஸ்லாமிய,
தத்துவக் கருத்துக்களோடு குழைத்து
இலக்கிய மெருகோடு தமிழுலகத்துக்
குத் தந்து இறையுணர்வையும் தமிழ்
ஞான இலக்கியத் துறையையும் வளப்
படுத்திய மெய்ஞ்ஞானியாதம் படைப்
புக்களின் ஆய்வுரைத் தொகுப்பே
இந்தூல்.

Published by:

MEERA FOUNDATION

AE-103, ANNA NAGAR

MADRAS-600 040